

Szukasz Boga ? Szukasz siebie ? Przeczytaj !!!

Sathya Sai Baba

Sathya Sai Vahini

Tłumaczenie: Mieczysław Jacek Skiba, Burzyn POLAND 2001 rok

Translated from the Original Telugu

Published by Sri Sathya Sai Books and Publications Trust

Web posted at May 17, 2000

[Preface](#) - Przedmowa

[The Supreme Reality](#) – Najwyższa Rzeczywistość

[From Truth to Truth](#) – Od Prawdy do Prawdy

[The One Alone](#) – Sam Jeden

[The Miracle of Miracles](#) – Cud Cudów

[Basic Belief](#) – Podstawowa Wiara

[Religion is Experience](#) – Religia jest Doświadczeniem

[Be Yourself](#) – Bądź Sobą

[Bondage](#) - Niewola

[One with the One](#) - Jeden w Jednym

[The Yogis](#) – Jogini

- [Karma-Yoga](#)
- [Bhakti-Yoga](#)
- [Raja-Yoga](#)
- [Jnana-Yoga](#)

[Values in Vedas](#) – Wartości w Vedach

[Values in Later Texts](#) – Wartości w Późniejszych Tekstach

[The Avatar as Guru](#) – Avatar jako Nauczyciel

[This and That](#) – To i Ten

[Levels and Stages](#) – Poziomy i Stany

[Man and God](#) – Bóg i Człowiek

[Colour and Caste?](#) – Kolor i Kasta ?

[Activity and Action](#) - Aktywność i Działanie

[Prayer](#) - Modlitwa

[The Primal Purpose](#) – Pierwotny Cel

[The Inner Inquiry](#) – Wewnętrzne Dociekanie

[Eternal Truths](#) – Wieczne Prawdy

[Modes of Worship](#) – Formy Kultu (Uwielbienia)

[The Divine Body](#) - Boże Ciało

Przedmowa

Drodzy Poszukiwacze !

Bhagavan ogłosił się Sam Boskim Nauczycielem Prawdy, Piękna i Dobroci. Poprzez zasady i przykład, poprzez Jego pisma i dyskursy, lekcje i konwersacje, wzbudza On najwyższą mądrość i instruuje całą ludzkość jak przekształcić te

[nauki] w prawe życie, wewnętrzny pokój i uniwersalną miłość. Kiedy Ramakatha Rasa Vahini, unikalnie autentyczny strumień nektaru życia Ramy, został sfabularyzowany w pełni w "Sanathana Sarathi", Bhagavan pobłogosławił czytelników nową serią, którą nazwał "Bharathiya Paramartha Vahini" (Strumień Indyjskich Duchowych Wartości). Po tym jak te precyzyjne esseje podstawowych wartości, które rozwijają i karmią Indyjską Kulturę od początków wieków historii, zostały opublikowane, Bhagavan zdecydował się kontynuować wyptyw oświecenia i instrukcji pod bardziej zrozumiałą i znaczącą nazwą "Sathya Sai Vahini" – Ganga od Lotosowych Stóp Pana – "Strumień Boskiej Łaski Sai". Ta książka zatem zawiera dwa Vahinis, które łączą się w jeden mistrzowski strumień.

Inaugurując tę serię, Bhagavan napisał, do publikacji w Sanathana Sarathi "Kierowany potrzebą chłodzenia rozgorzałych konfliktów i gaszenia dręczącego pragnienia 'wiedzy o tobie' którą jesteś dotknięty, zobacz, nadchodzi, Sathya Sai Vahini, fala za falą, z Sanathana Sarathi jako medium pomiędzy tobą i mną". Z nieskończonym współczuciem, Sathya Sai inkarnacja Wszystkomogąca daje milionom osób ze wszystkich lądów wolność od chorób, rozpacz i cierpienia, uzależnień, narcyzmu i nihilizmu. **On zachęca tych, którzy cierpią w ciemności przez upartą ślepotę do zapalenia Lampy Miłości aby ujrzeć świat i Lampy Mądrości aby ujrzeć siebie.** "To jest zwoźniczo prawdziwie fałszywy świat; ta pozorna różnorodność jest iluzoryczna; jest Jeden, ale [przedstawia się] okaleczonej podzielonej wizji ludzkości jako Wiele", mówi Bhagavan. Ta książka jest bliźniaczą Lampą, którą On stworzył dla nas.

Pan Krishna podniósł Arjunę z ciemnej depresji w którą on wprowadził swój umysł, w chwili kiedy obowiązek wzywał go by był sobą – wielce sławnym wojownikiem, gotowym i chętnym do walki w słusznej sprawie przeciw potędze. Krishna dokonał uleczenia poprzez przypomnienie mu o Atmie, która była jego rzeczywistością i o tym, że On sam jest Atmą, którą był. Bhagavan mówi, że my także mamy skłonności bycia łapanym "w zwoje pomysłów i siatkę dialektycznej logiki. Kluczem sukcesu duchowych zmagania (i, co jest życie warte, jeśli nie jest przeznaczone do tego wielkiego zmagania?) jest filozoficzne dociekanie i postęp moralny, obydwaj mające kulminację w uświadomieniu sobie Atmy, źródła i sumy wszelkiej energii i aktywności, która jest". Wszyscy jesteśmy motywowani strachem, wątpliwościami i przywiązaniem jak był Arjuna. Wszyscy wahamy się na skrzyżowaniu pomiędzy Tu czy Tam, fala i ocean.

Lecz stworzeni przez Niego jesteśmy 'cudem cudów'. Bhagavan mówi, "Czegokolwiek nie ma w człowieku nie może być poza nim. Cokolwiek jest dostrzegane poza nim jest jedynie odzwierciedleniem tego co rzeczywiście jest w nim". "Atma jest wolna. To jest Czystość. To jest Pełnia. To jest niezwiązane. Jej centrum jest ciało lecz Jej otoczenie jest poza ciałem". Człowiek został obdarzony superintelektem, który może rozpoznać istnienie Atmy, dążąc do uświadomienia sobie tego i odniesienia sukcesu.

Jednakże, jest niewielu ludzi szukających kim są, dlaczego i skąd są tutaj i kiedy stąd odejdą. Poruszają się z tymczasowymi imionami, zamknięci w ulotnych ciągle zmieniających się ciałach. Więc, Bhagavan zaczepia nas, "Słuchajcie! Dzieci

Nieśmiertelności! Słuchajcie! Słuchajcie postania Rishis, którzy mieli Wizję Najbardziej Majestatycznej Osoby, Purushotharma, Głównej i Pierwszej, która mieszka poza strefą Iluzji i Utudy. O tak Ludzkie istoty! Ze swej natury jesteście zawsze pełni. Jesteście zaiste Bogiem poruszającym się po ziemi. Czy jest większy grzech aniżeli nazwać was ‘grzesznikami’? Kiedy zaakceptujecie apelację, że się znieślawiacie. Powstańcie! Odwiążcie upokarzające poczucie, że jesteście owcami. Nie bądźcie zwiedzeni tą ideą. Jesteście Atmą. Jesteście kroplą Amrith, Nieśmiertelnej Prawdy, Piękna, Dobroci. Nigdy się nie zaczynacie, ani nie kończycie. Wszelkie rzeczy materialne są wam poddane, nie jesteście im poddani jak teraz sobie wyobrażacie”.

Bhagavan mówi, “Poprzez nieustanną praktykę Prawdy, Prawości i Hartu Ducha, Boski spokój w jednostce może być wywołany manifestując się w codziennym życiu, przekształcając je w radość prawdziwej miłości”. “Poznaj Najwyższą Prawdę, oddychaj Nią, kąp się w Niej, żyj w Niej, wtedy Ona stanie się wszystkim twoim i ty staniesz się w pełni Nią”. Materialny obiekt nie jest samo-wyrażający się lub swathah-prakaasa. To w pełni zależy od zdolności poznania lub chith-sakthi indywidualnej Atmy dla jej manifestacji lub prakasa. Rzeczywisty świat obiektów jest coraz dalej analizowany i prawdziwa podstawa Mnogości zostaje pojęta, Brahman lub Wszyskoobejmujący Duch jako Pierwsza Zasada zostaje uznany jako logiczna konieczność. Później, kiedy kontrola zmysłów, oczyszczenie umysłu, koncentracja i wewnętrzny spokój zostają osiągnięte, to co jawi się jako logiczna konieczność budzi się w oczyszczonej świadomości jako Pozytywna Ciągła Bezosobowa Wola (Prajnaanam Brahman), której ekspresją jest to wszystko”.

*Sathya Sai Vahini odkrywa nam w bezbłędny sposób, że **ja w człowieku jest ‘nie inne aniżeli Wszyskoobejmujące JA Boga’**. Powiedziano nam, że to prawda nie tylko ludzkości ale wszelkich istot, wszystkiego i wszędzie! W rzeczywistości, “Wola stwarza tą nierealną wielość Kosmosu w Jednym, którym On jest. On może być tą samą Wolą i zjawiskiem”. “Istota (Bóg) jest poza Stawaniem się i Stawanie się scala się z Istotą. To jest wieczna gra” mówi Bhagavan.*

Jak pisze Bhagavan, ‘najwyższym zakończeniem edukacji, najwyższym celem instruowania jest pomóc nam byśmy stali się świadomi uniwersalnej wiecznej Nieosobowości’. Sathya Sai w Swej roli jako Nauczyciela Nauczycieli instruuje nas zatem dla tej najwyższej przygody duszy. Poszukiwacze poruszający się w tej pielgrzymce mają w Nim współczującego przewodnika i obrońcę, ponieważ On jest ucieleśnieniem prawdziwej Woli, która planuje Grę.

Gdy jesteśmy prowadzeni przez dolinę tej Vahini przez Bhagavana, który trzyma nas za rękę, On nawołuje nas do podziwiania, doceniania i wielbienia jasnowiedzów i mędrców wielu krajów, którzy byli pionierami tej dziedziny i ustanowili ograniczenia i granice, przygotowawcze dyscypliny i praktyki dla wygładzenia ścieżki i przyspieszenia odkrycia Prawdy. On pisze o Vedach i późniejszych tekstach duchowych, o Formach Wiary które pozostawiły sprawdzian wieków lojalnej akceptacji i o Kodeksach Dyscypliny dających podstawy czterech stanów życia ludzkiego i dla ludzi z wyraźną wrodzoną cechą – pionową wznoszącą się Sathwic, horyzontalną rozszerzającą się Rajasic i mroczną (tępą)

obniżając się *Thamasic*. On wyjaśnia rolę *Karmy* i jej konsekwencje. “Jak kruchy statek pochwycony przez sztorm, człowiek wspina się na gigantyczną falę i osiąga jej piniącą się krawędź szczytu. W następnej chwili zostaje ciśnięty w koryto, jedynie by znów powstać. Powstania i upadki są obydwa konsekwencjami jego własnych czynów. One tworzą pałac i więzienie dla człowieka. Ból czy radość są oddźwiękiem, refleksją i reakcją działań każdego. *Jivi* może uciec zarówno poprzez kultywowanie postawy świadectwa, nie wnikając się w działalność, którą musi wykonać”. *Bhagavan* opisuje, że ‘*Jogę*’ jako proces “wzajemnego zbliżania się *Jivatma* i *Paramatma*, *Ja* i *Wszystkoobejmujące Ja*” i On podaje szczegóły ścieżki *Miłości* (*Bhakthi*), *Bezinteresownej Aktywności* (*Karma*), *panowania nad umysłem* (*Raja*), *wysublimowania* (*wzniosłości*) *Świadomości* (*Jnana*). *Bhagavan* analizuje prawo i odpowiedzialność jednostki i społeczeństwa i odkrywa nam, że one mają jeden cel duchowego spełnienia.

Podsumowując *Sathya Sai Vahini* jest *Geetha* dana dla nas przez Osobę która jak *Sanathana Sarathi*, jest chętna i gotowa powstrzymać panowanie naszych zmysłów, umysłu, świadomości, ego i intelektu i prowadzić nas bezpiecznie do *Prashanthi Nilayam*, *Mieszkania Najwyższego Pokoju*, *Celu całej ludzkości*.

Wszyscy możemy być pobłogosławieni przez *Jego Miłość* i *Łaskę*.

- N. Kasturi

Najwyższa Rzeczywistość

Proces życia ma za zadanie osiągnięcie Najwyższego jako jego celu i sensu. Przez Najwyższe jest rozumiana *Atma*. Wszyscy ci, którzy wyrosli w kulturze *Bharathiya* – *Bharathiyas* – wiedzą, że *Atma* jest wszędzie. Ale zapytani jak doszli do poznania tego niektórzy zapewnijają, że *Vedy* nauczyły ich tego, inni, że cytaty tekstów *Sastras*, a inni polegają na świadectwie przeżyć wielkich mędrców. Każdy z nich opiera swe wnioski i udowadnia ich prawdziwość stosownie do bystrości swego intelektu. Wielu wielkich ludzi skierowało swą inteligencję ku odkryciu wszechobejmującej *Atmy* i odniosło sukces w wizualizacji tej Boskiej Zasady. W tym kraju, *Bharath*, mają dowód pomyślnej realizacji celów postawionych przed nimi przez kaznodziei, mędrców, aspirantów i ascetów, kiedy oni spróbowali szczerze je realizować. Jednakże wśród milionów ludzi, możemy naliczyć tylko niewielu, którzy byli w stanie wizualizować *Uniwersalną Atmę*.

Żadna inna żywa istota nie została obdarzona inteligencją i zdolnością rozróżniania, wyniesioną do tego stopnia, by móc zwizualizować Atmę (Boga – otrzymać objawienie Chwały Boga – przypis tłumacza). To jest powód dla którego człowieka ogłoszono koroną stworzenia, i dlatego *Sastras* ogłosiły, że szansa narodzenia się człowiekiem jest bardzo rzadką częścią dobrego losu. Człowiek posiada kwalifikacje wymagane do szukania przyczyny *Stworzenia*; ma w sobie pragnienie i zdolność. Uzdalnia *Stworzony Wszechświat* do wypromowania pokoju, postępu i bezpieczeństwa; używa siły i rzeczy *Natury* dla promowania swego szczęścia i przyjemności. To jest samo aprobowane przez *Vedy*.

Vedy są autorytetem wiary dla milionów. One są prawdziwymi słowami Boga. Hindusi wierzą, że Vedy nie mają początku i nigdy się nie skończą. Bóg mówi do człowieka. Nie są one książkami napisanymi przez autorów. Są objawieniami nadanymi przez Boga wieloma drogami dowiadywania się, drogami osiągania Najwyższego Celu. Istniały nim zostały objawione jako istotne (ważne) ścieżki; będą wciąż istotne nawet jeśli człowiek zapomni ścieżki. Dharma, którą Veda pozwala nam ujrzyć jest także bez początku i końca. Z tego powodu odnosi się do Najwyższego Celu.

Oczywiście, niektórzy mogą się sprzeczać, że mimo iż można przyznać, że Dharma odnosi się do najwyższego celu nie mającego końca, zapewne musi mieć początek. Vedy oznajmiają, że cykle Tworzenia-Rozpadu nie mają punktu gdzie się zaczynają i nie mają punktu gdzie się kończą. To jest ciągle koło. I nie ma zmian ilościowych Kosmicznej Energii – zarówno wzrostu jak i zmniejszania się; to jest zawsze to samo, zawsze utwierdzone w Sobie. Stworzone i Stworzyciel są dwoma równoległymi liniami, z ich nieznanym początkiem i niezrozumiałym końcem. Poruszają się w równej odległości od siebie zawsze i zawsze. Ponieważ Bóg jest zawsze aktywny, Jego Wola i Moc ponadto są nie do pojęcia dla ludzkiego intelektu.

Najwyższy, według Bharathiyas, (dziedzictwo Indyjskiej kultury) jest Sam Ogrom. Wznosi się do najwyższego nieba i wędruje wolny w tej przestrzeni. Zostało to oznajmione w jasnym okresie, znacznie wcześniej przed okresem historycznym. Studiowanie pojęcia Najwyższy i propagowanie tego pojęcia uległo znacznemu pogorszeniu w okresie historii. Lecz stawiało czoła wszystkiemu temu i obecnie utwierdza się żywe i czujne. To jest dowód wewnętrznej mocy tego objawienia. Pojęcie Najwyższego Celu ustanowione w Judaizmie, Chrystianizmie i Zoroastrianizmie usiłuje wyznawać w swoich kategoriach myśl Bharathiya (Indii) i przyswoić ją jako część swojej własnej; ciągle nie akceptując statusu obcego we własnym miejscu urodzenia; z drugiej strony wyjaśniając tym innym religiom swe własne pojęcie Ostatecznego (Największego) i kładąc nacisk na Jedność wszystkich punktów widzenia, i przyjmując (ustalając) serdecznie bazę braku różnic. Chociaż strumień wiedzy odnoszącej się do Najwyższego Celu odkryty przez świętych Bharathiya (Indii) wpłynął na koncept innych wierzeń pozostał jak kałuże poza nim (strumieniem).

W samych Indiach (Bharath) powstało wiele sekt jak grzyby po deszczu z dala od zasadniczej wiary. Próbuje one uderzyć w korzenie lub spowodować śmiertelną szkodę dla podstawowego pojęcia Hinduizmu odnosząc się do Realności Najwyższego. Ale jak w przerażającym trzęsieniu ziemi wody morza jedynie wracają z tysiącem fal grzmiąc z furią ku brzegowi i wydaje się, że odchodzą, ten strumień mądrości Bharathiya został przywrócony do swej nieskazitelnej chwały, kiedy wzrastał wśród zamieszania i konfliktów historii. Kiedy wstrząsy ustępują przyciągają różnorodne sekty, które trapią umysł człowieka, i scalają się w ekspansywne formy. Zasada Atmy Bharathiyas jest wszystko obejmująca, wszystko objawiająca, wszystko wyjaśniająca i pełna mocy.

Rozwijając wiarę w Zasadę Atmy i kochając ją szczerze – to jest prawdziwa wiara. Atma (Bóg) jest jeden i tylko Kochany Jeden dla człowieka. Czuć, że jest więcej miłych niż jeden obiekt tu czy tam – to jest prawdziwa adoracja, którą człowiek może ofiarować Bogu. Tego uczą Vedy. Vedy nie uczą akceptacji wiązki straszliwie ciężkich reguł i zakazów; nie trzymają człowieka w więzieniu domowym, w którym człowiek jest zamknięty za kratą skutków i efektów. Uczą nas, że jest Jeden niezależny poza tymi prawami i ograniczeniami. Jeden, który jest rdzeniem każdego obiektu, każdej jednostki energii, każdej cząstki i atomu i Jeden który zarządza sam pięcioma elementami – eterem, powietrzem, ogniem, wodą i ziemią – nimi operuje. Kochajcie Go, uwielbiajcie Go, wierzcie w Niego – mówią Vedy. To jest wielka filozofia Miłości opracowana w Vedach. Najwyższą tajemniczą jest, że człowiek musi żyć w świecie gdzie się urodził jak liść lotosu, który pomimo narodzenia w wodzie pływa na niej nie będąc poruszony lub zmoczony przez nią. Oczywiście dobrze jest kochać i uwielbiać Boga z celem osiągnięcia wartościowych owoców tutaj lub tam, ale, odkąd nie ma owoców lub obiektów bardziej cennych niż Bóg lub bardziej wartych zachodu niż Bóg Vedy dają nam radę by kochać Boga bez śladu pragnienia w naszych umysłach. Kochać, odkąd musisz kochać tylko ze względu na samą miłość; kochać Boga, odtąd cokolwiek On może dać jest mniej niż On Sam; kochaj Go Samego bez innych życzeń i żądań.

To jest Najwyższa Nauka Bharathiyas. Dharmaja najstarszy z braci Pandava, jak przedstawiono w Mahabharatha, jest ideałem tego typu Kochanka. Kiedy stracił na rzecz swych wrogów swe wielkie imperium obejmujące całe Indie i musiał z konieczności żyć w jaskini w łańcuchu Himalajów z małżonką Droupadi, ona zapytała go pewnego dnia, “Panie! Jesteś bez wątpienia najwyższej wśród tych, którzy podążają niezłomnie ścieżką Dharmy; mimo to, jak to jest, że tak straszliwa klęska przydarzyła się tobie?” Ona została ogarnięta smutkiem.

Dharmaja odpowiedział, “Droupadi! Nie smuć się. Popatrz na ten łańcuch Górski Himalajów. Jaki dostojny! Jaki wspaniały! Jaki piękny! Jaki wzniosły! To jest tak wspaniałe zjawisko, że kocham je bez ograniczeń. Niczym mnie to nie nagrodzi lecz to moja natura by kochać piękne i wzniosłe. Więc tu również zamieszkuję z Miłością. Ucieleśnieniem tej subtelnej piękności jest Bóg. To jest sens i znaczenie miłości do Boga”.

“Bóg jest jedynym istnieniem wartym miłości. To jest lekcja, którą wiekowe poszukiwania naszej Bharathiyas odstłoniły. To jest powód dlaczego ja Go kocham. Nie mam pragnienia przychylności od Niego. Nie modłę się o żadne dobrodziejstwo. Pozwól Mu by mnie trzymał gdy On kocha mnie trzymać. Największą nagrodą dla mej miłości jest Jego miłość, Droupadi! Moja miłość nie jest artykułem na bazarze”. Dharmaja zrozumiał, że Miłość jest Boską jakością i winna być tak traktowana. On nauczył Droupadi, że Miłość jest spontaniczną naturą tych, którzy są zawsze świadomi Atmy (Boga).

Miłość mająca Atmę (Boga) jako podstawę jest czysta i wzniosła; lecz, odkąd człowiek jest związany przez różnorodne formy pseudo-miłości, on sam wierzy, że jest tylko Jiva, odizolowany i zindywidualizowany i pozbawiający się pełni i ogromu Bożej Miłości. W związku z tym, gdy człowiek zdobywa Łaskę Boga; kiedy

ochroni tę Łaskę, Jivi zostanie uwolniony od identyfikacji z ciałem i będzie się mógł identyfikować z Atmą (Bogiem). To spełnienie zostało przekazane w Vedach jako 'Wyzwolenie z Więzów' (Bandhavicchedana) lub 'Wyzwolenie' (Moksha). Walcząc z tendencją identyfikacji z ciałem i zdobywając Łaskę Boga jako jedyny środek do zwycięstwa duchowe ćwiczenia (praktyki) muszą być podstawą, tak jak filozoficzne dociekanie, poza kontrolą zmysłów (dama), i dyscyplinami sześciu-części Sadhana. Praktyka tych zapewni oczyszczenie świadomości; która stanie się jak czyste lustro, które może dać odbicie obiektu; więc Atma stanie się łatwa do odkrycia. Dla Jnanasiddhi (osiągnięcia najwyższej mądrości), Chitthasuddhi (oczyszczenie świadomości) jest Królewską Ścieżką. Dla czystego serca to jest łatwe do osiągnięcia. To jest centralna prawda Indyjskich poszukiwań ostatecznej Rzeczywistości. To jest prawdziwie życiowy oddech nauczania.

Podejście Bharathiya nie jest marnowaniem czasu w dyskusjach i twierdzeniach wiary w dogmatach. One nie zachwycają ujrzeniem muszli ostrzygi wyrzuconej na plażę. One dążą do osiągnięcia perły, która leży w głębinach morskich; one chętnie nurkują w tę głębinę i odważnie szukają perły. Vedy pokazują im ideał do podążania i drogę, która prowadzi do realizacji (uprzytomnienia sobie). Idea jest świadomością najwyższej Prawdy, która leży poza wiedzą osiąganą zmysłami człowieka. Vedy przypominają człowiekowi, że nie-fizyczna Atma jest w fizycznym 'nim', że ucieleśnienie Prawdy jest Najwyższym Atmanem, Paramatman. To samo jest realne i nieustanne; reszta jest przejściowa i ulotna.

Vedy przyjęły formę jedynie dla zademonstrowania i położenia nacisku na istnienie Boga. Hinduscy siddhapurushas (ci którzy osiągnęli najwyższy cel duchowej Sadhana) wszyscy podróżowali wzdłuż ścieżki Vedyjskiej zachowując swoje dochodzenia zgodnie z naukami Ved. Sastras zawierają autentyczne wersje ich doświadczeń i oświecenie, które zdobyli. Sastras i Upanishads, podkreślają "Mamy świadomość Atmy (Boga)". Hindusi nie dążą do konfrontacji dogmatów i teorii i osiągnięcia zwycięstwa przez nie, oni dążą do wypróbowania dogmatów i teorii w rzeczywistej praktyce. Ich celem nie jest zwykła pusta wiara; lecz jest Sthithi (stan pojęty (osiągnięty)), Siddhi (mądrość zdobyta). Celem życiowym Bharathiyas jest osiągnięcie spełnienia, poprzez stałą Sadhana (praktykę duchową), spełnienie, które pochodzi od uświadomienia sobie Boskości każdego. Zjednoczenie z Bogiem jest osiągnięciem pełni. To jest Najwyższe Zwycięstwo dla Hindusa, Bharathiya.

Od Prawdy do Prawdy.

Może być zadane pytanie, i wyrażona wątpliwość przez wielu, w sprawie stanu osoby po osiągnięciu spełnienia, pełni świadomości. Jego życie będzie zatopione w nieprzewyższonej Anandzie, i on będzie doświadczał jedność myśli, emocji i wiedzy z wszystkimi. Będzie w ekstazie zanurzony w Jednym i Jedynym, Wiecznej Boskiej Zasady tak więc ten sam może rozlewać radość podczas procesu życia. Prawdziwie radość jest tym i niczym więcej. Bóg jest ucieleśnieniem wiecznej

wciąż-pełnej radości. Ci są lojalni dla kultury Bharathiya, jakiegokolwiek są stanu czy wiary, którzy przypiszą jako swą specjalną formę, i zaakceptują ten aksjomat, że "Bóg jest najwyższym źródłem radości". Taki matha (wniosek) oni akceptują jako abhimatha (najdroższy i najprzyjemniejszy).

Pełność znaczy całość. Całość daje do zrozumienia Jeden a nie dwa czy trzy. Wtedy nie może być żadnego miejsca dla indywidualny. Kiedy indywidualizowana Atma lub Jivi, wyszczególniony różniący się ja, staje się pełen i cały, wtedy nie ma możliwości jego powrotu do świadomości obiektywnego świata. Pewne wątpliwości mogą powstać w umysłach wielu.

Lecz ta linia myślenia jest niewłaściwa. Kiedy indywidualny Jivi staje się głęboko zakorzeniony w totalności Samasthi (całości) traci wszelką ideę odrębności i jest zawsze świadomy całości, Jeden, który obejmuje wiele. On wtedy będzie świadomy, że realność każdego jest realnością wszystkich i że Realność jest Jedną Niepodzielną Atmą (Bogiem). On nie będzie wykazywał jakiegokolwiek świadomości różnic pomiędzy osobami.

Bóg, którego zna, jako rdzeń każdej 'rzeczy i istoty' jest teraz rozpoznawany przez niego jako Bóg, którym on sam jest; i tak on będzie głębiej niż kiedykolwiek (zawsze) w pełni Ananda. Jak on może wtedy doznawać oddzielenia? Nie, nie może. Promienie tej anandy oświecają wszystkie regiony. Mędrcy i wielcy rishis byli świadomi tej Światłości. Oni zakomunikowali to doświadczenie światu łatwo zrozumiałym językiem. Nieosiągalny księżyc jest poznawany przez wskazanie palcem w kierunku gdzie można go dostrzec! Więc także, oni przenieśli w zakres człowieka, stosownie do stanu świadomości, który każdy z nich osiągnął, Prawdę, która znajduje się poza zasięgiem rozumu i mowy. Ich nauki były nie tylko proste, lecz różnorodne dla edukacji i podniesienia wszystkich poziomów zrozumienia.

Mały przykład:

Ktoś czuje się szczęśliwy, kiedy ma świadomość, że jego małe ciało jest jego, czyż nie? Kiedy ma świadomość, że dwa ciała są jego, czy nie może być podwójnie szczęśliwy? W ten sam sposób, z wiedzą, że on ma niezliczoną wielość ciał, doświadczenie radości wzrasta; kiedy cały świat jest znany jako jedno ciało, i świadomość świata staje się częścią świadomości, wtedy Ananda stanie się pełna. By zyskać tę wielo-świadomość, ograniczający mur więzienny egocentryzmu musi być zniszczony. Kiedy ja-ego identyfikuje się z Jivi lub Atmą (Bogiem), zachodzi śmierć. Kiedy ja-ego identyfikuje się samo i zanurza w Światłości Jednego, następuje smutek. Kiedy ja-ego jednoczy się z Jnana lub Najwyższą Mądrością, powstaje błąd. "Materialny indywidualny przyładek rodzi się poza złudzeniem; to ciało, które stwarza tę impresję jest jedynie ciągle zmieniającym się atomem bezgranicznego oceanu; kolejna istność we mnie jest inną Formą, nazywaną, ucieleśnionym Ja; kiedy jaźń mojego ego scala się (łączy) z Ja we mnie, wtedy złudzenie znika, poprzez przyływ tej przeciwnej wiedzy". Kiedy myślenie człowieka dojrzewa w procesie czasu, bez wątplenia wszystkie szkoły myślenia muszą osiągnąć ten wniosek.

Wartość drzewa jest oceniana w odniesieniu do jego owoców. Weź za przykład uwielbienie idola. Moralisci, metafizycy, filozofowie, stosujący się do ścieżki

Uwielbienia, i pierwsi wśród cnotliwych we wszystkich częściach świata wszyscy się zgodzą, że uwielbianie idola jest najbardziej korzystne. Tak długo jak utrzymuje się przywiązanie do materialnego ciała i posiadania, uwielbienie materialnego symbolu jest konieczne. To jest po prostu środek (sposób). Lecz wielu oczernia to jako przesąd. To nie jest prawidłowe. To nie jest właściwe podejście. Taka postawa jest po prostu wybuchem głupoty.

Czy nie jest przesądem rzeczywistość wiary w kogoś mającego ciało? Czy może ciało trwać wiecznie? Czy nie jest skóra (ciało) pokryta 9 otworami, w których istniejące życie jest w takim niebezpieczeństwie, że kichnięcie może spowodować upadek (zemdlenie)? Czy nie jest wszystko to samo-ważne zakładane przez ludzi, którzy mają pozycję władzy i wielką ilość bogactw jako kolejna głupia poza? Lecz czyny dokonane na bazie wiary w Atmę, w samej Realności, nie mogą być uważane za przesądne lub głupie. Dla każdej opinii wyrażanej przez kogoś, jeśli jest dany właściwy powód, wszystko będzie radością. Lecz deklaracja wszystkiego czego się nie lubi za przesądne (zabobonne) jest oznaką szaleństwa, głupoty lub egoizmu.

Może się okazać dla nas niemożliwe kochanie Boga lub uwielbienie Go, jeśli nie medytujemy Go w jakiejś Formie; to jest tak niezbędne jak oddech dla najzwyczajszego życia. To jest niezbędny proces życia. Każdy winien to zaakceptować jako takie. Dzieciństwo jest ojcem starszego wieku. Czy może starszy człowiek potępić dzieciństwo lub młodość jako złe? Dla doświadczenia Boskiej Zasady, uwielbiany idol jest i był dużą pomocą dla wielu. Jak więc może aspirant lub praktykant duchowej dyscypliny potępić wyznawanie (uwielbienie) idola po przejściu przez ten stan i wyciągnięciu z niego korzyści? To byłoby zaprawdę bardzo błędne i niestosowne.

Marsz Bharathiya ku Najwyższej Rzeczywistości nie jest od Nieprawdy ku Prawdzie. To jest od prawdy ku Prawdzie, od niekompletnej prawdy do kompletnej Prawdy, od częściowej prawdy do pełnej Prawdy. Do czego są Sadhanas ? Każdy wysiłek wykonany przez człowieka, od odległych mieszkańców lasu i nieskomplikowanych tubylców, którzy adorują wiele form Boskości, do tych wysoko rozwiniętych poszukiwaczy, którzy adorują Pełnię i Absolut jest Sadhana. Każdy taki wysiłek prowadzi człowieka krok do przodu w postępie.

Każdy indywidualny Jivi jest porównywalny do ptaka; może, przez długi i wysoki lot, wznieść się do nieba. I stan może być ostatecznie osiągnięty kiedy on może frunąć prosto ku w pełni wspaniałej orbicie Słońca.

Podstawowa prawda Natury jest Jedna w Wielu; to jest klucz do zrozumienia. Bharathiyas pojęli tę prawdę; trzymali się mocno tego klucza. Ludzie innych krajów byli zadowoleni kładąc pewne aksjomaty i broniąc wiary w nie. Upierali się by zaakceptować te aksjomaty i przestrzegać zasad i przepisów, które z nich wyrosły. Trzymali jedno pojedyncze okrycie przed jednostkami społeczeństwa gdzie żyli i wymagali by każdy nosił takie samo okrycie; jeśli to nie odpowiadało czymś rozmiarom nie było dla takich osób alternatywy. Musieli żyć bez okrycia, które chroniłoby ich przed zimnym wiatrem.

Podejście Bharathiya było całkowicie odmienne. Dla każdego aspektu lub odmiany odczucia i myślenia, woli i działania oni tworzyli odrębne Imię i Formę, i

wprowadzali modele wiary i drogi adoracji, w odniesieniu do emocjonalnych potrzeb i intelektualnego kalibru aspirantów i wiernych. Oczywiście niewielu nie miało potrzeby takiego uznania i traktowania. Lecz wielu wyciągnęło korzyść z takiej koncesji (ulgi) i rozwinęło się w swoim marszu ku mądrości i wyzwoleniu.

Dla jednej rzeczy, nigdy nie było odkładane jako część duchowych wysiłków Bharathiya, że uwielbienie idola jest koniecznością lub, że musi się przejść poza ten stan. Lecz jest jeden fakt, który każdy musi zachować w pamięci, to jest to, że Bharathiyas mają przywiązanie do swych ciał; mogą się przywiązywać do podnoszenia i osiągania standardu swego życia; lecz oni nigdy nie dążą do podcinania gardel innym. Bharathiya, który jest fanatykiem na punkcie swej religii powinien raczej poświęcić siebie płomieniom, które sam wzniecił i karmił, raczej niż rzucać nienawiść spalającą żywcem tych, którzy nie akceptują i nie czczą jego religii. Duchowość Bharathiya neguje niszczenie Atmy, Jednej niegasnącej Prawdy.

Religia Bharathiya wzbudza wiarę, że Ja w człowieku nie jest inne aniżeli Wszystko w Bogu. Religia Bharathiya wskazuje długą drogę dla mężczyzn i kobiet, poprzez różnorodne ścieżki, konfrontowane i kontrolowane przez różnorodne okoliczności, lecz, zachęcane i oświecane przez różnorodne typy wiary w cel wspaniałej Boskiej świadomości lub Świadomości Boga. Pomimo, że praktyki i rytuały mogą powierzchownie wydawać się surowe, nie są w sprzeczności z ostateczną Prawdą. Wydająca się sprzeczność winna być interpretowana jako uboczna w stosunku do potrzeb inspirujących ludzi o zróżnicowanym intelekcie, moralności, ekonomii i socjalnych podstawach. Dla przykładu światło przechodzące przez mały kawałek kolorowego szkła jest tego samego pochodzenia jak bardziej jaskrawe światło. Zasięg, klarowność, jasność itd. światła zależy jedynie od medium. Źródłem wszelkiego światła jest Jedna Prawda, Źródło Wszystkiego, Podstawa Wszystkiego, Cel Wszystkiego, Rzeczywistość we Wszystkim i Centrum we Wszystkim. Jak nitka, na której perły są nanizane jak różaniec, Bóg lub Wszystkoobejmujący jest wszystkoprzenikający w każdej istocie. W każdej istocie – to jest przestanie Bharath. Wszystkich istot wszędzie i kiedykolwiek!

Badaj ostrożnie wszelkie teksty i skrypty zadające się z kulturą i tradycją Bharathiya. Znajdź czy w którejkolwiek z nich jest wspomniane, że Moksha lub Wyzwolenie lub Najwyższe Spełnienie jest możliwa tylko dla tych, którzy są Bharathiyas, jedynie i nie dla innych. Czy możesz wyłowić jedno oświadczenie w tym stylu? Można stanowczo zapewnić, że nie możesz odkryć takiego oświadczenia. Duchowość Bharathiya ma nielimitowany ogrom i niezmiernie wiele idei; jest pełnym strumieniem uświęconych poglądów, płynąc wzdłuż bez opadania i rozdrabniania, prosto i gładko do Oceanu Boskiej Łaski. Podróż jest ukierunkowana wzdłuż królewskiej drogi do najwyższego Celu.

Inny punkt: Źródłem wszystkich duchowych zasad rozpoznanych i czczonych przez Bharathiyas jest Bóg; On jest jedynym podtrzymującym Filarem. Dlatego żaden inny filar nie jest konieczny dla wiary. Duchowość Bharathiya jest prawdziwym fundamentem innych wierzeń; stoi na samym szczycie. Osiągnęło zwycięstwo nad wieloma przeciwstawnymi wierzeniami, konfrontując z nimi wiele ważnych

argumentów i teorii. Bharathiyas nie mają potrzeby podążania za żadnymi religiami i duchowymi dyscyplinami poza swoją własną. Ponieważ nigdzie nie możecie uzyskać dyscypliny i prawdy, która by tu nie istniała. Inne wierzenia jedynie adoptowały jedne lub inne z przekonań lub zasad i postawiły je przed ludźmi jako idee do zaadoptowania.

Co się zrodziło w umyśle jest to: Teksty i duchowość Bharathiya są najbardziej wiekowe w całym świecie; one są najwcześniejszymi studiami i odkryciami Atmy (Boga), Osobowego i Bezosobowego Boga, i Kodeksów Postępowania indywidualnych i społecznych opartych na tych objawieniach i odkryciach. W żadnym innym kraju, wśród żadnych innych ludzi nie ma tak wiekowych nauk wskazujących światło. Mogą tam być może pewne mgliste idee lub jasne mignięcia; lecz one nie zasługują na miano duchowych tekstów czy literatury. Vedyjska literatura odzwierciedla nie tylko duchowe dociekania przez mędrców i Sadhaks i ich rezultaty, lecz także, ich linię myślenia, ich starania i aspiracje, ich duchowe zmagania i chwilowe problemy.

Sam Jeden

Pierwszym doświadczeniem w historii Indii jednakże jest ekscytacja cudem. Zostało to wyrażone w Rks w hymnie odkrytym w Rig Veda, najwcześniejszego objawienia umysłu Bharathiya. Rks są wszyscy prawie Bogami lub Jednego Blasku (Devas). Tych Devas jest wielu; Indra, Varuna, Mitra, Parjanya – to jest kilka imion. Pojawiają się w Rks jeden po drugim. Z tych Indra z Piorunem (vajra) jako jego bronią jest wodzem. On jest Jeden mogący, który sprowadza deszcz na ziemię. Indra jest tak nazywany od czasu gdy stał się Mistrzem Indriyas (zmysłów) człowieka, i jest powiedziane, że on jest Umysłem, który panuje nad zmysłami. On jest również znany jako Puruhutha – puru znaczy ‘często’ a hutha ‘zapraszany’ – całe imię znaczy, ‘Bóg, który jest najczęściej wzywany’. Umysł (który jest identyfikowany z Indriyas, od kiedy on nad nim panuje) jest także czczony w wedach jako Rudra. Umysł kontaktuje się ze światem obiektywnym i doświadcza go za pomocą intrumetów pięciu zmysłów; ten aspekt Umysłu jest aspektem Indra. To ma również inny potencjał (zdolności). Może panować nad zmysłami i stawać się świadomym Uniwersalnej Wewnętrznej Prawdy różnorodności nazywanej Obiektywnym światem. Ten aspekt umysłu został wyznaczony jako ‘Rudra’. To jest powód dla którego Vedy opisują Idra i Rudra jako Jeden z dwoma imionami.

Wśród innych Bogów także jest możliwe cytować wiele takich opisów. Mimo to ostatecznie wszystkie opisy prowadzą do tego samego wniosku. Rks czczą Bóstwa, po pierwsze, jako zarządzające pewną funkcją lub inną; następnie, te ostatecznie przekształcają się w różnorodne imiona i formy Jednego Boga, który ma wszystkie światy w Sobie, który jest Świadkiem, zamieszkującym we wszystkich sercach, i który jest Monarchą wszelkiego Stworzenia. Stopniowo wszystkie inne znaczenia i reakcje zostają stłumione jako nie mające związku. Na przykład, element strachu jest spokrewniony z bóstwem Varuna. Strach rozrasta się i rozszerza w niektórych

Rks lecz wkrótce mądrość Aryas (Szlachetnych poszukiwaczy) podporządkowuje sobie strach. Wiele Rks to prośby do Varuny od ludzi, którzy boją się kary od Niego za swe grzechy. Lecz idea terryzującego Boga nie mogła rozkwitnąć na Indyjskiej Ziemi. Ani nie mogło wielu Bogów z różnorodnymi naturami. Kultura Bharathiya i duchowy pogląd podtrzymuje Jednego Boga (Iswara).

Następny Ekeswara! Ten aksjomat, że może być tylko Jeden, a nie wielu, jest obecny w Indiach od najstarszych wieków. Nawet w starożytnych Vedach i literaturze Samhitha ta wiara jest obecna jako wielowiekowe wierzenie.

Lecz pojęcie osobowego Boga uderzało w myślenie i praktykę tego kraju jako elementarne, rodzaj niedojrzałego stanu w duchowym postępie. To nie satysfakcjonowało ich najwyższych aspiracji. Ta postawa znaleziona w objawieniach rishis nie została zrozumiana i doceniona przez uczonych i pisarzy innych krajów, którzy studiowali i komentowali Vedy i spokrewnione teksty. Oni wciąż znajdują się w pierwotnym wierzeniu 'wielu bogów' lub późniejszym wierzeniu 'jednego personalnego Boga'. Ignorancja tego rodzaju wywołuje uśmiech na ustach Hindusa.

Prawdę mówiąc, nawet ci, którzy uczą się w ramionach matki wiary w Boga wyposażonego w atrybuty, mającego imię i rozpoznawalną Formę, później wznoszą się na wyższy stan od tego i stają się świadomi Jednego, którego określa się jako 'mającego wiele imion i wiele form'. Sadhana jest skierowana na realizację tej Prawdy.

Jeden – w Nim samym są wszelkie te zmiany, cały ten zmieniający się Kosmos, utwierdzone. On jest przewodnikiem i obrońcą wszelkiej świadomości. Wszelkie takie oznaczenia dotyczą jedynie obrzeży Jednego. Ludzie Zachodu mówią, że inteligencja człowieka może odnieść sukces w tym przedsięwzięciu. Lecz poszukiwacze tego kraju pokazali heroizm, który nie może być zmierzony ani ograniczony. To jest fakt, który jednakże nie może być zaakceptowany. Zachodni Filozofowie rozstawiający swe odważne loty ku realności duchowej pokazali jedynie małą część tej odwagi; dlatego są zdumieni opartych na domysłach i doświadczalnej wielkości osiągniętej przez mędrców Indii. To poczucie zadziwienia zostało pięknie wyrażone przez profesora Max Muellera. "W którąkolwiek nieznaną dziedzinę doświadczenia ich przyczynowe i pozytywne dociekanie prowadzi ich Indyjscy poszukiwacze śmiało się w tym przedsięwzięciu znajdują. Nigdy nie wahają się odrzucić, dla dobra osiągnięcia sukcesu w przedsięwzięciu, cokolwiek wyczuwają jako zawadę. Nie są poruszeni strachem jak inni mogą ich ocenić". Max Mueller nawoływał ludzi do zaangażowania się samemu w Barathiya Paramartha Vahini (Strumień Nektaru poszukiwana Najwyższego, płynący w Indiach), ponieważ on czuł, że Indyjscy sadhakas dążyli do osiągnięcia ścieżki Dobra, ścieżki Prawdy.

Ekam sath; vipraah bahudhaa vadanthi. (Jeden sam jest; mądra mowa Tego jako wielu). To zaprawdę jest najbardziej wzniosłe znaczenie. To jest podstawowa prawda stojąca za duchowymi wysiłkami Indii od wieków. I nawet teistyczne zasady i praktyki, które rozszerzą się po świecie z niespotykanym

błogosławieństwem w nadchodzących latach mają za podstawę te wielkie aksjomaty ustanowione przez mędrców Indii dawno, dawno temu. -

Rks pojawili się na różnorodnych Bóstwach i Boskich Siłach, ponieważ rishis wiedzą, że "Jeden, który sam jest", może być osiągnięty przez każdego tylko z jego własnego punktu widzenia, i tu jest różnica dla różnorodności osób, zależnego od stanu osiągniętego w wyjaśnianiu i oczyszczaniu wizji. Oni głosili tę wypowiedź, iż odkryli, że Jeden jest tematem, który wszyscy święci, jasnowidze i poeci, hymniści i kompozytorzy uwielbiają i chwalą (wielbią) różnorodnymi językami, wśród różnych nastrojów, wśród różnych stylów ekspresji. W ten sposób, od deklaracji wyżej wspomnianej 'Ekam sath; vipraah bahudhaa vadanthi' wynikają konsekwencje o najwyższej wartości dla świata. Dla przykładu, wielu się dziwi, że Indie są jedynym krajem gdzie fanatyzm religijny jest nieobecny i nikt nie utrudnia i nie czyni szkody obrzędom religijnym innych. Są w tym kraju teiści, ateiści, dualiści, nie-dualiści, monoteiści, i inni; wszyscy oni żyją razem w pokoju i harmoni, bez powodowania lub doznawania szwanku.

Materialiści stali na stopniach świątyni (utrzymanych uświęconymi przez Braminów i uciekających się przez nich ku wierze) i zniestawiali i zaprzeczali Bogu. Rozgłaszali wszędy by podążać za nimi. Deklarowali, że idea Boga jest jedynie szaloną mrzonką. Potępiali Boga, pisma święte, kodeksy moralne, prawość i pryncypialne zasady i mówili, że są one zabobonami wymyślonymi i rowiniętymi dla powiększenia samolubnych Braminów. Wędrowali przez kraj i propagowali te wnioski. I nikt im nie czynił trudności. Buddyzm, który systematycznie lekceważył Hinduskie rytuały i religijne wierzenia miał możliwość koegzystować w atmosferze szacunku. Jains również nie akceptowali Ved i Vedyjskich Bogów. Pytali z drwiną jak tacy Bogowie mogą istnieć i jak można w nich wierzyć. Przykładów ducha tolerancji zakorzenionego w objawionych wypowiedziach wspomnianych powyżej jest niezliczona ilość. Dopóki pustoszący Muzułmanie nie rozlali się na ten kraj nikt w tym kraju Bharath nie wiedział co było osiągnięte przez przemoc. Jedynie kiedy obce hordy spadły na nich uciekając się do przemocy wtedy ludzie mogli poznać jak nietolerancyjny może być człowiek.

Hindusi pomogli Chrześcijanom wybudować kościoły w Indiach. Okazywali gotowość współpracy z Chrześcijanami; to jest widoczne poprzez cały kraj. Nie było nigdy przelewu krwi w stosunkach z Chrześcijanami. Strumień myśli skierowanych ku najwyższej Prawdzie nie mógł sam pozwolić by być zatrutym przez przemoc. Rozważenie tego faktu tak samo jak rozumienie ważność tej postawy wymaga jasnego myślenia i siły intelektu.

Buddyści, którzy byli pierwszymi propagatorami religii, rozsiewali swą wiarę podróżując poprzez świat. Ta religia stworzyła wszystkie kraje sławne w tych czasach jako cywilizowane. Mnisi, którzy zawędrowali w te kraje byli torturowani; tysiące zostało zamordowanych imperialnymi dekretami. Wkrótce jednak dobry los uśmiechnął się do Buddyzmu. Buddyzm nauczał, że należy się wystrzegać przemocy. Budda został zaakceptowany jako Bóg, jako kolejne Imię Jednego, który ma wiele imion, zgodnie z Vedyjskim powiedzeniem "Ekam sath, vipraah bahudhaa

vadanthi". On był Indra. On był Rudra. To był unikatowy efekt podstawowych objawień mędrców. Czy to oświadczenie może być zawsze w pamięci człowieka ! Bharathiyas wyrosli w kulturze Indii mają głęboką wiarę w równość wszystkich wierzeń. Czy to jest Hinduizm, Buddyzm, Islam, Zoroastrianizm czy Chrześcijaństwo oni wierzą, że nikt nie powinien mówić lekko (pokrętnie) o wierze w Boga. Oni wierzą, że jeśli ktoś mówi lekko (pokrętnie) o tym Jednym i o Imionach Boga lub o Formach Boga, które inni adorują to lży Jednego Boga. To było przesłanie utrzymywane przez Indyjską drogę życia duchowego. Ci którzy nauczyli się tej prawdy i ją przyswoili są prawdziwymi synami i córkami Indii. Ta prawda jest poza zasięgiem wszystkich; nie wszyscy mogą osiągnąć tę wiedzę: Kto jest władcą Wszechświata? Kto stoi za Tym i to prowadzi? Jaki jest powód istnienia Kosmosu? Skąd on powstał? Jak się to stało? Co spowodowało to istnienie? Vedy zawierają wiele Rks traktujących o tych tajemnicach. Bharathiyas zgłębili to.

Stworzenie dotyczy składania razem substancji; co jest złożone razem musi przyjść z dala, na przestrzeni czasu i zostać wyzwolone. Indywidualne jest stworzone i tak musi ulec zagładzie i umrzeć. Obecnie niektórzy rodzą się szczęśliwi; niektórzy mają radosne, zdrowe, szczęśliwe życie. Niektórzy rodzą się w nędzy; inni rodzą się bez rąk czy nóg. Niektórzy rodzą się niepełnosprawni umysłowo lub z wadami. Kto ich skrzywdził lub zranił? Bóg jest proklamowany jako sprawiedliwy i życzliwy. Można się sprzeczać jak taki Bóg może kiedykolwiek być stronnicy i uprzedzony? Jak takie zróżnicowane traktowanie przyszło do Realności rządzonej przez Boga? Takie wątpliwości są naturalne. Lecz wizje mędrców Bharath, którzy modelowali myśl tego kraju odkryły (objawiły) im, że Bóg nie jest przyczyną tego zróżnicowania; ono jest konsekwencją czynów spełnianych przez jednostkę w poprzednich życiach. One spowodowały szczęście lub nieszczęście, zdrowie lub ułomności.

Dobro czy zło czyni się samemu, efektem czego jest działanie w przeszłych życiach. Czy mogą ludzkie ciała i ich kondycja, wzloty i upadki spotykane przez człowieka w życiu, czy nie są one zakumulowanym rezultatem odziedziczonych wpływów i tendencji? Są dwie rzeczy, które pozostają jak dwie równoległe linie przed nami gdy ten temat rozpatrujemy, umysłowe i materialne. Zadawalające rozwiązanie może być znalezione dla problemów odnoszących się do ludzkiej natury i jej specjalnej jakości w materializmie, wtedy nie będzie bazy do wierzenia w czynnik zwany Atmą (Bogiem) lub Duszą! Lecz niemożliwym jest zademonstrować, że zdolność myślenia, dla przykładu, ewaluowała (rozwinęła się) z fizycznej materii. Jeśli jakaś rzecz jest wykonywana znów i znów staje się nawykiem, czyż nie? Zatem umiejętność zachowań, że nowo-zrodzone zachowanie musi mieć odniesienie do stałego powtarzania, któremu oddawaliśmy się przez długi czas. Oczywiście takie praktyki musiały zachodzić w poprzednim życiu lub wielu życiach. Więc jest koniecznym lokować zasadność wiary w przeszłych i przyszłych życiach dla wszystkich żywych istot. To podstawowa wiara duchowego myślenia Bharathiya.

Cud Cudów

Dzieci Bharath wierzą, że oni są wszyscy jedno, Atma (Bóg). Są utwierdzeni, że Atma nie może być podzielona przy użyciu miecza, że ogień Jej nie spala, że woda Jej nie moczy, że wiatr nie może Jej wysuszyć. Atma nie jest związana. Jej centrum jest w ciele lecz jej otoczenie jest nigdzie. Śmierć oznacza, że Atma przemieszcza się z jednego ciała do innego. To jest wiara, którą Indyjczycy mają utwierdzoną w umyśle.

Atma (Bóg) nie jest poddana materialnym czy światowym ograniczeniom i prawom. Poprzez Swoją naturę; jest Wolna; jest Bezgraniczna; jest Czysta; jest Święta; jest Pełna. Lecz odkąd jest zrzeszona z materią, bezwładem, ciałami, wyobraża sobie, że Jest produktem materialnej kompozycji. To jest zdumienie, tajemnica, cud, który Ona manifestuje ! Odkryć tę tajemnicę i wyjaśnić ten cud jest poza możliwością kogokolwiek.

Jak mogła Pełna (Poorna) Atma [być związana] w złudzeniu, że nie Jest 'pełna' (apoorna) 'podzielna', 'niekompletna'? Niektórzy ludzie mogą oskarżać Bharathiyas, którzy deklarują, że świadomość niekompletności sama nigdy nie mogło powstać, jako ludzi usiłujących rozwikłać nieprawdopodobną sytuację. Mogą mówić, że to jest jedynie fortel dla ukrycia swej ignorancji względem Prawdy. Jak może Czysta, Niepodzielna stracić Swoją naturę dla nieznacznego zakresu? Bharathiyas są prości i szczerzy, a ich natura jest wolna od sztuczności. Nigdy nie będą usiłować rozwikływać sytuacji bez uciekania się do szczególnych argumentów. Mają odwagę spotkać przed sobą na wielu drogach jakiegokolwiek problemy. Zatem odpowiedź na postawione pytanie brzmi: Ułuda nie mogła się wydarzyć ! Nie ma podstawy przypisywania błędu 'niekompletności' dla 'kompletnego'. Pełna istność zwana Atmą (Bogiem) nigdy nie może sobie wyobrażać Sama jako 'niedoskonała' lub 'mniej niż pełna' lub czuć, że Jest ograniczona lub kontrolowana przez materialne pokrycie, którego Jest rdzeniem. Każda osoba wie, że to co czuje jest ciałem. Czy ktokolwiek może ogłaszać jak to poczucie powstało i utrzymało się? Nikt nie może zaoferować odpowiedzi na to pytanie. Jednak, mówiąc, że ktoś może, że to jest Wola Bożą, to nie jest w ogóle odpowiedzią. Proste stwierdzenie, 'nie wiem' przekazuje to samo znaczenie co stwierdzenie, 'To jest Wola Boża'. Nikt nie jest mądrzejszy po drugim stwierdzeniu bardziej niż po usłyszeniu pierwszego. Co pozostaje to jest to: "Atma w Indywidualnym, Jiva-atma, jest Wieczna, Nieśmiertelna, Pełna. Nie ma Śmierci; co się takim okazuje jest przesunięciem Jej centrum".

Nasza obecna kondycja i okoliczności są powodowane poprzez czyny poprzednich żywotów. W podobny sposób stan w którym znajdziemy się w przyszłości jest determinowany przez to co robimy teraz. Pomiedzy jednym życiem a drugim, jedną śmiercią a następną, jednostka zawsze czyni postęp lub regres, rozszerza się lub kurczy. Jak kruchy statek złapany przez sztorm, człowiek wspina się na szczyt gigantycznej spienionej fali, a w następnej zostaje ciśnięty z ogromną szybkością w głąbinę. Powstania i upadki są nieuniknionym skutkiem jego dobrych i złych czynów. O tak! Dzieci Nieśmiertelności! Słuchajcie! Słuchajcie odpowiedzi danej

Raishis, którzy mieli *Wizję Najmajestatyczniejszych Osób (Purushottama)*, które mieszkają poza *realnością Utudy i Ciemności*: “O tak Ludzkie Istoty! Bracia! Abyście mogli wyzwolić się z serii śmierci jedynym sposobem jest ‘znać Go’. Nie myślcie, że jesteście grzesznikami, ponieważ, jesteście spadkobiercami wiecznej Anandy. Jesteście ‘obrazem’ Boga, uczestnikami w nie mogącej się zmniejszać Anandzie. Ze swej natury jesteście święci, zawsze pełni; jesteście zaiste Bogiem, poruszającym się po ziemi. Czy jest większym grzechem nazywać takich jak wy grzesznikami? Hańbicie się, zniestawiacie się, kiedy poświadczacie ‘grzesznicy’! Powstańcie! Odrzućcie poczucie, że jesteście owcami. Nie bądźcie zwiedzeni tą ideą. Jesteście *Atmą (Bogiem)*. Jesteście kroplą *Amrith Nieśmiertelności*, która nigdy się nie zaczyna ani nie kończy. Wszelkie materialne rzeczy są waszymi niewolnikami; nie wy jesteście ich niewolnikami”.

To są słowa rishis. **Jak ci, którzy sami nie zagłębili się w tę Prawdę docenią tę interpretację Bharathiya?** Mają szczęście ci Indyjczycy, którzy osiągnęli wielką siłę w duchowym poczuciu Boga jako ojca, matki, nauczyciela, przyjaciela i ukochanego. Oni wielbią Boga jako najdroższego dla nich niż cokolwiek teraz lub potem. Jak ci, którzy są utwierdzeni jedynie w zwykłej przyjemności zmysłowej mogą znać tę najwyższą Prawdę? Dążenie do zmysłowej przyjemności zakrywa prawdę przed okiem wewnętrznym (duchowym). To dążenie uwidacznia się na wielu drogach, tworząc więcej i więcej pożądania i odkładając więcej i więcej chęci do działania. To zakrywa prawdę jak gęsta kurtyna.

Rozpoznanie tej kurtyny jest wielkim osiągnięciem duchowego postępu. To jest Zasada *Maya Vedanty*. Od niepamiętnych czasów, pomimo, że Prawda była samowidoczna, ta kurtyna zakrywa ją przed człowiekiem. To zostało odkryte jako podstawowa przeszkoda przez Indyjczyków, przed wiekami. Jak odsunąć kurtynę i rozpoznać Prawdę? Indyjczycy wiedzieli, że rozwiązanie nie leży w obiektywnym, zewnętrznym świecie, tak więc, daremne jest szukanie go tam. Szukanie w świecie zewnętrznym nawet poprzez wieki nie może skończyć się sukcesem. **Jedynie samo doświadczenie może zagwarantować rozwiązanie.**

Aby uzyskać doświadczenie, Indyjczycy weszli w surowe i zdyscyplinowane dochodzenie, aż ‘zidentyfikowali’ Prawdę, i ogłosili ją światu. Odrzucili żądania zmysłów i różnorakie atrakcje aktywnego zaangażowania w świat obiektywny. Uczyli świat tej lekcji. Umysł ludzki był instrumentem dla Indyjskich poszukiwaczy aby odkryć ten sekret, który jest podstawową zasadą Mądrości pielęgnowanej przez nich. To stało się imperatywem dla nich aby użyć samego umysłu i studiować jego naturę i charakter. Wkrótce zrozumieli, że studiowanie zewnętrznego świata prowadzi ich do nikąd. Skierowali swoją uwagę do wewnętrznych ‘rejonów’ swej świadomości. Tak dając podstawę dla struktury *Vedanty*; to był początek dociekań *Vedant*.

Nie ma potrzeby szukać Prawdy gdziekolwiek indziej. Szukaj jej w człowieku; on jest cudem cudów. Czegokolwiek nie ma w człowieku nie może być poza nim. Co jest widoczne poza nim jest jedynie przybliżonym (schematycznym) odbiciem tego co jest w nim! Wiarą starożytnych było, że *Ishwara (Bóg)* panuje nad Światem, Samym będąc poza nim, to, Indyjscy poszukiwacze poddali testom poprzez

Sadhane (ćwiczenia duchowe) i odkryli (objawili), że Bóg był i jest w świecie i poza. To jest pierwszy wkład Indyjczyków w świat duchowy – że Bóg nie jest odrębny od człowieka lecz jest jego prawdziwym rdzeniem. Oznajmiali, że jest niemożliwym wyrzucić Go z serca, gdzie Sam się umieścił. On jest prawdziwą Atmą naszej atmy, duszą naszej duszy; Jest wewnętrzną Realnością każdego.

Ci co pragną pojąć najwyższą wizję filozofii Vedant muszą zrozumieć kilka fundamentalnych idei. Filozofia nigdy nie jest książką lub pracą wyprodukowaną przez jedną osobę. Najwyższy wielki Manu nazwał tę Bharath (Indie) jako Brahmavartha, Region Brahmana (Boga), duchowym lądem, gdzie poszukiwania Jednej niezmiennej i transcendentalnej Zasady powstały i osiągnęły sukces. Święta procesja świętych zaangażowana w poszukiwanie zaczęła swój marsz przez kontynent z samej Bharath. Jak potężne rzeki z ogromnych łańcuchów górskich, strumień duchowej Sadhany dla odkrycia Najwyższej Prawdy rozlał się z tego kraju. Ten kraj ogłosił światu swe Duchowe Przesłanie z pewnością i odwagą piorunów wyłaniających się z łona chmur. [Gdy niepowtarzalne moce niszczyły Bharath ten święty ląd przyjął na swą pierś impet uderzenia]. Wiele razy ten kraj musiał przetrzymać to inwazyjne pchnięcie i cierpiał gwałtowne urazy. Lecz jeszcze ten kraj nie stracił w pełni swej sławy i chwały i niezachwianej siły na swej ścieżce.

Z tego kraju, Ucieleśnienia Równości i Współczucia, Nanak Wielki rozgłaszał (kazał) swe wysoce wspaniałe przesłanie Miłości. Jego wszystko-obejmujące serce rozkwitło w tym kraju. Bharathiyas, Dzieci tego Kraju, Spadkobiercy tej Kultury rozpostarli swe ramiona aby objąć w miłosnym uścisku nie tylko świat Hinduski lecz także świat Islamu. Wśród tych, którzy błyszczeli jako bohaterscy stronnicy kultury Hinduskiej do końca, najpierwszym był Nauczyciel (Guru) Govind Singh. Nieporuszony przez tortury, które zmusiły go do przelania własnej krwi i krwi bliskich, puszczonej przez tych dla których przechodził te tortury, nie wypowiedział słowa oskarżenia przeciwko rodakom, lecz, wszedł do Deccan rezygnując ze swego życia, jak Król Zwierząt czyni gdy jego serce jest zranione. Czy imię tak wielkiej osoby może trwać na zawsze na ziemi ! Tacy szlachetni liderzy oddają wszystko ludzkości nie wątpiącej w nich ponieważ oni wszędzie służą najlepszej sprawie wszystkich ludzi.

Każda indywidualność jest unikalną jednostką, więc, każdy naród także ma unikalną indywidualność. Każda osoba jest odmienna od innych w pewnym zakresie i jest obdarowana pewnymi specjalnymi cechami, które są jej własne. Tak samo każdy naród ma pewne specjalne cechy nie znajdujące u innych. Każda jednostka musi pełnić rolę jako część systemu; jej własna poprzednia Karma lub aktywność zdeterminowała specjalną linię lub ścieżkę dla niego. Historia narodu jest tym samym. Każdy musi grać rolę już wyznaczoną przez jego przeznaczenie. Każdy naród musi dostarczyć swe własne specjalne przesłanie dla światowej społeczności. Zatem jest ważne, żeby Bharathiyas rozpoznali, przede wszystkim, rolę jaką ich naród musi odgrywać, jaką melodię musi śpiewać w Światowej Orkiestrze Pokoju i Błogości. Musieliście słyszeć, słuchając dziecięcych opowiadań, że są kamienie szlachetne w masce węża i że dlatego nie można zabić

tych węży. Utrzymując tę historię w pamięci możecie zrozumieć najbardziej cudowne wydarzenie w historii ludzkości, przeżycie Duchowej Kultury Bharathiya (Indii)

Podstawowa Wiara

Sadhana Dharma musiała napotykać na zdecydowaną opozycję ze strony Islamu przez wieki; polityczne podporządkowanie Muzułmanów dynastiom powiększyło te problemy. Krzyk, 'Allaha-Akbar' wznosił się do nieba, i kwestionował prawdziwość istnienia Kultury Bharathiya, która była rozwijana od wieków przez mędrców (jasnowidzów). Żaden inny naród nie cierpiał tak długo i tak głęboko od takiego strachu. Lecz wiecznie świeża i życiodajna Dharma tego kraju przetrzymała tę próbę i nawet dzisiaj, Sanathana Dharma jest tak mocna i ważna jak zawsze. Jest gotowa podjąć nowe wyzwanie z jakiegokolwiek nowej strony. Od znaków czasu jest widoczne, że ta Kultura jest dzisiaj dominująca i potężna; jest gotowa nawet iść naprzód i rozszerzać swój obszar konstruktywnych wpływów. Ekspansja jest oznaką 'życia', czyż nie?

Tego dnia zasady i praktyki ustanowione w Kulturze Bharathiya=Indii i postawy i odczucia uchronione w niej nie są położone nisko tylko w granicach tego subkontynentu. Czy to się nam podoba czy nie, one przechodzą przez inne kontynenty i tam się utwierdzają. Główne idee, niezbędne poglądy, penetrują literaturę tych ludzi utrwalając ich myślowe procesy. W niektórych krajach, wśród niektórych ludzi, one nawet osiągnęły dominującą rolę, bez sprzeciwów. Z tego powodu, Bharath oferuje jako swój wkład dla pokoju i postępu Świata nieocenione ucieleśnienie duchowej mądrości. Ten wkład jest bardziej wzniosły niż ten z jakiegokolwiek innego kraju. Jest bardziej konieczny, bardziej podstawowy i bardziej cenny aniżeli jakikolwiek inny kraj może dać. Ten fakt staje się coraz jaśniejszy dla całej ludzkości.

Starożytni tego kraju nie byli niechętni do analizy problemów innych. Kosztowali, jak inni ludzie, odkrywają tajemnice zewnętrznej Natury. I ta zadziwiająca nacja osiągnęła nawet na tym polu rezultaty, poprzez ćwiczenie i bystrość ich intelektu, który jest poza naiwnymi marzeniami ludzi w innych krajach.

Ostateczny koniec edukacji, najwyższy cel instrukcji to jest wyzwolić pewność o 'uniwersalnej nieustannej Bezosobowości'. To jest prawda głośno ogłaszana w Vedach. Jasnowidzowie i mędrzy Bharath odważnie zapoczątkowali tę przygodę. Ciągłe-zmieniające się aspekty Natury, pojawianie się i znikanie jej pracy, może być świetnym tematem studiowania. Lecz starożytni Bharath ogłaszali, że nauka Zasad Transcendentalnych które podtrzymują Wszechświat, Niezmieniająca się Wieczność, Ucieleśnienie Wiecznietrwającego, Wieczniepełna Ananda, Mieszkanie Bezpretensjonalnego Niezmiennego Pokoju, Ostateczne Ocalenie dla wszystkich Czasów Indywidualnych Jivi, ta Nauka jest najwyższą Wiedzą, którą człowiek musi osiągnąć.

Wiedza o zasadach kierujących obiektywną Naturą może co najwyżej zaopatrzyć człowieka w żywność i ubranie; ona uczy człowieka dróg i sposobów osiągania ich; to prowadzi do eksploatacji słabych przez silnych. Jeśliby ludzie Bharath skierowali swą energię ku odkryciu sekretów świata, mogli by łatwo uzyskać mistrzostwo.

Lecz bardzo szybko ludzie Bharath rozpoznali, że te badania są drugorzędne i że pierwszą pozycją powinna być przeznaczona dla duchowości. Zdecydowali, że pościg za sekretami zewnętrznej Natury nie jest prawdziwym znakiem Bharathiya. To postanowienie przyniosło chwałę temu narodowi. Inni nawet nie mogą się przybliżyć do skraju tego problemu. Jak Prahlada, z legendy, Indyjczycy byli w stanie przeżyć gehennę ognia i uciec nietknięci przed męczarniami wieków. Ci którzy nie mają duchowego spojrzenia jako aspiracji nie byli uznani jako Bharathiyas. Wielu z obcych krajów wierzyło, że Indyjczycy są bardziej politycznie myślący, i ten wniosek był błędny; odczuwali, że tylko mała garstka Indyjczyków była duchowo zorientowana (ukierunkowana). Lecz Bharath zawsze kładł nacisk aby duchowe prowadzenie drogi życiowej było pierwszym i najważniejszym obowiązkiem każdego Indyjczyka. Gdziekolwiek została oferowana szansa, po wypełnieniu tego obowiązku, Indyjczycy czuli, że powinni gromadzić i utwierdzać duchową moc, którą posiadają. To było dokładnie co się stało w przyszłości.

Integracja narodowa w tych dniach oznacza koncentrację i mieszanie razem wszelkich duchowych sił i sprzecznienie się, że zostały rozproszone wśród poszukiwaczy po całym kraju. Słowo 'naród' znaczy w Indiach zjednoczenie razem serc, które biją jednocześnie dla tej samej pieśni i które odpowiadają, podobnymi wibracjami, na to samo duchowe wezwanie. Podstawowa prawda, którą ta wiara wykladała była tak daleka jak niebo, tak wieczna jak Stworzenie. Te Prawdy zostały opisane na wiele subtelnych sposobów i ściśle i głęboko komentowane. Lecz jako rezultat prawdziwego oddechu poznania, które je odkrywa, i kładzie pod nie podwaliny, to było nieuniknione iż wiele wierzeń powstało na bazie przekonań, które wzmacniał.

Różnice w postawach i praktykach są naturalne i winny być tak przyjmowane; nie ma potrzeby pancерnej ciężkiej Walki. Tylko, tu nie ma miejsca dla jednego Walczącego ze wszystkimi. Rywalizacja pomiędzy tymi podążającymi odmiennymi ścieżkami nie może przynieść pokoju i postępu dla żadnego kraju. Bez wolności przyjmowania (odbierania) wierzeń, świat nie może czynić postępu. Indie nauczają, że mała grupa nigdy nie może rządzić niewyczerpanymi zasobami świata, dla efektywnego funkcjonowania społeczności jest konieczne dzielenie pracy pomiędzy poszczególne grupy ludzi i pozwalanie na dzielenie jej dóbr doczesnych dla każdej grupy społeczeństwa. To stwarzało dogodność dla różnorodności i wspólnoty. Różnorodność była aprobowana dla dobra praktycznego stosowania sił i potencjału duchowego; dlatego nie ma potrzeby odłamów i walki. Różnice także są powierzchowne; na prawdę nie są istotne. Istnieje czarujący sens tajemnicy, która może zgłębić tę różnorodność i odkryć klucz dla wizualizacji Jednego, który tkwi u podstawy wielu. To jest to co starożytne teksty proklamowały jako najbardziej precyzyjne objawienie; "Ekam

sath, vipraah bahudha vadanthi" (*Sam Jeden istnieje; mądrzy ludzie opisują To na różnorakie sposoby*).

Zatem można zapewnić, że Wiara Bharathiyas [Indyjczyków – Hindusów] jest Wiarą, która akceptuje i czci wszystkie Wierzenia. Kiedy damy schronienie odłamom i fanatyzmowi w naszych sercach, w relacji do naszej własnej specyficznej wiary lub wiary innych, wszyscy jako potomkowie tych ojców ściągamy hańbę na nas samych. Czy odnosimy się do klasycznej Vedyjskiej wiary lub czy adoptowaliśmy ostatnie trendy myśli Vedant, musimy nosić w umyśle pewną podstawę uniwersalnie akceptowanych prawd. Wszyscy ci, którzy noszą imię Hindus muszą mieć wiarę w sobie i kształtować swe życie stosownie do niej. Mają oni wolę tak czynić.

1. Pierwszym z tego jest: "Bharathiyas nie upierają się, że wszystko musi być związane z jedną postawą; lub, że każdy musi dotrzymywać tylko jednej interpretacji lub komentarza, wyłączając inne możliwe wyjaśnienia lub punkty widzenia, lub, że sposób życia wszystkich tych implikacji musi być aprobowany przez kogoś indywidualnie czy grupowo". Kultura Bharathiya zakłada, że to ohydny grzech użyć siły względem kogoś w dziedzinie ducha.

Kolejne: "Wieczna Uniwersalna Dharma czy Religia była nauczana przez Vedy. Święte ciało nauk, odnoszące się jako Vedyjskie, jest pokrewne ze Stworzeniem, bez ustalonego początku i końca. Z tym, wszelkie dociekania ducha i konsekwencje wierzeń muszą znaleźć spełnienie i zbliżenie. Nikt nie może uciec od tego wniosku jeśli studiuje i praktykuje Vedy. Dla wszystkich problemów wymagających różnicowania w duchowej postawie jako aspiracji, możemy dać rozwiązanie, które jest przekonujące, z samych Vedyjskich tekstów. Punkt widzenia nie zgadzający się z tym, które części Ved są autorytatywne dla każdego; osoba stowarzyszona w jednej sekcji może uważać pewne porcje Ved jako bardziej święte i bardziej uświęcone aniżeli inne. Pomimo tego wszyscy są braćmi i współuczestnikami nauk i lekcji przekazanych przez Vedy. Wszystko co jest wzniosłe i zbawienne (dobroczyenne) dla nas dzisiaj, wszystko to jest święte i uświęcone dla nas, wszystko co jest czyste i szlachetne, stało się dla nas dostępne z i poprzez te cudowne stare teksty. Tak długo jak długo utrzymujemy te ostatnie wierzenia i ogłaszamy je głośno, jakie małe różnice czy opinie ponad sprawami o poślednim znaczeniu mogą spowodować podziały? Z tego względu musimy ogłosić te lekcje i zasady wtedy one rozprzestrzenia się poza wszelkie horyzonty.

Vedy dotyczą i one wykładają Najwyższą Osobę, Iswara, który stworzył Wszechświat, który go rozwija, w którym To jednoczy się (scala się) w zgodzie z procesem czasu, i w którym jest ponownie manifestowany jako Jego Forma ten zadziwiający Wszechświat. Możemy różnicować wiary o naturze i charakterze tego Iswara. Jedna osoba może Go określać jako mającego naturę i charakter ludzki. Inna może wierzyć, że jest ucieleśnieniem nie-ludzki atrybutów, bezforemnym Iswarą. Każdy z nich może znaleźć w Vedach oświadczenia popierające jego punkt widzenia. Jest faktem, że pomimo, że zawierają one odmienne punkty widzenia wszystkie mają wiarę w Iswarę, Bóstwo. Jest powiedziane, oni wierzą, że jest bez wątpienia Jedna transcendentalna wieczna Moc i wszystko to powstało z Niej, i, że

wszystko to musi się w niej znów Zjednoczyć. Ta wiara jest stemplem probierczym Bharathiya; ten kto nie nabył tej wiary nie może być nazywany imieniem, Bharathiya. Nie zasługuje by być nazywanym Hindusem.

Jakiej natury, z jakim charakterem, jest Iswara, o którym nauczacie? To pytanie jest nieistotne dla nas. Nie jest tak ważne. Pozwólcie nam nie dyskutować z różnymi punktami widzenia, tych boskich osób. Wystarczającym dla nas jest Iswara którego zaakceptowaliśmy i położyliśmy nacisk. Pomimo, że jeden opis lub określenie może być lepsze i jaśniejsze od innych, żadno określenie i opis nie może być 'złe'. Jedna deklaracja może być 'dobra'; kolejna 'lepsza' i trzecia 'najlepsza'. Lecz w strumieniu Duchowej Przygody Bharathiya żaden opis czy wyobrażenie nie może być wyraźnie 'złe i nie do zaakceptowania'. To jest powód dla którego Iswara daje Łaskę tym wszystkim, którzy uczą o jakimkolwiek Imieniu i jakiegokolwiek Formie, która może przyciągać i inspirować człowieka, jako święta i ważna. Czy może ta wiara wzrastać bardziej i bardziej. Z tego względu, to przynosi znaczny duchowy postęp, co jest zachowywane.

Dla duchowego zgłębiania i odkrywania, nie może być kwalifikacji jak bogactwo lub dyskwalifikacji jak nędza. Ta prawda musi być przekazywana dzieciom przez rodziców Bharathiya. Muszą one wzrastać z tym silnym przeświadczeniem.

Bharathiyas nie akceptują wiary podtrzymywanej przez osoby należące do innych krajów, że Wszechświat zmanifestował się kilka tysięcy [miliardów] lat temu i ulegnie ostatecznie i na zawsze zagładzie , w pewnej chwili w przyszłości. Bharathiyas nie akceptują teorii, że Wszechświat powstał z niczego. Oni wierzą, że Wszechświat lub obiektywne Stworzenie jest bez początku i bez końca, i że zgodnie z prawem ewolucji w czasie, on cofa się z okresu grubego (topornego) ku subtelnemu i po zaistnieniu w tym stanie, przez pewien czas, znów będzie się sam manifestował jako Wiele, poprzez ekspresję subtelnego i grubego (topornego) okresu.

Religia jest Doświadczeniem

Te jak-fala ruchy postępu i cofania się, scalania się i wyłaniania, odbywały się od Czasu; i będą się odbywać do końca Czasu; to jest wieczne w swym charakterze – to jest wiara Bharathiyas. Człowiek nie jest tym grubym(topornym) ciałem; w nim, jest subtelny komponent zwany umysłem; wewnątrz niego, jako jego sufler i źródło, jest w nim nawet bardziej subtelna zasada zwana Jivatma (indywidualna Dusza); ta Jivatma nie ma nigdy początku ani końca, nie zna śmierci, nie rodzi się – To jest podstawa wiary Bharathiya.

Wśród innych rodzajów wiary: To jest unikalna cecha umysłowego wyposażenia Bharathiya. Dopóki indywidualna dusza nie zostanie wyzwolona z indywidualności i zjednoczy się z Uniwersalnym w ten sposób osiągając moksha lub wyzwolenie, musi pokrywać się sama ciałem jednym po drugim, i iść przez proces zwany życiem. Ta idea nie jest utrzymywana przez żadnych innych ludzi. To jest idea Samsara, którą starożytne teksty Sastras Indii odstaniają i propagują. Samsara

oznacza "ruch z jednej do kolejnej formy". Różne odmienne szkoły i sekty wśród Bharathiyas akceptują ten fakt, że Atma (najwyraźniej indywidualna) jest wieczna i niezdolna do zmiany. Mogą się różnić w opisie i oznaczaniu relacji pomiędzy Atmą i Iswarą lub Bogiem. Jedne szkoły myślenia mogą kłaść nacisk, że obydwa są oddzielne; inne mogą deklorować, że Jivatma jest promieniem w uniwersalnym płomieniu, którym jest Iswara; trzeci mogą zapewniać, że obydwa są niezróżnicowane. Lecz Prawda pozostaje taka, że Atma jest bez początku i bez końca; ponieważ się nie rodzi i nie umiera. To indywidualne wyobrażenie musi ewaluować poprzez serię ciał, dopóki nie osiągnie pełni w człowieku. Wszystkie szkoły są jednym w podtrzymywaniu tej wiary, pomimo różnorodności ich innych interpretacji.

Teraz winniśmy się zbliżyć do najważniejszego wśród chwalebnych Prawd, najbardziej zdumiewających z podstawowych Prawd, które ludzki umysł osiągnął na duchowym polu; Atma przez samą jej naturę jest, Czystością, Pełnią i Błogością (Parisuddha, Paripoorna i Ananda). To jest wiara, która ożywia wszystkie szkoły myślenia obojętnie czy są czczeniem Sakthi, czy Siva, czy Visnu, czy są Buddystami czy Jains. Każdy Hindus to przyzna. Dwaithins (Dualiści) wierzą, że prawdziwie fundamentalną naturą Atmy jest Ananda (Błogość); to jest ograniczenie poczytalności i wysuszenie przez działania człowieka, w życiu po życiu i dlatego musi być przywrócone i ożywione przez Łaskę Boga. Adwaithins (Moniści) wierzą, że nie może być zmniejszania lub wysuszania. Oni zapewniają, że Atma jest w pełni wspaniałości; tylko poprzez wpływ utrudnego efektu ignorancji (Maya), która nakłada fałszywe wrażenie na to co jest prawdziwie rzeczywiste ukazuje się jakby było ograniczone. Jakakolwiek może być różnica w interpretacji, kiedy weźmiemy nasze spożenie na centralny rdzeń Prawdy na którą wszyscy się zgodzą, pomiędzy 'Wschodem' i 'Zachodem' wtedy będzie rozpoznane głębokie obszerne przejście, gdzie obydwie podróżują do celu. Ludzie Wschodnich krajów szukają w wewnętrznych rejonach ich ja realizacji tego chwalebnie korzystnego spełnienia. Podczas uwielbiania zamykamy oczy i usiłujemy wizualizować Boga w nas. Ludzie Zachodu podnoszą swe twarze i wizualizują Boga poza sobą w dalekiej przestrzeni. Wierzą, że ich pisma święte zostały zapisane przez Osoby kierowane przez Boga. Bharathiyas wierzą, że Vedy – ich święte pisma – były samym oddechem Boga przekazującym znaczenia mędrcom, którzy wprowadzili Go do swych serc.

Jest inny punkt, który musimy zrozumieć: Musimy się tego zawsze mocno trzymać. Jeśli wiara nie jest utrzymana niewzruszona dniem i nocą nie może być użyteczna dla osiągnięcia zwycięstwa. Żaden sukces nie jest w przeciwnym razie możliwy. Kiedy osoba zapewnia, że jest mała i nędzna i że wie lecz mało, staje się mała i nędzna i jego wiedza się kurczy. Jesteśmy tym w co wierzymy, że jesteśmy. Jesteśmy dziećmi Wszystkomogącego Boga, obdarzeni najwyższą Mocą, Chwałą i Mądrością. Jesteśmy Dziećmi Nieśmiertelności. Kiedy zagłębiemy się w tę myśl, jak możemy kiedykolwiek być małymi i ignorantami? Duchowa kultura Bharathiya zaleca każdemu wierzyć, że prawdziwa natura człowieka jest najwyższa i, że on powinien być zawsze świadom tej prawdy.

Bharathiyas przeszłych wieków mieli wiarę w ich wielką Realność. Osiągnęli zwycięstwo w swych zmaganiach jako rezultat ich wiary i doszli do wzniosłych poziomów. Osiągnęli szczyt postępu. Stoczyliśmy się do dzisiejszego upadku głównie dlatego, że straciliśmy wiarę w Atmę w nas. To był początek naszego upadku. Z tego powodu, utrata zaufania w Atmę lub Ja wywołało utratę wiary w Samego Boga. Ta Wszecchobecność, ta Wewnętrzna Motywacja wszystkiego kto jest osnową naszego ciała i umysłu, emocji i intelektu – wzmacnianie wiary w Niego jest tylko sposobem realizacji najwyższego celu człowieka. To jest lekcja, której duchowa historia Bharathiya długo uczyła.

Dzieci Bharath! Uczcie wasze dzieci takiego zachowania-życia, chwały i sercem-rozszerzającej się Prawdy od wczesnych dni życia. Uświęcona uchroniona wizja tych Bharathiyas jest taka: Atma jest pełna i wolna. To jest cudowne odkrycie, ekscytująca myśl! Atma przez swą naturę jest pełna; pełność nie potrzebuje zaspokajania, dokonywania i dodawania do Niej. Jeśli pełność jest dodawana do tego, może także być odejmowana w przeciagu czasu; co jest budowane musi ulec rozpadowi. Jeśli człowiek jest nieczysty ze swej natury, jeśli nawet osiągnie czystość w 5 minut, musi później pławić się w nieczystości ponieważ czystość, która przychodzi w połowie będzie łatwo zniesiona przez okoliczności. Więc wszyscy duchowi myśliciele Bharathiya deklarowali, że Czystość jest naszą prawdziwą naturą i że Pełność jest naszą rzeczywistą realnością. Mówili, że nie jesteśmy nigdy prawdziwie 'niedoskonalimi'. To była lekcja, którą Bharathiyas uczyli świata. To jest strumień duchowej siły, która płynęła z Indii i użyźniała świat.

Przy końcu życia, każdy powinien przywołać do swej świadomości wielkie myśli, które osiągnął w życiu, wysokie uczucia, które przyjmował; to było wskazanie mędrców Indii. Nie żądali aby ktoś przywoływał do pamięci usterki i błędy które popełnił w życiu. To jest nieuniknione i uniwersalne. Lecz mędracy oznajmiali, że każdy powinien być zawsze utwierdzony w swej Realności i każdy powinien się angażować zawsze w kontemplację wspaniałości i chwały. To, oni mówili, jest największym krokiem postępu.

Jest inny fakt, na który musimy zwrócić uwagę, bardziej niżli na co innego. Dla Bharathiyas religia znaczy 'doświadczenie' i nic mniej. Zaprawdę szkoda, że zapominamy o tym ważnym fakcie, bardzo często. Ten sekret musi być zapisany w sercu każdego. Tylko wtedy każdy może być bezpieczny i spokojny. Nie tylko to. To nie jest droga myślenia Bharathiya mówić, że wszystkie rzeczy mogą zostać osiągnięte przez samodzielny-wysiłek; Bharathiya wiedzą, że Wola Boża jest podstawą wszystkiego. Religijne zasady winny być praktykowane i ich istota doświadczona. Słuchanie ich przedstawienia jest bezużyteczne; nauczanie się zespołu argumentów i ich powtarzanie jak papuga to za mało. Jeśli one przemawiają do czyjegoś intelektu i są przez niego aprobowane jako właściwe, to też w ogóle nie pomoże. To musi nas przemienić. Powód dla którego Bharathiyas umieszczają Boga i deklarują, że Bóg jest Istotą i Stającym się jest ich doświadczeniem, które jest najwyższym dowodem. Deklaracja ta nie pochodzi z głowy, ze zdolności rozumu, yukthi. Przodkowie zapewniali, że jest istnienie, Atma, w każdym i że ta Atma jest jedynie promieniem Uniwersalnej Atmy, z tego powodu

oni byli w tym głęboko i bez wątpliwości utwierdzeni. Było tysiące w przeszłości, którzy szukali doświadczenia i je zdobyli. Nawet dziś nie brakuje takich osób. W przyszłości także będą obecne. To jest pragnienie, które wpływa na człowieka. Jeśli on kontempluje Boga i staje przed Nim w błogości (światłości), jeśli on zdobywa świadomość Atmy (Boga) to jest jego realność, człowiek będzie dręczony pragnieniem, agonią, że on jest ‘pozbawiony pełni’.

Najpierw człowiek musi pojąć Prawdę. Wszystkie religijne odłamy i walki znikną tak szybko jak człowiek pojmie Realność. Z tego względu imię ‘podążający za teistycznym kodeksem moralnym’ może być przyznany tylko temu kto doświadczył Boga i zrozumiał Jego Chwałę. Tylko ci, którzy zrozumieli Go w swych sercach mogą mieć obligację, że przywiązanie ich serc do koła narodzin-śmierci, złamało się. Zwykła mównica nie wskazuje świadomości Prawdy, która powinna być osiągnięta przez religię.

Wiara teistów jest oparta na rzeczywistym doświadczeniu. Kiedy to zaakceptujemy, samo-badanie (poszukiwanie) rozpoczyna się i każdy jest w stanie ocenić jak daleko podróżował od celu. Wtedy każdy zda sobie sprawę, że szukał w ciemności i wciągał innych w ciemność by z nim szukali. Tylko wtedy człowiek porzuci odłamowe zawiści w imię wojen religijnych w stosunku do tych, którzy uprawiają inną wiarę. Ci którzy rozkoszują się wojnami religijnymi powinni być zapytani: “Czy widziałeś Boga? Czy uświadomiłeś sobie Boską Atmę? Lub jeszcze, jaki masz autorytet aby potępiać to imię Boga? Próbujesz, walcząc w ciemnościach, wciągnąć mnie w tą ciemność? Czy może ślepy prowadzić ślepego wzdłuż drogi? To jest niemożliwe zadanie. Zatem zrozum swoją Prawdę nim potępisz i zaprzeczysz mojej”.

Bądź Sobą

Ten kto zwizualizował zasadę Atmy, która ożywia wszystko nigdy nie może potępić czyjejkolwiek religii. Nigdy nie podejmie religijnej sprzeczki czy konfliktu. Nigdy nie będzie mówił lekko (błazeńsko) lub potępiająco o innej wierze. Nigdy nie będzie przeszkadzał lub gardził wiarą, którą inni mają. Tylko ignorant bez duchowego doświadczenia, tylko ten kto nie zna głębin prawdy, będzie zaczynał potępienia wiary innych. To niestosowne dla człowieka oddawać się lub zachęcać do konfliktów religijnych, wyśmiewać rytuały i ceremonie poprzez które inni wielbią Boga, i etykietować praktyki religijne innych ludzi jako ‘zabobonne’. Z tego względu, każdy musi zaakceptować praktykę i trzymać się jej, odkąd to daje mu Anandę (Stan Błogości) !

Jeden jest omawiany, przez tych którzy wiedzą, jako Wiele. Ta sama rzecz jest dostrzegana i doświadczana różnorodnymi drogami, przez różnych ludzi, zgodnie z punktem widzenia i poziomem inteligencji i świadomości. Różni ludzie opisują tę

samą rzecz lub doświadczenie różnie. Jak ktoś może oświadczać, że oni nie mogą tak czynić? Lub, że to co opisują jest błędne? Nikt nie ma prawa gardzić (lekceważyć) lub zaprzeczać.

Tylko ci, którzy dążą do transcendentalności tu i teraz i stają się świadomi Transcendentalnych Zasad Bożych zasługują na imię Hindus. Ci, którzy rozkoszują się ranieniem innych nie mają wytłumaczenia dla tego imienia.

*Wewnętrzny rdzeń kultury Bharathiya jest realizacją Jedności zasady Atmy (Boga), który przepelnia każde serce w Powszechnej Miłości. Ci którzy są świadomi tej Jedności i są dobrze w tym utwierdzeni są krewnymi i rodziną Bharathiyas, w którymkolwiek kraju mogą żyć, jakkolwiek jest ich ojczysty język. Wiele ludzkich społeczności ma, jako bazę ich wierzeń teorię, że człowiek jest wiązką materii, i że ta materia jest przedmiotem praw fizyki i chemii. W języku Zachodu śmierć jest oznaczana jako 'akt porzucania życia lub Jiva', podczas gdy w języku Bharath to jest 'porzucaniem ciała lub Deha'. To powód wiary człowieka Zachodu, że jest ciałem i człowieka Bharathiya, że nie jest ciałem. Bharathiyas zapewniają i wiedzą, że mają Atmę jako swą Realność i że Atma jest objęta ciałem. Dwa poglądy są całkowicie odmienne. Cywilizacja oparta jedynie na ruchomym piasku światowych przyjemności może trwać tylko przez małą chwilę. Zniknie z powierzchni ziemi. Z drugiej strony, cywilizacja Bharath i kraje, które podążają za wartościami Bharakth = Indii **[Polska należy do takich i należeć powinna! – przypis tłumacza]** przetrwały wieki i są żywotne nawet dziś. Pokazują nową i odświeżającą jakość bardziej twórczego życia. Ten fakt winien być utrzymywany w pamięci przez tych Bharathiyas, którzy dedykują swe życie naśladowaniu innych cywilizacji i kultur. Naśladowanie nie zbuduje trwałej kultury. To nigdy nie będzie 'cywilizacją'. To oznaka tchórzostwa, nie jakość, która może zapewniać postęp. To królewska droga do upadku. Jak człowiek może wzbudzać inspiracje do podniesienia siebie, jeśli jest zaangażowany w nienawidzenie siebie i dewaluację swych osiągnięć? Bharathiya [Indyjczyk] nie powinien mieć poczucia wstydu jeśli wspomni swych przodków, i starszych i nauczycieli przeszłości, którzy zbudowali kulturę, która go wychowała.*

Zamiast tego on powinien czuć dumę ze swych przodków i starszych i nauczycieli, którzy błyszczeli wokół niego. Musi być dumny, że ma takie osoby jako swych przodków, że jego kraj jest takiej świętości, i że jego kraj jest jednym z tych obdarzonych takim świętym charakterem. Dzieci Bharath muszą sami czuć z dumnym przeświadczeniem, że ich rodzinna ziemia zrodziła mądrych ludzi, którzy osiągnęli wyżyny samo-realizacji, tak samo jak wielu innych, którzy powstali by osiągnąć szczyt doskonałości.

Manifestuj moc, która leży w samo-wysiłku! Nie uciekaj się do słabych forteli naśladowania innych. Zamiast tego przejmij dobre wartości, które inni posiadają. Sadzimy ziarno w glebie. Następnie dostarczamy mu składników, które potrzebuje – wodę, powietrze, nawóz. Ziarno kiełkuje; rośnie do sadzonki; staje się w końcu ogromnym drzewem. Powinieneś zauważyć, że to nie spowodowała gleba, czy

nawóz, czy woda i powietrze. To czyni je użytecznym; lecz, to tkwi w jego własnej naturze i wzrasta do drzewa.

Możesz także żyć jak to drzewo. Oczywiście musimy się wiele od innych nauczyć. Nie ma potrzeby wątpienia w ten fakt. Ci, którzy odrzucają tę naukę deklarują się sami jako głupcy. **Cokolwiek może spowodować twój wzrost duchowy możesz się tego uczyć od innych.** Wchłaniaj to w pełni zgodnie z liniami założonymi dla twego własnego postępu na twej własnej moralnej ścieżce Dharmy. Musisz żyć jako ty, nie jako ktoś inny. Nie pozwól nikomu (zmieniać) kierować cię z dala od twej wewnętrznej natury. Bądź zanurzony w swoim Bogu, we własnym wyobrażeniu i uczuciu, w Błogości (Światłości), która wytryska z twego własnego serca i z zachwyty osiąganego z twej własnej Sadhana (Ścieżki Duchowej). Gdy inni uniemożliwiają ci robienie tego, jakiegokolwiek plany snują i jakiegokolwiek podstęp szykują, sprzeciwiaj się im nawet kosztem własnego życia. Nie zaprzeczaj sam tej Boskiej Świadomości i tej Boskiej Ekstazie. To jest wołanie brzmiące poprzez Paramartha Vahini Bharathiyas. Ściągnij bariery stojące na drodze i przeszkadzające w wolnym przepływie kultury tego kraju nadającej taką słodycz i siłę. Objaśnij kanały przez które ona płynie i oczyszczaj je. Wtedy ona może płynąć swym kursem niehamowana.

Sai miał wolę aby ten kraj, Bharath, podjął tę Sadhana. Przez zbyt długi czas teiści Dharmy tego kraju nie działali. Jej charakter był przez długi czas statyczny. Teraz musi być dynamiczny. Musi ożywić życie codzienne każdej ludzkiej istoty. Musi wejść i owocować wspaniałym Rajbhavan i kochanym [objęciem] najbiedniejszych w kraju.

To jest skarb każdego; każdy ma prawo odziedziczyć to i odnieść przez to korzyść; rodząc się jako człowiek każdy ma uzasadnione prawo by to dzielić. Z tego powodu, Bharathiyas muszą to położyć przed każdymi drzwiami i witać każdego w każdym domu i dzielić się. Jak powietrze, którym oddychamy, w Boskim stworzeniu, dostępne dla wszystkich, Dharma uświadczenia sobie Boga i Jego Mocy i Miłosierdzia winna być dostępna każdemu. Bharathiyas muszą poczekać do tej szerokiej perspektywy i Uniwersalności i Jedności tego przestania, konflikty pomiędzy różnymi wierzeniami i wiarami znikną same i pokój i miłość zostanie przywrócony na ziemi.

Wyobraź sobie dom pełen ciemności od wieków. Możesz wejść do domu i modlić się do ciemności by opuściła mieszkanie; lub możesz rzucać przekleństwa na nią przez dnie; lub straszyć ją mocą. Ciemność pozostanie; nie zmniejszy się w ogóle. Nie ulegnie twej taktyce, nie przerazi się. Lecz zapal lampę a ucieknie natychmiast. Lampa mądrości może ocalić człowieka od wieków w ciemności. Ta prawda musi być dobrze rozpoznana przez człowieka i gdy tylko zostanie rozpoznana musi właściwie kształtować jego życie.

Człowiek ma ogrom w sobie; to jest rdzeń myśli Bharathiya. To jest prawdziwie tajemnicą jak człowiek doszedł do uznania siebie jako skazanego ku upadkowi! Osoba może nas uderzać jako demoniczna lub boska; w obydwu Atma (Bóg) jest Realnością, w tym samym stopniu. Nie możecie mówić, że Atma (Bóg) w jednym jest mniej a w innym bardziej. Kiedy błędy są znajduwane w kimkolwiek, musicie

wnioskować, że są słabością zachowań, to wszystko. Nie wnioskujcie, że nie ma w nim Boskiej Atmy. Jako rezultat towarzystwa, w którym przebywa lub niedostatku społeczności, w której wyrósł, błędy wzrosły w nim. Nie są wrodzone jego naturze, która jest Atmic (Boska). Winniście dostarczyć mu dobre towarzystwo i zbawienne otoczenie, i namawiać go by do niego wszedł. Nie wolno wam, pod żadnym pozorem, potępić go jako zrodzonego niepoprawnym, i stronić od niego.

Ciało składa się z komórek, które są zbudowane z atomów. Atomy są także fenomenem fizycznym. Są fundamentalnie jada, lub składnikiem nie-odczuwającym. Vedanthins mówią o ciele subtelnym oddzielnym od tego topornego (grubego) ciała. To także jest fizyczne. To jest centrum subtelnej umiejętności i mocy. To w tym ciele wszystkie subtelne umysłowe odczucia i poruszenia mają miejsce. Każda siła może działać tylko poprzez pewne medium lub inne, które jest fizyczne. Ta sama siła, która kieruje topornym ciałem działa poprzez subtelny proces myślenia. One nie są dwoma odrębnymi istnieniami. Jedna jest subtelną formą pozostałej, to wszystko.

Jakie jest źródło tych mocy? Jeśli zagłębimy się głębiej, dostrzeżemy, że są dwie rzeczy w naturze, Akasa i Prana. Akasa jest źródłem wszystkich topornych i subtelnych materiałów które każdy napotyka; gdy Prana lub Siła-Życia kontaktuje to, stosownie do wpływu, istota Akasa transformuje sama w formę toporną lub subtelną, w różnych proporcjach. Prana również jest wszechobecna jak Akasa; może ona przenikać wszędzie i wszystko. Jak blok lodu stanowiącego wodę i płynącego po wodzie, Prana oddziałuje na Akasa i ciała się pojawiają. Prana jest siłą modelującą Akasa w różne formy. Toporne ciało jest pojazdem Prany, które ona ukształtowała z Akasa. Subtelne ciało jest formą myśli, uczuć etc.

Kiedy subtelne ciało staje się transcendentalne, świadomość Realności manifestuje się. Tak jak paznokcie palców trwają obojętnie jak często je obcinamy, jak część topornego ciała subtelne ciało także jest integralną częścią składającą się na człowieka.

Niewola

Osoba może odrzucać tak wiele topornych ciał, w których jest tymczasowym mieszkańcem jak wiele razy ona obcina swe paznokcie. Lecz subtelne ciało nie może być zmieniane; trwa i utrzymuje się. To jest najbardziej tajemnicza doktryna duchowego myślenia Bharathiya. Idąc dalej tą linią odkrywania, może być objawione co znaczy 'człowiek': kompozycja topornego ciała, subtelnego ciała i Jivi (Indywidualnego). Filozofia Vedant może oświadczać, że Jivi uczestniczy w jakości Wiecznej niezmiennej Wieczności (Nithya). Prakrithi lub Świat obiektywny jest także wieczny, lecz, z różnicą, On podlega ciągłej zmianie; nigdy nie jest taki sam; lecz trwa na zawsze. Podstawy świata obiektywnego zwane Prana (siła życia) i Akasa (przestrzeń lub eter) są wieczne, lecz one działają i współdziałają bez końca i manifestują się różnorodnie.

Indywidualna Atma (Jivatma) nie ma swego pochodzenia zarówno z Akasha czy Prana; nie jest materialna ze swej natury. Więc jest wieczna, bez jakiegokolwiek zmiany. Nie powstała poprzez zderzenie Prana i Akasa, czy Akasa i Prana. Rzeczy przyniesione razem rozpadną się. Lecz rzeczy, które są 'same sobą' od początku nie mogą tak odejść. Z tego względu, dezintegracja (rozpad) oznacza 'podejmować na nowo pierwotną naturę', 'stawać się czym się pierwotnie było', 'redukować się do wrodzonej substancji'. Toporne ciało jest rezultatem kombinacji Prana i Akasha tak więc, rozwiązuje się (rozpuszcza się) samo do swych komponentów. Subtelne ciało także się rozpuszcza lecz po bardzo długim długim czasie. Jivi nie jest łączony razem więc nie może się rozpadać. Nie ma urodzin. Nie może być zrodzony. Jednostkowa bez-części istota nie może mieć momentu pochodzenia.

Świat obiektywny lub Prakrthi składający się z bilionów bilionów różnorodnych rzeczy, sił i wydarzeń jest zarządzany Wolą Bożą. Bóg jest Wszystko-wiedzący, Wszystko-penetrujący, Wszystko-przenikający; On jest aktywującym Prakrthi i działa przez Prakrthi, cały czas. Prakrthi jest zawsze w Jego opiece. Jego niezależność jest bez początku i bez końca. To jest dotkryna Dualistów lub Dwaithins. To daje miejsce jednemu pytaniu. Jak świat może być rządzony przez Boga, jak On może mu pozwalać by był taki nikczemny i podły? Odpowiedzią jest, że Bóg nie jest odpowiedzialny za zgryzoty i ból. Grzechy których się dopuściliśmy są przodkami zgryzot, które cierpimy. Radość i żal są konsekwencjami dobra i zła,

które człowiek uczynił. **Bóg jest Świadkiem.** On nie karze i On nie powoduje zgryzot. Jivi jest bez początku, jest więc powiedziane, że nie ma urodzin lecz wikła się sam w ustawiczną aktywność i tak musi przechodzić przez nieuniknione konsekwencje tej aktywności. To jest doświadczenie każdego, charakter każdego umysłu. To jest niełamliwe prawo obiektywnego świata lub Prakrthi. Żal i radość jest obrazem aktywności w którą ktoś się angażuje. To jest oddźwięk, refleksja, reakcja. Jivi może być świadkiem bez angażowania się samemu w dobrą i złą działalność. Kiedy zaangażowanie zachodzi, dobra się doświadczy gdy czyni się dobro, zła się doświadczy gdy czyni się źle.

Vedanta zapewnia, że Jivi jest poprzez swą naturę czysty i nieskalany. To jest akceptowana doktryna zgodnie z myślą Bharathiya. Lecz ta myśl została otoczona mgłą poprzez ignorancję i zaniedbania. Więc maya zatruwa doświadczenie i ciemności ignorancji rodzą zło. Lecz kiedy sathkarma lub dobroczynna działalność jest prowadzona, chmury maya zostają rozproszone i Realność Ja jest osiągnana. Wszystkie istoty, wszyscy jivis są poprzez swą naturę czysti. Dobre czyny mogą usunąć brud złych czynów i zachować ich niezbędną czystość. Wtedy jivi jest prowadzony ku Boskiej ścieżce (Devayana). Boskie pragnienie może przemienić słowa, myśli i czyny jednostki.

Nie możemy myśleć bez słów; słowa są niezbędnym materiałem dla myślenia. Kiedy indywidualność odrzuca ciało, słowa wchodzi w umysł; umysł wchodzi w prana lub siły-życiowe i prana jednoczy się z Atmą (Bogiem). Atma (Indywidualizowana w ciele) kiedy się sama wyzwala śpieszy do Suryaloka, Rejon Zasad Słonecznych, Surya. Stąd ona sięga rejonu Brahma, Brahma-loka. Po osiągnięciu tego rejonu, indywidualizowana Atma lub Jivatma nie ma więcej troski

związanej z Prakrthi. Będzie tu istnieć do końca Czasu doświadczając bezgranicznego Zachwytu (Radości). Będzie posiadała wszelką moc poza mocą Tworzenia.

Autorytet kierowania Kosmosem jest zastrzeżony Bogu. **Bóg jest wolny od wszelkiego rodzaju pragnień. Obowiązkiem człowieka jest jedynie ofiarować Mu Miłość i czcić Go poprzez Miłość.** To podnosi człowieka do najwyższego statusu wśród stworzeń. Ci którzy nie są świadomi tego statusu lub są niezdolni do poniesienia jego odpowiedzialności należą do innej kategorii. Oni także ofiarują i czczą, oni także angażują się w dobroczynną działalność. Lecz oni są złaknieni owoców, które mają nadzieję osiąść; wykonują czyny motywowani pragnieniem odnieść korzyść z rezultatów, które następnie wynikną. "Pomogliśmy bezradnym; więc jesteśmy pewni, że nasze drogi będą proste i bezpieczne. Podnieśliśmy upadłych; więc możemy uniknąć kłopotów na naszej drodze. Zajmujemy się śpiewaniem Chwały Pana w chórach (Bhajan); więc jesteśmy pewni Raju" – takie są kalkulacje ludzi o tej naturze, którzy angażują się sami w 'dobre czyny'. Gdy takie osoby porzucają swe ciała, powiedziane jest, kiedy takie osoby umierają, ich słowa wchodzi w ich umysły, ich umysł jednoczy się z Prana, Prana następnie jednoczy się z Jivi, i Jivatma będzie podróżować do Regionu Zasad Księżyca (Chandra-loka), jest powiedziane, Loka Kierująca Boskością Umysłu .. sugerująca, że muszą wejść znów w realność umysłu z wszystkimi jego wzburzonymi poruszeniami oraz wymaganiami i potrzebami. W Chandra-loka tacy Jivis będą doświadczając pewnej satysfakcji i radości do czasu gdy konsekwencje dobrych czynów ustaną. To dlatego powiedziano w pismach świętych: *Ksheene Punye, marthyalokam visanthi.* (Kiedy osiągnięte zasługi zostaną wydane, oni znów wchodzi do świata śmiertelnych ludzi). Jivatma zamyka się sama w ciele wyposażonym w zmysłowe organy etc, stosownie do osiągniętych konsekwencji czynów poprzednich ciał i zaczyna następną życiową-kariere. Mieszkanie duszy w Chandraloka jest tym co Hindusi odnoszą do czasu spędzonego jako Deva w Raju lub jako Aniołowie zgodnie z Chrześcijańską i Islamską religią. Imię Devendra nadane Panu tej Devas jest znakiem pozycji i autorytetu. Tysiące weszło na to miejsce.

According to the Vedas, when the highest good is observed, that person is elevated to the position of Devendrahood. The soul raised previously to that position will descend to the earth and resume its career in human form. Just as on earth monarchs change, in heaven too rulers cannot escape rise and fall. The residents of Heaven too are subject to the law of ups and downs. It is only the Brahmaloaka that is free from birth and death, rise and fall, ups and downs. This is the basic doctrine of Bharathiya thought, its eternal nectar, administered to humanity.

Zgodnie z Vedami, gdy najwyższe dobro jest postrzegane taka osoba jest podnoszona do pozycji Devendrahood. Dusza podniesiona do tej pozycji wróci na ziemię i rozpocznie swą kariere w ludzkiej formie. Tak jak na ziemi władcy się zmieniają, w raju także władcy nie mogą uniknąć wzlotów i upadków. Mieszkańcy Raju także są przedmiotem prawa wzrostu i zmniejszania. To tylko Brahmaloaka,

która jest wolna od urodzin i śmierci, wzlotów i upadków. To jest podstawowa doktryna myśli Bharathiya, to jest wieczny nektar, podany ludzkości.

Kiedy Jivatma jest jako Deva w Chandraloka nie może manifestować żadnej Karmy. Tylko człowiek może wyrażać siebie poprzez Karmę, która wiąże go przez jej konsekwencje. Karma oznacza aktywność prowadzoną z pragnieniem, z patrzeniem na rezultat. Kiedy dusza jest w Chandraloka jako Deva, jest szczęśliwa i usatysfakcjonowana tak więc nie dąży do aktywności dla osiągnięcia przyjemności lub osiągnięcia jakiegoś sukcesu. Mieszkanie w tej Loka jest nagrodą ratunkiem za dobre czyny z przeszłości lub może być nagrodą zdobytą dla takiej dobroci. Kiedy radość emanująca z dobrych czynów zostaje doświadczona i wyczerpana, ciężar konsekwencji zakumulowanych powoduje cierpienie i tak dusza musi przyjść jako człowiek na ziemię. Wówczas osiągając najwyższe dobro i angażując się samemu w działania o najwyższej zasłudze może on oczyścić swe serce i osiągnąć Brahmaloaka skąd nie ma powrotu.

Świat Naraka (Piekło) nigdzie nie jest znajdowany w Vedach. Koncepcja Piekła jest obca dla duchowego myślenia Bharathiyas. Idea Piekła i różnorodne opisy Piekła wszystkie zostały później dodane w Sastras i Puranas. Autorzy tych tekstów wierzą, że będzie niekompletna jeśli nie posiada Piekła. Zakładają różne tortury jako część Piekła, lecz zakładają jedno ograniczenie dla bólu, które Piekło wymierza. Zakładają, że nie będzie śmierci w Piekło. Celem dla którego Piekło zostało stworzone było jedynie wzniecić strach wśród ludzi by sprawić aby zaniechali grzechów.

Lecz Adwaita nie wprowadza Raju czy Piekła. Ona jest zainteresowana tylko Niewolą i Wyzwoleniem, Ignorancją i Iluminacją. Jest znana jako Vedanta. Nie ma wyższej wiary aniżeli ta, którą Vedanta przedstawia.

Jeden w Jednym

Jagat lub Kosmos został stworzony przez Boga z NiegoSamego tak więc On jest twórcą tak samo jak materialem Kosmosu. Jako rezultat, On jest Pełny (Paripoorna). Stworzenie jest także Pełne i Indywidualna Atma jest także Pełna. Dlatego wiele pełnych istnień jest postulowanych. Bóg stworzył Kosmos z manifestowania z Niego Samego; kiedy to stwierdzenie jest wypowiedziane mogą naturalnie powstać wątpliwości, "Jak mógł Bóg stać się tą ścianą, tym stołem?" Bóg jest w najwyższym stopniu czysty; jak On mógł się stać tymi nieczystymi rzeczami? To następna wątpliwość największa ze wszystkich.

Pozwólcie nam znaleźć odpowiedzi. Człowiek jest fundamentalnie Atmą (Bogiem); lecz, on ma ograniczenia cielesne, czyż nie? Z jednego punktu widzenia człowiek nie jest różny od ciała, czyż nie? Mimo tego jednakże, człowiek czuje, że nie jest Tym ciałem, ta jego realność jest odrębna od tego, że on nie jest tym dzieckiem którym był lub starszym człowiekiem, którym jest, że on nie jest nigdy męski ani żeński i że przetrwał przez dzieciństwo, młodość, średni wiek i starszy wiek, męskość i żeńskość i wszelkie inne stany i zmiany. Tak samo Kosmos i całe

Stworzenie jest po prostu bilionem ciał Boga. On jest tym wszystkim i we wszystkim, lecz, On jest niezmienny i wieczny. Natura jest podatna na zmiany. Atma też może kurczyć się lub rozszerzać, kwitnąć lub blaknąć, świecić lub otaczać mgłą. Złe czyny zmniejszają jej chwałę przykrywając jej blask. To jest wewnętrzne i rzeczywiście Prawdziwe i Mądrość może być zakryta przez złe myśli i czyny. Te czyny i praktyki, które mogą odkryć naturalny blask i chwałę Atman są nazywane 'dobrem'.

Atma jest bezgraniczna na początku; lecz później jest dostrzegana jako limitowana i ograniczona. Przez dobre czyny i działania, podejmuje na nowo swój ogrom i bezgraniczność. Każdy bez różnicy ma możliwość osiągnąć tę transformację. Kiedy czas dojrzeje każdy może odnieść sukces w tym i uwolnić się samemu z ograniczeń i więzów. Lecz Jagat (Kosmos) nie będzie miał końca. To jest wieczne i niemożliwe by być zniszczonym. To jest wyjaśnienie drugiej szkoły filozofii w Indiach. Pierwsze jest Dualizm lub Dwaitha. Druga jest Visishta-Adwaithins zakładająca, że to jest fenomen, który jest przenikany i przepojony Boskością. Lecz Adwaithins lub Nie-Dualiści zapewniają, że Bóg nie jest poza Kosmosem, że On staje się Kosmosem (Jagat), i że On jest wszystkim co jest. **Nie ma nic oprócz Boga, nic Innego, nic Drugiego. Ta prawda winna być akceptowana przez wszystkich. To jest najwyższa Prawda.** Mówić, że Bóg jest Atmą i Kosmos jest Ciałem, którym On zarządza i ożywia, nie jest prawidłowe. Zapewniać, że Atma (Bóg) jest wieczny i niezmienny lecz Kosmos, który jest Jego Ciałem może być poddany zmianom i transformacji też nie jest satysfakcjonujące. Co to oznacza kiedy się mówi, "Bóg jest Upadana-karana, Najbliższą Przyczyną Kosmosu"? Najbliższa przyczyna znaczy przyczynę dającą efekt. 'Efekt' jest 'przyczyną' w innej formie. Nie może być odrębny od przyczyny. Każdy efekt, który dostrzegamy jest zwykłą przyczyną, która przybrała nową formę. Kosmos jest efektem, Bóg jest Przyczyną – to oświadczenie tylko akcentuje fakt, że Kosmos jest tylko Bogiem w innej formie. Kiedy się argumentuje, że Ciało jest ograniczone i subtelne, i że to prowadzi każdego do Przyczyny, że jest, Bóg, lub że to było z Boga i rozwinęło się i przybrało kształt, Nie-Dualiści mogą odrzec, że to był Sam Bóg, który zmanifestował się w formie Kosmosu.

Może istnieć powątpiewanie czy ta cała różnorodność rzeczy i istot jest naprawdę Bogiem. Tak. To jest Prawda. Wszystko to co zmysły rozpoznają, co przychodzi do świadomości, są Bogiem. Nie ma nic innego tylko On. Nasze ciała, umysły, intelekty, świadomości – wszystkie są Bogiem.

Tu kolejna wątpliwość może powstać. Dlaczego Bóg jest tak wieloma indywidualnymi istnieniami? Dlaczego powinien On być tak wieloma Jivatmas? Czy może Bóg, który jest jednej Formy, manifestować się Sam jako wiele? Jak to się stało? Jeśli Bóg Sam Siebie przekształcił w Kosmos, On musiał się Sam poddać zmianom; wszystkie rzeczy w Naturze, które są poprzez swą prawdziwą kompozycję przedmiotem zmian cierpią zarówno narodziny jak i śmierć. I jeśli Bóg przychodzi wewnątrz strefy zmian, czy to oznacza, że On także musi umrzeć pewnego dnia? Czy On przejdzie zmianę i ostatecznie koniec? Zatrzymaj w

pamięci również ten punkt. Tak więc nie ma innego punktu, który może być rozpatrzony. Jak wiele Boga, która porcja Boga stała się Kosmosem? Adwaithins mówią, "Którąkolwiek część możesz przydzielać, lub sądzić, pamiętaj to: Kosmos nie istnieje. Jest iluzją. On nigdy nie jest, nie był lub będzie. Stworzenie Kosmosu, rozpad Kosmosu, te biliony indywidualności pojawiających się i jednoczących się (scalających), wszystko to jest po prostu snem. Nie ma indywidualizowanej Jivatma w ogóle, ani podzielonej Atmy (Boga). Jak może być biliony Jivatmas? Jest tylko Jeden Niepodzielny Całkowity Absolut. Jak jedno Słońce odbija się jako biliony słońc w bilionie jezior, stawów, kropli wody, Jivatmas są tylko refleksem Jednego w umysłach które oświetla. To jest na co myśl Bharathiya położyła najwyraźniejszy nacisk wśród myślicieli Adwaithin. Ci, którzy nie mogą osiągnąć tej prawdy są pod wpływem Maya lub Utudy, można powiedzieć. Sny także muszą być oparte na rzeczywistości. Bez podstawowej rzeczywistości, 'idea zależna lub fakt' nie może istnieć. Bez podstawowej myśli, późniejsze myśli nie mogą powstać. Bez podstawowej istoty, późniejsze istoty nie mogą się zmanifestować. Tą podstawą jest Bóg lub Iswara. On jest Pełny, On jest Umysłem, Ciałem, Atma. Ty jesteś tylko tak realny jak sen. Przez oko, które może ujrzeć rzeczywistość Kosmos nie jest wielością imion i form, lecz zwykłym Sath-Chith-Ananda, Istota-Świadomość-Błogość. Pomyśl po prostu o swoim śnie. Nie powstaje gdzieś z zewnątrz Ciebie ani nie powoduje różnorodności i aktywności znikających w pewnym miejscu poza Tobą. One powstają w Tobie i w Tobie znikają. Podczas snu, uważasz zdarzenia i osoby jako realne, i doświadczasz, jako rzeczywiste w stadium przebudzenia uczucia lub żal, zachwyty, strach, obawy i radość. Nie lekceważysz ich w tej chwili jako nierealne. Kosmos jest snem Boga; powstał w Nim i zlewa się z Nim. To jest produkt Jego Umysłu. Te życia i powtarzające się przyjscia, wszystkie są wymyślnymi falami Maya, nierealne fantazje, iluzoryczne poruszenia, nierealne pojawienia się. Jesteś Pełen, jesteś Bogiem. Bóg jest Tobą. **Ci, którzy doświadczyli tej najwyższej mądrości mogą osiągnąć jedność z Jednym, tu i teraz.** [I będziemy - jesteśmy - jedno z Chrystusem, tu i teraz – przypis tłumacza].

Jogini

Są trzy stopnie w postępie filozoficznych dociekań (lub Vedantyjskiego myślenia) w Indiach. One są Adwaithic, Visishta-Adwaithic i Dwaithic. Nie jest możliwe uczynić postęp poza tymi trzema przez jakiegokolwiek ludzkie wysiłki. Myślenie Adwaithic jest poza zasięgiem współczesnego człowieka; to nie jest takie łatwe do pojęcia. Począć to w intelekcie samo jest ciężkie. Doświadczyć tego, zdolność mocy przenikania jest konieczna. Zatem lepiej startować ze stopnia Dualizmu lub Dwaithic, i doświadczyć to jako rzeczywistość poza myślą; wtedy drugi stan Visishtadwaitha jest łatwiej możliwy do osiągnięcia.

Jednostka musi czynić postęp tak szybko i miarowo jak społeczeństwo. Przechodzimy przez dzieciństwo, okres dojrzewania, młodość, średni wiek i starczy wiek; to jest niezauważalny lecz nieunikniony postęp. Doświadczamy każdego tylko

jeśli przez to przechodzimy. Więc także podobnie jest z tymi trzema stanami filozoficznego odkrywania. Każdy z tych etapów jest utajony w pozostałych i każdy przechodzi z doświadczenia poprzedniego stanu. Nie jest możliwym aby być świadomym wszystkich trzech w tym samym czasie. Oparty na naszej Sadhana (praktyce duchowej) i doświadczeniach z tego uzyskanych, każdy z tych punktów widzenia przychodzi do świadomości i formuje strumień działania i myśli.

Ci co zapewniają, że Wszechświat jest realny, lecz w tym samym czasie deklarują, że istnienie Boga jest jedynie snem, okazują się dla samych siebie głupcami. Z tego powodu, kiedy efekt, zwany Kosmosem jest realny musi mieć Przyczynę, jak może zaistnieć efekt z żadnej przyczyny? Bóg może być zaprzeczony tylko jeśli Wszechświat jest zaprzeczony. Bóg znika tylko jeśli Kosmos znika. Co teraz ukazuje się w Kosmosie jest naprawdę Bogiem; to jest Wizja, że prawdziwa Sadhaka może zachodzić kiedy on osiąga sukces w swych próbach. Jest niezbitym faktem, że Wszechświat który doświadczamy jest snem. Gdy zbudzimy się ze snu, Prawda bycia Bogiem zaświeci w świadomości. **Od początku czasu, Bóg, którego umieściliśmy poza sobą był także w nas realnością. Ta prawda stanie się pewna w wierze człowieka [w stojącej się już Erze Ducha Świętego - przypis tłumacza].**

Oczywiście, nie ma istniejącej filozofii, która może być satysfakcjonująca dla wszystkich typów i poziomów mentalnego uposażenia. Każdy ma odrębne wartości. Poziom rozwoju intelektualnego, lub moc rozumowania są odmienne dla każdego. Więc trzy szkoły filozoficznej interpretacji wspomniane powyżej (Dwaithic, Visishta-dwaithic i Adwaithic) zostały zaakceptowane wśród zróżnicowanych temperamentów i różnych grup ludzi. Zatem żadna szkoła nie ma prawa rościć sobie wyższości i przypisywać niższość. Tylko ci, którzy są niemądrzy uciekną się do takich taktyk.

Kiedy ludzie zbliżają się do nas z fanatycznymi poglądami, musimy ich przyjmować z uśmiechem, chętnie i z tęsknotą, przepętnieni uwielbieniem Boga. Ktoś może zostać odurzony, oczywiście, lecz tylko jako rezultat łapczywego picia wina Miłości. Jeśli ktoś kto jest gorączkowo nastawiony do pracy zbliży się do nas musimy dzielić z nim nasze umiejętności i siłę i złączyć się z nim w pracy. Tym sposobem jest możliwe wprowadzić harmonię pomiędzy wyznawców różnych wierzeń i filozoficznych myśli. To zbliży szkoły myślenia i wierzenia. Jeśliby tylko ta zasada harmonii i harmonijnej współpracy stawała się ciągłym wkładem każdego człowieka jak wspaniałe by to było? Jaki byłby szczęśliwy świat jeśli każdy miałby tę wiedzę, że jego punkt widzenia może co najwyżej być tylko częściowy i że to wymaga harmonijnego mieszania razem wielu różnych aspektów by pozyskać Prawdę?

Joga znaczy 'nadchodzący razem'. W Indiach, gdzie joga płynie w żyłach każdego od wieków jest możliwa harmonijna koegzystencja wielu wiar i wierzeń, co jest idealnym typem Religii Uniwersalnej. Ci co mogą heroicznie stosować swą wiarę w codziennym życiu mogą odczuwać 'poczucie wspólnoty' w ludzkiej społeczności. Poczucie wspólnoty lub Jedność może być utwierdzone pomiędzy czyimś zewnętrznym zachowaniem i wewnętrzną naturą. Sadhaka skupiony na ścieżce

Prema (Miłości) może dążyć do Jedności pomiędzy nim i ucieleśnieniem Miłości, zwanym Bogiem. Vedantini mogą osiągnąć Jedność we wszystkim co jest w jednym koncepcie Boga. Ścieżka Jogi jest wyznaczona odmiennie w Sanskrit pod różnymi kontekstami; lecz ci którzy są w stanie zacząć i wprowadzić Jedność są czczeni jako Jogini.

Ci którzy dążą poprzez działalność i osiągnięcia by utrwalić Jedność są Karma-joginami; ci co podążają ścieżką Miłości są Bhakthi-joginami; ci co dążą do zmanifestowania swych ukrytych mocy i ich ukierunkowania są Raja-joginami; ci co tkwią w logicznej analizie i racjonalnej interpretacji i zyskują intuicyjną percepcję są Jnana-joginami. W duchowej historii Bharathiya te cztery typy powtarzają się znów i znów.

*Najpierw **Karma-yogi**. On adoptuje ścieżkę utrwalenia jedności z Bogiem poprzez wyniosłe i wysublimowane działanie. Spotykamy w świecie wielu ludzi, którzy wydają się zrodzeni aby realizować jedną szczególną misję lub projekt. Ich intelekt nie jest usatysfakcjonowany zwykłym wyobrażeniem lub planowaniem. Ich umysł będzie pełen rzeczywistych konkretnych osiągnięć, do osiągnięcia których oni dążą. Dla takich ludzi, książka-przewodnik lub Sastras są konieczne by ich kierować wzdłuż dobroczynnych ścieżek. Każdy w świecie jest zauważany jako zaangażowany w pewną działalność lub inną, cały czas. Jednak bardzo niewielu zna znaczenie wartość-... Karmy; lub jak najlepiej osiągnąć najlepsze rezultaty z tej nieuniknionej [drogi]. W związku z tym życie staje się banalne i jałowe. Karma-yoga uczy człowieka świadomości tego znaczenia i prowadzi go do osiągnięcia maksymalnego pożytku z działalności. Zatem kiedy i jak Karma powinna być wykonywana, jak duchowe pragnienia mogą wzmocnić siłę umysłu w osiąganiu Karmy, i jak Karma ma być podnoszona aby duchowy rozwój mógł wynikać – tego nas uczy Karma-yoga.*

Istnieje jeden wielki sprzeciw podnoszony przez pewnych ludzi co do tego i musimy zwrócić na to uwagę. Sprzeciwem jest, że Karma Yoga angażuje zbyt wielki fizyczny wysiłek (obciążenie fizyczne). Lecz, jest podstawą, że to towarzystwo, które ktoś ma decyduje o obciążeniu i stresie, którego przedmiotem jest umysł i ciało człowieka. “Bardzo lubię angażować się samemu w to działanie”; “Pragnęłam tylko zrobić dla niego coś dobrego, lecz on ignoruje moje pragnienie i chce mnie zranić”; to są zazwyczaj przyczyny obciążeń i stresów wspomnianych powyżej. Takie rozczarowanie powoduje, że ktoś traci zainteresowanie aktywnością. Pragnie czynić dobrze i dąży by czynić dobrze innym w pewien sposób w nadziei uzyskiwania z tego radości i rozdawania radości. Gdy taka radość nie powstaje, powstaje rozpacz.

*Lecz bez bycia utwierdzonym, bez stawania się świadomym komu Karma pomaga i jak, lekcja którą Karma Yoga uczy jest taka – **czyń Karmę, jako Karmę, dla samej Karmy**. Dlaczego Karma-yogi zapętla jego ręce pracą? To jest jego rzeczywista natura; czuje, że jest szczęśliwy gdy pracuje. To wszystko. Nie dąży do osiągnięcia rezultatów; nie jest popędzany kalkulacjami. On daje, lecz nigdy nie otrzymuje. Nie zna zmartwienia, ani rozczarowania; ponieważ nie ma nadziei na żadną korzyść.*

Druga Ścieżka: Bhakthi-yoga. To jest odpowiednie dla tych, którzy są zorientowani emocjonalnie. To jest ścieżka dla tych zdolnych wypełniać swe serca Miłością. Konieczne jest mieć Boga jako Ukochanego. Jego aktywność będzie odmienna, ponieważ odnosi się do palenia kadzidła, gromadzenia kwiatów dla czczenia, budowania świątyń i kościołów gdzie on może wprowadzać i adorować symbole Piękna, Mądrości i Mocy.

*Pochylasz się by zauważyć, że to nie jest właściwy sposób osiągania jedności z Boskością? Pamiętaj, że święci i mędrzy, wielcy duchowi przywódcy i przewodnicy w całym świecie wyłonili się właśnie z tego pobożnego i poświęconego stanu duchowych zmagania. Niektóre wierzenia usiłują wyobrazić sobie Boga jako bez formy, i opisują czczenie Boga poprzez różnorodne tego typu akty jako bluźnierstwa, próbując stłumić kult Bhakthi i stopniowo zdrabniają Realność, Jej Moc i Majestat. Wiara, że Bóg nie może być symbolizowany w Formie jest oznaką ślepoty; oskarżenie, że takie czczenie jest jałowe jest pustym oskarżeniem. Historia świata jest świadkiem skuteczności Bhakthi. To nie jest właściwe by wyśmiewać te aktywności, ceremonie i rytuały i opisy życia sadhakas, którzy przyłgnęli do nich ażeby zdobyć Jedność z Boskością. Pozwólcie tym, którzy pragną uzyskania radości z wielbienia Formy tak czynili; **oczywiście, to będzie grzechem rujnować ich wiarę i traktować ją jako bezowocną.***

*Chwała wielkich duchowych bohaterów, tych którzy wdrapali się na najwyższe szczyty Realizacji, i tych którzy osiągnęli duchową pełnię jest ćwiczeniem ogromnego wpływu na umysł ludzkości. To jest rezultat długiej linii takich jasnowiedzów aby Duchowe Przesłanie Indii przyciągnęło uwagę wszystkich narodów. Jeśli Indie były w stanie zyskać część świata powód winien być dostrzeżony w bezcennym skarbie, który oni osiągnęli i zachowali. Tutaj **miłość Boga i strach przed Grzechem** były głównymi filarami życia i ciągłymi przewodnikami w życiu. Bharatha zyskał prawo bycia świętym krajem, krajem przesiąkniętym wyrzeczeniem i duchową sadhaną (praktyką) skierowanym ku jedności z Absolutem, sławnym ze względu na thyaga i yoga. Pragnienia, które ta kultura wzmocniła były wszystkie skierowane ku podbojowi kaprysów umysłu.*

*Czy mogą wyjaśnienia oferowane przez tę kulturę w kwestii naturalnego charakteru Realności być miłymi dla tych dotkniętych poruszeniami uczuć i namiętności? Dla wielkich budowniczych tej kultury Bóg był namacalną Prawdą, jednym i Jedynym Realnym Faktem, Celem ich całej Miłości. Więc spadkobiercy i zwolennicy tej kultury traktują nihilistyczne argumenty oparte na nieuniknionych ograniczonych 'racjach' jak głupiec jest traktowany w opowiadaniu. Głupiec tnie na kawałki idola i chętny jest odkrywać Boga którego rozbija młotkiem na kawałki. Bhakti Yoga będzie uczyć takich ludzi ścieżki Miłości. Powie im by nie kochali z patrzeniem na osiągnięcie zysku. **Kochaj wszystkich; kochaj jak kochasz siebie. Żadne ranienie wtedy nie przyjdzie do ciebie. Tylko to będzie rozlewać radość i szczęście na wszystkich. Bóg jest obecny we wszystkich istotach jako miłość. Tak więc Miłość jest kierowana i akceptowana nie przez jednostkę lecz przez Boga, który jest***

mieszkańcem. Poszukiwacze Boga którzy polegają na ścieżce oddania i poświęcenia wkrótce staną się utwierdzeni w tym fakcie.

Niektórzy kochają Boga jako Matkę, niektórzy jako Ojca, a niektórzy kochają Boga jako 'najdroższego i najbliższego Przyjaciela'. Są inni którzy patrzą na Boga jak na Ukochanego, Jedyny upragniony Cel. Oni wszyscy dążą do zjednoczenia swej Miłości z Oceanem Miłości, którym jest Bóg. Gdziekolwiek Miłość jest widoczna biorą to za własną Miłość Boga. Bóg jest największym Kochankiem ludzkości. Zatem gdy ktokolwiek decyduje się służyć człowiekowi, którego On kocha, Bóg zlewa Łaskę w obfitości. ***Gdy ludzkie serce topi się nad cierpieniami innych i rozszerza jako rezultat tej sympatii, uwierz, że Bóg jest tam obecny.*** To jest znak ważności ścieżki oddania, Bhakthi Yoga.

Teraz, o **Rajayoga**: Rajayoga oznacza proces utwierdzania panowania nad umysłem. Jeden potrzebuje poddać swój intelekt lub podążać za wskazówkami liderów religijnych. Nie ma wtedy szansy wprowadzenia w błąd lub pomyłki. Na każdym kroku, każdy musi polegać na swym intelekcie i doświadczeniu, jako wypróbowanym przez siebie.

Każda istota posiada trzy rodzaje instrumentów dla osiągnięcia poznania, i przez to poznanie, mądrości. Jest fakt 'instynktu'; to jest bardzo silne, aktywne i zaawansowane w zwierzętach. To jest najwcześniejsze, najniższe i dlatego najmniej korzystne z trzech. Drugie to 'racjonalizm' instrument poszukujący przyczyny i efektu. Ten jest najwidoczniejszy w człowieku. Instynkt może działać tylko na ograniczonym polu zmysłowych i czuciowych doświadczeń. W człowieku instynktowna wiedza jest silnie podporządkowana instrumentowi racjonalności. Zakres racjonalności jest bardzo cienki; powód może sięgać ponad znacznie szersze pola. Mimo tego, powód także jest zdolny tylko do bardzo małego działania (słabiutkiego wyniku); jego zasięg jest ograniczony. Może osiągnąć tylko określony dystans. Nie może przejść dalej. Droga, którą podąża logika nie jest prosta. Jest bardziej zawila, powracająca znów i znów, do miejsca skąd się zaczęła.

Weź na przykład naszą wiedzę o świecie obiektywnym, o elementach i energiach, które go tworzą. To co nadaje cel i powoduje istnienie obiektywnego świata i jego komponentów nie kończy się właśnie na tym. To absorbuje także to co jest tkwiące poza światem obiektywnym. I tak zasięg na który ten powód może się rozszerzać wyjaśniany jest jako 'świadomość', która jest zamknięta w maleńkiej molekuły, w porównaniu z ogromem i wspaniałością transcendentalnej pełności.

Dla nas przejść granice powodów do tej pełności, uwolnić rzeczywistość intuicji, pewne duchowe ćwiczenia i dyscyplina są niezbędne. Mogą być one zgrupowane pod nazwą, Jnana napędzanym przez Boga. Z tego względu mamy tylko trzy stany Jnana-Sahajajana (Wrodzone, wywodzące się ze zmysłów działania i percepcji), Yukti-yuktajana (Wiedza wywodząca się z procesu rozróżniania i oceny) i Iswarapreeithajana (Bóg- wywołujący wiedzę osiąganą przez Łaskę poprzez wewnętrzną wizję lub intuicję). Pierwsza z tych jest wiedzą posiadaną przez zwierzęta; druga jest charakterystyką człowieka i trzecia jest specjalnym klejnotem wysoko-uduchowionych jednostek. ***Dla każdego jest możliwym rozwinąć,***

kultywować i osiągnąć sadzonki tej trzeciej Jnana. Z tego względu zdolność jest utajona we wszystkich.

Inny fakt powinien się zrodzić w umyśle. Trzy są stanami wzrostu i dlatego nie są trzema wzajemnie wykluczającymi się typami poznania. Iswaraprerithajnana nie będzie sprzeczna yukti-yuktajnana; ona jedynie przybliży ku światłu co się nie manifestuje w yukti-yuktajnana. Późniejszy stan tylko utwierdza i rozwija poprzedni. Dotknięci przez kaprysy umysłu i jego zachcianki, niektórzy biorą swe zniekształcone postawy jako danego od Boga lub daną Łaskę. I oni mogą nawoływać innych by przyjęli ich rady. Oni prowadzą ludzi zwodniczo przez swe jałowe przewodnictwo. Ci debile ogłaszają, że ich absurdalna paplanina jest prowadzona przez Boga.

Prawdziwe nauczanie nigdy nie będzie przeciwstawne do yukti-yuktajnana, konkluzji przychodzącej przez dyskryminację i oceną. Yogas wspomniane powyżej są utwierdzone w ... z tym poglądem. Rajayoga musi być praktykowana głównie przez umysł i jego stanowczość. To jest obszerny temat więc powinniśmy rozważyć tutaj tylko jej główny temat. Jest coś co jest jedynym ocaleniem dla najniższych z najniższych Yogis – nazywane, pojedynczo-skierowaną medytacją. Dla osoby zaangażowanej w badania w laboratorium, dla kogoś idącego drogą, lub naukowca czytającego książkę, lub jednostki piszącej list, lub kierującej pojazdem, koncentracja całej uwagi na rzeczach znajdujących się przed nimi i na działalności, w którą są zaangażowani jest bardzo ważna. Rozumie naturę i cechy obiektów, którymi się posługuje. Im większa jest twa koncentracja tym bardziej owocna będzie twoja działalność. Gdy mentalne zdolności są kierowane na jedno staranie, wiedza może być osiągnięta szybciej i w szerszym zakresie. I to jest jedyna droga przez którą wiedza może być zdobyta.

*Koncentracja umożliwia komuś, kimkolwiek jest, w jakąkolwiek aktywność zaangażowany, skończyć ją znacznie lepiej w innym razie. Czy w materialnym zadaniu, lub w zwykłej pracy z dnia na dzień pracy lub w duchowej Sadhana (praktyce), koncentracja mentalnych energii jest koniecznością, jeśli sukces ma być osiągnięty. To jest klucz, który może otworzyć skrzynię skarbów Jnana. **Miliony niewygodnych, niechcianych, niepotrzebnych i nawet raniących myśli wchodzi do naszych umysłów i wprawiają w zakłopotanie ich aktywność. To winno być utrzymywane z dala; umysł musi być chroniony i kontrolowany i utrzymywany pod naszą ścisłą kontrolą. Rajayoga jest jedynym ocaleniem dla osób usiłujących odnieść zwycięstwo.***

*Jnana Yoga jest najbardziej oddaną dla studiowania zasad, podstawowych zasad. Ten Wszechświat lub Kosmos, który rozpoznajemy jako poza nami może być wyjaśniany przez różne teorie wiedzy, lecz żadna z nich nie może być przekonująca dla niewtajemniczonych. Jnana Yogi niesie wiele takich teorii i hipotez. On nie jest przekonany o realności jakiegokolwiek materialnego obiektu we Wszechświecie, lub o jakiegokolwiek aktywności lub nawet o kimkolwiek kto przedkłada jakiegokolwiek inne wyjaśnienie. **On wierzy, że powinien transcendentować codzienne życiowe prace i nie być związanym przez społeczne lub inne obowiązki.** W bezkresnym Oceanie Isness lub Sath wszystkie obiekty są jak krople w jego widzeniu. Wszyscy*

oni walczą aby zrobić ruch od obwodu do Środka, Rdzenia Realności, z dala od gąszczu pozornej różnorodności. On sam się wysila aby stać się Prawdą, nie tylko stać się Jej pewnym. Oczywiście, tak szybko jak on staje się Jej pewnym, staje się Nią. On nie może znosić myśli, że on i Prawda są oddzielni i odrębni.

Bóg jest jedynym jego krewnym i znajomym. On nie zna niczego innego. On nie przyjmuje żadnego innego pragnienia, żadnego innego przywiązania, żadnej innej pożądlivosti. Bóg jest wszystkim we wszystkim. Nie może być poruszony przez żal i radość, niepowodzenie lub sukces. On widzi i doświadcza tylko niezmacone, niekwestionowane strumienia błogiej-świadomości. Dla osoby, która jest trwale związana z tym stanem, świat i jego wzloty i upadki pojawiają się jako trywialne i iluzoryczne. W odniesieniu do stanu w tej Świadomości, on może zwalczać przyciąganie zmysłów i stawiać czoła fascynacji światem bez sprzeciwu (poruszenia) umysłu.

Jnana Yogi jest czujny przeciw pokusom postawionym przed nim przez jego zmysły, i odsuwa je daleko, przybliża się do Boga i szuka siły i pocieszenia tutaj. Rozumie, że moc i energia która ożywia najmniejsze z najmniejszych najpotężniejsze z potężnych jest tą Samą Boską Zasadą. Jego działania, myśli i słowa odkrywają tę wizję, której doświadczył. To jest Paramartha Drshti, Super-Wizja. To widzi wszystkie elementy – ziemię, ogień, wodę, wiatr i niebo – jako samego Boga i wszystkie istoty – ludzi, zwierzęta, ptaki i robaki – jako emanację Boga i dlatego pełne Boskości.

Jeden fakt musi tu zostać odnotowany. Jeśli osoba ma własną wiedzę trwania w Bogu, i nawet o jej transcentalności, nie może być honorowana jako Jnani. **Z tego względu wiedza musi być strawiona poprzez rzeczywiste doświadczenie. To jest rozstrzygający test. To za mało jeśli intelekt przytakuje z aprobatą i jest gotów udowodniać, że Bóg jest wszystkim. Wiara musi przenikać i motywować każdy moment życia i każdy czyn wyznawcy. Jnana nie może być zwykłą wiązką myśli lub paczką starannie skonstruowanych zasad. Wiara musi ożywiać i wprawiać w zachwyt każdą myśl, słowo i czyn. Ja musi być nasiąknięte nektarem Jnana.**

Intelekt jest słabym instrumentem. Z tego względu, co intelekt aprobuje jako prawidłowe dziś jest jutro odrzucane przez ten sam intelekt przy kolejnych myślach! Intelekt nie może oceniać rzeczy do końca i przez cały czas. **Zatem poszukuj doświadczenia. Gdy tylko to osiągniesz, Atman (Bóg) zostanie zrozumiany jako 'to wszystko'.** To jest Jnana Yoga. Stosownie z drogą myślenia Bharathiya Vedy są brane jako Głos Boga. Tak więc Vedy są pierwotnym źródłem wszystkiej wiedzy dla Bharathiya. Wszystko jest sprawdzane na bazie Ved. Starożytni mędrcy założyli, że zgadzanie się z Vedami jest miłe dla człowieka; na co to się nie zgadza nie może się zgodzić z nim. Vedy nie zostały wymówione przez ludzi, ani ułożone przez mężczyznę i kobietę. One zostały usłyszane i zapamiętane przez mędrców, i przekazywane przez nauczyciela uczniowi przez pokolenia poprzez słowa. Guru recytował, uczeń słuchał i recytował tak jak nauczyciel, z taką samą uwagą i poprawnością. Z tego względu Vedy były przekazywane od wieków. Nikt nie może określić dokładnej daty kiedy Vedy były po raz pierwszy usłyszane i recytowane. Zatem one są uważane jako Sanathana lub Wieczne.

W tym miejscu musimy zatrzymać w pamięci inną bardzo ważną prawdę. Wszystkie inne religie powszechne w świecie utrzymują jako autorytatywną informację przekazaną pewnym świętym osobom przez Samego Boga w Jego Zbiorowej Formie, lub przez Nadludzkie istoty lub ucieleśnienia części lub porcji Boskości. Bharathiyas nie podążają tą drogą. Oni zapewniają, że Vedy są oparte nie na ludzkim autorytecie; nie uzależniają od żadnego człowieka ich ważności. One są bezpośrednią emanacją od Boga; są pradowne; są same sobą autorytetem i wiarygodnością. Nie były zapisane lub złożone, skonstruowane lub zestawione razem.

Kosmos lub Stworzenie jest bezgraniczny, wieczny i nie ma nigdy początku i końca. Więc także, Głos Boga zwany Vedami nie ma ograniczenia, są wieczne, nie mają początku i końca. 'Vid', korzenie, z których słowo Vedy się wywodzi, znaczy 'wiedzieć'. Gdy Wiedza się zaczęła Vedy się zmanifestowały. Rishis zwizualizowali i ogłosili je. One są 'zobaczyć-...mantras' – mantra-drshtas.

Vedy mają dwie główne części: Karmakanda i Jnanakanda. Wpierw przyszła Karmakanda i mając za sobą Jnanakanda. W Karmakanda, wiele odrębnych 'krathus' lub ofiar (poświęceń), w których obowiązki są ofiarowane w uświęconym ogniu, są wspomniane. Większość z nich zostało odrzuconych przez Bharathiyas w dawnych czasach, odkąd stało się ciężko je wykonywać ściśle według reguł przepisanych przez Vedy. Niektóre są ciągle kontynuowane w bardzo słabnącej formie. W Karmakanda kodeksy moralne są bardzo wymagane. Moralne reguły i ograniczenia regulujące życie i zachowania odnoszą się do stanu Brahmachari (student), stanu Grhastha (właściciel domu), stanu Vanaprastha (odludka) i stanu Sanyasa (mnichów). Także Karmakanda deklaruje co jest prawe i złe dla ludzi mających różne profesje i posiadających odrębne statusy. Te następowały tu i tam, w pewnej rzadkiej formie przez ludzi w Indiach.

Wartości w Vedach

"Vetthi ithi Vedah"; Poznaniem, wiedzą jest Veda. To jest powiedziane, że człowiek może poznawać z Ved Kodeks Prawego Postępowania i Ciało Właściwej Wiedzy. Vedy uczą człowieka jego obowiązków od urodzenia do śmierci. Opisują jego prawa i zadania, obowiązki i odpowiedzialność w każdym stanie życia – jako ucznia, właściciela domu, odludka i mnicha. Żeby wykonać proste Vedyjskie powiedzenia i aksjomaty i umożliwić zrozumienie całego znaczenia i celu [robić] i [nie] Vedangas, Puranas i Epickie teksty się pojawiały, z biegiem czasu. Zatem, jeśli człowiek jest chętny pojąć swe własne znaczenie i prawdziwą realność, musi również zrozumieć ważność tych późniejszych wyjaśniających wypracowań.

To jest powód, dlaczego starożytni uczyli Vedangas i innych spokrewnionych tekstów nawet nim uczniowie nauczyli się Ved. To był przymus w dawnych Szkołach Gurukulas lub Pustelniczych. W tych dniach Bharathiya studiowali 'Czternaście Vidyas' lub 'Tematy'. Vedy były uczone na pamięć. Mistrzowie Ved, którzy nauczyli się Ved tym sposobem byli nazywani Jada, lub Obojętni! Lecz to

słowo nie przekazuje znaczenia, że on nie znał niczego. To tylko znaczy, że nie miał nic więcej do nauczenia się i dlatego był 'nieaktywny' i 'zadowolony'. Poprzez studiowanie Ved on stawał się mistrzem wszelkiej wiedzy. Żeby uczynić tę ludzką karierę wartą poznania studiowanie Ved było uważane za bardzo niezbędne.

Strumień Indyjskiej kultury zawsze kładzie nacisk na autorytet Ved jako najwyższego autorytetu decydującego o wartościach ludzi żyjących. Z Ved pierwszą jest Rg-veda. Jest generalnie rozważana jako skład dziesięciu 'mandalas' lub części. W pierwszych dziewięciu częściach hymny chwalące Boga pod imionami Agni, Indra, Marut, Ushas itd. są znajdowane. Historycy i badacze zaproponowali pewne teorie dla wyjaśnienia jak te wielbiące hymny powstały. Ludzie w tych dniach zdali sobie sprawę, że Agni (Ogień), Vayu (Powietrze), Marut (Wiatr) itd. były znacznie bardziej potężne od nich więc przypisali im Boskie jakości i przejednywali je.

Drugą z Ved jest Yajurveda. Ta Veda ma dwie recenzje – Krishna Yajurveda i Sukla Yajurveda. Ta Veda odnosi się do rzeki Ganges i jej regionów. To jest źródło szkoły myślenia i interpretacji Uttara Mimamsa. Ludzie musieli poprzez nie rozgraniczać obszary zalesione od obszarów kultu wokół wiosek i wybierali mieszkanie w wioskach. To jest widoczny powód, który powodował separację pewnej porcji Ved jako Yajurveda. Yajurveda ma siedem części zwanych Aranyakas lub Tekstami Lasu, wskazującymi poprzez samą nazwę, że odnoszą się bardziej do dyscyplin i duchowych ćwiczeń, które mogą być praktykowane tylko w odosobnieniu i zaciszu lasu.

Trzecia Veda jest to Sama-Veda. W tej kolekcji wiele hymnów (rks) z Rg-Veda jest powtarzanych, lecz z odpowiednią muzyczną nutą więc one mogą być śpiewane podczas Vedyjskich rytuałów i ceremonii. Więc Sama-Veda jest głównie Swara lub muzycznym zapisem. Rg Veda Aryans żyła na brzegu rzeki Sindhu podczas gdy Yajur-Veda przybyła do ich świadomości, kiedy oni byli nad brzegiem Gangesu. Pieśni Sama-Veda są również wizualizacją tej samej ery lecz ludzie wydaje się zajmowali nawet środkowe rejony Bharath. Sama-Veda jest podnoszona także jako Gaana-Veda żeby zwrócić uwagę na jej muzyczną naturę. Wszystkie szkoły muzyki są pochodne ze stylu, które są zaznaczone przez Sama-Veda. Wszystkie tony i nuty są zakorzenione w tej Vedzie.

Czwarta jest Atharvan lub Atharva Veda. Wielu opisywało ją na wiele sposobów. Niektórzy odmówili im statusu Ved. Inni mówili, że jest utworzona z tego co zostało po zestawieniu pozostałych. W innych Vedach potęga i tajemnice Bogów są opisywane. Lecz w tej Vedzie możliwości człowieka osiągającego pewne moce i tajemnice poprzez jego własne wysiłki i ćwiczenia są wspomniane. To jest jej specjalność. Hatayoga, thiraskarani vidya, ashtayoga – te są uczynione możliwymi dla człowieka tylko w tej Vedzie. Oczywiście, zdobywając Łaskę Boga człowiek może osiągnąć nawet umiejętności, które w przeciwnym razie są niemożliwe do osiągnięcia.

Krótko. Musi być uświadomione, że Vedy są bardzo ważne dla człowieka i one obejmują cały zakres poznania. One są źródłem i wiosną kultury Bharathiya. One są nagraniem wizji i boskich doświadczeń; ich źródłem nie jest jakaś zdefiniowana

osoba. One zostały objawione przez Samego Boga, z Jego wewnętrznego Miłosierdzia. Vedyjskie dziedzictwo zostało zachowane czystym i niezbrudzonym nawet po dziś dzień, ponieważ było podawane z mistrza na ucznia w regularnej sukcesji. Odkąd one są bez czasu i bez autora, są warte akceptacji przez wszystkich. Nikt nie może podejmować próby zaniedbywania lub zaprzeczania ich wartości.

Jakiegokolwiek mogą być różnice w zawartości komentatorzy zgadzają się, że istotne nauki wszystkich czterech Ved są takie same. Część zajmująca się rytuałami, modelami wielbienia i wnioskami z dociekania pomaga człowiekowi osiągnąć cztery cele życia – Dharma, Artha, Kama i Moksha. Odkąd jest bardzo trudno je opanować rozwijaliśmy na szeroką skalę literaturę Smrithi dla wyłożenia tekstów Sruthi – Paranas i Ithihasas. Daleko spostrzegający jasnowidze zestawili je z historycznych i legendarnych przypadków i wydarzeń.

Karma i Jnana są spokrewnione jak przyczyna i efekt, tak więc, część Karmy w Sruthi i Smrithi, które kładą nacisk na aktywność prowadzącą do odkrycia nowych aspektów Prawdy i przedkładania idei transcendentalnego Boga jaśniej i bliżej. Tak więc odkrycie jaśniejszego konceptu Boga poprzez duchowe dociekanie wzdłuż danych Jnana marga ‘aktywności’ z lepszym znaczeniem i wyższym celem. Korzyści z Karmy były proporcjonalne do wiary i wiara w Karmę była w proporcji do świadomości Boga, zdobywanego przez Jnana. Dla angażowania się samemu w dobrą aktywność Jnana jest niezbędnym wstępnym warunkiem. Ta Jnana musi być ostatecznie czerpana z Ved; ona jest oparta na nauczaniu Ved.

Karma prawdę mówiąc jest praktykowaniem Dharmy. Upanishads dają nam wskazówki co należy czynić i czego unikać w duchowej podróży. One kierują nas do odkrycia Boga jako matki, Boga jako ojca, Boga jako nauczyciela, Boga jako gościa także ostrzegając nas, że prawda nie może być zaniedbywana, Dharma nie może być zaniedbywana. Więc są zarówno pozytywne i negatywne wskazówki – podążaj za tymi radami nie innymi. Cokolwiek przyczyni się do twego postępu w dobroci zaakceptuj; unikaj innych rad – tak radzą Upanishads.

W tamtych wiekach sam Król studiował w pustelni u stóp mędrców Upanishadic i pomagał innym w studiowaniu poprzez ekonomiczne granty wylewnej pomocy dla centrów nauki, które błyszczały jako skarbnice Vedyjskich tradycji (ustnych). Jak król, tak poddani. Rozwijanie Ved znaczy rozwijanie Vedyjskiej nauki i praktyki, Vedavidis. W obecnym czasie jest udzielane poparcie i honorowana nauka w innych gałęziach wiedzy. Vedyjskie nauki nie dostają podobnego poparcia i wynagrodzenia, lecz to jest ważny aspekt, który powinien być brany pod uwagę.

Dharmo rakshati rakshitah; Dharma chroni tych, którzy ją chronią, mówią Sruthi. Jeśli ludzie posuną się dalej w rozwijaniu zasobów Dharmy, ten dobry czyn, sam przez siebie, pomoże w rozwoju tych, którzy to czynią. Studiowanie Ved staje się dziś zadaniem ekonomicznie słabym. Ludzie sami godzą się z tą sytuacją. Oni kojarzą to studiowanie z takim smutnym i godnym pożałowania obrazem. Vedyjskie studia obniżają się do tej żałosnej pustki. Prawdziwi pundits (mędrce), którzy osiągnęli uczość w Vedach używają jej dla komercyjnego celu, na którym można zarobić. Nie wykazują wartości Vedyjskich studiów w pokoju i harmonii ich życia

by w ten sposób zdobywać część dla Ved poprzez osobisty przykład. Vedy są przez nich nadużywane do zdobywania psich pieniędzy, raczej niż wyzwolenia i pokoju. To jest powód dlaczego Dharma przyjmuje pogarszanie się, niepokoje i obawy szerzące się wśród ludzi. **Świat może na powrót uzyskać pokój i harmonię tylko kiedy tacy ludzie przekonają się do praktyki ideałów ustanowionych w Vedach, i tym samym służąc jako latarnia morska prowadząca ludzkość właściwie. W przeciwnym razie, upadek jest nieunikniony.**

Wartości w późniejszych tekstach.

Wkrótce po rozpropagowaniu Vedanty poprzez Upanishads i inne teksty, Rishis zanurzyli się w tapas i duchowe doświadczenia, które w ten sposób zdobyli, tworząc Smrithis, rozwodząc się nad kodeksami postępowania dla ludzi, podczas różnych stanów życia, tak samo gdy oni zajmują różną pozycję w społeczeństwie. Smrithis jednakże nie zdobyły autorytetu, który mają teksty Vedant, z tego względu one traktowały o prawości i odpowiedzialności, powinnościach i obowiązkach. Takie Smrithis mogą być znalezione w świętych pismach czczonych przez wyznawców innych religii. One uznają takie kodeksy społeczne i indywidualne wskazówki dane przez ich Proroków i Jasnowiedzów jako wartościowe i wiążące. My także je czcimy i powinniśmy kontynuować czcić je jako przepisy ustanowione dla dobra społeczeństwa i postępu człowieka. Z tego względu musimy przyznać się, że one były sformułowane przez mahapurushas, wybitnych mędrców i sympatyków ludzi.

Lecz z upływem czasu Smrithis ucierpiały z powody zmian, przez pominięcia i dodatki i przez zróżnicowanie w podkreślaniu nacisku [na pewne kwestie]. Mędrcy przydzielali dla każdej ery lub Yuga, szczególne Smrithi, jako autorytatywne, z tego względu zbyt wiele Smrithis z rozbieżnymi wnioskami spowodowało zamieszanie i wątpliwości. One mówią, ci w [erze] Kritha yuga muszą uznać jedną Smrithi jako specjalnie dla nich ustanowioną, że ci w [erze] Thretha yuga muszą podążać za wskazówkami innej, że w [erze] Dwapara yuga ludzie muszą przestrzegać ścieżki nakazanej w trzeciej i że ludzie [ery] Kali yuga muszą się uciekać do czwartej. Kiedy wieki przetoczyły się przez kraj jeden po drugim, nowe problemy powstały, nowe sytuacje i kłopotliwe położenia stanęły przed człowiekiem, tak więc prawa i ograniczenia przeszłości zostały tu i tam przerobione. Istotnie takie regulacje są częścią Projektowania. Ludziom wskazywano ścieżkę duchowego postępu, w zmieniających się okolicznościach i tak Smrithi, które dostosowano do nowej ery oznajmiano jako wiążące.

Niemniej jednak to powinno się zrodzić w umysłach i być ostrożnie odnotowane w pamięci czytelników. Atma Dharma, ogłoszona w Vedancie, jest wieczna, niezmiennalna. Ona nigdy nie może być rozwadniana lub ‘dostosowywana do potrzeb czasu’. Wiara w Atmę (Boga) jako Rdzeń, Rzeczywistość, Cel jest trwałą nauką; jest prawdziwa po wieczne czasy. Prawdy Atma Dharma są oparte na wiecznym fundamencie rdzenia Purusha i Prakrithi, Człowieka i Natury, które są projekcją Boskiej Woli. Więc one są poza zasięgiem zmian. One są tak istotne i tak ważne dziś jak były tysiące lat temu. Nawet kiedy kolejne tysiąc lat minie ich istota

i ważność nie może być wzruszona w najmniejszym stopniu. Vedanta ostoi się pewnie bez względu na przeszłość stającą się terażniejszością i tараńniejszość płynącą ku przyszłości.

Kodeksy moralne i idee dobrego zachowania, Sadhana, którą człowiek może adoptować dla kontroli jego umysłu i zmysłów i oczyszczania jego inteligencji mają być jakkolwiek dostosowane do warunków [bytu] ludzi przywiązanych kulturowanych przez nich i inne grupy. Wraz ze zmianą oblicza społecznej sytuacji one także muszą przejść przystosowanie (regulacje) i modyfikacje. One powinny być właściwe i korzystne przy pewnych uwarunkowaniach czasu i przestrzeni, lecz nie mogą być takie z innych uwarunkowań. Dla przykładu, regulacje żywienia przepisane podczas pewnych okresów są wycofywane i nowe zasady ustanawiane podczas pewnych innych okresów. Warunki klimatu dyktują typ potrzebnej żywności. Smrithis rozpoznają potrzeby i zezwalają na zmiany w zachowaniach żywieniowych, żeby utrzymać zdrowie. Ta sama postawa jest widoczna także w innych sprawach (sytuacjach). Z tego samego powodu w obecnej sytuacji jest konieczne wprowadzanie zmian w przepisach i ograniczeniach, które rządzą społeczeństwem. Oczywiście fundamentalna zasady Dharmy muszą zostać nienaruszone. One nigdy nie mogą być zachwiane i rozluźnione.

Teraz o Puranas. "Puranam pranjali kshanam". To jest powiedziane, Puranas traktują o historycznych wydarzeniach Stworzenia i Ewolucji. Wydarzenia są tak wybrane i omówione, że one dostarczają ilustracji podstawowych prawd filozoficznych. Puranas zostały utworzone dla wyłożenia nauk Ved i Vedant dla współczesnego człowieka poprzez interesujące mitologiczne i legendarne opowieści. Język Ved jest bardzo starożytny i zawiera gramatycznie i słowotwórczo archaiczne elementy. Nawet dla wielkich uczonych zbyt ciężko było odkryć wiek kiedy rks zostały sformułowane. Lecz Puranas zostały utworzone w języku, który był powszechnie znany i łatwo zrozumiały w czasie. Nie tylko uczeni lecz nawet zwykły rolnik mógł łatwo 'podążyć' za tym językiem [rozumieć ten język], kiedy Puranas były pisane.

Puranas mają historyczną narrację Świętych Osób, wielkość Władców i Dynastii; i fortunę (powodzenie) królestw i społeczności. Poprzez nie wszyscy mogą być widzialnym lśniącym przykładem Dharmy i ekspozycją duchowych zasad.

Wszystkie wspomniane teksty i święte księgi są zgrupowane pod zrozumiałą nazwą, "Hindu Sastras". Czy to nie cudowne, że ludzie, którzy czcili i tworzyli przez tysiące lat tak obszerną i wartościową literaturę religii i filozofii byli, na przestrzeni czasu, dzieleni i dalej dzieleni na sekty i dalsze sekty, z powodu preferencyjnej lojalności do specjalnych wyznań i wierzeń. Niektóre z nich mają wielką przepaść między sobą. Nie mamy teraz czasu opracowywać na faktach, że różnice pomiędzy sektami są oparte na postawach zrodzonych z wolności myślenia, która została autorytatywnie uznana przez starożytnych. Ani to nie jest konieczne. Co powinniśmy pojąć to to, że: prawda akceptowana przez wszystkich, i postawy zatwierdzone przez wszystkich, to jest powiedziane, to zasady, w które osoba nazywająca siebie 'Hindu' musi wierzyć.

Co jest dokładnie Przyczyną Stworzenia? Co jest naturą pierwotnej Substancji, której Stworzenie dotyczyło i jak? To są pytania istotne nie tylko dla Bharathiyas lecz dla wszystkich ludzi mających skłonność do dociekania. Nie może być efektu bez przyczyny; nie może być konstrukcji bez podstawy. Dobrze. Może być zapewniane, że cały ten widzialny Kosmos ma Brahman (Boga) jako swą źródłową przyczynę. Lecz co to jest Brahman (Bóg)? Brahman jest wieczny, czysty, zawsze-czujny, wszechwiedzący, niepodzielny, bez formy; Brahman jest początkiem tego Kosmosu lub Jagath. Brahman jest kształtującym, rozwijającym i wychowującym ten Jagath.

Teraz, kilka wątpliwości może powstać w umysłach ludzkich: Jak to jest, że jest tak wiele podziałów widocznych w Stworzeniu? Jedni rodzą się zdrowi a inni niezdrowi. Niektórzy wiodą prosperujące bezpieczne życie, kiedy inni trudzą się przez swe życie w skrajnej nędzy. Pewnie, może być argumentowane, że są to znaki wystarczającego podziału, które Stworzenie lub Stworzyciel ujawnia (odstania).

Powinno być jasnym, że życie rozwija się na śmierci. Życie bazuje na śmierci. Jedne żywe istoty zjadają inne żeby żyć. Silny depcze słabego. Ta opowieść terroru kontynuuje się nieprzerwanie. To jest prawdziwa natura tego świata. Widząc to ludzie wnioskujeją, że jeśli świat został stworzony przez Boga On powinien być Sam Okrutny. Taka interferencja pojawia się jako uzasadniona ze zwyczajnego ludzkiego punktu widzenia. Lecz Bharathiya Paramartha Vahini, Czysty Strumień Duchowej Kultury Bharathiya oświadcza, że to nie jest wcale prawda! Bóg nie jest przyczyną ich nieszczęść i radości, dobrej czy złej fortuny, to ogłasza. Więc kto przynosi zło i dobro? My sami, brzmi odpowiedź. Deszcze padają jednakowo na urodzajną i nieurodzajną glebę. Tylko urodzajny ład czerpie z niego korzyści. Chmury nie są winne. Błąd leży w ignoranckim próżniaku, który pozwolił temu ładowi leżeć odłogiem. Łaska Boga jest zawsze w ręku; jej nie ma 'więcej lub bardziej', nie wzrastająco i malejąco. My wyciągamy jej więcej lub mniej, lub pozwalamy jej by przeszła, lub używamy jej dla swego dobra.

Może powstać pytanie "Z jakiego powodu jedni urodzili się w szczęściu inni w nędzy? Nigdy nie zrobili ani nic dobrego ani złego by być tak nierówno traktowanymi. Prawda, oni nic nie zrobili w tym życiu, po prostu się urodzili. Lecz oni musieli czynić dobro lub zło w poprzednich żywotach. Konsekwencja tego co było robione w poprzednich żywotach musi być doświadczona w tym życiu.

Teraz możemy dojść do dwu wniosków, z którymi zgodzą się wszystkie sekty Hinduizmu. Buddyści i Jains także je zaakceptują. Każdy z nas ma silną wiarę, że życie jest wieczne. Nie mogło powstać z niczego. To jest niemożliwe. Jeśli powstało z obojętnego mułu lub błota powinno być obojętne i nieaktywne. Wszystkie rzeczy złożone razem rozpadną się. Wszystko co jest związane z Czasem kończy się w czasie. Jeśli życie zaczęło się tylko wczoraj, nie może trwać poza jutro. Jeśli ma korzenie, korzenie mogą wyschnąć i drzewo nie może przetrwać na zawsze. Życie musiało istnieć zawsze odkąd istniał Kosmos. To nie wymaga argumentów by

zrozumieć tę prawdę. Czy nie widzimy, że współczesna nauka usiłuje potwierdzać więcej i więcej bezpiecznych i jasnych objawień wytworzonych w tekstach i pismach Bharath? To musi być zaakceptowane pewnego dnia.

Jako autorytatywne teksty podstawowych wierzeń Kultury Bharathiya na polu duchowym, Upanishads, Brahmasutra i Bhagavadgita, Prasthanathryas, lub Trzy Źródła muszą być uznane. Wielu w Indiach czuje, że Vedanta A-dwaitha sama jest tą prawidłową. Lecz ta postawa nie jest jedyną prawdziwą. Upanishadas są prawdziwym Głosem Iswara (Boga). Brahmasutra jest najwyższym ucieleśnieniem zasad i doktryn przedłożonych przez Vyasa; to są najważniejsze teksty opisujące filozoficzne doktryny. To harmonizuje całe ciało filozoficznych wierzeń; pomimo, że oparte na wcześniejszych tekstach i rozprawach, nie ma konfliktu pomiędzy wcześniej i później. **W aforyzmach Brahmasutras każdy wniosek osiąga spełnienie i pogodzenie.** Bhagavadgita działa jak Komentarz dostarczony przez Boga, dla Vedantha.

Wszystkie sekty Hinduizmu uważają się za autentyczne i ortodoksyjne, poza Trzema Źródłami jako podstawowymi tekstami – obojętnie czy są Dwaithins, Visishtadwaithins lub A-dwaithins (Dualistami, Połowicznymi-nie-dualistami i Nie-dualistami). Ktokolwiek pożądał propagowania nowej interpretacji lub nowej postawy lub teorii - Sankara, Ramanuja, Madhwacharya, Vallabhacharya lub Chaitanya - musi propagować to poprzez komentarze z punktu widzenia Trzech Źródeł, tylko z Prasthana Thraya. Zatem zapewnianie, że Vedanta może być używana tylko z odniesieniem do Upanishads i doktryn, których one uczą będzie wielkim błędem.

Wszystkie wnioski wyciągnięte z Prasthana Thraya są prawdziwe i zasługują na nazwę Vedantha. Visishtadwaitha tak samo jak Dwaitha mają tak wiele roszczenia by być nazwanymi Vedantha jak Adwaitha. Ta Jedność w Różnorodności, ta Harmonia różnic, to jest rdzeń prądów myślenia Bharathiya.

Jest mleko w ciele krowy. Mleko ma masło w sobie. Lecz krowa nie może czerpać żadnej siły z tego masła. Mleko musi być wydojone ze zwierzęcia, musi być przegotowane, trochę kwaśnego twarogu wlane do niego żeby się zsiadło; wtedy, gdy mleko przemieni się w siadłe, musi być urobione i masło odseparowane. Potem masło musi być stopione i oczyszczone by zrobić masło [bawołu]... Masło [bawołu] ... tak przygotowane może być karmą dla krowy i wtedy ona może nabrać siły. Więc także, po prostu rozważ – Bóg jest wszechobecny. Jeszcze, On nie jest

Jest olej w nasieniu sezamu; masło w mleku; woda pod ziemią; ogień utajony w drzewie. Podobnie, Wszechobecny Bóg jest ludzkim ciałem i ludzkim umysłem. Kiedy dążymy by Go odseparować i zidentyfikować Go każdy musi czynić wysiłki i Sadhana (praktykę duchową) wtedy każdy pozna, że Bóg jest jeden i nie ma różnicy pomiędzy dwoma. To jest Wyzwolenie, Mądrość, Realizacja zgodnie z Adwaitha. Sankara nazywa ten proces Upasana Adwaitha.

Teraz, o Upasana w Visishtadwaitha. Czy Sadhaka może uważać Boga, którego tęskni wielbić jako odmiennego i odseparowanego od niego czy jako część niego w jakiś sposób z nim spokrewnionego? To jest odpowiedź Teraz na to pytanie. Jiva jest duszą ciała; Bóg jest duszą Jiva. Mając w ten sposób skierowaną swą

wiarę, wielbienie Boga jest sposobem, który propaguje Ramanuja. Cały ten Kosmos jest Jego częścią; To jest w Nim. On jest wewnętrznym Motywatorem i On jest obecny we wszystkim. Ta Najwyższa Osoba może być posiadnięta tylko poprzez niezachwiane oddanie, Prapatthi, Saranagathi, Całkowite Poddanie. "Thwameva sarvam mama deva deva". **"Jesteś cały mój, O mój Boże Bogów. Jesteś moim jedynym Mistrzem"**, - to jest postawa, którą każdy powinien rozwinąć i utrzymywać jako własną.

Upasana Dwaitha – pokrewieństwo Jivatma i Paramatma jest jak pokrewieństwo żona-mąż. Pełen Wolny Najwyższy Vishnu jest mężem, mistrzem, panem, władcą, zaopatrującym; jednostka jest podległą, zależną, żoną. Ta metoda Sadhany była nauczana przez Madhwacharya. Bez oddanego przywiązania do Lotosowych Stóp Pana, jest powiedziane, bez Bhakthi, wyzwolenie z cykli Samsara, nawet kiedy jest czystość intelektu i emocji, jest niemożliwe do osiągnięcia. Dla tych którzy mają ekshatyczne oddanie do Obecności Pana w sobie, pomimo, że oni nie mają żadnego tekstu, który by trzeba było przemyśleć, prawdziwa kontemplacja Piękna, Łaski i Mocy Pana przyniesie im błogość superświadomości Bhakthi. Każdy nie może odkryć natychmiastowego doświadczenia. W tej ekstazie oni odrzucają wszelkie poczucie wstydu i osobowości, i pragną stawać się ukochanymi Boga, w pełnej błogości Jedności. Oni będą wtedy tańczyć i śpiewać głośno i będą zanurzeni w prawdziwej radości i Ananda. Sadhana odpowiadająca tej wierze została ustanowiona przez Madhwacharya. Agonia kochanka by osiągnąć ukochanego jest prawdziwym znakiem Dwaithopasana. To zostało rozwinięte na tysiące sposobów przez innych, którzy przyszli później.

Jnanakanda jest nazywana Vedantą lub końcem Ved, Celem, Końcem. Jnanakanda jest umieszczona w Upanishads. Zastosowanie szkół Dwaitha, Visisht-adwaitha i Adwaitha filozoficznego myślenia, czczenia Sivy, Vishnu, Sakti, Surya i Ganapathi – wszystkie akceptują najwyższy autorytet Ved. Oni mogą interpretować Upanishads i inne teksty stosownie do upodobania i intelektualnego poziomu, lecz nikt nie śmie pytać o autorytet Vedy i Vedanty. Więc jest możliwym używanie słów Hindus, Bharathiya lub Vedantin dla tej samej osoby. Różnorodne szkoły filozoficznego myślenia obecne w naszym czasie mogą się okazać trudne do zrozumienia lub jako wywodzące się z niedojrzałego myślenia; lecz gdy problem jest przemyślany w spokoju, wszystkie teksty przestudiowane w spokoju, lub zbadane bez uprzedzeń stają się jasne, że one wszystkie są zależne od punktu odniesienia i dochodzonych konkluzji w Upanishads. Upanishads były symbolizowane i czczone w wizualnej formie w świątyniach i prywatnych kaplicach, jako wyraz uznania dla tego uniwersalnego odwołania. One zostały same nierozłącznie splątane w naszym życiu.

Awatara jako Nauczyciel

Kosmos lub Stworzenie, Czas, Karma lub Aktywność – wszystkie są manifestacją Woli Boga i są z Nim związane. Przez niektórych uważane za 'fałszywe' lub

'nierealne' lecz jak mógł Bóg który jest prawdziwym ucieleśnieniem Sathya lub Prawdy 'chcieć' cokolwiek nieprawdziwego? Zatem można powiedzieć, że dwa są prawdziwe w jeden sposób. Kiedy ewolucja zmienia się w involucję i ostateczny stan zjednoczenia obydwu świadomego i nieświadomego zostaje osiągnięty Iswara jest tylko Jednym istniejącym.

Czas jest manifestacją mocy Boga, i tak nie ma końca ani początku, który może być zmierzony. Karma także jest ważną Prawdą aby być uznaną za taką. Iswara nie jest krnąbrną siłą, która jest niezważającą na granice i limity. On stwarza sytuacje i otoczenie ściśle odniesione do aktywności, w którą się człowiek angażował w poprzednich życiach. Stworzenie, Czas i Karma – wszystkie trzy są prawdą w Iswara i prawdą w czasie w Iswara. One są instrumentami, których On używa. Są z nim związane.

Iswara lub Bóg pomimo, że nie dostrzegalny zwykle zmysłami, staje się dostrzegalny dla czciciela, który ma tak głębokie przywiązanie do Niego, że dąży do zjednoczenia z Nim. Dlaczego? Tacy czciciele postrzegają Boga tak jasno jak postrzegają zewnętrzne obiekty. Bóg lub Iswara powiedziano, że Jest bez formy; to jest powiedziane, On może przybierać lub adoptować każdą formę. Ma nieskończoną ilość Form. Zatem, w jakiej Formie On nagradza jasną Wizję czciciela? Manifestuje się w Formie, do której czciciel tęskni, w Formie, która mu udzieli najwyższej satysfakcji. Te Formy są Jego Avatarami. Iswara nie limituje się Sam kiedy On się tak manifestuje; On jest w pełni obecny w każdym takim Avatar; On manifestuje się ze Swą pełną Chwałą w każdym takim Avatar.

Jest powiedziane, że są pewne manifestacje, które są częściowe i pewne inne, które są pełne, i pewne, które są tymczasowe i pewne, które są trwałe. Lecz te są nazywane Avatars tylko przez grzeczność. Narada, Sanatkimara i inni podobni mędrcy przekazywali to w pewnych tekstach jako takich Avatars. One nie mają wszystkie Boskiego charakteru. Z tego względu nie wszystkie są czczone.

Jiva jest przez swą prawdziwą naturę 'wieczny i nieśmiertelny'. Nie ma końca czy początku, który można obliczyć. Nie ma ani urodzin, ani śmierci. Jest samo-świetlącym się. Jest wiedzącym i wiedzą, dającym i radującym się. Czy związany czy wyzwolony Jivi ma wszystkie te cechy niezmiennie. Lecz, cokolwiek to jest, nie dostało Wolności, którą jest Bóg. W każdym czynie Jivi musi angażować ciało, zmysły jak słuch itd., życiowe powietrze, które działa w ciele. Wszystko to współ-istnieje z Boskością w jednostce. Kimkolwiek jest, Jivi nie jest maszyną, która nie ma własnej woli. Tak jak aktywność w tym życiu została zdeterminowana przez naturę poprzednich żywotów, aktywność tego życia determinuje aktywność następnego życia. Iswara decyduje o miejscu i czasie, okolicznościach i konsekwencjach w odniesieniu do natury aktywności aktualnie prowadzonej. **Bóg ma moc ukształtować Naturę człowieka lecz On nie używa tej mocy i modeluje ją inaczej. Pozostawia to wolnej woli jednostki, która musi się nauczyć lekcji przez doświadczenie.**

Odlam kamienia, który odlupano ze skały jest częścią skały; lecz, jednostka nie jest częścią Boga jak to. W jednym znaczeniu, Jivi i Jagath są odrębni i odmienni od Boga. W innym znaczeniu, oni są nierozdzielni. Ta tajemnica odrębności i

identyczności nie może być pojęta za pomocą rozumu (rozsądku) i intelektu. Może być pojęta poprzez Vedy i ich Przesłanie. To jest główna lekcja, którą Bharathiya Paramartha Vahini mogła wzbudzić.

Każde dziecko przychodzi na świat, niosąc ciężar nie wynagrodzonych konsekwencji zakumulowanych w poprzednich żywotach. Nie spada z łona Natury jak smuga światła z chmur. Rodzi się na tym świecie w porządku doświadczenia korzystnych i złośliwych konsekwencji, które są produktami jego własnych czynów w poprzednich żywotach. To jest wyjaśnienie różnic, które są ewidentne wśród ludzi. To jest zasada (prawo) Karmy.

Wśród ludzi każdy jest przyczyną swej fortuny dobrej czy złej. On sam jest budowniczym, architektem. Los, przeznaczenie, pre-determinacja, Wola Boga – każde z tych wyjaśnień jest obalane przez zasadę Karmy. Bóg i człowiek może być pogodzony i stowarzyszony tylko na bazie tej Sutra lub prawa Karmy. **Kiedy człowiek uświadamia sobie, że Bóg nie ma udziału w powodowaniu cierpienia i że on sam jest wyłączną przyczyną, wtedy żadne oskarżenie nie zostaje związane z jakąkolwiek inną osobą ponieważ on sam jest inicjatorem tak samo jak beneficjentem – przyczyną i efektem – swoich czynów, że jest wolny w kształtowaniu swej przyszłości, wówczas przybliża się do Boga stanowczym krokiem i z bardziej jasnym umysłem.**

Jeśli w obecnym czasie człowiek jest dotknięty przez nieszczęście, to jest oczywiście rezultat czynów których się dopuścił. Odpowiednio człowiek powinien wierzyć, że szczęście i dobra fortuna także leży w jego własnych rękach. Jeśli tak zadecyduje, szczęście i dobra fortuna może być przez niego osiągnięta.

Jeśli teraz osoba jest czystego ducha ona sama jest przyczyną. Dopóki osoba dąży (tęskni), nie może zyskiwać. Więc to jest jasne, że wola wrodzona człowiekowi jest poza wszelkimi stanami i kondycjami, wszelkim powstawaniem i transformacją. Wolność która to reprezentuje jest rezultatem przeszłych czynów; jest potężna, nieskończenie owocna i naczelna.

Następnym problemem jest Mukthi lub Wyzwolenie. Atma nigdy nie jest męska czy żeńska; nie jest możliwym przypisać Jej te różnice. One są zwykłymi fizycznymi atrybutami odnoszącymi się do ciała. Podczas mówienia o Atmie idee takie jak te są tylko oznaką złudzenia. One mają związek tylko kiedy przedmiotem dyskusji jest ciało fizyczne. Dyskusja o 'wieku' jest również produktem tego złudzenia. **Atma jest wieczna. Ta bezwiekowa Istność jest zawsze Jedna i Jedyna.**

Jak może Atma inkarnować? W Sastras jest po prostu jedno wyjaśnienie. Dla wszystkich tych ..... i niewoli jest tylko jeden powód – Avidya, Nieobecność Prawej Świadomości. Poprzez Avidya człowiek zostaje zniewolony; więc mądrość jest lekarstwem. To samo może go przeprowadzić. Jak ta Świadomość może być osiągnięta ?

Są trzy drogi osiągnięcia tego. Pierwsza jest przez Prema, przez Bhakthi, poprzez wielbienie Boga z pełnym oddaniem i poświęceniem, przez służbę miłości i adorację skierowaną ku wszystkim żywym istotom, które są tylko poruszającymi się świątyniami Boga, ponieważ On zamieszkuje w każdej z nich. Fałszywa wiedza Avidya może zostać rozproszona i więzy spadną; jednostka zostanie wyzwolona.

Są dwie idee Boga opisane w Sastras – idea, że On jest poznawalny jako mający atrybuty i idea, że On jest wolny od wszelkich atrybutów więc nie może być opisany w ten czy inny sposób, to jest powiedziane, aspekt Saguna i aspekt Nirguna. Bóg Saguna jest rozpoznawalny jako obecny wszędzie, jako stwórcy, podtrzymujący i niszczytel wszystkiego i istota jako Ojciec i Matka Wszechświata. Zatem On jest poza i ponad wszystkimi istotami i rzeczami i wiecznie odrębny i różny od człowieka. Jest mówione przez posiadaczy aspektu Saguna, że poznanie tej zasady pełnej atrybutów przynosi ‘wyzwolenie’ lub Mukthi. **Wyzwolenie jest osiągnięte kiedy człowiek utwierdza się sam w wiedzy i żyje nią i przez nią.**

Druga droga jest kontemplacją pozbawionej atrybutów zasady Nirguna. Prawda, że opis atrybutów zasady Boskości jest niepożądanym i niewłaściwym jest uświadamiane podczas tej kontemplacji i atrybuty zostają zrzucane z pojęcia Boga. Wtedy jedna Uniwersalna Bez-atrybutów osoba sama pozostaje w świadomości. To może być odniesione jako Wiedzący Jnatha. Z tego względu Jnana lub mądrość jest zbawienna tylko w kontekście ludzkiego umysłu i ludzkiej świadomości. To nie może być skonstruowane jako Dowiadujący-się, ponieważ, dowiadywanie się jest oznaką słabości. To nie może być odnoszone do Inteligencji, z tego powodu, że inteligencja rozróżnia próbę dzielenia i rozkładania będąc znów znakiem niestałości. To nie może być desygnowane ‘Stwórcy’ z tego względu, że stwarzanie jest aktywnością wiązania, ograniczenia. To lub On nie ma więzi i ograniczeń. Aktywność daje do zrozumienia życzenie, potrzebę, pragnienie; to nie pochodzi z żadnej innej przyczyny. Każda praca ma jako swą bazę pewien wewnętrzny ból, który jest szukany by go złagodzić.

W Vedach Bóg jest omawiany tylko jako “Ten”. Odniesienie jest zawsze do “Ten”. Słowo ‘On’ jest podatne i prowokuje ideę różnicy, i tak słowo “Ten” jest używane by wskazać, że jest wolny od ograniczeń i więzów nakładanych przez opisywanie atrybutów. To jest esencja filozofii Nie-dualizmu, z tego względu, że atrybuty dzielą i wyróżniają.

To jest nieuniknione przeznaczenie każdego by stać się samemu pełnym. Każda żyjąca istota musi w końcu osiągnąć pełnię. Każdy jest obecnie w szczególnym miejscu tego marszu jako rezultat angażowania się w działania w poprzednich żywotach i uczuć które miał w przeszłości. Przyszłość jest budowana w terażniejszości poprzez aktywność, w którą się obecnie angażujemy oraz uczucia, które je motywują i kształtują. Jest powiedziane, że co robimy, czujemy i myślimy teraz to jest podstawą dla dobrego lub złego losu który jest w zapasie.

Zachęta do ocalenia kogoś i moc do wyciągnięcia kogoś ku wyzwoleniu nie może być czerpana z książek. Ta siła musi przyjść od samej jednostki. Ktoś może spędzić cały okres życia badając gruntownie zapisane książki; ktoś może osiągnąć najwyższy poziom wśród intelektualistów. Lecz na końcu tego wszystkiego ktoś może nie zyskać nawet jakiegoś drobnego postępu na polu duchowym. Mniemanie, że naukowiec, który osiągnął najwyższe poziomy, i może być po tym uważany za dojrzałego w duchowej mądrości, może być udowodnione, że jest wielkim błędem. Sam naukowiec może sobie wyobrażać, że nauczył się więcej i więcej z książek; że

on rozwija się bardziej i bardziej na duchowej ścieżce; lecz, gdy bada owoce swych studiów może rozpoznać, że pomimo, że jego intelekt stał się bystrzejszy i cięższy on nie osiągnął świadomości Atmy (Boga) w najmniejszym stopniu. Większość ludzi ma zdolności wygłaszania wspaniałych dyskursów w przedmiocie ducha; **prawdę mówiąc, każdy zawiódł w życiu duchowym, życiu Paramarthika.** Jaki jest dokładny powód tego smutnego stanu rzeczy? Obecnie, teksty duchowe są studiowane aby wyposażyć kogoś z uczonych w konkurencyjny wyścig do zwierzchności, zyskać środki do życia, postawić się jako niepokonany posiadacz specyficznego punktu widzenia, i głównie, zyskać reputację jako pundit (mędrzec hinduski). Uczony może pisać zawile komentarze do Gity. Lecz jako rezultat całego tego studiowania, jeśli to jest w jego charakterze, zachowaniu i prowadzeniu, nie udowodni, że Gita przesiąknęła w niego, cała ta punditry [uczoność] jest jedynie obciążeniem, z którym się obnosi dookoła. To jest lekcja, którą kultura Bharathiya próbuje uzmysłowić. Źródłem, z którego ta lekcja wynika jest Guru (nauczyciel), Purusha, trwały w tobie. Studiowanie świętych pism i innych tekstów może ponownie-wzmocnić duchowe dążenia będące już w człowieku i nakłonić go do praktykowania zasad. **Nie traktujcie nauk z nich czerpanych jako paszy dla umysłu. To musi być wysublimowane do Ananda (Błogości), dla jednostki. Zazdrość, pompatyczność, egoizm – takie złe cechy powinny być wypędzone z jednostki.**

Ten duchowy skarb może być poznany od innych także. Tylko dający może osiągnąć najwyższe osiągnięcie, i odbiorca może osiągnąć specjalną wartość zasługującą na osiągnięcie. Nasiono może w niej żyć lecz ziemia musi być uprawiana i czyniona użyteczną dla jego wzrostu. Kiedy obydwa te warunki są zadowalające plon duchowego sukcesu zostaje zapewniony. Ten kto instruuje na polu duchowym winien być fascynująco wspaniały; słuchający także powinni być bystrzy i otwarci w rozumieniu. Kiedy obydwa są zadziwiająco najwyżsi i najzwyczajniej entuzjastyczni rezultatem będzie duchowe przebudzenie najwyższego poziomu. Inaczej rzadko taki rezultat zachodzi. Ci są prawdziwymi Guru (nauczycielami). Oni kradną ci serce, nie majątek. Ludzie muszą się koncentrować na służbie nauczycielowi, i zastanawiać się nad jego naukami. Uczniowie muszą być chętni powinni przemienić nauki w codzienną aktywność i rzeczywistą praktykę. On musi napętnić jego serce czcią i oddaniem wszystkich zdolności dla urzeczywistnienia rad nauczyciela. Taka osoba zasługuje na imię Sishya.

Kiedy pragnienie wyzwolenia (zbawienia) i objawienie czyjejś realności jest silne, dziwne i tajemnicze moce w Naturze zaczną działać. Kiedy gleba jest gotowa, nasiona skądś się pojawiają! Duchowy Nauczyciel będzie wezwany i pragnienie ugaszone. Otrzymująca jednostka rozwinęła moc przyciągnięcia dawcy oświecenia. Ta moc jest silna i pełna. Zatem naturalna wspaniałość, która może nadać oświecenie stanie się gotowa na błogostawieństwo.

Czytelnicy! Pomimo, że Nauczycieli tego typu powstało wielu, **jest dostępny dla człowieka Nauczyciel znacznie większy i znacznie bardziej współczujący niż którykolwiek z nich. Jest on nikim innym tylko Avatarą Pana.** On może przez zwykłe wyrażenie Swej Woli nadać człowiekowi najwyższe spełnienie życia

duchowego. On może to dać i sprawić, że człowiek to zaakceptuje. Nawet najmniejsi z najmniejszych mogą osiągnąć najwyższą mądrość, w okamgnieniu. On jest nauczycielem wszystkich nauczycieli. On jest najpełniejszym ucieleśnieniem Boga jako człowiek. Człowiek może osiągnąć Boga tylko w ludzkiej formie. Strumień Ducha Bharathiya został wypowiedziany, ponad i ponad ponownie, że adoracja Boga w ludzkiej formie jest najwyższym obowiązkiem człowieka. Jeśli Bóg nie inkarnuje w ludzkiej formie, człowiek nigdy nie może mieć nadziei widzieć Go lub słyszeć Jego Głos. Oczywiście człowiek może obrazować Boga w wielu innych formach, lecz on nigdy nie zbliży się do rzeczywistej formy Boga. Jakkolwiek wiele ktoś może próbować człowiek nie może sobie wyobrazić Boga w jakiegokolwiek formie poza ludzką. Ludzie mogą wylewać wspaniałe wykłady i mowy o Bogu i naturze wszystkich kompozycji, które istnieją we Wszechświecie. Mogą się sami przekonywać twierdząc, że relacje o Bogu zstępującym w ludzkiej formie są mitami bez znaczenia. To jest co biedne zwykłe oko może dostrzec. To dziwne wnioskowanie nie jest oparte na Jnana. Jest niezbitym faktem, że Jnana jest nieobecny w tych twierdzeniach i deklaracjach. Co możemy w nich dostrzec to jedynie przepływ pieniącących się fal ego.

“Koham ? Kim jestem ?”. “Dlaczego jest we mnie to uczucie, że Ja jestem dającym ?”, “Jaka jest natura świadomości, że Ja jestem radującym się ?”, “Kto się zrodził i w końcu umrze?”, “Jak zasłużyłem na to życie?”, “Czy Ja mogę być wyzwolonym z tej Samsar, tych serii przyjść i istnień”. Próba odkrycia odpowiedzi na te pytania jest tym co rishis starożytnych mianowali jako “Thapas”. Kiedy intelekt jednostki dojrzeva do tego pewnego dochodzenia, on wchodzi na ścieżkę ‘thapas’.

To jest pierwszy krok. Tak szybko jak człowiek wstąpi na tę ścieżkę, Sastras lub zbiorowa mądrość poszukiwaczy ochroniona w świętych tekstach zaprasza go. Sruthi lub Vedy kierują go do ‘słuchaj, zastanawiaj się, praktykuj’ aksjomatyczne rady mędrców. Oni go utwierdzają, że osiągnie cel zbawienia, i uwolni się sam od uludnej fascynacji światem widzialnym, przedstawianym dla niego przez jego własny umysł.

Sam Bóg może być przewodnikiem, towarzyszem i doradcą w tej samotnej podróży człowieka. Ci tytułowani Gurus nie mogą pomóc lub uratować. Sruthis radzą by przybliżyć się do Gurus, którzy są ‘Srotriyas’ lub ‘Brahma-nishtas’. Oni ostrzegają człowieka przed uciekaniem się do innych. Co znaczy Srotriya? To znaczy osoba, która jest niekwestionowanie lojalna Sruthis lub Vedom i która odnosi się do przepisanych praw i ograniczeń przez nich nałożonych, bez najmniejszego odchylenia (dewiacji). Brahma Nishta znaczy osobę, która jest utwierdzona w Boskiej-Świadomości. On nie ma wątpliwości, które by go męczyły, urozmaiceń, które by go odrywały. Z tego względu, że on zdobył stałą wiarę w Atmę (Boga), Nie jest zatroskany światem materialnym. On widzi wszystkie światy jako Brahma (Bóg), jako manifestację Boskich Zasad. Jego aktywność i działania są spójne z tą świadomością. Jego wizja obejmuje cały Czas; zna przeszłość, terażniejszość i przyszłość. Jest poza wszelką charakterystyką; trzy (tryby) nie wpływają na niego. On ma swą istotę w Jednym

i Jedynym – Atma (Bóg). Jest nietknięty przez różnice i poglądy, dwoistość i różnice. On jest nieustannie w Ananda (Błogości).

Vedy nawołują poszukiwaczy aby zbliżyli się do takich Guru. Lecz tylko jedna Osoba ma wszystkie te atrybuty. On jest Sarveswara, Pan Wszystkiego. Uчени, którzy nauczają prawdy lub są biegli w zasadach nie są kategorii Srotriya lub Brahmanishta. Nie są Gurus, których potrzebujesz.

Yogavasistha mówią, że Sri Ramachandra spytał mędrca Visishtha, “Boski Mistrzu! Czy istnieje sposób na uniknięcie śmierci?”. Ten sam problem prowadził Gautama Buddha wzdłuż ścieżki wyrzeczenia, i zmusił go do zrezygnowania z wszelkich śladów przywiązania; to zesało na niego wieczną sławę, jako największego wśród ludzi. Prahlada, największy z czcicieli Pana, przemawiał do swych uczniów, nawet jako chłopiec, “Przyjaciele! Czy nie widzieliście chłopców w waszym wieku martwych i palonych czy grzebanych?”. W ten sposób kierował ich uwagę na wydarzenie śmierci i zapraszał ich by wyciągnęli naukę z tego nieuniknionego faktu. Nauczał ich najwyższej mądrości.

Ci którzy mają wewnętrzną potrzebę osiągnięcia najwyższej wizji, która daje wyzwolenie mogą zatem zastanowić się i zbadać fenomen śmierci. Śmierć nie powinna budzić strachu. Nie powinna być uważana za nie wróżącą sukcesu. Nie powinienes uciekać od tego problemu, wyobrażając sobie, że śmierć przytrafia się tylko innym, i że nie przydarzy się tobie. Nigdy nie powinienes odsuwać refleksji o śmierci, uważając ją za nie na miejscu obecnie, i bez korzyści. Z tego względu, dociekanie co do śmierci jest rzeczywistym dociekaniem swej własnej Realności. Ta prawda musi być rozpoznana.

Viveka, specjalny dar dla człowieka, powinna być zatrudniona do odkrycia realności widzialnego Wszechświata i jego natury i ważności. Fakt śmierci jest pierwszym powodem, z którego powstaje problem. “Kim jestem?”. Więc ten fakt nie powinien być lekceważony jako niewart uwagi. Nie powinienes uciekać przed nim w strach. Jeśli tak się zachowasz znajdziesz się na pierwszym stopniu do Ajnana, szaleństwa, i zasadzisz w swym umyśle nasiona drzewa głupoty. Podtrzymasz filar Maya.

*Każda tajemnica utajona w ludzkiej egzystencji jest spleciona z dociekaniem śmierci. **Chwała i Majestat Boga są w pełni objawione tylko jeśli śmierć jest zbadana.** Wśród trzech dobrodziejstw, o które Nachiketas poprosili Yama, Boga Śmierci, głównym było, zgodnie z Kathopanishad, odniesienie się do śmierci. “Czy człowiek istnieje po śmierci? Niektórzy ludzie deklarują, że tak, inni, że nie. Każdy argumentuje jak go wyobraźnia prowadzi. Która z tych opinii jest prawdziwa? Rozwiąż ten problem dla mnie?” błagał Nachiketas i upierał się aby uzyskać odpowiedź. Yama usiłował uniknąć wytłumaczenia. On odrzekł “Synu! Nachitekas, To jest tajemnica nie do rozwiązania. Święte teksty traktują ją jako subtelniejszą niż najsubtelniejsza. Nie mogę sprawić nawet by bogowie zrozumieli ten fenomen. Niemniej jednak dążysz do tego dobrodziejstwa! Dlaczego miałbyś być niepokojony przez ten problem? Jesteś niewinnym małym chłopcem. Zastępujesz na długie życie i doświadczenie wielu szczęśliwych chwil. Nagrodzę cię, jako dobrodziejstwem, niezmiernymi bogactwami; zaakceptuj je i prowadź życie*

nieprzewyższonej radości. Proś o jakiegokolwiek rodzaju materialnych przyjemności; są twoje. Chodź! Proś i osiągnij szczyt radości.”

Lecz, Nachitekas odpowiedział, “Dharmaraja! Jakkolwiek niezmiernie bogactwa, jakkolwiek przyjemne doświadczenie, które one dają, nie mogą otrzymać twego wpływu bez szmeru? Nic w stworzeniu nie może uciec przed tobą, czyż nie? Wszystko jest zanurzone w śmierci. Dlaczego więc miałbym dążyć do rzeczy, które dają tylko tymczasową ulgę? Daj mi błogosławieństwo, w którym moje serce jest utrwalone”. W Mahabharatha, Dharmaraja jest proszony o odpowiedź, “Dobre imię jest największym cudem w świecie”. A Dharmaraja odpowiada, Pomimo, że każdego dnia widzimy, że ludzie umierają, nie myślimy, że sami umrzemy. Co może być większym cudem niż to?” Podobnie, Yajnavalkya, sławny mędrzec, po zdecydowaniu się, że pójdzie do klasztoru, wezwał do siebie swoje dwie żony – Katyayani i Maitreyi i poinformował je, że podzielił swe ruchomości i nieruchomości równo dla każdej. Słyszac to starsza żona Maitreyi, która była obdarzona wysokim stopniem inteligencji i spostrzegania, zaprotestowała i rzekła, z uśmiechem na ustach, “Panie! Czy mogą te bogactwa, które mi wręczasz, uratować mnie od śmierci i obdarzyć nieśmiertelnością? Jeśli mnie utwierdzisz, że tak zrobią, oczywiście mogę je przyjąć, z należnym ci szacunkiem”. Yajnavalkya wyjaśnił, “Bogactwa czynią życie przyjemnym i zachwycającym przez szansę, którą ci dają, do życia szczęśliwego. Czy mówisz, że nie potrzebujesz takich wartościowych bogactw?” Lecz Maitreyi upierała się. Mówiła, “Jeśli to co mówisz jest prawdą, powinieneś dalej cieszyć się tymi bogactwami i czerpać z tego szczęście. Dlaczego zdecydowałeś się z tego zrezygnować i zostać mnichem? Nie, to nie jest właściwe oszukiwać nas, kobiety słabego umysłu rozprawiając przed nami o tych utrudnych świecidelkach. Jak mogą bogactwa, z których zrezygnowałeś, dać nam pokój i szczęście? To są tymczasowe obiekty; są podatne na zniszczenie; one ciągną nas wciąż w dalszą niewolę; rowijają ignorancję, którą dążymy odrzucić; są one głównym rzecznikami obaw i zmartwień. One są zasadniczo zatrute, odkąd nie są w rzeczywistości królestwa Boga”. Kiedy Maitreyi postawiła przed nim tę prawdę Yajnavalkya milczał i nie wiedział co począć, stał przed nią z pochyloną głową. Wtedy Maitreyi upadła do stóp swego męża i powiedziała, “Panie! Jesteś mistrzem wszelkich tajemnic. Musiałeś nas wezwać i przedstawić nam tę propozycję w celu przetestowania naszej inteligencji. Nie mam pragnienia luksusu czy nawet komfortu. Nie jestem złaźniona bogactw i posiadania. Wskaż mi ścieżkę, która może przynieść Wieczną Światłość (Błogość)”

W rzeczywistości jest tylko Jeden – Parabrahma. Advaita Sastras proklamują “Brahma sathyam; jagat Mithya; Jeevo Brahmaiva naaparam”. **“Brahman sam jest prawdą; Stworzenie jest mitem. Jivi lub jednostka jest Sama Brahma”**. Wszystko co się wydarzyło w świecie człowiekowi jest tak nierealne jak doświadczenie snu. One znikają i znów się pojawiają. Przyjemność i radość doświadczane w życiu są jak miraż pojawiające się na pustyni piasku nienawiści, zawiści i samolubnej chciwości. Teraz jak mogą te osoby, które wierzą, że te miraż są realne i idą w ich kierunku być Gurus (nauczycielami)? Czy to będzie właściwe określać ich jako Jnanis, Mądrzy? Utwierdzeni są na wysokim miejscu

iluzorycznego autorytetu. Nauczają czego nie praktykują. Rozprawiają o ideałach, które sami ignorują. Jak mogą takie osoby być przykładami dla poszukiwaczy, którzy potrzebują duchowego postępu? Nie są szczerzy, ponieważ oni nie mają nawet joty zasad Guru w sobie.

Sarweswara, lub Pan, sam, jest szczerym Guru. Dla wszystkich poszukiwaczy, to jest ścieżka; pozwólcie im trzymać się mocno tej wiary.

To i Ten

Każda żywa istota odnosi się do siebie jak 'Ja'. 'Ja'. 'Ja jestem Ramayya', 'Ja jestem Krishnayya', 'Ja jestem Sita', 'Ja jestem Radha'. Każdy określa, 'Ja', jako jego własne, i używa je gdziekolwiek on musi desygnować siebie. Jeśliby tylko ptaki, zwierzęta i inne żyjące rzeczy mogły mówić, one także mogłyby zachowywać się w ten sposób i odnosić się do siebie jako 'Ja'. Ponad to, nawet szczyty gór, wzgórza i drzewa mogą ogłosić same że 'Ja jestem wzgórze', 'Ja jestem mrowisko', 'Ja jestem drzewem', jeśliby tylko mogły mówić.

Gdy spędzimy trochę czasu aby to przemyśleć, stanie się jasne, że pewne wielkie tajemnice zakorzenione są w tym wyrażeniu, 'Ja'. Bezpiśmienne grubiaństwo używa tego wyrażenia; mędrzy, którzy chronią Boskie wizje używają tego; nawet Bóg, jest powiedziane, ogłasza się Sam jako Ja. Pomimo to, kto skosztował tej tajemnicy? I wśród tych, którzy podjęli próby, jak wielu odniosło sukces w odkrywaniu tego? I, nawet jeśli jest kilku, którzy odkryli tę tajemnicę, jak wielu wśród nich użyło tego odkrycia by przemienić swe życie? Czy mogą sławni intelektualiści, Pundits (mędrzec hinduski), Paramahamasas odnieść sukces w zagłębianiu się w sens i znaczenie tego 'Ja'?

Nie. Pozwólcie nam zobaczyć czy propagatorzy i komentatorzy Bhagavadgita, którzy mogą recytować osiemnaście rozdziałów i siedem setek slokas w nieprzerwany sposób, osiągnąć pełną implikację i znaczenie słowa 'Ja'. W Gita, oświadczenie Sri Krishna – "Aham mokshayishyaami – Ja odpuszczam tobie", "Maam ekam saranam vrja – Chodźcie do mnie, Jednego, po ocalenie", "Kshetrajanam cha api maam viddhi – I, także poznajcie Mnie, jako Pola wiedzy" i on jako On odnosi się do 'Ja', czyż nie? Więc, to wyrażenie 'Ja' jest jasno wszechobecne; to jest znak i symbol wszystkich Jivatmas; to ma niezliczoną ilość form i pojawia się. Jak sznurek, który przechodzi poprzez paciorki różańca, to przenika i utrzymuje razem wszelkie imiona i formy.

Jakkolwiek przejściowe imiona i formy mogą być, 'Ja' trwa bez poruszenia. Zatem, ktoś musi poznać to wszechobecne 'Ja' wtedy może zrozumieć wszystko co winno być znane. On kto to wie jest Jagadguru, (Nauczycielem Świata), the Viswaguru, (the Nauczycielem wszystkich Istot), The Sadguru (Nauczyciel za którym podążą).

Ciało jest tylko pojemnikiem, Upadhi, okryciem. Pomimo to, wprowadzając różnice i odróżnienia oparte na fizycznej charakterystyce i materialnych czynnikach, pewni są wynoszeni jako 'tykalni' a pewni potępiani jako 'nietykalni'; jedni są klasyfikowani jako 'wysocy' a inni jako 'niscy'. Intelkt nie może żądać

honoru, i osoba nie może żądać by być Pundits, jeśli studia są skierowane na gromadzenie pieniędzy i zyskiwanie środków do komfortowego życia; ani nie mogą umiejętności i doskonałość w spornej wiedzy być warte pełnej czci wzmianki. **Prawdziwie słowo 'Ja' prowadzi cię do Najwyższego Boga, kiedy zagłębisz się w to znaczenie. 'To jest twoje', 'To jest Ja', 'Ja i to jesteśmy Jedno', to jest co wielkie Vedy mówią, "Thath thwam asi – Że ty jesteś" – deklarują. To jest prawdziwy rdzeń wszelkich nauk, najwspanialsza rada.**

Ta tajemnicza zasada ucieleśniona w 'Ja' jest poza zasięgiem większości nauczających uczonych, poprzez sposób zwykłego dociekania, bez przewodników i pomocników. Tylko przewodnikami winny być ci, którzy są utwierdzeni w Prawdzie i którzy szczerze szukają życia w Prawdzie. To jest poza zasięgiem uczonych, logiką i gramatyką. Zauważ, że to są ostrzeżenia podawane przez Sruthis i Smrithis.

No cóż. Kiedy ktoś zamierza uczyć się na ogólnej drodze tego 'Ja' i jego implikacji, można mu przekazać tajemnicę tylko w trzech zdaniach: "Ja jestem aktywny w ciągu dnia, kiedy Ja jestem obudzony. Ja śpię w nocy; Ja doświadczam snu kiedy Ja śpię. Tak więc wykonując i doświadczając obydwu dniem i nocą, Ja umiera". Kiedy ktoś rozważa te wypowiedzi jednostki może wywnioskować, że są one oparte na wiedzy jednostki osiągniętej w tym życiu. "Ja się zaczyna, gdy Ja się rodzę" on wierzy. Lecz czy to 'Ja' istniało przed urodzeniem? Jeśli tak jak może istniejąca rzecz być określona jako zrodzona? Nawet jeśli ten zarzut zostanie zignorowany, jak to istniało i gdzie? Było to bezcielesne z dala od imienia i formy? Było to nie do przyjęcia przez zmysły? Wątpliwości jak te ciągną za poszukiwaczem falami. Powinno być jasno zrozumiane, że 'Ja' nie jest spokrewnione lub przywiązane do jednego obiektu, rzeczy, istoty, jednego imienia i formy. Pamiętając o tym zidentyfikujesz i rozpoznasz 'Ja' lub dojdiesz do prawdziwej odpowiedzi na pytanie, "Kim jestem?", zidentyfikujesz i rozpoznasz cały Kosmos i jego tajemnice.

Można zapytać, jaki dokładnie jest niepokój (pośpiech) by zrozumieć znaczenie 'Ja', kiedy jest niezliczona liczba tematów we Wszechświecie, które nawołują do ich studiowania? Ktoś może bardzo próbować odkryć tajemnice Kosmosu. Czy uwaga może być zwrócona do tego co rozumieć przez 'jivi', lub, przez 'deva' (Bóg). Kiedy tak znaczące tematy jak Wszechświat, Jednostkowa Boskość, Sama Boskość – tematy, które są niezrównanie ważne – domagają się głośno uwagi, dlaczego z nich rezygnować i badać znaczenie wyrażenia używanego przez zwykłych ludzi i dzieci, to 'Ja', 'Ja'? Ludzie mogą pytać; jaka z tego może być korzyść?

Wyrażenie jest proste, oczywiście; lecz jego implikacje są nieskończone, i fundamentalnie satysfakcjonujące. To jest powód dlaczego wielcy nauczyciele nawołują poszukiwaczy, "Poznaj Siebie", "Zagłębiaj się w siebie, to samo może ci dać wyzwolenie". Sastras także utwierdzają to wołanie. "Yad Vijnaanena sarvam vijnaathan bhavathi – Ten, który kiedy poznaje, wszystko staje się znane". Sastras wychwalają znaczenie i wartość tego dociekania, i sprawia jasnym, że dociekanie

Atmy (Boga) jest niezbędne. Jest dane przekonanie, że Atma jest tobą, tobą samym, jak w świętym aksjomacie, **“Thath thwam asi – Że Ty Jesteś”**.

Zatem aby spełnić pragnienie musisz najpierw zagłębić się w tę tajemnicę, kim jesteś. Możesz odkryć, że jesteś nitrya, wieczny, poza granicami Czasu. Sastras pomogą ci odrzucić Ajnana, ciemne chmury ignorancji, która teraz zakrywa tę Prawdę przed twoją świadomością. Wtedy możesz się zachwycić doświadczeniem świadomości swej prawdziwej Natury. Świadomość przychodzi, kiedy Prawda jest objawiona ze świtem światła. Lecz Sastras, które prowadzą człowieka do poznania tych wielkich tajemnic i w rejony gdzie taka błogość (światłość) może być uchroniona nie są obecnie studiowane; zamiast tego człowiek dąży do osiągnięcia z zaślepionym spojrzeniem swych własnych niemądrych poglądów. Jak on może osiągnąć Atmic (Boskie) Zasady? Jak wówczas może osiągnąć ucieleśnienie Ananda (Błogości)?

Zwykła światowa uczoność nie może zagłębić się w znaczenie Sruthis. Łaska Boga może być zdobyta przez czczenie i oddanie, i sama ta Łaska, samo współczujące Mrugnięcie Bożego Oka, może utwierdzić w nim prawdziwe znaczenie Sruthis. **Tylko osoba będąca ucieleśnieniem Boskiej mądrości i Współczucia może zdecydować co dokładnie jest pomocne w duchowym postępie i pomyślności człowieka.** Inni tylko będą się miotać. Stwierdzą, że to niemożliwe radzić sobie (borykać się) z tym zadaniem. Z tego względu, jak może Guru (nauczyciel) który popełnia błąd w ratowaniu siebie, pomóc w ratowaniu innych? Obecni Gurus (nauczyciele) usiłują oczyścić społeczeństwo podczas gdy ich własne domy są nieczyste. Liczba takich nauczycieli wzrasta tak więc, błędy i niepowodzenia się zwielokrotniają; ich zatrzymanie się uzasadniono i wyjaśniono, w różnoraki sposób, i tak zamieszanie bardziej wzrosło. Jako konsekwencje zapewniono nie kończąco się kłótnie i Realność jest tracona. Gurus (nauczyciele) interpretują Sastras dostosowując je do swych uprzedzeń i stronniczości, czyniąc je instrumentem dla ich powiększenia. **W takiej przykrej sytuacji Łaska Boga jest jedyną nadzieją człowieka; co jest znakiem oświetlającym drogę. To jest współczucie, które nagradza człowieka duchowym zmaganiem. To jest silny trwały statek, który może go bezpiecznie przewieźć.**

Wielu nauczycieli deklaruje, że ścieżka zagłębienia się w siebie jest ścieżką wyzwolenia człowieka. “Swa vimarso mokshah – Samo-zagłębianie prowadzące do Wyzwolenia” jest zapewnieniem. “Ten jest Atmą (Bogiem); ten jest mną”, **“Ja i Bóg nie jesteśmy odrębni”**, “Atma i Paramatma nie są odrębni”. Przędza ‘Ja’ jest zarówno osnową i wątkiem odzieży, Atmy (Boga). Kiedy przędza ‘Ja’ zostaje znaleziona w różnorodnych ciałach i czuje się, że w każdym ciele jest wyraźniejsza od pozostałych, ubranie Atmy można powiedzieć, że znika; lecz zarówno w przędzy i odzieży jest zawsze jedna substancja zawsze trwająca, pomimo tego jak kto czuje – i tą substancją jest ‘wełna’. Więc także, Paramatma trwa jako jedyna Prawda w ‘Ja’ Atmie. Bez wełny, Paramatma, nie może być ‘Ja’ przędzy; bez ‘Ja’ przędzy nie może być Atma odzieży. Te trzy – Paramatma, Atma i Ja – wszystkie są tylko

formami i imionami dla Jednego – Paramatma, Jedna Atma (Jeden Bóg), Divine Atma (Boski Bóg).

Poziomy i Stany

“Hinduska religia upoważnia czczenie różnych Bogów; to skutkuje sekciarskimi waśniami i podziałami, które napętlają kraj strachem i niepokojem”. “Wszystkie wewnętrzne walki i wstrząsy w kraju mogą wskazywać na ten jeden podstawowy defekt” – to jest bezmyślny werdykt wielu obserwatorów. Ale ten sąd nie jest właściwy. To jest marny przepływ fantazji, oddającej się osobom pozbawionym zdoności rozumienia przyczyn.

Na zachodzie, mieszkańcy wszystkich krajów, bardziej lub mniej, przyłgnęli do religii Chrześcijańskiej. Pomimo, że wszyscy z nich wielbią jednego Boga, wyrzynają się nawzajem metodami znacznie bardziej przerażającymi niż te, do których uciekają się dzikie zwierzęta. Czy nie toczą wojen, w których ludzie oddaleni od sceny konfliktu w tym niewinne kobiety, dzieci i starcy są ścierani z ziemi przez bezlitosne potęgi ognia? Czy ich religia jest podstawową przyczyną dla takiej bez serca, hańbiącej, głupiej i demonicznej dewastacji i bratobójstwa? Oczywiście, oni należą do jednej religii i wielbią jednego Boga, lecz tam musi być jakaś trująca cecha czająca się za fasadą adoracji, zatruwająca całą osobowość.

Religia nie może być przyczyną nawet w najmniejszym stopniu do podziałów, walk i wojen.

W Niemczech nie ma miejsca dla kastowy i sekciarskich konfliktów. One osiągnęły nadzwyczajny postępek w nauce i technologii. Zalśniły na czele narodów poprzez swą siłę, odwagę i heroizm. Taki kraj został podzielony na cztery części przez zwycięskie siły i każda część była rządzona przez odrębny naród! Japonia, która nie ma problemów z religijnymi podziałami i sekciarskich konfliktów musiała cierpieć zemstę narodów przez trochę lat! Jaki był powód? Dla upadku narodów, sama religia nie mogła być przyczyną.

Nikt nie może sobie nawet wyobrazić świata, w którym różnice nie istnieją. Różnice są zrodzone z wewnętrznych źródeł inteligencji i skumulowanych efektów uderzeń. Życie każdej istoty jest zewnętrznym wyrażeniem tej inteligencji i jej efektów. Bezwładne (obojętne) tak samo jak nie-bezwładne istnienia są jedynie manifestacjami zróżnicowanych poziomów tej Inteligencji. Papuga rzuca wzrokiem w odległą przestrzeń; wrona tak samo, troszeczkę odmiennie. Szakal ocenia sytuację odmiennie od psa. Natura zwierząt jest jednego typu; natura ludzi jest innego typu. Pomiedzy ludźmi są różnice w osiągniętej wiedzy. Nie tylko wiedza, lecz nawet fizyczne cechy i czar osobisty są niezliczonych rodzajów. Ich lubić czy nie lubić, ich myśli i uczucia są kształtowane w odmienny sposób z powodu posiadanej wiedzy i wykonywanego zawodu. Nie mamy potrzeby iść tak daleko. Nawet bliźniaki wyrosłe w tym samym łonie nie często są identyczne; wykazują odrębną naturę. Jaki jest tego powód? Powód leży w różnicach w zdobytej inteligencji. Zatem w żadnym czasie nie może ludzkość być wolna od różnic;

uniwersalna jakość jest niemożliwą aspiracją; pragnienie jej utwierdzenia na ziemi jest fantazją; to poszukiwanie kwiatów na niebie.

Zwierze żyje z przeświadczeniem, że jest zwierzęciem, ptak ma świadomość, że jest ptakiem. Kobieta angażuje się sama w aktywność światową przekonana, że jest kobietą; podobnie mężczyzna. Świadomość, którą ktoś ma, dopóki jej sen nie przykryje, kontynuuje się bez zmian po obudzeniu się. Żyjąca istota kontynuuje swą działalność jak przed snem. Człowiek kontynuuje aktywność gdzie została przerwana przez sen; tak samo człowiek kontynuuje w tym życiu działalność przerwaną przez śmierć, gdzie została zakończona. "Yam Yam vaapi smaran bhaavam, thyajathyanthe kalebaram". On porzuca swe ciało przy końcu pamiętając uczucia, które zawsze go silnie kierowały". A w Gita: "Tham thamaivethi Kauntheya, sadaa that bhaava bhavithah" – Osiąga sam taki statut do którego jego uczucia były wszystkie kierowane". Natura następnego życia jest zgodna z uczuciami, które motywowały dni jego życia. Głębiej myśląc stanie się ewidentne, że podstawowa prawda jest właśnie taka: Wszystko zależy od postępu osiągniętego w sublimowaniu inteligencji.

Mimo, że w zewnętrznej formie, pewna jednolitość może się pojawić, tam istnieją obszerne i urozmaicone różnice w naturze wewnętrznej. Geny gatunku głównie decydują o zewnętrznym charakterze, który jest naprawdę manifestującym się wyrażeniem wewnętrznej inteligencji. Jednostka jest w pierwszym rzędzie formą. Człowiek, Drzewo, Wzgórze, Wróbel, Lis, Pies, Krowa, Wąż, Skorpion – te 'dźwięki' oznaczają wielość gatunków w tych formach. Jednostki mogą przejść zagładę; lecz gatunek będzie trwał. Człowiek może umrzeć; lecz ludzkość przetrwa. Drzewa mogą się zwalić i zostać zredukowane do popiołu lub prochu lecz rodzaj nie może kiedykolwiek cierpieć niszczenia. Życiowy rodzaj jest wieczny; całkowita zagłada nie może się nigdy zdarzyć. Jeśli analizujemy i zagłębiając się nawet w najmniejsze rzeczy, których doświadczamy w naszym codziennym życiu, te prawdy staną się jasno przed nami ewidentne. Mówimy, że każdy w gatunku ludzkim ma ludzkie cechy lecz kiedy oceniamy jedną osobę kładziemy specjalny nacisk na jego cnoty i zachowania, obecny statut i przyszłe perspektywy.

Krowy – wszystkie z nich – należą do jednego gatunku. Lecz kiedy pragniemy kupić krowę, staramy się ustalić jej pochodzenie. Szukamy widocznych znaków na jej ciele. Musi nam dać dużo mleka; musi być całkiem spokojnym zwierzęciem. Kupujemy tylko krowy z tymi pożądanymi jakościami. Nie przyciąga nas fakt, że to krowa jak reszta gatunku. Nie kupujemy jałowej krowy lub dzikiej i niesfornej. Zatem, pomimo, że wszyscy ludzie są bardziej lub mniej jednolici każdy ma być oceniany tylko na bazie jego jakości.

Kiedy dociekanie głębi jest kierowane na inny temat, stanie się jasne, że poczucie różnic pomiędzy wysoki i niski są naturalną reakcją. Pomimo, że mocz i odchody są niejednolicie nieczyste, mocz krowy jest traktowany jako święty. Świętość nie jest przypisana do moczu czy odchodów innych zwierząt; one są całkowicie nie święte. Weź przypadek ognia, Agni. Ogień jest ogniem w jakiegokolwiek formie. Zapalamy lampę w domu; mamy ogień w swych sercach. Mamy uświęcony ogień, podnoszący się w płomieniach. To Agni jest czczony i wyznawany; ludzie leżą

przed nim twarzą do ziemi. Lecz ogień w lampach i paleniskach nie jest tak wysoko oceniany. Kiedy podnosi się ogień by spalić zwłoki na terenie krematorium, płomienie są uważane za nie dość czyste do innego użytku. Nikt nie będzie piekł 'rotis' nad nim, nikt nie będzie go czcił i leżał przed nim twarzą. Z tego względu, że jest on traktowany jako 'niski', 'nieświęty', 'zanieczyszczony'.

*Podobnie mimo, że ludzie mają tę samą fizyczną formę, cechy każdego ciała i innych pokryć, którymi jest pokryte, i natura jego jakości i aktywności, różnice pomiędzy ludźmi muszą być koniecznie robione. Niektórzy muszą być traktowani jako 'wysocy' inny jako 'niscy'. Żarówki elektryczne nie wszystkie emitują ten sam rodzaj światła; niektóre są jasne inne mroczne. Jest ten sam prąd w każdej żarówce pomimo, że niektóre wyrażają się w pełni mocy a inne nie są tego w stanie. **Musimy zaakceptować, że aby świat się rozwijał, poziomy świadomości, stany doskonałości, różnice jak wysoki i niski, święty i nieświęty, religijny i niereligijny są niezbędnie wymagane, są nieuniknione. Są skonstruowane Boską Wolą.***

Człowiek i Bóg

Dla spożytkowania ludzkiej ewolucji i zrealizowania przez człowieka jego najwyższego celu, religia i duchowa dyscyplina są niezbędne. Religia jest połączeniem pomiędzy jednostką i Wszechświatem, pomiędzy Jeeva i Deva. Jeśli to nie istnieje życie staje się chaosem. Krowa złapana na wzgórzu chcąc iść na przeciwległe wzgórze lecz przedzielone porywistą rzeką potrzebuje mostu łączącego obydwu. Tym jest religia. Pomiędzy wzgórzem życia jednostki i regionem Powszechnego (Uniwersalnego) jest porywista rzeka Natury, z całym zamieszaniem i złożonością. Trudno odkryć skąd to przychodzi, jak to gromadzi całą tę wrzawę i kiedy to się ostatecznie kończy. Lecz szczęśliwie, mamy w każdej społeczności budowniczych-mostów, którzy pomagają ludziom przejść.

Możemy mieć więcej aniżeli jeden most lecz cel każdego jest ten sam. Most zbudowany przez mędrców i jasnowidzów Indii jest znany jako Sanathana Dharma most. Jest tak nazywany ponieważ jest to wieczny, wiecznietrwający most oparty na bezwielkowym fundamencie Ved, może być wiarygodnie używany przez wszystkich, we wszystkich krajach i wszystkich czasach. Dlatego jest czasami nazywany mostem Ved i ścieżką Ved, także Ścieżką Aryan. Wszelkie próby wskazania tych, którzy założyli tę ścieżkę skończyły się niepowodzeniem. To jest powód dlaczego zrezygnowali z poszukiwań w rozpaczliwie charakteryzując ścieżkę jako 'akatha' lub niezaplanowana. Sami się przekonali, że Vedas lub innymi słowami Pan Sam je stworzył.

Wszystkie religie i duchowe Ścieżki założone przez wieki są zaprawdę święte; z tego względu, że wszystkie zostały zaprojektowane przez Wysłanników Pana, wybranych ponieważ oni są pierwszymi z ludzi. Budda, Jezus Chrystus, Zoroaster, Mohammed – imiona jak te są znane w całym świecie. Ich doktryna,

idea, i myśl, wszystkie stały się tak ważne dla wyznawców, że ich imiona zostały utożsamione z ich wyznawcami.

Od tego czasu idealną religią, w tym czasie uznaną za będącą Przesłaniem od Boga i od czasu, gdy Przesłanie zostało ogłoszone i rozprzestrzenione przez Jezusa Chrystusa jego imię zostało jej nadane. Tak samo Buddyjska religia została nazwana po Buddzie od tego czasu została rozpowszechniona poprzez niego jako Boski instrument. Mohammed, który słyszał Przesłanie od Boga założył doktrynę i dyscypliny i ci którzy podążyli za nim są nazwani Mahometanami. Zatem to nie jest źle mówić, że wszystkie te religie są produktem pierwszych spośród ludzi idealnych Wysłanników Pana.

Boska Inteligencja jest uniwersalna i wszystko-obejmująca. Ludzka inteligencja jest ograniczona do wąskiego zakresu. Jej zasięg jest bardzo mały. Święte pisma zajmują się tylko jednym celem lecz wskazują różnorodne ścieżki do jego osiągnięcia. Każda ścieżka powinna być określoną religią i jej doktryny i nakazy uważane za odmienne od pozostałych. Tak więc stwierdzenie że Rama, Chrystus, Zoroaster, Buda, Mohammed, i inni są jednym, nie jest ważne.

W religii Chrześcijańskiej jest podane, że indywidualne istoty zostały stworzone takimi jakie są. Jest powiedziane, że Allah sprawił to samo. Nawet Zoroastriańska i Buddyjska religie opisują stworzenie bardziej lub mniej według tej samej linii. Lecz, Vedyjska religia ma odmienną wersję. Jednostka jest tak wieczna jak Bóg. Ona jest iskrą Boga. Jeśliby nie było Jeevis (istot) nie byłoby Deva (Boga). To jest szczególnie podkreślone w Vedach. **Wyznawcy innych religii, w ostatnim czasie, rozpoznają tę prawdę.** Obecne życie każdego jest tylko przejściem pomiędzy wcześniejszymi i kolejnymi żywotami. To jest jedynie krok do następnego. To jest wskazane w Vedach. Vedy instruują o pokrewieństwie pomiędzy poprzednimi i przyszłymi urodzinami. Żadna inna religia jednakże nie odkryła (objawiła) wiele o poprzednich i przyszłych urodzinach.

Inny punkt: Wśród czterech przedmiotów życia Dharma, Artha, Kama i Moksha różne religie opisują stan Moksha lub zbawienia w różnorodny sposób; każda założyła pewną doktrynę i upiera się w wierze w tę doktrynę. I dlatego nie ma porozumienia lub podobieństw pomiędzy doświadczeniem, które one opisują. Hinduski opis tego doświadczenia może jednakże być osiągnięty (przyjęty) przez wyznawców wszystkich religii. Może istnieć porozumienie w detalach opisu w różnych religiach. Lecz całkowite doświadczenie nie zostało opisane w ten sam sposób. Powód jest taki: Hinduska religia, która wyłoniła się z przeszłości bez czasu jest rzeczywiście najwyższa. Inne wierzenia są tylko oparte na niektórych doktrynach Hinduizmu wyselekcjonowanych z niego i rozwiniętych zgodnie z tradycją i kulturą ich własnego regionu. Zatem Prawda odziedziczona w Hinduskiej wierze często pojawia się w tych innych religiach. Hinduizm i kultura Hinduska płynęła jak jedna nieprzerwana rzeka.

W Hinduskiej religii rytuały i ceremonie zostały ustalone aby być spostrzeganyymi od świtu do nocy bez przerwy. Wiele z nich rozwinęło yajnas, yagas, i święte ofiarowanie Boskiej Mocy. Żadna istota nie cieszy się rytuałami i poświęca ceremoniom odpowiednim do wzrastania dziecka w łonie aż do śmierci i

późniejszego osiągnięcia przez osobę wyższych światów, opracowane zasady winny być utwierdzone. Żadna inna religia nie ma tak wielu i tak opracowanych zasad życia. Zatem nie będzie właściwym deklaruje, że wszystkie religie są takie same. One mogły adoptować kilka lub wiele z religii Hinduskiej odkąd Hinduizm od początku kładł na nie nacisk.

Ażeby nieść to ciężkie zestawienie Karmy lub rytuałów, człowiek musi mieć Bhakti, Jnana i Yoga-Wiarę, Zrozumienie i Samo-kontrolę. Dharma jest dostępnym korzeniem wielkiego drzewa, religii. Jest wiecznym źródłem jej siły. Jest wyżywiona wodą Bhakti; liście i kwiaty są wyrzeczeniem i innymi cnotami, i owocami Jnana.

Tak ściśle plany duchowego postępu mogą być znalezione tylko w Hinduskiej religii i nie w żadnej innej wierze. Z tego względu Hinduizm jest nektarem wytworzonym i przygotowanym przez starożytnych rishis z ich własnego rzeczywistego doświadczenia. To nie zostało złożone razem z rzeczy dostępnych w ksiązkach.

Nie jest właściwym dla nikogo adoptować czyjąkolwiek wiarę lub kodeks, który zadowala go najbardziej. Z tego względu oni wierzą, że życie jest kwestią po prostu trzech dni, i dlatego oni potrzebują moralności i samo-kontroli. Życie jest długą podróżą poprzez czas, i religia niesie aktualnie pokój i odwagę dla przyszłości. Musimy wierzyć, że obecnie przechodzimy konsekwencje naszej własnej aktywności w przeszłości.

To jest wielkie źródło pokoju, że ludzie mogą być zadowoleni z ich obecnej sytuacji ponieważ oni wiedzą, że sami byli przyczyną i wiedzą, że jeśli każdy teraz będzie czynił dobre i zasłużone uczynki jest możliwe zbudowanie lepszej przyszłości. To wielka odwaga. Tylko jeśli życie jest prowadzone tymi dwoma liniami wtedy moralność i samo-kontrola może mieć w życiu miejsce. Moc zastosowania się do tych dwu ideałów zawiera się w odwadze i entuzjazmie dawanym przez religię.

My nie możemy determinować powstawania religii i ich końca. Tak samo jest ciężko zadeklarować pochodzenie i koniec osoby (jednostki) lub Jeeva. Zgodnie z Hinduizmem Jeevi jest bez czasu, obecne życie jest tylko ostatnim z serii powodowanym przez jej własne myśli i czyny. Jeevi nie przybyli teraz jako rezultat gniewu lub łaski Boga. Nie są przyczyną tego obecnego istnienia. To jest wyznanie uczynione przez Sanadhana Dharma.

Religia nie może być, w żadnym czasie, zwykłym efektem osobistych wysiłków. Jest możliwym tak zapewniać, odkąd każdy ma wiarę zakorzenioną w sobie i odkąd każdy wyraża tę wiarę w swoim własnym zachowaniu i działaniu. Lecz jak daleko to oświadczenie jest ważne? Nie jest ważne zapewniać, że nie ma Boga lub religii lub Varna (kasty) jak wielu inteligentnych ludzi czyni dla ich własnej satysfakcji. Znajdujemy dużą liczbę ludzi ogłaszających nie-istnienie Boga i oświadczających, że wskazówki prowadzące i sublimujące czyjąś działalność założone przez wszystkie religie są zabobonami. Ci ludzie są ignorantami. Nie są bez wykształcenia. Kiedy takie osoby charakteryzują duchowe wierzenia i praktyki jako zabobony co ważnego możemy dodać do ich oświadczenia! Jeśli doszli do takiego przekonania w sercach, społeczeństwo nie powinno narzekać, ponieważ nie odnosi

szkody. Lecz oni nie są cicho. Dla przykładu, upajające napoje jak sok palmowy, brandy, itp. zaspokajają zachcianki innych. Może to wpływać na nas jeśli jest to czyjaś osobista sprawa? Czy inni czują się szczęśliwi z tego powodu? Jednakże stanowczo problem jest deklarowany jako 'osobisty', te złe nawyki wpływają na społeczeństwo nieznacznie i otwarcie w różnoraki sposób. Pomimo wszystko demonstrują .....[tragiczne] efekty. Kiedy zwykli ludzie oddają się takim raniącym zachowaniom, niebezpieczeństwo nie jest znaczne. Lecz kiedy starsi, którzy zdobyli dobre imię w społeczności tak czynią, zwykły człowiek podąża [za ich przykładem] złą ścieżką.

Prace Vyasa i Valmiki są starożytne. Takie pisma przeszłych wieków są trafnie nazywane Puranas. Lecz pomimo upływu wieków od ich zrodzenia wiek jest bez mocy aby na nie wpłynąć [wiek nie ma na nie wpływu]. Czy mogło być inaczej, one nie mogą być umniejszone i żądane nawet dziś przez ludzi zamieszkujących na całym lądzie od Himalajów do Sethu. Teksty są tak młode i świeże; są nienaruszone upływem czasu. **Ktokolwiek pragnie Ananda (Błogości) w jakimkolwiek miejscu, kiedykolwiek potrzebuje, może sam zagłębić się w nią.**

Manu Dharma Sastra jest unikalna; nie mamy żadnego tekstu porównywalnego z tym w żadnym kraju przez całą historię. Czy ktoś może stworzyć księgę tego samego typu w jakimkolwiek czasie? Doktryny Hinduskiej wiary i Sastras, które je umieszczają w relikwiarzu nie oferują czci materialnym naukom. Te oczywiście, z dnia na dzień, czynią postęp lecz teorie czczone (honorowane) jednego dnia są potępiane następnego dnia i nowe teorie są powoływane dla wyjaśnienia tego samego zjawiska. Jak zatem mogą wieczne i zawsze-ważne prawdy duchowe czcić materialne nauki? Dzisiejsi naukowcy nazywają tę postawę 'ślepa wiara'; i chcą aby ją odrzucić. Chcą każdy subiektywny i obiektywny fakt analizować i poddać rygorystycznym próbom. Sami się w błąd wprowadzają rozważając to jako niezależną ścieżkę dla odkrycia realności (prawdziwości). Lecz to nie jest właściwe. Nie ma potrzeby kopać i tworzyć nowe doktryny. Każda zasada i ścieżka jest łatwo dostępna. Zrozumienie jest jedyną rzeczą, do której potrzebujemy aspirować.

Zachodni filozofowie od Kanta do Spencera, w rzeczywistości, tylko zwracali się twarzą do szkół myślenia do Dwaita, Adwaita i Visishtadwaita. Indie znacznie wcześniej zagłębiły się w te problemy i zmniejszyły ich znaczenie do doktryn i zasad.

Kolor i Kasta ?

Indyjska Dharam (Droga Duchowa) i jej reguły życia są oparte na Varna i Asrama. Pozwólcie najpierw rozważyć zasadę Varna w religii. Słowo Maya używane w Vedanta generalnie rzecz biorąc było celem obojętności, zaniechań i krytycyzmu. Więc podobnie Varna. Varna i różnice na niej oparte są potępiane jako wymysły ludzkie. Maya jest potępiana podobnie jako sprzeczna z rozsądkiem, z tego względu, że lekceważy świat nazywając go iluzorycznym. Smrithi

oświadczają, "Chaathur varnyam, maya srshtam" (cztery varnas są stworzone przez Mnie); Sruthi mówią, "Brahmanosya mukham aseeth; baahooraaajanyah krthah etc."(Brahmin wyłonił się z twarzy, Kshatriyas powstał z ramion). Jest jasne, że Varna jest stworzona przez Pana. Niemniej jednak jeśli jest propagowane, że system Varna spowodował katastrofalne różnice błęd leży w złej interpretacji słowa.

Czy istnieją obecnie w społeczeństwie prawdziwe Varnas? Co to dokładnie są Varna? Czy jest czyniona jakakolwiek próba odkrycia tego faktu? Nie. Varna jest po prostu słowem; każde słowo ma znaczenie i Varna także powinna coś znaczyć, czyż nie? Udowodnić te trzy istnienia, słowo 'trzy' jest wystarczające. Słowo jest jedynie dźwiękiem oddającym coś co istnieje. Dźwięk 'słoń' jest dowodem na istnienie tego zwierzęcia. Więc także, kiedy dźwięki 'kot', 'pies', 'lis' są słyszane forma tych zwierząt ujawnia się sama przed oczyma umysłu. Oto dźwięki były nawet przed nami. Zrodziliśmy się z płataniny dźwięków. One nie pochodzą od nas. Wymagamy grupy ludzi i przedmiotów [instrumentów] jeśli jest potrzeba wytworzenia dźwięków i ukształtowania ich w sensowne słowo. Tak dla każdego obecnego słowa znaczenie musi się odnosić. Nie możemy narzucać na to znaczenie, które wybraliśmy. Słowa ze swymi odniesieniami są tu, już, nawet przed naszymi urodzinami. Po prostu je używamy, któregośkolwiek potrzebujemy, kiedykolwiek potrzebujemy.

Słowo angażuje mowę. Ono znaczy Pada, w Sanskrycie. Każdy obiekt w świecie jest nazwany w Sanskrycie, 'Pada-artha', 'słowa-znaczenie'. Wzgórze jest stosem ziemi wskazanym przez słowo 'wzgórze'. Podobnie, słowo Brahmin i Sudra informuje nas, że byli ludzie odpowiadający tym słowom. Pytanie "Kto jest Brahminem? Kto nie jest Brahminem?" czy jest obecnie nieistotny. Co jest czynione znanym to tylko koncepcja 'słowo' i 'znaczenie'. Cały Kosmos jest podsumowany przez 'słowo' i 'znaczenie'; to najzwyklejsze Imię i Forma (Imię będące Słowem, i Formą, i Znaczeniem).

Sruthis (Vedy) to oświadczają. "Vaachaarambhanam Vikaaro Naamadheyam". "Imię i Forma są jedną niepodzielną jednością" jak Siva i Parvathi; Aktywny i Bezwładny; Obiekt i Obraz, Księżyc i Blask księżyca. Mimo to w zgodzie ze słowem, Słowo jest całe-ważne. Słowo powstaje z myśli, myśl jest ukształtowana przez doświadczenie; doświadczenie zależy od pragnienia i pragnienie wpływa z Ignorancji, Ajnana, Maya, Avidya lub Prakrithi, które także jest fundamentalnie oparte na Boskości.

Odkąd jest oparte na Boskim Panie, który jest Wspaniałością Mądrości, składnicą Wewnętrznej Chwały, ciemności Maya, Ignorancji, Avidya lub Prakrithi nie powinny nas pochłoniąć. Gdzie jest obecne światło, ciemność nie ma miejsca. Pan oświadcza, "Mogę się stawać wieloma" i ta Wola w rezultacie dała Kosmos i kieruje Nim na zawsze. Zatem, Imię i Forma są rezultatami tej Woli, a nie woli żadnego człowieka. To stanie się absurdem, jeśli człowiek będzie rościł sobie prawo, że On powstał z nich. Wszech-potężny Pan sam miał taką wolę. To jest powód dlaczego On jest wyznaczony jako Najwyższy. Na pytanie, "Czy Bóg istnieje?" istnienie słowa Bóg jest bezdyskusyjnie prawdziwe.

Świat opiera się na różnorodnych obiektach i każdy ma imię. Nikt nie odkrył jak lub dlaczego te imiona są przywiązane do tych obiektów. Ani to nie jest możliwym wytłumaczyć jak i dlaczego. Nawet jeśli próba jest podejmowana rezultat może być tylko zgadywaniem a nie prawdą. To jest najlepsze by wywnioskować, że to jest boskiego pochodzenia. Słowa używane pomiędzy urodzinami i śmiercią, lub obecne przed urodzinami i po śmierci, słowa wskazujące matkę i dzieci, lub słowa jak Prawość (Dharma), Nieprawość (Adharma), Niebo (Swarga) i Piekło (Naraka) są z pewnością wytworem, nie ludzkim lecz boskimi wymiarami. Vedy są autorytetem dla tego oświadczenia.

Rozważmy jeden punkt. Czy może ktoś zacytować pojedynczy przypadek, w tym świecie lub innych, zwykłego słowa, które nie miałyby znaczenia?. Nie to niemożliwe. Każde słowo ma znaczenie; to znaczenie oznacza decyzję przez Boga. Tylko gdy to zostaje rozpoznane przez ludzi, oni posiadają tajemnice życia.

Tak więc, kiedy się oświadcza, że Brahmin manifestuje się z twarzy "Brahmanaasya mukham aaseeth" lub "Te cztery varnas zostały stworzone przez ze Mnie", "chaathur varnayam Mayaa Srshtam", czy to także nie oznacza, że muszą istnieć Varnas, które nie są oznaczone przez słowo i osoby, które mogą być opisane jako przykłady lub reprezentanci tego słowa? Czy te oświadczenia stają się jasne dla nas, iż cały Bóg, który stworzył je pogrupował je na bazie ich skłonności i aktywności jako Varnas?

Tak więc słowo Varna może być rozumiane ze wszystkim co ze sobą niesie tylko jeśli głębokie dociekanie jest podejmowane i jasne myślenie jest na nie skierowane. Znaczenie Varna, najbardziej powszechne wśród ludzi i obecne wszędzie, jest 'kolor'. Lecz, jak to słowo mogło zostać związane z tym znaczeniem nie jest wiadomym dla wielu. To winno być znane w związku z pojęciem prawdziwego znaczenia słowa. W słowie Varna, korzenie 'Vr' znaczą 'opis', 'opracowanie', także proces 'wyliczania'. Korzenie 'r', 'rn', które formują słowa jak 'ramana' oznacza 'radość, przyjemność itd.'. Zatem, Varna oznacza "zaakceptowanie z przyjemnością po dokładnym rozważeniu".

Jak rozpatrując 'kolor' biały, czerwony i czarny są podstawowymi. Inne kolory są pochodnymi. Biały symbolizuje tendencje Satwiczne, czerwony Rajasowe, i czarny Tamasowe. To jest tajemnica stworzenia. Jednostka rodzi się odnośnie do tendencji, które ona zyskała, do których aspirowała i które adoptowała. Tak więc Varnas w których się zrodziły są determinowane przez nie same a nie przez jakikolwiek zewnętrzny autorytet. Które szczególne skłonności one wybiorą by kultywować zależy od ich intelektualnego poziomu. Dlatego generalnie wierzy się, że pragnienia kształtują inteligencję. Inteligencja modeluje aktywność i aktywność decyduje o charakterze i naturze życia. To jest prawidłowa interpretacja wyrażenia "Guna Karma Vibhaagasah". Gdy Sruthi i Smrithi teksty wskazują tak opracowany powód, który prowadził do narodzin jednostki (osoby), życia i śmierć w szczególnej kaście, religii, rodzinie i części, osoby, które nie są w stanie zrozumieć te same ustanowione teorie zgodnie z ich własną ograniczoną inteligencją i przez to zyskać satysfakcję.

Co jeszcze jest jedynie zwykłą ignorancją? Lub może być egoistyczną dumą okazującą, że oni wiedzą wszystko, z tego względu nie jest to egoizm lecz same potomstwo ignorancji? Wniosek jest taki, że kasty, statut społeczny, rodzina i nawet religia są zdeterminowane przez Guna i Karma. One nie są podatne na ludzką manipulację. Vedy oświadczają tak; one tak powstały ponieważ tak zdecydowała Wola Boża.

Bharath został stworzony jako Karma-bhoomi, lub Karma-Kshethra, Święta Ziemia Boskiej Aktywności. Wszyscy ludzie wszędzie pielgrzymują kierując się ku Świętej Ziemi Boskiej Aktywności. Karma jest nieodzownym Bharath; trzyma straż boskiej aktywności i zmienia wszelką aktywność w duchową Sadhana. To jest powód dla, którego Bharath jest znany.

Święte pisma tego kraju (Sruthi) głośno głoszą, że jednostka jest architektem swego własnego losu, niskiego lub wysokiego statutu w społeczeństwie, luksusu i nędzy, wolności i niewoli. "Sa yatha Krathurasmin loke purusho bhavathi; thathe thah prathye bhavathi", "Do jakiegokolwiek formy osoba dąży teraz żyjąc w tym świecie, taką formę osiągnie po śmierci". Sruthi tak oświadczają. Zatem jest jasne, że Karma decyduje o Janma i, że luksus lub nędza, charakter i postawa, poziom inteligencji, radości i smutki jego życia są dochodami zgromadzonymi podczas poprzednich żywotów. Wniosek zatem jest nieunikniony, że kolejne życie jednostki będzie ..... [odzwierciedleniem] aktywności prowadzonej przez poziom inteligencji, która rządzi osobą tutaj i teraz. Niektórzy ludzie myślą o szlachetnych urodzinach angażując się samym w złe czyny. Inni, mimo urodzenia w kaście uważanej za niską, są zaangażowani w dobre czyny. Jak to się dzieje? To problem, który porusza nas często. Osoba zrodzona jako Brahmins wykonująca złe czyny; innymi słowy, zniża się do poziomu Rajasic lub Tamasic. Osoba zrodzona w niższych kastach wznosi się do poziomu Satwic i czyni dobre uczynki. Brahmins wspomnianego typu są tylko Janma Brahmins i nie Karma Brahmins – Brahminami z urodzenia, a nie Brahminami ze względu na swe cnotliwe uczynki. Inni są niscy tylko z urodzenia i nie są niscy w ogóle przez cnotliwość ich czynów. Vedy wymagają koordynowania urodzenia i zachowania w kaście.

Osoby o czystej Satwiczej naturze są rzadkością w świecie. Oni są zazwyczaj kolorystyki Rajas i Satwicznego charakteru. Takie jednostki osiągając szlachetne urodzenie są zaangażowane w aktywność Rajasic. Oni deklarują swymi czynami, że są z mieszanej kasty. Vedy nie ignorują takich przypadków mieszanej natury i konsekwentnych efektów kast. Vedy są bezstronne; nie są uprzedzone przeciwko jednemu i nie faworyzują innych. Nie wynoszą jednych osób lub odrzucają inne, one tylko głoszą istniejącą prawdę.

Rozważmy przykład. Kausika był Kshatriya, jest powiedziane, osobą natury Rajasic, Jednakże jako rezultat jego czynów w poprzednich żywotach, Satwiczne skłonności i postawy weszły do jego świadomości i on szedł odnosząc się ściśle do prawdy. Zmienił się i wysublimował swoją świadomość do stanu czystości. Mantra, którą wydał, i która emanowała z tego poziomu świadomości jest Gayathri. On jest znany jako Viswamitra, mitra całej Viswa, z tego względu stał się on osobą życzliwą całemu światu! Brahmins zaakceptowali i ogłosili tę mantrę jako Dar

Boga; oni odkryli i recytowali ją i czerpali nieskończoną błogość. Kausika był zatem Janma Kshatriya lecz stał się Karma-Brahmin i został jako taki zaakceptowany przez Vedy, które emanują z Głosu Boga. W ten sposób jest jasne, że Vedy głoszą Ścieżkę dla całej ludzkości bez uprzedzeń, podziału lub poczucia wyróżnienia. One kładą uwagę tylko na myśli i czyny jednostki.

Ponad to, współcześni myśliciele mogą mieć pewne wątpliwości. To jest naturalne. Zobaczmy co to za wątpliwości. Kiedy jest powiedziane, że boska wola ustanowiła varnas, czy nie mogą one istnieć we wszystkich krajach? Zapewne one nie powinny być ograniczone do tego kraju, Bharath. Lecz nie ma żadnej reguły, że cokolwiek stworzone powinno koniecznie znajdować się wszędzie ! Nie jest możliwym zrozumieć te oczekiwania.

Jest naturalne, że ograniczenia i wybory dotyczące procesu życia stanowiące kod muszą być utrwalone z odniesieniem do każdego rejonu, jego atmosfery i klimatu, jego cech i specjalności. Nie ma reguły, że drzewo rosnące w Bharath powinno wzrastać także w innych krajach. Nie możemy żądać aby gwiazdy zajmujące niebo istniały również na ziemi! Nie ma przymusu, który upierałby się aby ryby żyjące w wodzie żyły również na wzgórzach.

Sam Bóg wie i decyduje co komu powinno się przydarzyć, i kiedy, i dlaczego. Cała reszta jest bez mocy. Wydarzenia jak urodzenie są zdeterminowane przez okoliczności i przestrzeń, czas, ostrożność i podobne. Nie są związane przez nasze potrzeby lub reakcje, przychylność lub nieprzychylność. Z tego powodu, zwykła obserwacja i studiowanie co jest ewidentne doprowadzi tylko do targającej wątpliwości o Varnas. Takie wątpliwości są nieuniknione, ponieważ są karmione przez ego. Rdzeń realności jest odseparowany i odrębny od wytworów ego. Kiedy ludzie zaczynają działać zgodnie z kapryсами fantazji i mówią cokolwiek przyjdzie im do głowy możemy ich scharakteryzować jako model najzwyczajszej ignorancji.

Aktywność i Działania

Kraje świata popadły w dwie kategorie – Karma-Bhoomi i Bhoga-bhoomi – kraje gdzie ludzie są oddani działalności z duchową motywacją i kraje gdzie ludzie podążają ścieżkami zmysłów, bez wyższego celu przewodzenia im. Kategorie kładą nacisk na ideały ludzi, od wieków. Bharath lub Indie są Karma-bhoomi, gdzie ludzie odkryli właściwy cel wszelkiej działalności, zwany wielbieniem Boga, mieszkańcu w granicach i bez granic.

Karma jest nieunikniona; jest nieustanna w każdej myśli. Jest dwojakiego rodzaju: Materialna i Duchowa, Loukik (związana z tym słowem) i Vaidiki (opisana w Vedach i pismach sądowych ?). Karma utrzymująca życie jest materialna. Vaidiki, które podnoszą człowieka ku Boskości są oparte na Vedach lub na późniejszych tekstach jak Sastras lub Smrithi. Mogą być któreś z drzew: Mentalne, emocjonalne i fizyczne. One są także zdeterminowane przez aktywność, którą jednostka przyjęła zarówno w poprzednich żywotach jak w tym. Konsekwencje działania z przeszłych żywotów, które dotyczą tego życia są nazywane Praarabdha; Karma, w którą ktoś

się angażuje teraz, która jest związana z efektami w przyszłości jest nazywana Aagaami; zapasowa Karma, która powoli zacznie działać na jednostkę w życiu po życiu jest nazywana Sanchitha.

Sruthi i Smrithi teksty Indii tak klasyfikują Karmę, na bazie konsekwencji które to stworzyło w życiu jednostki. Słowo Karma jest krótkie i rzeczowe; jest używane przez wszystkich swobodnie i rozmaicie. Lecz idea i ideały które przekazuje są o wielkim znaczeniu dla ludzkości. Karma nie jest po prostu fizyczna; jest umysłowa, werbalna i manualna. Każdy może czytać z niej tak wiele znaczenia i ważności jak wiele jego rozsądek może rozwikłać.

Karma wyznacza każdą aktywność człowieka – doczesną, biblijną i duchową. Wszystkie trzy są zachowane, prawdziwie, splątane; doczesna Karma pociąga za sobą zalety(zasługi) i brak zalet (zasług); biblijna Karma jest zanurzona w doświadczeniu pokoleń dobrych poszukiwaczy; duchowe oddanie samo czyszczące serce wtedy zamieszkujący Bóg może być w tym odzwierciedlony. Karma jest strumieniem, który płynie coraz szybciej kręcąc kołem życia i utrzymując je ustawicznie aktywnym.

Karma znaczy ruch, lub to co zaleca ruch. Powietrze przepływające w przestrzeni; porusza się dając ciepło. To jest tarcie powodowane przez ruch cząstek powietrza, które sprawia, że utajone ciepło się manifestuje. Żywe istoty są w stanie utrzymywać temperaturę ciała, tak długo jak powietrze jest wdychane i wydychane. Szybszy oddech cieplejsze ciało. Ciepło jest cechą ognia. Ogień jest początkiem wody. Słońce, jak każdy może zobaczyć, podnosi chmury. Cząstki wody mieszają się z innymi elementami i następnie utwardzają się w 'ziemię' (glebę). Ziemia produkuje i rozwija rośliny i drzewa, które żywią i rozwijają człowieka utrzymując go krzepkim i zdrowym. Te rośliny dają ziarno, które człowiek [łuszczy] i nasiona karmiące potomstwo są darem ziarna. W ten sposób skutkuje i kontynuuje się Karma stworzenia. To jest jak Smrithi sumują ten proces.

Krótko Karma jest tu widzialna jako ruch, jako postęp, jako ewolucja i jako efekt dziedziczenia.

To jest tylko naturalne i odpowiedzialne spodziewać się, że ten potężny przepływ, ten nieustanny ruch musi mieć coś zmieszanego i nieruchomego jako bazę i wsparcie. To jest dokładnie co zostało założone jako Atma lub Parabrahma. Pierwszy wibracyjny ruch tej bazy stał się kiedy Parabrahma stała się Paramesvara i wyraziła się w trzech pragnieniach do Jnana (Mądrości), Iccha (Pragnienia) i Kriya (Woli). Każdy ten ruch był znany jako wymuszona (sztywna) Karma, Karma Istoty, transformująca się w Istnienie, Karma Srshti.

To jest znaczeniem Karmy, które wymaga trzech aspektów Boskości, Brahma (który powoduje stworzenie), Vishnu (który wspiera i utrzymuje) i Maheswara (który rozpuszcza i niszczy). To są Prawa Karmy, które kierują ruchem gwiazd, planet, galaktyk i innych ciał niebieskich w przestrzeni. To samo prawo kieruje i kontroluje wszystko co dzieje się we wszystkich światach. To jest zagadkowe (nieodgadnione) w swej całej istocie. Nikt nie może przenikać czasu lub przestrzeni gdyby Karmy nie było. Co, dlaczego, kiedy i jak zdarzenia się stają jest poza

zasięgiem człowieka aby je dokładnie przewidywać. Są odkładane (ustanawiane) od wieczności do wieczności.

Tak jak praca jest czyniona lub aktywność, która kogoś angażuje może być odnoszona jako Karma, żadna wykonywana praca i żadna aktywność, w którą się angażujemy są także Karmą! Widząc osobę cichą i spokojną, siedzącą cichutko i nic nie robiącą, wnioskujemy, że jest wolna od aktywności. Jak zatem może być opisana jako czyniąca Karmę? Co znaczy powiedzenie, "Nie wykonuje żadnej pracy", "Nie jest zaangażowany w działanie"? To oświadczenie znaczy tylko to, "On jest zaangażowany w utrzymaniu siebie z dala od pracy i aktywności". Więc może być stwierdzone, że człowiek czasami jest zajęty wykonując pracę, a czasami zajęty utrzymując pracę z dala od swej uwagi; mówi się, że oni angażują się w Karmę tak samo jak w A-karmę. **Jeśli nie jest pochłonięty lub zajęty Karmą i on jest zaangażowany w swe obowiązki, jako drogę oddawania czci, i jeśli on nie jest przywiązany do owoców swej akcji (działania), wtedy może praktykować A-karmę nawet w Karmie. To jest najwyższa Sadhana (ścieżka duchowa).**

Pierwszym aktem, którym kariera żywej istoty się rozpoczyna jest "oddychanie i wibracje życiodajnego powietrza". Kiedy ktoś o tym myśli, jest ciekaw jak to się dzieje. To zadziwiająca tajemnica. Żadna istota ludzka nie zdoła, w czasie ziemskiego życia, [w całości] oddychać i wydychać powietrze które istnieje wokół niego. To zachodzi bez woli i życzenia. Nie tylko człowiek lecz każdy żywy organizm jest dowodem tego wielkiego cudu. Może powstać wątpliwość. "Jak może coś się przytrafić człowiekowi bez jego wiedzy lub bez jego rozwiązania?" Najlepszą odpowiedzią na tę wątpliwość jest przyznanie, że człowiek nie może odkryć takich sekretów. Nawet jeśli podejmie próbę odpowiedzi, że "Natura jest przyczyną", pytanie wciąż pozostanie, "Co to dokładnie jest Natura?" Oddychanie się rozpoczyna, kiedy życie się rozpoczyna; jest to automatyczny, naturalny proces – mówi się. Lecz wszystko to jest jedynie mówieniem tych samych rzeczy innymi słowami. One nic nie wyjaśniają. To może tak samo być powiedziane, że jesteśmy ignorantami, jak to się dzieje skoro to jest najbardziej konieczne. To zaprawdę zadziwiające, że akt oddychania jest tajemnicą nawet dla osób, które oddychają.

Kiedy rozważymy fakt, że ćwiczenia woli joginów mogą zatrzymać ich puls i ich proces wdychania-wydychania, poznamy moc Woli w nakłanianiu Karmy. Karma z której możemy wnioskować nie jest czymś wiszącym luźno w powietrzu! Jeżeli nie stajemy się [aktywni] czyny nie powstają. "Na jaathi icchathi jethathe" mówi aksjomat in the Nyayasastra. "Jak każdy wie, tak każdy sobie życzy; jak każdy sobie życzy, tak każdy działa". Vedanntha Sutras także proklamowała tę samą prawdę. "Yad dhyaathi, tad icchathi" (Ten na którym uwaga spoczywa, ten jest rzeczą pragnącą). "Yad icchathi tad karothi" (Ten na którym pragnienie spoczywa ten jest rzeczą dla której czyny są wykonywane). "Yad Karothi, tad bhavathi" (Ten dla którego czyny są wykonywane ten jest czym on się staje).

Manifestująca się natura jednostki jest modelowana przez pragnienia. On kształtuje się przez swe pragnienia, aspiracje, próby i osiągnięcia. Nawet jego własne przyszłe życie jest zaprojektowane przez niego poprzez jego decyzje i czyny.

Siła, która jego ‘przyczynę’ stosuje do niego i która kieruje jego wolą w określonym kierunku jest znana jako Prakrithi, lub ‘Natura’. Kiedy ktoś raz odkrył, że czyjś własny poziom inteligencji jest pierwszym czynnikiem determinującym jego skłonności i pragnienia, wtedy jest łatwo podążyć za środkiem przez który może on osiągnąć wyswobodzenie z uścisku “Prakrithi”.

Karma jest ogólnie znana pod znaczeniem ‘praca’. Tranzakcje i akcje wszelkiego typu mogą być wyznaczone jako ‘praca’. Nie ma poziomu pracy który byłby niski czy wysoki. Wszystkie prace są święte, jeśli są wykonywane dla utrzymywania i podnoszenia życia. To jest powód dlaczego karma jest chwalona jako uświęcona i pożądana, i pełna napięcia z merytorycznymi i szkodliwymi konsekwencjami. Hindusi przypisują dobry los i zły, radość i smutek, przyjemność i ból, jako nie do uniknięcia owoc karmy i tak, to się zdarzyło ponieważ ktoś określił próżniakiem tego kto nie opierał się i nie zgniatał rozpacz, choroby i bólu. To jest częściowo paralityczny pogląd, który ignoruje przewodnie zasady i podkreśla filozofię karmy i zna ją tylko jako odzwierciedlenie w doczesnej materialnej aktywności. Ten pogląd został adoptowany i podkreślony by wspomóc szczególne sekcje w postępie, to wszystko.

Weź jakiś przykłady ze swego własnego doświadczenia. Dojeżdżający do pracy do biura, farmer, żyjący ze swego własnego trudu, portier, cieśla, fryzjer – te są świadomości aktywności, za którą oni muszą podążać i poczucie obowiązku, z którym oni muszą za nim podążać. Oni wiedzą, że ich życie nie przepłynie gładko, kiedy każdy z nich nie wypełni zadania z oddaniem. Zatem angażują się w swą profesję jak najlepiej ich inteligencja, umiejętności i aspiracje pozwalają. Lecz czy jest potrzeba zachęcenia takich ludzi do dalszej aktywności, przestrzeganie ich i zachęcanie? Musimy tak uczynić tylko jeśli oni nie są w stanie lub są niechętni podejmować swe obowiązki.

Zwracając się do Arjuny, który był zakłopotany obowiązkiem i który wstrzymywał się od bitwy od kiedy był spowity mgłą przez poczucie wyrzeczenia, Sri Krishna powiedział, “Musisz się koncentrować tylko na działaniu i wykonać go jak możesz. Działaj i tylko działanie jest na ciebie narzucone”. To był nieśmiertelny nektar rady Pana. Ta rada jest cytowana przez wielu. Lecz należy wskazać, że ta rada była udzielona w kontekście przywracania Prawości. To jest traktowane z aktywnością aprobowaną przez święte pisma i sastras i nie z doczesną, zmysłową i zwierzęcą aktywnością jak poszukiwanie żywności, schronienie i kojarzenie się w pary.

Dharmaraja i inne zostały zanurzone w doczesnych wysiłkach i one były przeszłymi-mistrzami w traktowaniu doczesnych sytuacji. Były zaangażowane trwale w podążaniu i rozwijaniu obowiązków i odpowiedzialności założonej dla czterech kast w społeczeństwie i czterech stanów życia. Dlaczego zatem winny one być skłaniane i przekonywane, namawiane i kierowane do angażowania się w bitwę? Krishna dał radę tylko Arjunie by podjął na nowo swój tuk i strzały, przedstawiając mu wiele argumentów. “Urodziłeś się w Kshatriya kaście; tej kaście powierzono normy społeczne z wykonawstwem obowiązków społecznych każdego walczącego z niesprawiedliwością. Zaangażowanie w walkę przeciw

nikczemności jest twoim obowiązkiem. Nie zdradzaj obowiązku i nie odrzucaj obciążenia. Człowiek jest związany do skłonności narzuconych na niego przez Naturę. Znów, rozważ to. Człowiek musi być zawsze zaangażowany w pewną działalność lub inną; on nie może żyć bez niej nawet przez chwilę. Zatem, lepiej działaj teraz, w zgodzie ze skłonnościami i zdolnościami nałożonymi na ciebie przez twoich przodków i dziedzictwo”. To jest lekcja mu udzielona, Kula-Dharma, ścieżka kasty lub klasy do której on należał.

Czy ‘praca’ nie może być tylko robiona przez co żywności itd. zostają zdobyte? Samoloty, statki, fabryki, szpitale są produktem pracy. One także, można powiedzieć, angażują się tylko w doczesną materialną ‘pracę’. Ten typ pracy jest ważny dla życia, i szczęśliwe życie tutaj jest przygotowaniem do przyszłego duchowego awansu. Więcej błędów w czyjejś aktywności w tych doczesnych zmaganiach, mniej sukcesu będzie dla jednostki, społeczności i kraju. Nie może być dwu opinii na ten temat. Pomimo to, ludzie nie wyężdżają się tak efektywnie i tak entuzjastycznie dla duchowego awansu, jak oni to robią dla doczesnych sukcesów i sławy. Doprawdy szkoda.

Modlitwa

Pokrewieństwo pomiędzy doczesną i duchową karmą należy także przestudiować. Orzemy pole głęboko i czynimy je urodzajnym dla wzrostu nasion. Oddzielamy dobre ziarno i siejemy je w bruzdach. Pielęgnowujemy sadzonki. Pielimy chwasty i nie pozwalamy im rósć. Nawadniamy pole gdy jest potrzeba. Chronimy uprawę wznosząc płoty. Czujnie obserwujemy i chronimy rośliny przed szkodnikami. Weź to, że każdy z tych istotnych kroków jest prowadzony przez nas pilnie i bez pośpiechu, jeśli i kiedy jest tylko potrzeba. Lecz jak możemy być pewni, pomimo tego, że owoce naszej pracy znajdują się w naszych domach i zgromadzimy je dla swego użytku? Kanał nawadniający może wyschnąć. Niebo może spuścić zbyt wiele deszczu lub nie da go wcale. Szkodniki mogą się okazać za silne do wyeliminowania; mogą zniszczyć uprawę nawet gdy pora zbioru jest już bliska. Lecz człowiek nie powinien nawet kiedy takie nieszczęście stanie przed nim załamywać się, że stracił wszystko.

Jeśli ktoś nie otrzyma deszczu na czas dla swej uprawy, może polecieć w chmury i rozpylać chemikalia żeby wywołać deszcz, sztucznym sposobem. Lecz jaka jest gwarancja, że wywołany deszcz spadnie na jego własny obszar? Sztuczne sposoby nie mogą działać na nastroje bogów. Oni pomagają lub utrudniają zgodnie ze swą wolą. Kiedy wszystkie ścieżki są zamknięte i kiedy, w końcu, ktoś decyduje się na modlitwę do Boga o deszcz; jak taka modlitwa powinna zostać sformułowana, w jakiej formie powinna być wypowiedziana, przed tym problemem staje każdy. Katastrofa jest widoczna; jedynym ratunkiem jest modlitwa – “O Boże! Uprawa na moim polu szybko wysycha z powodu nie do zniesienia pragnienia deszczu. W kanale nie ma już nawet kropli wody by ugasić pragnienie ludzi i bydła. Zatem miej litość nad nami. Daj nam szybko dużo deszczu.”

Ponadto kolejny problem się rodzi, pozwólcie powiedzieć. Sąsiad tego kogoś organizuje uroczystość i ponieważ deszcz może zniweczyć uroczystość, którą zaplanował i spowodować wiele niedogodności dla uczestników, on się modli żarliwie "O Boże, wstrzymaj deszcz dopóki uroczystość się nie zakończy".

Obaj ci kandydaci są oddanymi czcicielami Boga, jeden, który głośno domaga się o deszcz i drugi, który jest przeciwko opadom. Co robi Bóg w takiej sytuacji? Czyją modlitwę On wysłucha? Oczywiście, odpowiadać na modlitwy nasycone szczerością jest charakterem Boga; kiedy modlitwy czcicieli kolidują ze sobą, jak On ukształtuje Swą Łaskę? Bóg jest wolny, Jego wola jest Prawem. Lecz On jest związany w pewnym sensie przez Swą Miłość i Współczucie.

Władca w rzeczywistości nie może usatysfakcjonować pragnienia każdego swego poddanego; on nie może żądać władzy dla spełnienia ich wszystkich potrzeb. Dlaczego? On nie może spełnić wszystkich swoich własnych pragnień. Jeśli spróbuje spełnić każde życzenie, które przed nim postawią poddani na pewno powstaną przeciw niemu i pozbawią go władzy. To niebezpieczeństwo zawsze nad nim wisi. Ponieważ, jakkolwiek władny jest monarcha, jest postuszny pewnym prawom, honoruje ograniczenia ustanowione dla utwierdzenia sprawiedliwej władzy. To musi być ustanawiane przez każdego monarchę; lecz, obwieszczone wiążą również władcę i musi ich przestrzegać. Jeśli je odrzuci lub wykroczy poza nie lub przeciągnie strunę konsekwencją będzie chaos. Z tego względu poddani także doświadczą swej wolności odrzucając je lub unieważniając je. "**Jak Król, tak Poddani**". "Yatha raja, thatha praja".

Osoba będąca autorem prawa musi sama przestrzegać prawa. Nie może stać obok. Monarcha musi zawsze mieć jako swą ideę dobrobyt i szczęście swych poddanych. Ich dobrobyt i szczęście są niezbędne dla jego własnego dobrobytu i szczęścia. One są tak ściśle wzajemnie-powiązane.

Zaspokajając właściwe i warte-modlitwy pragnienia jego poddanych jest nieuniknionym obowiązkiem monarchy. To z tego względu, że monarcha, ze względu na dźwiganie swych obowiązków efektywnie i spokojnie, przydzielił zadania wielu oddanym autorytetom, zamiast samemu zajmować się wszystkimi zadaniami dotyczącymi królestwa i poddanych.

Władcy światowych państw muszą z konieczności ustanawiać ciężkie i szybko ograniczające warunki, dyscypliny i obowiązki mające za zadanie utwierdzenie dobrobytu, powodzenia i postępu. Wyobraźcie sobie jak wiele więcej takich nałożonych jest przez Pana, który Sam utrzymuje odpowiedzialność za cały Kosmos! Dla swobodnej i bezpiecznej pracy różnych obliczy Natury, On przepisał nieskazitelne prawa. Kontempluj jak wiele i jak uniwersalne one muszą być! One powodują każdą aktywność i nieaktywność w naturze. Każda jednostka musi mieć (i ma) swe własne szczególne ograniczenia i przepisy. One są bardziej lub mniej, same, we większym zrębie. On ma oddzielną Głowę z zarządzającymi ramionami, koordynującymi obowiązki i odpowiedzialności i współpracującymi z pozostałymi.

Modlitwy dotyczące czasowej pomocy lub użytecznego przewodnictwa są zajmowane tylko przez [właściwe] jednostki. Zatem jeśli przez ignorancję lub potrzebę troski błagania są kierowane do złej Głowy, cóż ona może zrobić? Może je jedynie oddalić, zauważając, że to Go nie dotyczy ponieważ zostało niewłaściwie zaadresowane do Niego. Więc, modlitwy o specyficzne korzyści i szczodroblivość powinny być kierowane do departamentu, z którym są spokrewnione. Varuna troszczy się o deszcz. Tak więc modlitwy o deszcz winny być do Niego kierowane, ponieważ On sam jest upoważniony do wysłuchiwanie takich [modlitw]. Podobnie, Surya jest Głową Zdrowia i Wspaniałości. Ganapathi jest Głową departamentu, który zapobiega trudnościom, które utrudniają dobre prace. Bhudevi jest bóstwem odpowiedzialnym za wegetację. Rozwój upraw i roślin leczniczych są podtrzymywane przez Chandra. Tak więc każda grupa Boskiej manifestacji i wyrażen ma mniejszą boską władzę do nadzorowania i zarządzania tym. One są przekazywane jako Bóstwa. Są Bóstwa nadzorujące, chroniące i prowadzące każdy jeden zmysłami człowieka.

Można zapytać, "Bóg jest Jeden. Dlaczego więc może On nie wysłuchać i spełnić naszych modlitw Sam?". To pytanie jest oparte na błędzie; to jest oznaka słabej wiary. Oczywiście, jest tylko Jeden Bóg. Lecz, w zarządzaniu Kosmosem, muszą istnieć potrzeby różnorodnych pól aktywności dla zarządzania i regulowania. Te mają podwładne bóstwa. Jeśli piszesz list do mnie zaadresowany do innych, on osiągnie tylko adres! On nie może być prezentowany przed osobą, do której pragniesz się zbliżyć. Więc także musisz zaadresować Bóstwo w ładunku, zajmujące się spełnianiem lub odmową pragnień do których dążysz. Wówczas to Bóstwo może się samo zainteresować twoim problemem i zainicjować kroki dla jego rozwiązania.

To jest niezbędne zagłębiać się w dokumenty, które ktoś przedtem miał i formułować modlitwy. To zagłębianie ujawni czy czyjeś myśli i zdecydowanie (postanowienie), pomoże i spełni życzenia utwierdzone w Wierze czy nie. Jak doświadczyć i odkryć tę prawdę? Ludzie biorą kawałek złota rysują nim linię na kawałku skały; następnie badają tę linię i oceniają jej jakość. **Próba, która ujawni jakość twojej Wiary jest po to czy ty prawdziwie praktykujesz [zasady] ustanowione przez Boga. Twe wierzenia i działania muszą być wyrażeniem Wiary. One muszą mieć świętość za rdzeń. Muszą być tak pełne Miłości i Współczucia, że wzbudzą ku tobie Łaskę Boga.**

Aktywności wypływające z tak uświęconego przekonania i wiary są celem Karmy dzielącym Vedyjskie pisma. To jest dostępny-korzeń ludzkiego postępu; to jest prawdziwy oddech szczęśliwej ludzkiej egzystencji; to jest pożywienie, które samo może rozproszyć głód człowieka; to jest podtrzymująca-życie woda, która może ugasić jego pragnienie. Aktywność Karmy jest tak niezbędnie związana z człowiekiem jak jego potrzeba odkrycia i uświadomienia jego własnej Realności. Zatem pierwszym i ciągłym obowiązkiem człowieka jest zaangażowanie samemu w aktywności, które są nauczane w Vedach, lub w nich aprobowane.

Trzy typy aktywności w osiągnięciu Boga i zdobywaniu Jego Łaski

1. Aktywność nie [powodowana] własnym pragnieniem,

2. Aktywność emanująca z niesamolubnej Miłości i

3. Modlitwa powstająca z czystych serc.

Te są rzeczami, do których Pan przywiązuje wagę; one osiągają Boga bezpośrednio. Reszta jest troską bóstw zarządzających ich usuwaniem. Zatem, modlitwy powinny być niesamolubne, nasycone Miłością, i wolne od zanieczyszczeń “przywiązania do darów, które modlitwy mogą przynieść”.

Słowo Sastra, które jest często używane by wskazać znaczenie pism świętych “ten, który kieruje, nakazuje, prowadzi z pozwoleniem”. “Przed zjedzeniem jedzenia, ugotuj je dobrze; przed zasianiem ziarna, przygotuj glebę poprzez orkę” – Sastras nie potrzebują opanowywać takich nakazów. Kto kieruje i gdzie to kierownictwo ustanowiono, że nowo-zrodzone cięło może szukać żywności w wymieniu matki krowy gdzie ono jest już zgromadzone dla zaspokojenia jego uczucia głodu? Zrodzenie ma miejsce wraz z pożywieniem dla zrodzonego.

W rzeczywistości pożywienie jest gotowe jako pierwsze i urodziny jednostki, która będzie żywiona mają miejsce później. Pożywienie jednostki oraz poziom życia zależą od zasług i braku zasług zakumulowanych w poprzednich żywotach, podczas walki o obydwu. On używa swej inteligencji by pokonać trudności i kultywować umiejętności potrzebne do sukcesu w tej walce. Lecz prawdziwie wartościowe przewodniki dla postępu człowieka są poza zrozumieniem człowieka i nawet możliwościami jego inteligencji. Pomimo to, charakter tego prowadzenia i zachowania, jego postawy i uzdolnienia są nakreślone w Vedach i Sastras liniami jakie są dla ludzi i na doczesnym poziomie. Wykształcony powinien uświadomić sobie, że aktywności polecone w pismach świętych promują najlepszy interes człowieka tutaj i prowadzą do pokoju i harmonii w przyszłości.

W sztuce zbawiennej aktywności, cel ‘Służby ludzkości’ zajmuje najpierwsze miejsce. Oczywiście, jednostka dążąca do celu jest także korzystającym, odkąd jest częścią żyjącej społeczności, której służy. Jest współ-udziałowcem we wspaniałej przygodzie. Wiedząc to i będąc utwierdzonym w tej prawdzie angażowanie się w służbę jest samo najwyższym pragnieniem służby.

Dziś słyszymy wszędzie slogany jak, "Manava Seva is Madhava Seva", "Loka Seva is Lokesa Seva", "Jana Seva is Janardhana Seva", "Jiva Seva is Deva Seva"- każdy zwróci uwagę na ideę, że służba czyniona człowiekowi jest uwielbieniem oferowanym Bogu. Ta idea jest prawdziwa, i bardzo ważna. Lecz metody służby nie zostały dobrze wymyślane przez ludzi. Wezwanie do służby ludzkości jest słyszane i przyjmowane; lecz jak i gdzie ta służba jest praktykowana nie jest zależne od decyzji. Każdy podąża za swymi własnymi skłonnościami i impulsami. Najsilniejszym impulsem jest powiększanie, które jest kamuflowane jako służba. W imię ‘służby’ ani doczesny postęp ani duchowy rozwój nie będzie dalej możliwy. Więcej zniszczenia niż budowania jest osiąganego. Pomagając jednym, współpracując z innymi, sympatyzując z innymi, kiedy cierpią porażkę, chorobę lub rozpacz – wszyscy ci muszą zaspokajać, nie jedynie dla jednostki, lecz także dla harmonii i szczęścia świata.

Organizowanie potrzebnej służby i kierowania się ku każdemu te zostały ukierunkowane musząc dominować od wieków jako ustanowione przez mędrców,

którzy byli pierwszymi z ludzi. Pierwsi z ludzi (najznakomitsi) wierzyli, że prawdziwa obserwacja Dharmy (Prawości i Sprawiedliwości) przez jednostkę przyczynia się do dobrobytu świata i może być oceniana jako 'służba'. Zewnętrzny okrągły ciężki odcisk stonia może wskazywać i nawet zacierać ślady wielu innych zwierząt. Więc także, ślad Dharmy wskazuje służbę społeczeństwu i ludzkości. To była wiara Mędrców.

Wysokie ideały są inspirowane przez Dharwę. Przodkowie wchłonęli je z mlekiem swych matek. Zatem ich praktyka Dharmy była czysta, chwalebna i była produktem najwyższego dobra. Wierzono w tych starożytnych dniach, że świąteczne karmienie głodnych, dawanie schronienia bezdomnym, budowanie świątyń, kopanie zbiorników i studni, wszystkie były prowadzone dla szczęścia człowieka. Dobrzy ludzie propagujący takie ideały zostali odkryci i zgromadzeni, podtrzymywani i osłaniany; całe wsie były ..... dla nich i uprawną ziemią przydzieloną dla ich utrzymania. Chłodzące pocieszające światło-księżycy sławy tych liderów i przewodników trwa po dziś dzień, ukazując niewzruszony przykład miłości, współczucia i mądrości w służbie ludzkości.

Pierwotny Cel

Pierwszym krokiem ku utwierdzeniu pokoju i harmonii dla ludzkości jest aby każdy obserwował Dharwę lub kodeksy zachowania ustanowione dla niego przez jego własną religię. **Jeśli ktoś zachowa swą własną wiarę i jej obowiązkowe niezbędne zasady (przykazania), każdy może służyć sobie najlepiej i także służyć dobrze innym.** Dharma w tym kontekście znaczy działanie w zgodzie z tradycjami kulturalnymi kraju. W każdej stronie Dharmy tego kraju idea światowego-pokoju i światowego-dobrobytu jest nieskazitelna. "Athaatho Karma Jijnaasa". "Teraz o zagłębieniu się w Aktywność" – tak więc zacznij intelektualne zgłębienie tajemnicy Karmy, która jest w naszych Pismach Świętych rozpostarta na obszernych polach. Na przykład, udzielanie się w dobroczynności i jako dar jest bardzo właściwym typem Karmy; lecz, każdy musi być utwierdzonym, że egoizm może ją skazić i uczynić ją niewłaściwą. To jest pewne, że szczodrobliva dobroczynność teraz zapewni szczęście w przyszłym życiu więc rozważanie tej korzyści dla kogoś może prowadzić człowieka do dobrej karmy. Nawet jeśli nie ma spojrzenia w przyszłość, może być zapewnione, że większość dobroczynności wypływa z egoistycznych motywów. To jest wszędzie-dobrze-ewidentny fakt.

Ludzie czują dumę, że pomagają innym. Są skorzy by być chwalonymi jako dobroczyńcy i szcudrzy. Ta postawa odślania ich ignorancję, Ajnana; ona wypływa z braku-świadomości rzeczywistości, Maya. W Vedach i Sastras, Rshis opracowywano dokładnie na do i nie, akcentując brak-przemocy, współczucie, Służbę dla świata, Dobroczynność itd. jako cnoty, które należy osiągnąć. Święty Vidyaranya nazwał je prawdziwą esencją Indyjskiej Mądrości.

Mądrość jest cenną ambrosją gromadzoną z różnych źródeł wiedzy i wszelkich sztuk jej poznawania. Jest słodkim, krzepiącym zrobionym masłem i zebrany z

Sastras. Mądrość nie może być definiowana jako zdolność rozróżniania i oświadczenia, "To jest płytkie" lub "to jest okrągłe" lub "to jest wzgórze", "to jest dom" lub "to jest cierń". To jest powszechnie znane. To jest tylko wiedza. Następnie, mamy, co może być nazwane dobrą wiedzą (Sujnana), kiedy człowiek jest w stanie rozróżnić pomiędzy prawdziwe i nieprawdziwe, dobre i złe, kiedy on może odkryć, "Ta aktywność jest dla mnie poprawna i poprawniejsza od innych". Zarówno Jnana i Sujnana są ograniczone do intelektu człowieka. **Jest wyższy stan nazywany Vijnana, kiedy serce jest przemieniane poprzez lojalność Prawdzie, Nie-krzywdzenie i Współczucie. Taka osoba może zrozumieć siebie, swe pokrewieństwo z Kosmosem, i ze Stworzycielem Kosmosu.** Żyje w zgodzie z tym zrozumieniem bez wątpliwości i dysharmonii. Ajnana lub Ignorancja karmi żal (smutek), Vijnana przynosi radość. Jeśli ktoś się waha przywołać jakiegokolwiek doświadczenie Vijnana, pozwólcie mu doświadczyć czy to jest materialne czy duchowe, na [kamieniu probierczym], "Czy daje mi to nie opisaną radość?", i wtedy zaklasyfikuj ją jako taką. Miarą dla Vijnana jest Dharma. Im bardziej Dharma jest praktykowana, tym bardziej ktoś zakorzenia się w Vijnana.

Działanie poprzez Vijnana jest oznaką pokoju i dobrobytu narodu. Zmniejszanie się Dharmy ujawnia zanikanie Vijnana. Ery są różnicowane na bazie obstawiania przy lub awersji do Dharmy. Kiedy Dharma, Sprawiedliwość i Harmonia dominują w pełni i bez strachu, jest mówione idą bezpiecznie przez kraj na czterech nogach. Czasy gdy to jest obserwowane są także przekazywane jako Krtha Yuga, Krtha Era. Kiedy Sprawiedliwość i Harmonia dominują coraz mniej ludzie czują, że Dharma musi kuleć na tej drodze na trzech nogach! Czasy cierpiące od tej ułomności są przekazywane jako Thretha Era, Thretha Yuga. Kiedy Sprawiedliwość i Harmonia dominują tylko w czwartej części tak jak w Krtha Yuga, Dharma musi walczyć na dwu nogach. To jest Dwapara Yuga. Kiedy nie mają szacunku dla nich i kiedy one są mocno nie-istniejące, Dharma stoi na jednej nodze, jak to było. To jest Kali Yuga, mówią święte pisma.

Mądrość Bharathiyas jest odżywiana przez Dharmę. Pomimo, że Indyjczycy podkreślają to "obiektywny świat" jest zasadniczo nieprawdziwy i mimo, że nas uczy, że nasze zaangażowanie w życie i jego problemy jest iluzoryczną przygodą, która nie może naruszyć naszej Realności, Sastras, które są korzeniami tej myśli nie radzą nam by odrzucać Dharmę. Z tego względu by zdobyć Najwyższą i Ostateczną Prawdę Dharma jest niezbędna. Cztery tradycyjne cele ludzkich zmaganiań (Purusharthas: Dharma, Artha, Kama i Moksha) są ustanowione dla zaspokojenia tych, którzy żyją w wierze, że obiektywny świat jest "Prawdziwy".

Można dostrzec, że nawet pośród czterech celów, Dharma została ustanowiona najpierw i przede wszystkim. Stan zyskany przez pierwsze trzy osiągnięcia jest Moksha, który jest wspomniany ostatni. Osoba poszukująca bogactw i spełnienia swych pragnień wzdłuż drogi ustanowionej przez Dharmę może sama odnieść zwycięstwo; na tej drodze leży wyzwolenie, które daje człowiekowi najwyższą Błogość. Niemniej jednak odkąd Jivi lub jednostka ograniczająca 'ja' jest złapana w sieć Pożądań lub Kama, cel Dharmy i Moksha nie otworzą jej wizji lub nie

wzbudzą zainteresowania. To co przynosi zachwyt to tonięcie i pływanie na falach materialnych przyjemności (Artha i Kama). To nic dziwnego w osobach o takiej naturze.

Poszukiwanie żywności, unikanie strachu i czerpanie radości z lenistwa i snu – w tych, ludzie i zwierzęta są równie chętni i jednakowo zaangażowani.

Poszukiwanie Moksha (Zbawienia, Wyzwolenia) i obserwacje Dharmy (Prawości i Harmonii) – te promują człowieka do poziomu istnienia wyższego niż poziom zwierzęcy. Jeśli te dążenia są nieobecne człowiek nie może uznawać się za ludzkiego.

Indie są uznane przez swych własnych ludzi tak samo jak przez ludzi innych krajów za utrzymanie idei Vijnana, Najwyższej Mądrości. Oto, tu jest wiara, że Bóg istnieje na wszystkich lądach. Oto tu jest stały wysiłek by rozróżnić pomiędzy Dharmą i nie-Dharmą. Wartości są przywiązane do Sprawiedliwości i Cnót. Współczucie dla żywych istot i nie-krzywdzenie są także wysoko trzymane jako przewodniki zachowań. Wysiłki są czynione dla rozróżniania Prawdy i Nieprawdy. Świątynie ciągle kwitną i są ciągle pełne duchowej wibracji. Mamy w innych krajach wiele Domów Boga zbudowanych przez człowieka takich jak kościoły i meczety lecz one nie są tak wiekowe i wypełnione tak długo i głęboko Boskością.

Wszystkie religie są Jedno, oświadcza ten kraj Bharath = Indie. Mogą istnieć różnice w ilości i naturze kończyn; przestanie, które każda przekazuje jest takie samo jak pozostałych. To jest odkrycie Indii i jej Oświadczenie dla ludzkości.

Dla ukierunkowania ich modlitw ku Bogu, jedna osoba ma, jako swój symbol, kamień; inna kawałek metalu; trzecia używa drzewa lecz wszyscy przywiązują duże znaczenie do modlitw i wierzą, że dają one najkorzystniejsze efekty. Jedna osoba kieruje się na Wschód podczas modlitw; inna patrzy na Zachód jako prawdziwie święty. Modlitwa obydwu dotyczy tych samych potrzeb i niedociągnięć. To wniosek nadchodzący przez mędrców i myślicieli Bharathiya. Każda wiara ma swe własne Pismo Święte i doktryny. Lecz każda musi zwrócić uwagę także na specjalne cechy. Dla przykładu, Bóg jest tak gruntownie odczuwany jako czyjś własny, i modlitwy są często kierowane do Boga bezpośrednio: “Nie możesz tego zrobić?” lub “Czy nie jesteś w stanie ochronić mnie?” lub “Czy stałeś się słabego słuchu?”. To są osobliwe cechy wśród Bharathiya.

Jakkolwiek osoba czuje lub myśli, przemienia się sama w ucieleśnienie tych uczuć i myśli. Jeśli jest zatopiona w prawdzie, że jest Bogiem, może się stać Boska. Jednakże, jeśli jest zatopiona w fałszu, że jest Królem Kraju, będzie uważana za szaloną lub zdrajcę. Ona może nawet być ścięta za zdradę. Bóg nie będzie cię traktował jako szalonego lub nieposłusznego. **Każda istota jest Boska; to jest ostateczny sąd mądrości Bharath = Indii.** Logika i intelektualne dociekanie może dać tylko częściowe sprawozdanie o Prawdzie. Wszystko w stworzeniu ma wiele faz i wiele narożników. Rozsądek może obserwować tylko z jednego narożnika; może zobaczyć tylko jedną fazę. Intelkt, który zostanie oczyszczony i rozjaśniony przez aktywność (Karma) ustanowione w Vedach może odnieść sukces w obserwowaniu obydwu faz. **Bez przejścia procesu oczyszczania i rozjaśniania, Rozsądek może tylko działać związany przez świat materialny.** Więc, wniosek, że

coś jest obecne przed nami może być tylko częściowo prawdziwy. Lecz intelekt poddany procesowi oczyszczania i kształtowania w Vedyjski sposób może nam posłużyć poprzez zaprezentowanie obrazu pełnej Prawdy o świecie obiektywnym. Większość innych Wierzeń polega na zasadach osiągniętych przez Rozsądek, nie odnosząc się do dyscyplin nauczanych w Vedach. Bharathiyas mają Sastras, które oświecają daleko za granice i ograniczenia tymczasowego i doczesnego.

Wszechświat jest Makrokosmosem; Indywidualna Istota jest Mikrokosmosem. Pierwszy to Brahmanda, drugi to Pindanda. Lecz podstawowa Prawda obydwu jest Jedna, ta sama. Ten Jeden jest niezależny i nie związany z żadnym innym faktem i rzeczą. Kiedy Ten jest rozumiany w ten sposób może być nazywany Brahman. Kiedy wchodzi w świadomość jako Wszechświat, to jest przekazywane jako Parabrahman. Podstawową prawdą Wszechświata jest Atma (Bóg). Podstawową prawdą Jednostki jest także Atma (Bóg). Wszystko co się ukazuje jako odrębne od Atma jest regionem 'ułudy' lub Mithya. Mithya lub ułuda nakłada warunki, które do czasu zagłębienia się, ukazują się jako prawdziwe lecz, w czasie zagłębienia, są poznawane jako nierealne. To jest tylko pojawianie się, ten wszechświat i jego przypuszczalna baza – pojawianie się spowodowane przez Ignorancję lub Maya. Moc, która nas zwodzi ku wierze, że stworzony kosmos jest prawdziwy i realny jest także emanacją z Atmy (Boga). Kiedy ta moc działa i Atma jest w nią ubrana, to jest przekazywane nam jako Paramatma.

Atma jest Satchidananda lub Sath-Chith-Ananda, traktowane jako niepodzielna kompozycja. Maya jest kompozycją trzech gunas lub naturalnych form lub jakości – Thamasic, Rajasic i Sathwic. One wyrażają się same w Ichha Sakthi (Pożądaniu), Kriya Sakthi (Czyn) i Jnana Sakthi (Mądrość). Jakości zwane Thamas stwarzają odczucie oddzielności, ukrywając podstawowego Jednego i Jedynego. Jakości zwane Rajas zgłębiają Prawdę i przyjemność mądrości. Jakość zwana Sathwa jest wyraźnym lustrem, to daje właściwy obraz rzeczy i wydarzeń, które się przed tym stają. To odzwierciedla Parabrahman i odśłania Iswara lub Boga. Bóg tak się manifestujący staje się Wszechświatem lub Jagat stworzonym przez Jego Wolę. Odzwierciedlony Iswara nie ma obciążeń Maya lub Ułudy. Jak czysta woda jeziora ma pianę i bańki na powierzchni, konieczna natura Atmy (Boga) wydaje się szargana przez ułudne pojawienie się Maya i jej produktów – Jagath lub Wszechświat, z różnorodnością Imion i Form. Kiedy trzy tryby (formy) Maya są w równowadze i w stanie nie poruszonej równowagi, Wszechświat jest termed niezamanifestowanym, A-Vyaktha. To jest nazywane 'stanem-nasienia' odkąd wszystkie późniejsze zmiany (odmiany) są [zawarte] i utajone [ukryte] w nim. Kiedy Thamas i Rajas mają swe działanie, Stworzenie jest powodowane i Kosmos przychodzi. One agitują żywe istoty do aktywności. Siły ułudy są odżywiane przez trzy stany, jak i kiedy każdy wyraża się sam i zaznacza swój wpływ na pozostałe. Kiedy Sathwa predominuje jest nazywana jako Atma-maya; kiedy Rajas dominuje, staje się A-Vidya lub Nie-wiedza i kiedy Thamas trzyma ster, staje się Thaamasi lub Mroczny (Tępy). Kiedy Atma jest odzwierciedlana w formie Sathwic obraz staje się Iswarą; kiedy jest odzwierciedlana w Rajas, staje się Jiva lub indywidualną Istotą; i kiedy odzwierciedla się w Thamas, staje się

*Materia. To jest modelowanie, upadhi, które powoduje różnice pomiędzy Iswara (Bóg), Jiva (istota żywa) i Dravya (materia); kiedy nie ma upadhi lub modelowania lub przypadku, wszystko jest Atma (Bóg). Odkąd Wszechświat jest Bogiem, Jiva i Matter, to może być prawdziwie opisane jako kompozycja trzech form (trybów). **Wszechświat zmanifestował się, ze względu na służbę najwyższemu udziałowi żywych istot i człowieka, najinteligentniejszego z nich.** Podczas utwierdzania się, że Atma jest odzwierciedlona w Sathwic, Rajasic i Thamasic formach, wytwarzając wyobrażenie Iswara (Boga), jednostki i materii, na jeden punkt zostaje położony nacisk. Lustro formujące obraz ma tylko ograniczone możliwości. Ono może odbijać tylko obiekt, który jest przed nim. Lecz kiedy lustro jest wypukłe lub wklęsłe na powierzchni lub kiedy jego prosta powierzchnia jest zabrudzona obraz dozna wygięciu lub zafałszowaniu czystości. To, jednakże, nie narusza obiektu; tylko wizerunek jest zniekształcony lub zbezczeszczoney. **Lecz obiekt sam jest zazwyczaj potępiany na bazie jego odbicia lub wizerunku.***

Brahmam także ukazuje się zniekształcony ze względu na Maya i Ajnana (Ignorancję) i to zniekształcenie, które jest Super-nałożoną charakterystyką jest podobnie źle odnoszone do samego Brahmam! Wizerunek Parameswara (Najwyższego Boga) jest także odzwierciedleniem w lustrze Maya. Jak mleko staje się zsiadłe, Brahmam przekształcił się w Jagath lub Wszechświat. Ta transformacja jest własnoręcznym dziełem Maya. Brahmam jest Mistrzem Maya i nie jest jego poddanym. On uwalnia Moc Maya i kieruje nią. Więc, osobowy Brahmam lub Parameswara jest znany jako Wszechmocny i Wszystkowiedzący. Jiva, Iswara i Bhootha (Elementy Materii) – te trzy przyczyniają się do postępu jednostki, każdej na jej własnej drodze [w jej własnym tempie].

***Iswara lub Pan jest spełnieniem wszelkich Pragnień; wszystkie objekty i radości we Wszechświecie emanują z Jego woli, i tak, On nie ma w ogóle żadnych pragnień. On zmanifestował Wszechświat nie dla realizacji jakiegokolwiek Jego pragnienia lub czując jakąkolwiek próżnię od której by On cierpiał, lecz ze względu na wyłączną korzyść żywych istot.** “Na me, Partha asthi Karthavyam, Thrishu Lokeshu Kinchana – nie nałożono na Mnie obowiązku, Partha, w trzech światach” mówi Krishna. Stworzenie, manifestacja, lub emanacja jest Jego prawdziwą naturą. Stąd opis (Leela Vinodi) “Zabawianie się w grze”, jest często przypisywane do Niego. To jest Jego moc-woli, która napętnia wszystkie żywe istoty Świadomością i pomaga im być czujnymi i aktywnymi. On nagradza każdego konsekwencjami myśli, słów i czynów i dlatego jest opisywany jako Dający-owoce-Aktywności (Karma-phala-pradaatha). Bez wstawiennictwa Pana, Aktywność nie może skutkować Konsekwencjami; ani nie może oczywiście powstać aby szczególnie czyn mógł skutkować w możliwy do zidentyfikowania sposób. Poza tym mędrcy oświadczają, że Karma (aktywność) jest tymczasowa. Myśl powstaje i czyn jest wykonywany. Owoc jest poprzedzany przez czyn. Nie jest możliwym przewidzieć, kiedy owoc będzie dostępny i jaka będzie jego natura. W związku z tym możemy przypuszczać, że wszystko to zależy od Poleceń Pana. Co nie może być*

zinterpretowane przez nasz ograniczony intelekt powinno być przypisane Jego Poleceniu.

Jakkolwiek długi czas, jakkolwiek wiele żywotów przejdzie, każdy może uciec od obowiązku cierpienia z powodu konsekwencji swoich czynów. Tam nie będzie miejsca dla wnikania w pochodzenie czynu lub kiedy się wydarzył, z tego względu, że każdy ma sam ślad od początku Czasu. Każdy nie może odkryć początku Pana, Wszechświata, Żyjącej Istoty, Działania i Ignorancji; one są poza Początkiem. W Bhagavadgita, Krishna oświadczał, "Gahanaa Karmano Gathih" (droga działania jest nieuchwytnie subtelna i trudna do odkrycia). Konsekwencje mogą stawić czoła osobie, nawet po przejściu wielu żywotów. Pan jest wiecznym Świadkiem, Mocą zarządzającą każdym aktem. Patrząc z tego punktu widzenia każdy powinien uświadomić sobie i oznajmiać, że Pan i Jednostka są związane nierozzerwalnie razem. W przypadku nieobecności żywej istoty tam nie może być Pana. Kiedy nie ma dzieci, jak może słowo 'ojciec' mieć znaczenie? Więc Pan, może być powiedziane, manifestuje Wszechświat, w porządku dostarczenia żywym istotom pola aktywności i w porządku nagradzania ich konsekwencjami działania. Pięć elementów służy temu samemu celowi; one także pomagają konstytuować fizyczny pojazd życia, w zgodzie z jakością i ilością tych konsekwencji. **Są także regiony nazywane Lokas gdzie istoty, które zakumulowały wiele zasług lub zgromadziły okropne grzechy powinny być po życiu. Te nie mają relacji do regionów lub ciał, które są widoczne dla nas.**

Zasady-życia i zasady-Jednostki obydwa znaczą to samo. Obydwa wskazują, że one wyłoniły się z nieobecności świadomości Prawdy, lub Avidya. To znów jest należne do wiązania do Gun lub skłonności. Jednostka jest zaznaczona przez obecność Rajoguna lub aktywną pracę-skłonną do namiętnego tryby (sposobu), pomimo, że ma nasiona pozostałych dwu trybów także w swej budowie. Jagath lub Stworzenie samo ma swe pochodzenie, kiedy Prawda zastąpiła siebie w Avidya lub Złudzeniu. Tryby manifestują się w tej samej chwili i jednostka różnicuje się zgodnie do predominacji jednego lub innego z trzech głównych trybów, spowodowanych przez całkowity efekt Karmy przechodzącej z życia po życiu. Kiedy on jest bardziej obdarzony trybem Sathwic, staje się Bhagavatha, natchniony oddaniem Bogu i angażuje się głównie w wychwalanie Boskiej Chwały. Przewaga cech Rajasic czyni go silnie inteligentnym człowiekiem, zadowolonym, że jest człowiekiem bez wyższych aspiracji ku Boskości. Jeśli jest rządzony przez Thamasic Guna staje się tak związany z ciałem i jego potrzebami jak ptaki i zwierzęta.

Jivi (żywa istota) z uwagi na intelekt złapany w zwój iluzji wyobraża sobie, że to jest 'efekt' i tak, związany z jakąś 'przyczyną'. Ta nie-świadomość Prawdy powinna być pokonana przez Atmavidya, która zachęca do tej przygody i zapewnia sukces. To niszczy rozróżnianie, w które obecnie wierzy, pomiędzy Jiva i Jagath (subiektywny i obiektywny, człowiek i Kosmos). By pomóc człowiekowi w tym heroicznym pojedynku, i uczynić go świadomym Prawdy Vedy przepisują Karmas lub pożądane Aktywności co jest odniesione jako Karma Kanda. Tak długo jak ktoś jest złapany w A-vidya, człowiek i kosmos, wyższe i niższe światy, dharma i a-

dharmy, Karma, Bhakthi i Jnana – te pojęcia muszą być respektowane i czyjeś życie ukształtuje się stosownie. Tak długo jak ktoś jest utwierdzony w ważności “różnorodności” widocznej we Wszechświecie, działa zgodnie z limitami (ograniczeniami) natchnionymi przez osobowego Boga, Iswara.

Wszechświat jest dla każdego Jivi jego własnym mentalnym obrazem i niczym więcej, zasadniczo. Więc jeżeli ktoś nie odkryje myślenia (umysłu) i jego procesów zasady Brahma są trudne do zrozumienia. Ci, którzy nie rozumieją prawdziwej natury nieba popadną w błąd biorąc je za dym i pył, więc także, Atma (Bóg) jest błędnie interpretowana, z powodu nie-świadomości realności, będąc złączonym i ucieleśnionym jako intelekt lub Buddhi, będąc pochłoniętym przez aktywność, będąc złapanym w bliźniacze wiązania radości i smutku, i będąc uwikłanym w szczęście i nędzę i także w niewolę i wyzwolenie. Z narożnika zmian (Vyavahara) najwyższa Prawda będzie naturalnie ukazywała się jako różnorodna, pomimo, że są nierozzerwalnie wzajemnie-powiązane. Przestrzeń jest jednym. Lecz jako rezultat różnorodności naczyń, wydaje się być zamkniętym w domu, dzbanie, budynku i płótnie. Nie ma prawdy w tej przekrojowej egzystencji; to jest Jedna przestrzeń, która istnieje we wszystkich tych “pojemnikach” – domach, jeziorach, wzgórzach itd. – które są ukształtowane i uformowane, z wyraźnymi imionami przywiązanymi do nich i różnymi formami zachowania i używania. Więc także, indywidualne istoty (jivas) mają imiona i formy, przechodzące w i przez każdą i trzymające je razem, **Super-Świadomość we wszystkich jednostkach jest Jedna.**

Ten jest Atmą, która jest źle zrozumiana jako Ja, z powodu ignorancji. Tak długo jak ta prawda nie zostaje zdobyta człowiek nie może siebie uwolnić z uścisku mnogości i zmienności. Pisma Święte komunikują nam tę Realność i nawołują nas do jej realizacji. Co jest tym że, jeśli jest poznane, wszystko może być znane? Kiedy Atma jest znana, oświadczają pisma (Sruthi) wszystko może być znane. Jagath (Kosmos) jest tylko relatywnie realny; jest w części fałszywy. Znanie tego jest bez korzyści i niekonieczne. To nie jest uzasadniony cel Życia. Życie jest najlepiej przeżyte i ludzkie wysiłki najlepiej kierowane kiedy świadomość zasad Atmy jest szukana dla jej osiągnięcia. Sruthi ostrzegają człowieka przed próżnym (daremny) pościgiem. Teksty Sruthi i pokrewna święta literatura jak Smrithis, Ithihasas i Puranas nigdy nas nie uczą jak Kosmos został stworzony lub radzą nam studiowanie i rozumienie pochodzeń i procesów. One nie oświadczają, że nieobecność tej wiedzy jest katastrofalna; one nawet zapewniają, że przedsięwzięcie jest niemożliwe.

“Po co się martwić jak Kosmos się zrodził lub kiedy umrze? **Martw się raczej o siebie**”. Ta jest lekcją podkreśloną przez pisma święte. **“Poznaj Siebie”**. Kiedy poznasz siebie, wszystko inne stanie się automatycznie jasne. Jesteś Pindanda w Brahmanda, mikrokosmos w makrokosmosie. Po prostu jeśli wiedza o pojedynczym glinianym garnku jest wystarczająca by poznać wszystko o glinianych garnkach, kiedy znasz siebie, wszystko może być znane.

Żeby wypersfadować dziecku by przestało płakać i zaczęło się śmiać, Ayah mówi bajkę, która daje mu radość. Wyłącznym celem Ayah jest uspokoić dziecko; bajka jest tylko sposobem wymodelowanym na jego poziomie intelektualnym. W ten sam

sposób, Jivi, zafascynowany przez, bez początku, powab maya i związany przez skłonności kultywowane przez wiele żywotów w przeszłości, nie może uniknąć dociekań o pochodzenie Wszechświata, z którym się styka. Sruthi odpowiadają, że takie dociekanie światów daje chwilową ulgę. Z tego względu, pytanie, jak został Wszechświat stworzony, idzie w parze z pytaniem, jak powstają sny? Sen powstaje ze snu lub Nidra; Wszechświat powstaje z iluzji lub Maya. Po prostu jak sen nie ma porządku i prawa, Wszechświat także jest pełen tajemnic i Maya. Jest tylko Jeden, nie dwaj jak się często zdarza w snach. To jest doktryna Adwaita. Bardzo często jak pytanie o pochodzenie stworzenia, innym problemem często martwiącym człowieka jest, jak ta ignorancja się wydarza? Rozwiązanie zostało dane przez zasadę-mędrca, Vasishta, dla Sri Ramachandra. “Rama!” on mówi, “Raczej zamiast zaplątywać się samemu w dociekania odnoszące się do tego jak Ignorancja weszła w Człowieka, nawołuję ciebie byś się angażował w wysiłki pozbycia się jej”. Ta lekcja jest kierowana nie tylko do Ramy lecz do całej ludzkości. To pomaga wszystkim, którzy nie posiadają uprzytomnienia sobie Prawdy poza światem obiektywnym. Ajnana lub Ignorancja jest imieniem danym do ignorowania co jest każdego wewnętrznym doświadczeniem – że wszechświat jest ciągle zmieniającym się fenomenem.

Dlaczego zatem jesteśmy trapieni przez to pytanie? Bądź przekonany, że masz tę ignorancję, porzuć zmagania porzucenia przywiązania do tego zmiennego świata z jego współistniejącymi cyklami narodzin-śmierci. To jest tylko inny dowód na tę ignorancję sprzeczać się czy ta A-jnana odnosi się do Brahmam lub wyłania się z Jivi. Zapewne to jest znacznie bardziej niezbędne by koncentrować się na metodach przez które Ignorancja może być odrzucona. Z tego względu to z pewnością doprowadzi do mądrości lub Jnana. Jnana jest Światłem, Ignorancja jest ciemnością. Ciemność może się utrzymywać do czasu gdy Światło załśni.

Wewnętrzne Dociekanie

“Wszystko zniknie i straci indywidualność z pojawieniem się Jnana, Najwyższej Mądrości” mówi Mędrzec Vasishta do Ramy. “Rama!, on radzi, “Musisz zrozumieć jak ta nie-wiedza wzrasta i jakim sposobem może być zniszczona”.

Jest jedna tajemnica ukryta w tej radzie. Wieki dociekań przyniosły klęskę w odkrywaniu tajemnicy – skąd powstał Kosmos? Jak się pojawił? Jeśli miałby Osobową Przyczynę dociekania mogłyby odnieść sukces. Kosmos lub Jagath nie jest takim obiektem. Pytanie “Jak się On pojawił?”, “Z czego On powstał?” są dokładnie na równi z pytaniem, “Jak ‘wąż’ pojawił się na ‘linie’ i spowodował ‘prerażenie’?” Tylko lina tam istnieje; wąż został nałożony na nią, podczas zmierzchu, przez wadliwy intelekt patrzącego. To jest powiedziane, ze względu na iluzję stworzoną przez Rozumowanie. Innymi słowy, ignorancja jest podstawą złego zrozumienia.

Brahmam jest ‘liną’: Jagath jest ‘wężem’ nałożonym na niego przez Rozum dotknięty przez iluzję. Rozpoznamy Brahmam jako Jagath; bierzemy jedną rzecz

za inną, tak długo jak ta przypadłość nami rządzi. Zatem najlepiej wywnioskować, że Jagath jest obiektem zrodzonym z takiej ułudy i umocnionym tylko przez niedołężny intelekt i nie może nigdy być prawdziwy. Kiedy ułuda odejdzie, kiedy niedołęstwo zaniknie, tym spowodowany Jagath także zniknie.

“Aham Ajnah”, “ **Jestem ignorantem**”. Każdy musi sam z siebie rozpoznać ten fakt. On nie może uciec czyniąc samemu sobie to oświadczenie. Wniosek ustalony w świętych tekstach i pismach jest taki, że to wszystko jest Brahmama. Odkładając to na bok, jeśli jednostka ciągle uważa, że ona jest ‘Ja’, ona twierdzi, że ona jest jedynie Ajnani, Ignorantem.

Mogą powstać wątpliwości, czy w ogóle jest możliwe zapomnieć siebie i wierzyć, że jest się czymś jeszcze. Już zauważyliśmy, że akceptacja Mithya (Prawdy zanieczyszczonej Nieprawdą) jest znakiem ignoranckiej osoby. W zmiernym, fałsz jest nakładany na Prawdę; wąż jest wizualizowany na linie, leżącej na drodze.

Ułuda atakuje świadomość i więzę Buddhi (umysł), tak więc one zapominają, że ich rzeczywistą naturą jest Ananda lub ekstaza zachwyty. One nakładają na siebie ograniczenia indywidualności i rozważają je jako Jivas. Chętne są wierze, że szczęście jest poza nimi w obiektywnym świecie i one siebie wciągają w Samsar, ruchomy, zmienny, niespokojny świat. One cierpią bliźniacze uderzenie losu (przeznaczenia) i fortuny.

Takie osoby są uczone przez Sruthi, Vedy i święte teksty, przemiany swego życia poprzez konsekwentne dążenie do poznania i zrealizowania Atma (Boga).

Protagonisci Adwaita nie są zaangażowani w udowadnianie, że jest rzecz zwana Ignorancją lub Ajnana. “Ja nie jestem szczęśliwy; Ja nie mam radości; Ja chcę jej; Ja muszę ją osiągnąć”. Takie tęsknoty kształtują Jednostkę lub Jivi. Ta postawa jest rdzeniem Ignorancji. Więc jeśli szukasz jak zniszczyć ignorancję, która dzieli i udaremnia, ta postawa musi być przemieniona i przekonanie, że “Ja jestem ucieleśnieniem szczęścia, Ja jestem Jeden który realizuje Pragnienia” winny być kultywowane. Osoba, która ma stałą postawę ma Jivathawa Buddhi, jednostkową wiedzę, i ten kto ma drugą wiedzę ma Jnana lub Uniwersalną Mądrość. Niosąc obciążenie nie istniejących problemów, kopiąc proch w roztargnieniu, wiążąc się bezradnie do koła narodzin i śmierci człowiek przeklina siebie w desperacji. Adwaitic Teksty powstały aby ostrzec człowieka przeciwko tej Ajnana i wzbudzić w nim Jnana, która może go uratować od nędzy i błędów. Prawdziwie mówiąc jesteśmy Ajnana, tak długo jak długo czujemy, że jesteśmy więźniami. W rzeczywistości, nie zostaliśmy stworzeni; nie jesteśmy ograniczeni lub skróceni lub związani. Wiara, która zakorzeniła się, zwana, “Jest Jagath, który zawiera mnie wraz z innymi podobnymi poszukiwaczami szczęścia, w tym poszukiwaniu, Ja spotykam radość i smutek, i spotykam narodziny i śmierć” – to jest fundamentalna Ajnana.

“Stajemy się tym czym są nasze myśli”. Te myśli o ważności świata obiektywnego i znaczeniu radości z niej czerpanej pomimo, że emanują z Ajnana kształtują nas od granic(środk). Powód dlaczego jesteśmy złapani w to kształtowanie leży w nieobecności czterech wymaganych rzeczy:

1. **Baczności dla Adhyatmic Gain (duchowego postępu);**
2. **Stalej Wiary;**
3. **Oddania i;**
4. **Łaski Boga**

Nawet jeśli jedno z tych czterech jest nieobecne, człowiek nie może doświadczyć najwyższej Błogości Absolutu. Nasze wgłębianie powinno nie być skierowane do oczywistego i powierzchownego. Ta linia dociekania może nas mylnie doprowadzić do wiary, że nie ma Kosmosu. To sprawia, że zapominamy, iż to nasz umysł wytworzył tę panoramę kosmicznych proporcji i prezentuje je nam jako Prawdę. To zaprawdę dziwne, że ten ogromny Kosmos ostatecznie zależy czy 'Ja' poznaje go jako takim czy nie! "Jeśli czujesz, że jest takim, jest takim; jeśli czujesz że nie jest takim, takim nie jest!" To znaczy, że musimy wejść głęboko w ten proces umysłu człowieka. **Czy jest jakaś sposobność kiedy nasze twierdzenie prowadzi do istnienia rzeczy i nasza negacja skutkuje jej zniknięciem?. Lub czy jest ten wniosek wytworem wyobraźni ?**

Dociekanie tej linii może niewątpliwie odkryć Prawdę. Kiedy lina jest widziana w ciemnościach, przez pomyłkę, przez ignorancję, wąż powstaje i ukazuje się na jej miejsce, wypierając prawdę liny. Z tego samego powodu, kiedy prawda jest poznana, i patrzący czuje, "To nie jest wąż; to jest lina", wąż znika, dlatego, że był zwykłym 'fałszem'. Więc, czucie i myślenie jest w stanie stworzyć węża i także go zniszczyć. Twierdzenie stwarza; negacja niszczy. Obydwa są procesami myślenia, które mogą być klasyfikowane jako 'myśli'.

Pomimo, że one są zróżnicowanego poziomu i rangi, wszystkie one są po prostu myślami. Gdzie te myśli powstają? Czy są wolne by powstawać spontanicznie? Odpowiedź na to pytanie jest taka: "Buddhi Karma Anusaarini". "Nasz intelekt podąża prowadzony przez naszą aktywność". "Myśli powstają zgodnie z przywiązaniem, które ktoś rozwinął i rezultatami, które ktoś przewiduje ze swych działań". Pierwszym motywem działania jest, "Ja muszę osiągnąć szczęście i harmonię". Ten motyw powstaje z ignoranckiego przypuszczenia, że świat jest realny.

Edukacja ... mądrość, zwykła mądrość pozbawiona rozróżniania, działanie bez dyskrecji (uznania), erudycja pozbawiona przenikliwości, moc nie usprawiedliwiona przez referencje, oświadczenie nie oparte na prawdzie, muzyka pozbawiona melodii, adoracja nie zagłębiona w oddaniu, osoba pozbawiona zwykłego poczucia charakteru, student nie obdarzony skromnością i dyskusja, która fałszywie inspiruje. Te służą bezużytecznemu celowi.

W odniesieniu do wiedzy czerpanej ze świętych tekstów, każdy powinien osiągnąć mądrość przez doświadczenie. Wiedza bez osobistego doświadczenia jest daremna. Mądrość tkwiąca w nas będzie bez użytku jeśli jest statyczna. Ona tylko przybierze formę zwykłej uczoneści. Jeśli taka nauka jest brana z ambicją praktyki jest godna uznania (zaszczytna). Osiągnięcie i pokazywanie bogactwa będzie bez wartości jeśli to nie jest poświęcone i wydawane dla dobrobytu świata. Podobnie zwykłe przyswajanie wiedzy z książek jest bezwartościowym ćwiczeniem. Wiedza zostaje pobłogosławiona tylko kiedy jest

przekształcana w działanie, które promuje dobro ludzkości. To przekształcanie wiedzy w doświadczenie jest możliwe tylko kiedy każdy przechodzi poprzez trzy stany; Rozumienia (Jnatum), Uświadomienia (Drashtum) i Wchodzenia (Praveshtum).

Najpierw każdy musi nauczyć się o bezcennych prawdach zawartych w świętych tekstach od weteranów na tym polu. Kiedy nauczysz się o nich to rzeczywiście zainteresujesz się nimi. Wówczas rozwiniesz pragnienie uświadomienia tych prawd jakimkolwiek kosztem. To jest pierwszy stan Poznania (Rozumienia).

W drugim stanie ty ostrożnie przeglądasz, badasz i zbierasz takie święte teksty gdziekolwiek mogą być dostępne. Czytasz i bezpośrednio sobie je uświadamiasz. Z wielką wytrwałością dociekasz, pojmując i ciesząc się nimi. Tym sposobem czerpiesz pewną satysfakcję, że rozeznałeś pewne gruntowne prawdy. To jest drugi stan Uświadomienie.

To nie dość jeśli uczyniłeś postęp w pierwszych dwu stanach. Musisz doświadczyć co jest znane i widziane. Poprzez otwieranie areny doświadczenia każdy powinien czuć pełną identyfikację z Idealem. Jeśli ktoś leży po spożyciu żywności to spowoduje niestrawność. Jednakże jeśli ktoś spożywa codziennie wymaganą ilość pożywienia i wykonuje jakąś fizyczną pracę to zostanie strawione i przekształcone w krew i zaoferuje [siłę]. W ten sam sposób powinniśmy przekształcić w doświadczenie i akcję co zobaczyliśmy i poznaliśmy poprzez wdrożenie (przyswojenie) tego i zużytkowanie tego dla postępu naszego kraju i dobrobytu ludzkości.

Łatwo jest zapamiętywać fragmenty z książek i dostarczać lekturę. Wiedza osiągnięta jedynie poprzez czytanie książek jest wiedzą książkową. To jest zwykły i pospolity typ wiedzy. Co zostało usłyszane, zobaczone i zrozumiane powinno być stosowane w praktyce co najmniej do pewnego stopnia. To jest stan Wchodzenia.

Starożytne uświęcone tradycje zawierały kilka cennych prawd. Nie do oceny klejnoty leżą w nich ukryte. Wiele naukowych teorii odnoszących się do atomu znajduje się tu także. Studenci powinni szukać odkrycia tych ukrytych prawd i zaprzęgnąć je do starań dla dobrobytu ludzi. Musi w nich istnieć potrzeba tak samo jak determinacja do zgłębienia nieodkrytych prawd. Nie powinni spocząć zadowoleni z przekazanych dyskursów i ukazujących się na forum dyskusji.

Tylko ci posiadający rzeczywistego ducha dociekania mogą rozpowszechnić prawdziwą wiedzę w świecie. Zwykła powierzchowna wiedza będzie bez wartości. Nie ma wiedzy, która może przewyższyć wiedzę czerpaną z bezpośredniego doświadczenia. Musi być osiągnięta poprzez samo-staranie, inicjatywę, determinację i wytrwałość. Powinno być użytkowane dla postępu technicznego i wzrostu produkcji, które spowodują postęp kraju.

Jest konieczne czerpać mądrość z doświadczenia lecz jest równie niezbędne rozwijać zdolność rozróżniania, która pozwoli nam na jej zatrudnienie dla dobra kraju. Edukacja bez rozróżniania, i mądrość bez rozeznania są bez użytku. Edukacja jest jedną rzeczą a rozróżnianie jest całkiem inną. Rozróżnianie jest zdolnością, która umożliwia nam rozróżniać dobre od złego i dawać nam zdolność decydowania jak wiele znaczenia powinno być poświęcane różnym aspektom w

danej sytuacji. Rozróżnienie jest składnikiem mądrości. Bez rozróżnienia nikt nie może podążać właściwą ścieżką. Okazywanie rozróżniania to oznaka przenikliwości, w każdym działaniu. Poprzez badania energii atomowej każdy może wynaleźć niszczącą broń, która może w sekundę zredukować do pyłu cały świat. Ta sama energia atomowa może pomóc nam generować miliony kilowatów energii elektrycznej, która może być spożytkowana dla przemysłu i rolnictwa, przekształcając kraj w uśmiechnięty ogród. Wykształcona osoba powinna okazywać rozróżnienie w takiej materii i przyjmować właściwy kierunek działania. Odkrycia człowieka i wynalazki nie powinny służyć złemu celowi, który prowadzi do katastrofy i zniszczenia. Rozróżnianie prowadzi nas jeśli właściwie jest stosowane do zwiększania produkcji i promowania dobrobytu ludzi. Człowiek obdarzony mądrością i rozróżnianiem będzie szanowany i czczony nawet mimo, że nie ma bogactwa i pozycji. Osoba pozbawiona mądrości i rozróżniania może nigdy nie rozkwitnąć duchowo nawet jeśli może być znakomitym wykładowcą, wybitnym naukowcem lub multi –milionerem. Ktoś bez mądrości i rozróżniania nie może nawet rozróżniać pomiędzy dharma i adharma. Zatem każdy student musi osiągnąć mądrość i rozróżnianie bez [odpoczywania] po osiągnięciu teoretycznej wiedzy. On powinien osiągnąć daleko-skierowaną wizję wraz z mądrością i użyć jej dla podnoszenia społeczeństwa.

W odniesieniu do mądrości, rozróżniania i doświadczenia, każdy powinien także posiadać inspirujący zdrowy rozsądek. On nie może być zdobyty z książek. Żeby go zdobyć ktoś musi podróżować obszernie. To dla tego celu nasi przodkowie chodzili na pielgrzymki by zobaczyć, mówić i dotykać stóp świętych ludzi w świętych miejscach. Oni także widzieli wiele miejsc i obiektów w tym różnorodnym wszechświecie Boga i czerpali stąd cenne lekcje. Jest kilka obiektów w naturze, które uczą ważnych lekcji udzielają mądrości. Rozwijanie zdrowego rozsądku opiera się na zrozumieniu pochodzenia i natury takich obiektów.

Każdy powinien pojąć znaczenie historii, kultury i cywilizacji i je propagować. Każdy kto zamierza przedsięwziąć takie propagowanie musi przede wszystkim zrozumieć naturę duszy. W tym świecie jest kilka dziedzin nauki jak fizyka, muzyka, literatura, sztuka i matematyka. Z wszystkich tych form wiedzy, **samo-wiedza jest najwyższa**. Bez jej osiągnięcia ktoś nie może cieszyć się żadnym pokojem. Pomimo, że ktoś zyska sławę i uznanie w świecie, nie doświadczy szczęścia bez Samo-wiedzy(poznania). “Poznanie Duszy”, “Poznanie Boga” i “Duchowe Poznanie” – wszystkie te wyrażenia oznaczają tę mądrość, która promuje pełną świadomość duszy i Boga. Samo-poznanie jest poznaniem poprzez nabycie, kiedy wszystko jest znane. Osoba z samo-wiedzą może zaprawdę być okrzyknięta jako wszystko-wiedząca.

Świecka nauka nie może przynosić nam absolutnego pokoju. Samo-poznanie samo może pomóc nam przekroczyć morze smutku. Więc wszyscy powinni dążyć do osiągnięcia tego Samo-poznania, które może być osiągnięte przez oczyszczenie umysłu. **Oczyszczenie umysłu można osiągnąć poprzez pobożne czyny, święte akty, dobroczynność, współczucie i oddanie (czczenie).** **Bezinteresowne działania**

poświęcone Bogu oczyszczają serce. Słońce Mądrości świta w czystym sercu. Świt takiej mądrości podnosi Człowieka do poziomu Boga.

Ludzkie wysiłki konstytuują pierwszy krok w ludzkich zmaganiach dla osiągnięcia tego najwyższego stanu Boskości. Łaska Boga jest drugim niezbędnym czynnikiem. Każdy może dążyć do i osiągnąć samo-poznanie. Mężczyzna i kobieta, bogaty i biedny, wszyscy mają prawo rozpalić w sobie płomień duchowej mądrości. Różnice ras i religii, kast i wyznań nie wchodzi w drogę. Nie ma znaczenia czy ktoś ma świeckie wykształcenie, brak podstaw w wiedzy fizycznej, lub nie zna się na światowych tradycjach. We współczesnym świecie nie jest tak łatwo osiągnąć to Samo-poznanie. Wszyscy tak samo, każdy potrzebuje nie rezygnować z wysiłków w nastroju frustracji i desperacji (rozpaczy).

Pewni ludzie nieugięcie poszukują duchowej wiedzy kosztem świeckiej nauki. To nie jest pożądane. Oni tracą obydwie i błędzą bezcelowo pomiędzy obydwojma; takie kłopotliwe położenie także jest niepożądane. Nauka świecka nie może być zanedbywana. Jest dobroczynna dla osiągnięcia duchowej wizji w czasie poszukiwania biegłości w świeckich tradycjach. **Więc, młodzi powinni koniecznie poświęcać każdego dnia trochę czasu na medytowaniu Boga.**

Młody człowiek powinien skoczyć w sferę działania i dążyć według najlepszych swych możliwości do budowania odrodzonych Indii, i szczęśliwego pokojowego świata. Muszą pozbywać się pożądania władzy. Pragnąc wykorzenienia korupcji i niemoralności, i potrzeba ciężkiej pracy powinna stanowczo być wszczepiona w serce każdego studenta. Przyszłość Matki Indii zależy od nich i ona czeka na nich. Nawet tak to jest obowiązkiem każdego dziecka służyć i chwalić swą matkę, to jest wiążący obowiązek każdego dziecka Matki Indii by uczynić ją szczęśliwą. Służba Rodzinnemu krajowi bezinteresownie powinna być uświęconą ideą każdego życia. Tak więc to jest obowiązek wszystkich Indyjczyków angażować się samym w oddaną służbę Matce Indii. Taki obowiązek w naszej części może nawet być opisany jako kształtowanie części 'Desa niti' (uszlachetnianie charakteru jednostki vis-a-vis jej kraju rodzinnego). Zatem każdy student musi wpajać w siebie szeroką perspektywę narodowej jedności i integracji. Osoba bez charakteru nigdy nie może podnieść siebie ani być użyteczna dla kraju.

Poświęcenie także jest aspektem charakteru. To jest jedna z jakości, którą młody człowiek powinien wchłonać. Często się uważa, że charytatywne i filantropiczne działania kierują się ku poświęceniu. Lecz jest wielka różnica pomiędzy dobroczynnością i poświęceniem. Ludzie dobroczynni dają tylko część swych dochodów innym. Darowanie ziemi, rozdzielanie żywności, współudział w pracach fizycznych i rozszerzanie edukacji i wiedzy należą do tej kategorii. Poprzez akty dobroczynne człowiek nigdy nie rezygnuje z wszystkiego co ma. Ktoś nie jest kierowany by zrodzić się w nędzy jeśli czyni akty charytatywne. **Idąc krok wyżej niektórzy zatrzymują dla siebie tylko co jest konieczne (niezbędne) i resztę oddają dla społeczeństwa.** Tacy ludzie zyskują najwyższe uznanie w świecie. Nasze święte teksty przepisują aby część czyjejś posesji była oferowana dla biednych i bezradnych. Zanedbując to nieroztropnie każdy powinien nie akumulować lakhs rupii w samolubny, bezduszny, nieuczciwy i niesprawiedliwy sposób jako skapiec.

Taki sknera stanie się ofiarą katastrofy lub degradacji wcześniej lub później. To jest nieuniknione.

*Bogactwo zgromadzone w nieuczciwy sposób jest rezultatem eksploatacji krwi biednych. Młody człowiek powinien nie stawać się niewolnikiem takiej nieuczciwej egzystencji i adoptować eksploatację jako sposób życia. Nawet Bóg nie wybaczy takiego samolubnego wyzyskującego życia. **Ten kto gromadzi bogactwa bez dawania i uszczęśliwiania innych będzie potępiony po śmierci; potomstwo takiego człowieka także będzie potępione** [można tu mówić o karmie czyli przyczynie i skutku lub samopotępieniu ponieważ Bóg jako Pełnia Miłości i Miłosierdzia nie potępia nigdy – przypis tłumacza].*

Są czterej spadkobiercy do zasobnego bogactwa. Pierwsze to Dobroczynność; drugie Król. Ogień jest trzecim spadkobiercą i złodziej czwartym. Pierwszy pretendent to Dobroczynność i główna część jest mu przydzielona. Studenci powinni rozpoznać gruntowne znaczenie tej prawdy i spożytkować bogactwo, które osiągnęli dla dobrobytu ludzkości.

***Poświęcenie jest najwyższym stopniem.** Każdy kto ma prawdziwego ducha poświęcenia oddaje innym bez jakiegokolwiek wahania i zastrzeżenia, z uśmiechem i gładko, nawet jego najdroższe i najwyższe posiadanie. Oddawanie owoców działania Panu jest prawdziwym poświęceniem. Tyagi nie wzdryga się nawet poświęcając swe ciało, uważając je za bezwartościową słomę. Poświęcenie znaczy coś więcej niż rezygnowanie z bogactwa, złota i materialnych rzeczy. Złe jakości jak nienawiść, zazdrość, gniew i złośliwość, które stają się zakorzenione w człowieku przez wiele czasów-życia powinny być odrzucone. Nie ma wyższego szczęścia od uzyskanego z poświęcenia. Tylko ci, którzy się poświęcają są dziećmi nieśmiertelności ponieważ żyją na zawsze.*

Kiedy studiujemy naszą epikę i legendy przechodzimy przez wiele postaci, które ucieleśniają takiego ducha poświęcenia. Imperatorzy jak Sibi i Bali, bohaterowie jak Dadhichi i Karna należą do tej znakomitej linii. My potrzebujemy dzisiaj takich osób ożywianych przez ducha poświęcenia wśród politycznych liderów i studentów. Oni powinni zapomnieć o samolubstwie, zmiażdżyć egoizm, rozwiązać pożądania (pragnienia) władzy, i dać koniec małostkowości umysłu, i zobowiązać się samym do sprawiedliwości i promowania dobrobytu społeczeństwa.

Niestety słowa tracą swe znaczenie. Poświęcenie, sprawiedliwość, prawość i służba straciły swe znaczenie i zdegenerowały się do biznesu. Samolubstwo wyłoniło się ogromne i tańczy jak niszczący demon wśród studentów, polityków i nauczycieli. Domaganie się władzy i pożądanie pozycji znalazły się na szczycie myślenia człowieka. Nasz kraj, który był zawsze czczony jako kraj poświęcenia, oddający się dociekaniom i pokucie, zdegenerował się do prawdziwego miejsca gry ulotnej uciechy. I to jest powód wielu nieszczęść i dolegliwości (bólczek) kraju.

Ten stan myślenia musi się skończyć i wtedy będzie szansa na lepsze, wtedy nasza historia powtórzy się i nasza chwała ożyje. Tysiące uświęconych dusz powinno powstać z pośród was. Każdy młody Indyjczyk powinien się wzbogacać w ducha poświęcenia.

Poświęcenie jest słodsze aniżeli radość. Poświęcenie powinno stać się celem życia. Tylko poprzez poświęcenie ktoś może osiągnąć pokój (spokój). Żal (smutek) nie odejdzie od nas tak długo jak umysł nie jest sam w pokoju. Agonia mieszka w nas zawsze. Bez uspokajania duszy jakakolwiek ilość bogactw będzie bez użytku. Zrzekanie się owoców działania z beznamiętnym umysłem ma prawo być nazywanym poświęceniem. Czystość umysłu sama może przynieść ten spokój. Upanishads oświadczały pełnym gardłem, że poświęcenie samo prowadzi do nieśmiertelności. Poświęcenie jest główną cechą czystości. Zatem każdy student musi wchłaniać i okazywać ducha poświęcenia w swym życiu. Nie powinien stawiać się ofiarą choroby uciech.

Niestety szerzy się opinia wolno krążąca, że edukacja jest dla pracy a nie dla rozszerzania oświecenia. To jest godne ubolewania (żałosne). Mądrość jest oświeceniem. To jest celem edukacji by świecić światłem mądrości. Taka mądrość obdarza człowieka prawdziwą mocą. Mądrość umożliwia nam rozpoznanie wzajemnego pokrewieństwo obiektów i jednostek (rzeczy i osób) i poznanie precedensów i następstwa każdego obiektu (każdej rzeczy).

Jak może to oświecenie wejść w istotę ludzką? Poprzez słuchanie i studiowanie wielkich ksiąg jak Vedy, Vedanty, Upanishads, Koran, Granth Saheb, biografii chwalebnych dusz, książek dotyczących nauk fizycznych i technicznych i psychologicznych, każdy zyska światło. Jednocześnie z mądrością rozróżniające podejście i logiczne myślenie można osiągnąć poprzez ich czytanie. **Każdy nie powinien polegać w całości na wiedzy czerpanej ze świętych tekstów lecz polegać na mądrości pojawiającej się z doświadczenia.**

Kształt i treść edukacji musi się zmienić. Profesor Gunnar Myrdal ze Sztokholmskiego Uniwersytetu wizytując Delhi w 1972 roku, powiedział, "System edukacyjny Indii nie jest postępowy. Rozwija mentalność, którą nie powinniśmy sobie brudzić rąk". Wszyscy Indyjczycy, szczególnie studenci powinni zreasumować te słowa. To wskazuje główny punkt skłonności naszych studentów aby wieść wygodne życie pośród elektrycznych wentylatorów, wypoczywać w klimatyzowanych pomieszczeniach, unikając fizycznej pracy, jej nacisku i obciążenia, potu i kurzu, nawet bez zmięcia jednego fałdu ich prasowanych ubrań. Ta postawa jest dalekim krzykiem od ideału postuszeństwa i skromności (pokory) wzbudzonej przez edukację. Studenci powinni przekazywać ludziom wokół siebie w społeczeństwie święte idee, które wchłonęli. Oni muszą skoczyć jak młode tygrysy na arenę wiosek i oczyścić je ze wszelkiego rodzaju zanieczyszczenia. Muszą uczyć i szkolić niepiśmiennych mieszkańców wsi żyć przyzwoicie i z godnością. Studenci muszą starać się iść wraz z wieśniakami i prowadzić ich naprzód. Dzisiejsi studenci powinni zapewnić wzniosłe ideały życia dla świata poprzez swój wzorowy przykład życia.

Wieczne Prawdy

Vedy są Matką wszystkich Sastras. Vedy emanują z Samego Boga jako wdech i wydech. Wielcy mędrzy, którzy byli ucieleśnieniem skarbu osiągniętego przez długie ascetyczne praktyki, otrzymali Vedy jako serię dźwięków i rozszerzyli je po całym świecie poprzez ustny przekaz zasad dla uczniów. Odkąd to było 'słyszane' i zachowywane przez pokolenia, Vedy są znane jako Sruthi, 'to co było usłyszane i wysłuchane'. Vedy są bez końca. Kto stworzył Vedy? Do tej pory nie jest możliwym ustalenie ich imion. Ci, którzy je recytowali być może nie mieli pragnienia zdobycia sławy, z tego względu ich imiona nie są nigdzie wspomniane w Vedach. Czy mogli oni nie przywiązywać wagi do swych imion, lub klanów lub sekt, lub prawdopodobnie nie mieli krewnych i znajomych lub klanów. Kimkolwiek on lub oni mogli być mędrzy byli z pewnością mistrzami wszelkiej wiedzy, z tego względu poczucie równości i pokoju (opanowania) znajdowane w Vedach jest wewnętrzną jakością tylko takich mądrych osób. Tak więc jest bardzo właściwe wnioskowanie, że Vedy zostały dane światu tylko przez osoby obdarzone wszelką mocą.

Słowo 'Veda' pochodzi z korzenia 'Vid', znaczącego 'wiedzieć', "Vidana thu anena ithi Vedah", "Ten, który odkrywa i czyni jasną wszelką wiedzę jest Veda". Veda może być opanowana nie przez ograniczony intelekt ani przez ograniczone doświadczenie. Święte Vedy instruuja wszystkiego co każdy potrzebuje dla swego duchowego postępu. Instruuja każdego znaczenia i metod przewycięzenia wszelkiego smutku i żalu. Instruuja każdego wszelkich duchowych dyscyplin, które mogą dać niewzruszony pokój. Nikt nie zrozumiał prawidłowo początku Ved ani ich końca. Więc jest to okrzyknięte jako Anaadi (Bez początku) i Sanathana (Wieczne). Odkąd pierwsza i ostatnia Veda nie są znane to jest Nithya, Wiecznietrwające. Inteligencja ludzi jest skażona lecz Vedy nie mają śladu skażenia, stąd wniosek, że to nie może być ludzki wytwór. Więc Vedy także są charakteryzowane jako A-pourusheya (Nie-osobowe).

Vedy są swym własnym autorytetem. Każdy Vedyjski dźwięk jest święty ponieważ jest częścią Ved. Ci, którzy mają wiarę w Vedy i ich autorytet mogą osobiście tego doświadczyć. Wielcy mędrzy byli nagrodzeni takim doświadczeniem i oni wychwalali je jako źródło mądrości. Te doświadczenia nie są związane czasem i przestrzenią. Ich ważność i wartość może być rozpoznana nie tylko w Indiach lecz przez ludzi wszystkich krajów. One ustanowiły podstawowe prawdy, które winny być podkreślone.

*Religia Vedyjska powstała nie wiemy kiedy; inne przysły później. Taka jest różnica. Więc jeśli Absolut był poznany sukces nie był możliwy tylko z pomocą umiejętności i siły, którą ma człowiek. Ludzka inteligencja może operować tylko w ograniczonym zakresie. Buddhigrahyam atheendriyam. Lecz Vedy są poza zasięgiem inteligencji. **Inteligencja jest ograniczona. Może badać tylko fakty odkrywalne przez zmysły i doświadczenie do nich odnoszone. Może działać tylko w sferze widzialnej, realnej.***

Matka Veda była życzliwa dla swych dzieci – ludzkiej rasy. Dla uświęcenia ich dążeń i podniesienia rasy, ona ustanowiła poczucie Czasu – i jego składników, lat, miesięcy, dni, godzin, minut i sekund. Nawet bogowie, było deklarowane, są wiązani do Czasu. Jednostka lub Jiva jest złapana w koło Czasu i Przestrzeni i

obraca się z nimi, nieświadoma o jakichkolwiek sposobach ucieczki. Lecz prawdziwie ona jest poza zasięgiem Czasu i Przestrzeni. Vedy są zajęte zadaniem spowodowania by [indywidualny – jednostka] poznała tę Prawdę, i wyzwaniem jej z jej ograniczoności. Matka Veda jest współczująca; śpieszy by wyzwolić swe dzieci od wątpliwości i niezadowolenia. Nie ma pragnienia wzburzać lub wprawiać w zakłopotanie; mądry człowiek wie to dobrze.

Grawitacja istniała na ziemi od niepamiętnego czasu. Ma swe pochodzenie od momentu Stworzenia Ziemi. Ziemia i Siła Grawitacji są obie nierozdzielne, nie dające się odróżnić. Lecz ponieważ to jest rozpoznawalne przez niewielu lub ponieważ nie jest to widzialne jako takie będzie głupotą zaprzeczanie jej istnieniu na Ziemi. Lecz faktem jest, że nikt nie znał istnienia tej uniwersalnej siły, pomimo, że ona była zawsze wraz z Ziemią! Siła działała nawet jeśli człowiek nie był jej świadomy. W końcu po zanalizowaniu różnorodnych zasad i obserwacji różnych doświadczeń Zachodni fizyk Newton ogłosił, że Ziemia posiada siłę grawitacji. Świat przyjął jego stwierdzenie i uwierzył w tę prawdę. Lecz siła działała cały czas, nawet przed oświadczeniem Niutona. Nie zaczęła działać nagle, kiedy eksperymenty to wykazały.

Vedy są Wiecznymi Prawdami; one istniały nawet przed tym jak ludzie tego kraju odkryli, praktykowali i doświadczyli ich. Jak Zachodni fizycy ogłosili istnienie siły grawitacji po swych eksperymentach, starożytni tego kraju zademonstrowali wewnętrzną autentyczność Ved poprzez ich własne doświadczenie. Tutaj również Vedy istniały długo przed tym jak zostały odkryte i zastosowane w praktyce. Prawo Grawitacji Niutona dała korzyść całemu światu; oni doświadczyli uniwersalnych prawd odpowiednich do wszystkich miejsc i czasów. One nie są ograniczone tylko do krajów Zachodnich. **Więc także Vedy są Prawdą, nie zaledwie dla Bharath lecz dla wszystkich ludzi na ziemi.**

Nie jest właściwe przypisywać, że Bharath lub Indie są miejscem narodzin Ved. Najwyżej co może być powiedziane to to, że one zostały odkryte przez ludzi Bharath. Pytać dlaczego zdarzenie jednego miejsca nie zaszło w innym jest także znakiem zakłopotania umysłu. Boski Autor decyduje co i gdzie powinno się wydarzyć. Jak On decyduje tak się dzieje. Atmosfera Indii była dogodna dla objawienia i rozwoju Ved. Vedy zostały zapisane w sercach mędrców tego kraju, tych Karma-bhoomi, tych Yoga-bhoomi i tych Thyaga-bhoomi. Inne kraje realizowały Bhoga tak więc ich atmosfera była obciążona światowymi dążeniami i osiągnięciami. Przesłanie Vedyjskie zatem nie mogło być łatwo tam zrozumiane. Odkąd w Indiach duchowe poszukiwanie były szczerze realizowane, wraz z materialnym celem, tutejsi ludzie mieli wielkie szczęście z Veda Matha, Matki Vedy, ucieleśnionej.

Oczywiście to nie znaczy, że Veda Matha nie błogosławiła innych krajów lub jest tam nieobecna. Jest jak siła grawitacji obecna wszędzie. Veda jest wszechobecna. Bohaterscy mędrcy Bharath byli w stanie przyjąć (otrzymać) Przesłanie Ved jako rezultat ich Sadhana (ścieżki duchowej) wyrzeczenia i nieprzywiązania tak samo jak ich zdolności koncentracji, i doświadczenia Błogości wynikającej z jej praktykowania. Byli tak bezinteresowni i pełni współczucia i miłości, że dzielili się

z tymi, którzy zbliżali się do nich tym co słyszeli i radośnie doświadczali. Zatem są oni nazywani “Manthra Drshita”. Przez długą linię ich dyscypliny przestanie przeszło przez wieki i rozlało się po kraju. Jak narastająca powódź, tajemnice Ved były ‘uświadomione’ przez Mędrców jako Drshitas. Bharathiyas, ludzie tego kraju, są dobrze świadomi tego długu [wdzięczności].

Święte teksty Indii - the Vedas, Vedangas, Upanishads, Smrthis, Puranas and Ithihasas – są składnicą gruntownej mądrości. Każdy z nich jest oceanem słodkiego krzepiącego mleka. Każdy jest święty i uświęcony. Wody Oceanu nigdy nie mogą być ograniczone w objętości jakkolwiek wiele pomp włączysz by go osuszyć. Ogromne ilości wody zmieniają się w parę przez ciepłe promienie słońca, tworząc chmury, i wracając na ziemię jako deszcz. To pomaga uprawom zbóż i chroni roślinność zielonego łądu. Ciekawością jest, że mimo tego ogromnego parowania i ulewów poziom oceanu nie obniża się nawet o cal. Ponadto nawet przez tysiące żywotów rzeki leją swe wody do morza; poziom nie zwiększa się. Podobnie osoby, które uzupełniają swą wiedzę ze świętych tekstów z uświadomieniem ich ważności poprzez praktykowanie lekcji w nich zawartej nie są dotknięte przez pochwałę lub obwinianie, jakkolwiek jest ich ilość. Ich serca pozostają czyste, nienaruszone i spokojne. Święte pisma Indii są bastionem takich krzepiących lekcji.

Jednakże każdy może wchłonąć te lekcje tylko do zakresu swej cierpliwości i zdolności intelektualnych. Po opanowaniu tekstów i osiągnięciu doświadczenia wprowadzając lekcję w rzeczywistą praktykę, każdy może dzielić się światłem i radością z innymi. Teksty Indii opierają się na wartościach rzeczywistej praktyki i potrzeby utwierdzenia prawd poprzez wpływ ich doświadczania.

Jeśli osoba pragnie zrozumieć jasno święte księgi i święte teksty Indii, by wchłonąć ich przestanie, musi nauczyć się języka Sanskryckiego; nie może unikać tej odpowiedzialności i tego obowiązku. Najmniejsza wzmianka o Sanskrycie natychmiast wzbudza wśród wielu z nas uprzedzające postawy. “To jest martwy język umierającej kultury; jest podnoszony przez fanatyczne przywiązanie antycznego konserwatyzmu”, współcześni nowocześni wyznają. Potępiają język jako przetrwały tylko w nieznaczących formułach, w szybko zanikających rytuałach i ceremoniach, słubnych rytuałach i innych ulotnych ćwiczeniach. To jest bardzo trudny język do nauki, mówi się. Taka wiara wkopała się głęboko w umysły współczesnych. Te banalne opinie i fałszywe postawy należy wyegzorcyzmować (wypędzić) z umysłu ludzi.

Sanskryt jest nieśmiertelnym językiem; jego głos jest wieczny; jego wołanie przez wieki. Osadził podstawowe pożywienie z wszystkich języków świata. **Cziczcie Sanskryt jako Matkę języków.**

Nie ignorujcie jego wielkości mówiąc o nim lekceważąco. Kiedy zapragniecie ugasić pragnienie nektaru oferowanego przez Vedy musicie nauczyć się Sanskrytu. Żeby interpretować i rozwinąć ich wewnętrzne tajemnice, mędrzy pozostawili za sobą teksty książek nauk tymczasowych jak gramatyka, poezja, filozofia i astrologia. Ich badania i książki obejmują kilka pól wiedzy jak astronomia, geografia, prawoznawstwo, etyka, epistemologia, muzyka, psychologia i retoryka.

Zachodni badacze są poruszeni cudami astronomii, którą odkryli i prawdami rozwikłanymi w innych naukach; oni skorzystali dzięki wskazówkom dostarczonym przez mędrców i zaangażowali się w dalsze badania zachęceni odkryciami tych starożytnych badaczy (jasnowidzów). Uświadomili sobie, że rshis zrobili postęp znacznie większy aniżeli Grecy w swej astronomicznej wiedzy. W Vedach i uzupełniającej literaturze, którą wytworzyły możemy znaleźć już odkrytych wiele sekretów natury, witanych jako rewolucyjne odkrycia przez współczesnych naukowców, jak istnienie i wybuchowe możliwości atomu. Wiele rozdziałów Atharvana Veda są kopalniami takiej ważnej informacji jeśli są badane przez zachodnich badaczy. Niemcy założyli specjalne instytutu i uniwersytety żeby prowadzić badania na zawartościach ton z palmowych-liści manuskryptów Naadi i horoskopów, i o astronomii, medycynie, chemii, toksykologii, matematyce itd. Uczą się Sanskrytu więc te prace będą przebiegać pomyślnie. W Ameryce, Rosji i nawet Afganistanie Uniwersytety są nie tylko same chętne przedstawiać Sanskryt jako temat studiów lecz zaczynają naciskać na uczonych aby to robili! Obcy czczą te teksty z Indii jako klejnoty szczęśliwie odkryte.

Nauka Yogi została wyznaczona jako wielkiej wagi w dawnych Indiach, Nawet teraz, w wielu krajach świata ta nauka jest studiowana i praktykowana. Instytuty gdzie yogasanas są uczone istnieją w dużej liczbie w Ameryce i Rosji. W Indiach jednakże, kiedy praktyka Yogi lub Medytacji jest wspominana ludzie odnoszą się z uczuciem, że to jest duchowa ścieżka odnosząca się do Vedantyjskiej szkoły myślenia. Skoro tylko Yoga jest odnoszona do wielu samotnych pustelników, którzy słyszą zobrażowane słowo przed swym umysłem w głębinach gęstego lasu, noszących ochrowe suknie mnichów żyjący owocami, bulwami i korzonkami, mają opinię, że Yoga-sadhana jest starożytną dyscypliną praktykowaną przez takich bezdomnych ascetów. To domysły ignorantów; to nie jest w ogóle prawdą. Nauka Yogi jest dziś doświadczana przez fizyków i innych w Zachodnich krajach.

W erze technologii jest niezwykle ciężko prowadzić pokojowe życie. Ludzie stają się celem różnego typu mentalnych dolegliwości. W krajach będących na przedzie cywilizacji jak Ameryka i Anglia ludzie stracili zachwyty naturalnego snu w nocy. Doświadczają tylko sztucznego snu wywołanego tabletkami, które połykają. Jako konsekwencję tych i wielu innych antybiotyków (narkotyków) branych dla zapobiegania chorobom, cierpią coraz bardziej z powodu dolegliwości serca i nadciśnienia. W końcu czynią się sami schorowanym wrakiem człowieka. Takie życia są wysoko sztuczne. Ludzie toną w strachu i obawach, umysłowo z jednej strony i fizycznie z drugiej, nie mają żadnego spoczynku. Antybiotyki, tabletki są produkowane w milionach lecz ogólnie zdrowie się nie poprawia. Zamiast tego nowe odmiany chorób się pojawiają i szybko rozwijają. **Kilku inteligentnych ludzi z zachodu zdało sobie sprawę, że ich jedynym ocaleniem jest Yoga; utwierdzili się w swym wniosku poprzez doświadczenie; podchodzą do Yogi z coraz większą wiarą.**

Vedy są najstarszą literaturą stworzoną przez człowieka. Teraz słowo 'literatura' jest używane dla oznaczenia pism tworzonych dla chęci znalezienia czegoś co pozwoli spędzić czas 'wisząc na rękach'. Nie mają wewnętrznej wartości i

znaczenia; niszczą cechy dobrego charakteru w czytelniku i zaszczepiają złe postawy i zwyczaje; nie odnoszą się do ścieżki Prawdy. Lecz Literatura jest terminem, który nie może być stosowany do pism i poematów, które recytują opowieści, które są fałszywe. Ona nie może powstawać z egoistycznych fantazji jednostki.

Vedy są duszą podtrzymującą duchowe życie Bharath; one są oddechem, który utrzymuje ludzi przy życiu. Posiadają boską moc, zadziwiającą w swych efektach. Są naładowane wibracjami mantr, które mogą być doświadczone przez tych, którzy idą naukowo przez proces. Mogą dawać także siłę czerpaną z symboli i przepisów (wzorów) natury Tantric. 'Tantra' oznacza 'sposób i metodę spożytkowania mantr dla czyjegoś własnego dobra'. Człowiek ma tylko fizyczną i materialną moc. Jego Karma staje się święta i uświęcona, kiedy mechanizmy (yantra) życia są rządzone przez Mantra i Tantra. Technika tej Sadhany jest w Karma Kanda w Vedach. Starożytni mędrcy stali się świadomii tego i zachowali to dla ludzkości w Czterech Vedach.

As adjuncts to the Vedas, many scriptural texts emerged. Th Veda (knowledge) of Archery, the Veda of Ayu or Maintenance, Prolongation and Preservation of Life (medicine), the Veda of Planets and Stars (Jyotir Veda) - many such texts were composed and promulgated.

Nie są w stanie pojąć tych prawd ci, którzy szczycą się sami jako 'nowocześni' oświadczając, że Vedy zawierają tylko wersy i mantry, które są uczone na pamięć i powtarzane przez starców. Nie tylko 'nowocześni' lecz nawet ci, którzy osiągnęli wyróżnienie jako "najpierwsi Pundits (mędrcy)", ci którzy wykładają dla ludzi dla gromadzenia sławy, używają Vedy dla wzrostu ich materialnego powodzenia, a nie dla pomagania im na duchowej ścieżce. Oni nie są w stanie odkryć świętych zadań dla których Vedy istnieją. Gdziekolwiek pojawi się szansa oni szukają korzyści przez uczość lecz nie są chętni lub nie są w stanie użyć Ved do oczyszczenia swego codziennego życia.

Jako rezultat 'nowocześni' stają przed niemożliwym rozwinąć wiarę w Vedy. Kiedy Pundits nie dążą do praktykowania Ved oni nauczają i afiszują się brakiem wiary nie ucząc swych własnych dzieci o chwale Ved, i powodując zanik wiary w całym społeczeństwie.

Wielu innych pomimo swej ignorancji w rozumieniu Vedyjskich hymnów, spaceruje przez tłoczne miejsca recytując święte teksty z mechaniczną ortodoksją. Obcokrajowcy – szczególnie Niemieccy naukowcy – pomimo, że nie uczyli się Ved na pamięć, zdali sobie sprawę, że mantry posiadają i przesyłają głęboką moc. Oni przez wieki przywozili do swego własnego kraju fragmenty Ved i przeprowadzali cierpliwe i skrupulatne badania nad nimi. Konsekwentnie oni odkryli dziwne tajemnice. Odkryli, że Vedy zawierają sekrety wszelkich sztuk, które przynoszą postęp człowieka.

Jako pomocne do Ved wiele tekstów się pojawiło. Th Veda (znajomość) Łucznictwa, Veda of Ayu lub Utrzymanie, Przedłużenie i Zachowanie Życia (medycyna), Veda Planet i Gwiazd (Jyotir Veda) – wiele takich tekstów zostało opanowanych i obwieszczonych.

Mędrzec Viswamitra odkrył mantrę zwaną Gayathri, która jest skierowana do energii Słońca, Surya. Ta mantra ma nieskończoną potencję. To jest żywa formuła. Posiada nieskończone moce, moce, które są prawdziwie zadziwiające. Z tego względu Słońce jest jej wiodącym bóstwem. Studenci Ramayany wiedzą [że] mędrzec, Viswamitra, wprowadzał Ramę w tajemnice wielbienia-Słońca, poprzez mantrę Aditya Hridayam. Gayathri umożliwiło Viswamitra używać rzadkiej broni, która kłaniała się jego woli, kiedy mantra była powtarzana z wiarą. Poprzez moce, które on uzyskał tą drogą Viswamitra był w stanie stać się wielkim naukowcem i stworzyć kopię tego kosmosu. Osoba, która jest w stanie wzmóc możliwości swych rąk i swych zmysłów jest obecnie uważana za 'naukowca', lecz termin (Vijnani) był właściwie stosowany w przeszłości tylko do tych, którzy rozwinęli duchową moc i odkryli formułę do zagłębiania się w Boskość, ci przepojeni wiarą i oddaniem (czcią), którzy mogli spontanicznie demonstrować tę moc w rzeczywistym życiu dla codzienności. Z innej strony dzisiejsi 'naukowcy' wiedzą tylko odrobinę tutaj i odrobinę tam; oni wyolbrzymiają i szczykują się tym co zdołali odkryć. Pokazują się jako pompatyczni i pyszni. Podnoszą się pod niebo na obłokach pychy. Takie absurdy są całkowicie sprzeczne z prawdziwym zachowaniem naukowca. Z tego względu on jest pokorny i potulny. Jest utwierdzony, ilekolwiek wie, że jest znacznie obszerniejsze pole, które on jeszcze może poznać. On ma świadomość, że Łaska Boga jest odpowiedzialna za tę odrobinę, którą poznał.

Viswamitra był naukowcem, który rozpoznał tę prawdę. Więc nie ma jeszcze naukowca większego aniżeli on był. Lecz pomimo, że mędrzec o takiej nieskończonej sławie i z tak szerokim sercem żył w Indiach nie jest pamiętany przez ludzi tego kraju. Oni honorują obcokrajowców, którzy błysnęli swą wielkością; oni złożyli swą wiarę w tych badaniach, które wydobyły wartościowe lekcje z Ved. Veda jest Matką Bharath. Lecz dzieci nie czczą już więcej matki. Oni czczą macochę i wierzą w nią! To jest rezultat zanglizowanego systemu nauki.

Badając dalej i dalej naukowe osiągnięcia mędrców starożytnych Indii, konstrukcja Vimanas, pojazdów zdolnych do lotów w przestrzeni jest opisana przez Sage Bharadwaja. Umysłowa Nauka postąpiła tak bardzo, że oni byli w stanie powielać co się wydarzyło lub przewidywać co może się stać. Nauka Medyczna była wysoko rozwinięta w Indiach. To był Sage Bharadwaja, który nauczał tej nauki dla dobra ludzkości. Sage Atreya powziął zadanie propagowania tej nauki i technik leczenia. Święty Charaka opracował wszystkie odkrycia w Samahitha lub 'Kolekcja (Zbiór)' nazwane po nim. Ona traktuje o diagnozie chorób, metodach leczenia, rozwoju płodu i innych niezbędnych lecz nie łatwo możliwych do odkrycia medycznych naukach. Doktorzy biegli w tych naukach mogli, w tych starożytnych czasach, chirurgicznie usuwać lub korygować różne chore organy kiedy choroba była nie do usunięcia przez lekarstwa. Święty Susruta napisał swoje kompendium o wielu chirurgicznych procesach. Ten tekst został odkryty i jest dostępny do studiowania. Dhanvanthari, Nagarjuna i inni mędrce przynieśli na światło dzienne wiele innych medycznych odkryć Starożytnych Indii, zdobytych przez stosowanie Vedyjskiej tradycji naukowych poszukiwań. Jest także wiele wartościowych tekstów o etyce, prawodawstwie i innych społecznych naukach, które są nieocenionymi

skarbami po wszystkie czasy, jak Dharma Sastra of Manu i Nyaya Sastras of Gautama.

Vedanta jest uzasadnioną własnością każdej części, każdej kasty, każdej społeczności i każdej rasy, wyznawców jakiegokolwiek wiary i osób obydwu płci. Vedanta oznacza Mądrość Jnana. 'Mądrość' odnosząca się do jakiego pola wiedzy? To jest mądrość oparta na poznaniu Atmy (Boga). Ta mądrość jest największym osiągnięciem, które można zdobyć w życiu. Jakie większe osiągnięcie może być dla człowieka aniżeli stać się świadomym swego Ja, siebie znającego siebie. **Wiara w możliwość poznania siebie jest konieczna dla każdego studenta Sruthi (Ved) i Smrthi (Moralnego Kodeksu).**

Obiekt widziany jest oczywiście oddzielny od obiektu, który widzi. To jest uniwersalnie akceptowana prawda. Kto jest tym Ja, który widzi? Wszystkie rzeczy, które się uformowały są rozpoznawane i widziane przez organ zmysłu, oko. Oko widzi fizyczne ciało, inne jednostki, nawet owady, robaki i rzeczy. Widzi wszystko co jest w jego zasięgu. Ciało jest także rzeczą, które oko widzi, wraz z całą resztą. Więc jak możemy wnioskować, że ciało jest Ja?

Zatem, kto naprawdę jest tym Ja? Ogień spala i także oświetla. Spala rzeczy poprzez gorąco i oświetla przez światło w ciemnościach. Ogień jest odmienny od rzeczy, które urealnia. Teraz kto jest tym wiedzącym tę prawdę – prawdę, że 'ogień' i 'rzeczy które spala' są odmienne? To jest Atma. Kiedy kłoda płonie ogień jest obecny i aktywny w tym wszystkim. Podobnie, Atma przenika całe ciało i umożliwia mu wykonywać uczynki i poruszać jego kończynami.

Światło wylewane przez lampę jest instrumentem, który nas informuje o nocy: "To jest filiżanka", "To jest talerz". Oko jest podobnym instrumentem, który informuje nas "To jest dom", "To jest cierni", "To jest kamień". Oko nie jest Atma. W nieobecności lampy, oko, lub w nieobecności oka, lampa nie może rozpoznać domu, ciernia, kamienia, filiżanki lub talerza. Zarówno lampa jak oko są mediami lub instrumentami 'oświecenia'.

Instrument, oko, widzi ciało, gdzie się znajduje. Ciało, które jest widziane nie może zatem być innym aniżeli podobnym instrumentem. Zmysły doświadczają słyszenia, smaku, widzenia, dotykania, zapachu. Kiedy oko jest znane jako instrument inne cztery zmysły także powinny być rozpoznawane jako narzędzia. Wszystkie te zmysły są pod kontrolą umysłu, który jest ich mistrzem. Nawet ten umysł jest kontrolowany i odżywiany przez pewnego innego mistrza. Umysł nie może być rdzeniem człowieka.

Intelekt lub buddhi bada materiał informacyjny oferowany przez umysł. To jest instrument, który rozsądza i decyduje. Dla przykładu wyobraź sobie ostry nóż. Jakkolwiek ostry nie może skroić owoca ze swej własnej inicjatywy. Ani nie może on sam uciąć najcieńszej nitki. Może to zrobić gdy jest trzymany w czyichś dłoniach. Intelekt jest podobny do noża, Jest bezsilny bez 'Ja', Atma (Boga), który go dzierży.

Zatem powinniśmy rozważyć inny instrument człowieka – Prana lub życiowe powietrze. Pozwólcie nam rozważyć czy możemy mianować to jako 'Ja'? Podczas głębokiego snu człowiek nie jest świadomy, że on oddycha i że 'życiowe powietrze'

jest czujne (w stanie gotowości)! Trzy stany – budzenie (Jagrat), śnienie (Swapna) i sen (Sushupti) pomimo, że prana jest obecna we wszystkich człowiek nie jest świadom doświadczania stanu budzenia w czasie śnienia, ani doświadczania stanu śnienia podczas przebudzenia. Podczas snu Prana nie uaktywnia intelektu pamięci. One okazują się być spokojne. Kiedy szef jest aktywny podwładni nie mogą utrzymać spokoju. Odkąd one nie są zawsze aktywne jednocześnie, Prana lub zasady Prana nie mogą być uznawane jako ‘Ja’ lub Atma (Bóg).

Teraz o Ego. Są dwa pola na których ono operuje i ma dwa znaczenia:

1. **Samo-miłość, Ahamkara, ‘Dehatma’, Świadomość-ciąta, Zewnętrzne Ja i**
2. **Wewnętrzne ‘Ja’, Pratyag-Atma**

Osoba, która nie zna tego rozróżnienia gmatwa się sama i zapewnia, że ‘Ja’ jest stosowane do Dehatma. Lecz to jest niewłaściwe. Ciało, które możemy zobaczyć jest narzędziem, jest obiektem; to jest widziane nie [jasnowidzący]. Jak może Ego identyfikować się z tym, być Atmą? To Ego także jest kategorii ‘widziany’. Jest nieobecne w śnie (spaniu) i gra fałszywie w śnieniu. Prawda musi przetrwać nienaruszona, w przeszłości, terażniejszości i przeszłości. To co jest nieobecne w dwu stanach jak może być prawdziwe?

Jako rezultat dociekań staje się jasne, że zmysły, umysł, intelekt, życiowe powietrze – żadne z nich nie mogą być akceptowane jako Atma (Bóg) i uznane jako ważne. Zatem powstaje pytanie: Co jeszcze, kto jeszcze, jest Atma (Bóg)?

To nie ma wejścia ani wyjścia, ani rąk i stóp, żadnych organów i kończyn, żadnej plamy i skazy. Jest minutą wśród minuty, największym wśród największych. Jak przestrzeń jest wszędzie. Jest wszystkim i dlatego jest wolne od ‘Ja’ i ‘moje’. To jest świadomość, jak ogień jest ciepłem i słońce światłem – to nie ma sympatii w cierpieniu lub uludy; to jest najwyższa wiecznie trwająca ekstaza, Param-ananda. To jest rdzeń, serce wszystkich istot; to jest świadomość we wszystkich. To jest [jasnowidz] wszystkiego ‘widziany’; to widzi wszelkie widziane obiekty. Każdy, jakkolwiek jest jego natura lub statut, który oświadcza będąc obsłużonym przez zmysły, ‘Ja widzę’, ‘Ja słyszę’, ‘Ja czuję’ itd. jest prawdziwie tylko mówiącą lampą, narzędziami a nie Atmą. Atma nie jest częścią [jasnowidza], seria [jasnowidzenia], i nie [jasnowidzem] lub pseudo [jasnowidzem].

Buddhi, jak księżyc, nie ma światła w sobie. Jak księżyc odbija światło z innego źródła przylegającego do niego, nazywanego Atma (Bóg). Buddhi może operować tylko poprzez odbijanie Kosmicznej Inteligencji, reprezentowanej przez Atma.

Słońce jest wyznaczone przez Kosmiczne Oko, Jagat Chakshu, imię oparte na zaangażowaniu Słońca z pokrewieństwem do innych obiektów. Słońce nie ma poczucia-ego lub zmysłu posiadania i własności, i nie ma woli lub pragnienia lub życzeń. Przez Jego prawdziwą obecność ciemność znika i światło obejmuje świat. Więc, Ono jest nazywane Oświecające. Lecz Ono nie jest świadomym, że to robi, jak gdyby w wiązaniu obowiązku. Atma także nie ma nigdy obowiązku ani pilności. Jeśli spytasz jak Atma staje się [‘dającym’] odpowiedź jest – to jest magnes [‘dający’], po prostu ponieważ igła, która jest w jej sąsiedztwie porusza się?

Podstawowe pytanie może teraz powstać. Czy Atma istnieje? Jeśli istnieje, jak i z czym dowód może być ustalony? Nie ma potrzeby udowadniać, że Atma istnieje, z tego względu, jeśli Atma jest w stanie być udowodniona przez zwykły argument i linię rozumowania, istnienie osoby, która używa tych argumentów i podąża tymi liniami rozumowania, musi być [utwierdzona]. Ta osoba znów będzie Atmą!

Oczywiście pewni ludzie mogą odpowiedzieć, że Vedy są autorytetem dla istnienia Atmy i, że Atma może być doświadczona i uzasadniona przez Vedy. Vedy zakazują pewnych aktywności jako Nie-atmiczne lub przeciwne do norm oczekiwanych z wiary w Atmę; rekomendują pewne inne aktywności jak dobroczynność, moralne zachowania jako Atmiczne. **Lecz Atma jest swoim dowodem, swoim własnym świadkiem.** Jej istnienie nie może być przyjęte przez inne fakty lub rzeczy.

Sastras, które są tekstami uzupełniającymi do Ved, głoszą, że Bóg jest gdziekolwiek sześć doskonałości jest widocznych: Entuzjizm (utsaha), determinacja (sahasam), odwaga (dhairya), dobre-poczucie (sad-buddhi), siła (sakti) i przygoda (parakrama). **Bezpragnieniowa modlitwa człowieka musi być skierowana do Boga (Ganapathi) by osiągnąć sześć darów, które mogą oczyścić świadomość i odkryć Atmę.** Każdy musi podjąć się odkrycia rdzenia Atmy, z odwagą w sercu, to nie jest ćwiczenie dla tchórzy. Słabe osoby, wahający się w wierze, wątpliwe serca, oblicza pogrążone w smutku, są przeznaczeni do przejścia przez życie jako rogis (chore osoby) a nie Yogis (mieszkańcy w Bogu).

To znak rozpoznawczy, który oddziela 'mądrych' (jnani) od 'niemądrych' (ajnani). Krishna mówił, śmiejąc się z wybuchem radości, Arjuna słuchał przepętniony smutkiem. Jnani jest zawsze pełen radości; śmiejący. Ajnani jest dotknięty smutkiem; płacze.

Żeby osiągnąć zwycięstwo w zagłębianiu się w naturę Atma (Boga) każdy musi przejść przez Asramas - Cztery Stany Życia rozpoznane i polecane przez teksty święte Sanathana Dharma. Każdy przechodząc przez każdy stan świadom obowiązków i odpowiedzialności nakazanych w tekstach uczy się sam ....[sedna]..... wiedzy, która prowadzi do Atmicznej świadomości.

Zaledwie po latach dzieciństwa rozkład Asram będzie miał wpływ na człowieka. Do tej pory on nie może gromadzić żadnej specjalnej wiedzy o swych obowiązkach i odpowiedzialności. Człowiek jest dzieckiem, nastolatkiem, młodzieńcem, w średnim wieku i starcem - to stany wzrostu; są również odpowiadające im stany mądrości.

W pierwszym stanie dzieciństwa jest prowadzony przez ignorancję i 'niewinność' ku światu poznania, wtedy on jest akceptowany jako uczeń przez Guru (Nauczyciela). Po tym, on służy Guru i jest mu posłuszny, bez poczucia obciążenia i ograniczenia. W kolejnym stanie młodości musi się dzielić ze społeczeństwem dochodami i dążyć do jego postępu i bezpieczeństwa; musi zarabiać środki do życia i wydawać swe dochody z inteligentną ostrożnością; musi także służyć przykładem dla młodszych od siebie i prowadzić ich ku społecznie użytecznym ścieżkom. W tym samym czasie musi podążać śladami starszych i uczyć się od nich lekcji dla swego własnego postępu.

W trzecim stanie dorosłości inteligentna uwaga musi być kierowana nie tylko na czyjś własny postęp i postęp rodziny i społeczeństwa lecz także na ogólny postęp ludzi. To także jest odpowiedzialność [dobrego] wzrastania i oni muszą [także] osiągnąć konieczne umiejętności. Oni muszą mieć szeroką wizję pokoju i postępu całej ludzkości, i starać się przyczynić do obydwu, bez ograniczania swych możliwości i zasobów.

Starszy wiek jest czwartym stanem. Do czasu gdy każdy osiągnie ten stan swej podróży musi odkryć, że radość dostępna w jego świecie jest trywialna i ulotna. Musi się zaopatrzyć w wyższą wiedzę duchowej radości, dostępną poprzez zagłębianie się w wewnętrzne źródło Błogości. Poprzez jego doświadczenia jego serce musi zmięknąć i napełnić się współczuciem. Musi być pochłonięty promowaniem postępu wszelkich istot bez wyróżniania. I musi być chętnym do dzielenia się z innymi wiedzą, którą zgromadził i pożytków jego doświadczenia.

W ten sposób zajęcia i wynikające stąd postawy mogą być przypisane różnym stanom ludzkiego życia. Praktyka jest ważna dla utwierdzenia kogoś w mądrości jak czytanie jest ważne dla utwierdzenia kogoś w wiedzy. Jednocześnie z wiedzą młodzieniec musi kultywować dobre jakości skromności (pokory), czci, oddania Bogu i niewzruszonej wiary. On musi się sam angażować w dobre prace i cieszyć się nimi dla czystej radości, którą one dają. Podczas wieku dorosłego, jednocześnie z gromadzeniem majątku i angażowania się w ulepszanie Społeczeństwa, musi się zwracać uwagę na promowanie i zachowanie cnót i obserwację kodeksów moralnych. Powinno się podejmować kroki dla poprawiania swego prawego zachowania i duchowej Sadhana (praktyki). Wszystkie poziomy świadomości powinny być oczyszczane i następnie kierowane ku świętym zadaniom.

W średnim wieku, pomimo rozwijania rodziny i społeczności, człowiek musi żyć przykładnym życiem by inspirować swe dzieci i rozprawiać przed społecznością, podnosząc idee warte praktyki. Żadna próba nie może być robiona dla umniejszania Społeczeństwu i przynoszenia korzyści tylko rodzinie, ponieważ to jest przywiązanie do upadku. Zasady Brahmam mogą być rozumiane tylko przez oczyszczanie czyjejś aktywności i pożytkowanie tej aktywności do służenia sobie we wszystkich. To nigdy nie będzie rozumiane tak długo jak długo ktoś zależy (polega) na kaście, w której się urodził lub intelektualnym zasobie, w który się zaopatrzył lub opanowaniu Ved.

Ten, który się zrodził nie może uciec śmierci, w pewnym czasie, gdzieś. W każdym momencie wielu się rodzi i wielu umiera. Lecz człowiek musi odkryć jak 'uniknąć' śmierci. Teraz Atma (Bóg), która jest rdzeniem człowieka, nie rodzi się; odkąd nie ma narodzin, nie spotyka śmierci. Śmierć przydarza się ciału, z którym jest spokrewniona, z którym się miesza. Utuda, że ciało jest rdzeniem, że ciało jest realne, to prawdziwie jest śmierć. Przypadłość przez którą fałsz jest aktem umierania. By być wolnym od tej przypadłości trzeba osiągnąć Nieśmiertelność. Ciało jest tym ulegającym rozpadowi, nie Atma (Bóg), Dusza, Ja. Ciało podlega zmianie w każdej chwili i ostateczną zmianą jest śmierć, kiedy Ja, niezmiennie,

pozostaje. Kiedy, ktoś wierzy, że zmieniające się ciało jest nim i zaczyna odnosić się do niego jako 'Ja', to 'Ja' umiera, lecz prawdziwe 'Ja' jest bez śmierci.

Jeśli intensywne podnoszące aktywność i pozbawione lęku zagłębianie we własną Prawdę są praktykowane bardziej i bardziej, świadomość, że 'ciało jest mną' może być przewyciężone i zanegowane. Rozważ owoce drzewa tamarynowego. Kiedy jeszcze nie dojrzej, nie jest łatwo oddzielić skórkę, miąższ i pestki. Więc także ci, którzy przykleili się do zmysłowych pożądań i do pieszczony i żywienia ciała nie mogą osiągnąć świadomości Atmy. Kiedy owoce tamaryndowe stają się dojrzałe, skórka może być zdjęta, miąższ oddziela się od pestek i pestki mogą być wyciągnięte bez wysiłku. Zagłębianie się (dociekanie) i niesamolubna aktywność powodują dojrzewanie świadomości i Atma (Bóg) może być odizolowany od ciała, jasny i czysty.

Ciało ma pięć powłok, które zakrywają Atmę. Są pogrupowane w trzech kategoriach – toporny (gruby), subtelny i swobodny (przypadkowy). Fizyczny przypadek (ciało, krew, kości itd.) i życiowy przypadek (oddech) tworzą toporne ciało. Kiedy te dwa ..... (toporne ciało) upada lub ulega rozpadowi, ciało także upada i nie może powstać.

Słowo 'sukshma', które jest generalnie tłumaczone jako 'subtelne' znaczy w Sanskrycie 'małe'; ma inne znaczenie także, "ten, który się rozszerza". Powietrze rozszerza się bardziej od wody, przestrzeń jest bardziej ekspansywna od powietrza. Porównując z rozszerzaniem się wyzwolonej duszy, nawet przestrzeń musi być rozważana jako 'toporna'. Para jest bardziej ekspansywna (subtelniejsza) aniżeli woda. Chociaż blok lodu lub bryła kamfory okazuje się jako 'toporna' staje się subtelna po podgrzaniu lub stopieniu.

Panowanie świata jest takie, że widziane powoduje niewidziane, oczywiste wyjaśnia nieoczywiste. Lecz panowanie realności Ducha jest odmienne. Utajona Atma powoduje oczywistość świata. Istota jest poza Istnieniem, i w końcu, Istnienie jednoczy się z Istotą; oczywiste jest absorbowane przez(w) utajone. Jak mleko z krowy, od Najwyższej Osoby płynie Moc Maya lub Względności jako pięć elementów konstytuujących Kosmos (Prakrithi), oczywistą manifestację. Kosmos jest rozpoznawany jako kompozycja (zbiór), jak mleko jest złożone ze śmietany, twarogu i masła, które mogą być z niego wydzielone poprzez działanie ciepła i chłodu, i dodawanie kwaśnych cząstek, i urabianiu w maselnicy. Urabianie oddziela masło od mleka. Tym samym sposobem poprzez kosmiczne procesy i wstrząsy (uderzenia) ciepła i zimna Pięć Podstawowych Elementów (ziemia, woda, ogień, powietrze i przestrzeń) zostały odseparowane i Ziemia, ten Balon Masła pojawiła się jako produkt urabiania. Jeśli jakaś osoba lub rzecz ma jeden z trzech charakterystycznych-cech (równowagę, namiętność, tępotę) jako dominujące określamy go jako mającego te cechy. Więc także Element, który jest dominujący w jakiegokolwiek stworzonej jednostce daje jej nazwę (imię). To jest powód dlaczego świat, w którym żyjemy jest nazywany Bhoomi, Ziemia. Rzeczywistości w przestrzeni gdzie element wody dominuje są znane jako Bhucharloka i Swarloka. Materiały w tych prądach i strumieniach płyną.

Krótko. Co się ukazuje jako Pięć Elementów Konstituujących Kosmos jest tylko nakładaniem się na Boga, nie-realnego Indywidualnego Ja i Pięciu Elementów. Bóg widziany w i poprzez nie-realne ukazuje się jako Natura. To jest jedynie zniekształcony obraz Realności, to ciągle zmieniająca się mnogość. Błąd leży w lustrze, które odbija, umyśle, który postrzega, mózgu, który wnioskuje. Co lustro pokazuje jako prawdziwe nie ma autentyczności. Lustro jest pokryte brudem i jego powierzchnia nie jest wcale jasna. Bóg nie ma maya; On nie ma intencji i potrzeby ludzi się, ani On nie ma woli, że to powinno się wydarzyć. Lecz człowiek w swej ignorancji dostrzega rzeczy, które nie istnieją i wierzy, że one istnieją takie jak on je widzi. Ta jego słabość jest nazywana Adhyasa.

Kiedy Bóg jest odzwierciedlany jako Natura, refleksja staje się Maya. Jak mleko zsiada się w jogurt, Bóg staje się Jagath lub Świat nieustawicznych zmian, lub Maya lub Obrazem (Wizerunkiem) Niezmiennego Boga. Jego Wola powoduje tę nierealną mnogość [w]na Jednym, którym On jest; On może poprzez Swą Wolę to zakończyć. On jest mistrzem Maya.

Bóg jest wszechobecny, wszystkimogący. Z trzech istnień Ponadsobą, Ja i Natura, Natura ma, jako swój cel, spełnienie pragnień człowieka. Bóg nie ma pragnień lub życzeń. On jest najpełniejszym i najwyższym Zaspokojeniem. Ananda każdej Istoty (Stworzenia) i dla każdej Istoty (Stworzenia) płynie spontanicznie od Boga; Jego słowa do Arjuna w Geetha są, "Nie mam obowiązku do wypełnienia, O Partha, w trzech światach". On stworzył obowiązki tylko by rozwijać świadomość wszelkich żywych istot. Nie ma zajęcia i nie ma obowiązku. On powoduje rezultat każdej aktywności. Bez Niego, żadna aktywność nie może dać rezultatu! On decyduje, który rezultat powinien przysługiwać z którego działania.

Formy Kultu (Uwielbienia)

Vedy są najstarszymi tak samo jak najbardziej trwała wiedza (lub Sastras) odkryta przez człowieka. Jest powiedziane, że człowiek jej nie odkrył, on tylko przypomniał sobie w spokojnej ciszy duszy. Więc Vedy mogą prowadzić człowieka ku Wizji Prawdy, nieosiągalnej przez zmysły i niezwiązanej ze światem materialnym. To jest niedostępne dla ludzkiego rozsądku ponieważ to jest transcendentalne. Więc to jest opisane jako Paramam Vyoma, Wielki Protektor, także Niezniszczalny, Ten, Prawda. Te słowa oznaczają wszystkie cztery Vedy, zaczynające się Rg Vedą.

Termin Veda był pierwotnie stosowany do Najwyższego Pana, Paramesvara, Wszystko-wiedzącego (Veththi ithi Vedah – On, który wie, że jest Veda). Następnie to było odnoszone do zasady rozumienia (Vedayathi ithi Veda), ten, który poznaje jest Veda. Rg i inne Vedy mają charakter wszystko-wiedzących. Więc to znaczenie także jest właściwe. Później słowo było odnoszone do aktywności w konsonansie z Vedami – aktywności promujące cele niżej wymienione, zwane, Prawość, Gospodarka, Wolicjonalizm (Własna wola) i Duchowość.

Najwyższy Pan jest Wszystko-widzący; On jest Osobą ku której zbiegają się wszystkie hymny Ved. Vedy umożliwiają człowiekowi dostać wyobrażenie, że Pan i ci, którzy otrzymali te wizję są Rshis. Oni są prowadzeni przez Vedy; wiele psalmów, hymnów i oświadczeń z nich się wywodzi. Jako rezultat, Sam Najwyższy Pan jest przekazywany jako Wielki Mędrzec (Maharshi) w Brahma-Sutra. Wśród 108 imion Siwy, Najwyższego Pana, znajdujemy Maha-rshi i Mukhya-rshi (Wódz Mędrców, główny Mędrzec). Nawet Veda jest uosabiana i przekazywana jako Rshi, z tego samego powodu. Brahmam (Olbrzymia Przestrzeń) jest innym słowem, które oznacza Najwyższego Pana tak samo jak Veda. W związku z tym, wszelkie czyny, podejmowane bez innego pragnienia niż osiągnięcie Brahmam, są także znane jako aktywność Brahmam – Brahmajajna. Rshi yajna jest uświęconym czynem – bez pragnienia osiągnięcia owoców z niego wynikających – zaprojektowanych by osiągnąć Wizję Prawdy.

Prowadząc takie uświęcone czyny i yajnas, wyrażenie, Swaaha, jest używane. Yajnas są czystymi, pomyślnymi, uświęconymi czynami. Ten okrzyk Swaaha, używany podczas ofiarowania ..... i recytowania Ved jest pełen znaczenia. Kesavaaya Swaaha, Praanaaya Swaaha, Indraaya Swaaha: Wyrażenie jest użyte tym sposobem. Generalne znaczenie jest takie “Pozwól temu by było należycie pochłonięte (strawione). Mogą te materiały, które teraz kładziemy w tym świętym ogniu być w pełni zaakceptowane i pochłonięte, tak że poprzez ten Ogień one mogą osiągnąć Bóstwo do którego są skierowane – Kesava, Prana, Indra”. Mogą powstać wątpliwości – dlaczego modlić się do Ognia o coś co jest nieuniknione, ponieważ to jest prawdziwa natura Ognia by spalać wszystko co jest do niego wkładane. Lecz znaczenie świętych tekstów jest odmienne. Kalidasa w poemacie “Kumara Sambhavam” opisał Himalaistów (ludzi z Himalajów) jako “Devathaatma” (Boskie Dusze), co jest powiedziane, Ucieleśnienia Boskości. Pisma święte odróżniają Boskie Ciało i Materialne Ciało, które każde istnienie i istota posiada. Boskie Ciało każdego nie może być rozpoznane zmysłami. Kiedy [ofiara].. jest mu dawana staje się święta. Aahuthi jest [trans-przekształcane] w Havis.

[Ofiara]..... lub Aahuthi jest w ten sposób opisywane w Vedach. Ofiara i ofiarujący stają się jednym poprzez akceptację. (Attha i Adya). Kto jest w takim razie ofiarującym, przyjmującym ? To jest Agni, Boska Moc właściwa Ogniewi, Słońcu, Ciepłu Życiowego Powietrza, które podtrzymuje Życie. Kiedy z recytacją właściwych ceremonialnych formuł, materialna ...[ofiara].... jest kładzona w Agni ze zwrotem Swaaha, to nie jest zwykły okrzyk; to jest pokuta; to jest realizacja modlitwy, którą rytuał reprezentuje .

Veda jest także znana jako Chhandas. Ta nazwa znaczy przyjemny, radosny; to jest również spokrewnione z bratnim znaczeniem – silny, witalny, chroniony. Odkąd wszystkie atrybuty i charaktery mogą być orzeczone o Vedach, nazwa wyżej wspomniana jest bardzo odpowiednia. Święte ceremonie i rytuały, które Vedy wykładają niosą radość nie tylko uczestnikom lecz całemu światu i nawet poza światem. Najwyższy Pan, który jest źródłem Błogości jest znany w świętych tekstach jako Yajnaanga (mający Vedyjskie rytuały jako Jego Kończyny), Yajna-

vahana (używający Vedyjskich rytuałów jako Jego Pojazdu). Kiedy Bóg przybiera Formę pierwszą manifestacją jest Hiranyagarbha (Złote Łono). To także jest ucieleśniona Błogość, mająca za pojazd Ptaka ze skrzydłami Piękną, lub Garuda. Najwyższy Pan jest także znany jako Vrsha-ratha, Ten, którego rydwan jest Bykiem, symbolem Dharmy (Prawości). To jest powód dlaczego w świątyniach znajdujemy ptaka Garuda wyrzeźbionego lub zachowanego jako idola przed świątynią Vishnu a figurę Byka umieszczonego przed świątyniami Sivy.

Chha lub Chhaadana ma za swe korzenie inny ważny aspekt Ved – chronienie, wychowywanie i promowanie, promowanie dobra wspólnego, ostatecznego wyzwolenia ludzi zaangażowanych w nieustający nawrót światowych wysiłków. Ludzie są zawsze złapani przez aktywność dążącą do osiągnięcia możliwego zysku jako celu. One muszą być modelowane w tym samym czasie co prawość mężczyzny i kobiety; Liście Drzewa muszą być chronione by im ofiarować owoce i cień. Veda musi chronić od destrukcji aktywności [‘dawać’] (Karma miłośnik) od złych pokus sądzienia nieprawości i, czule-wgłębiających się myślicieli (Jnana poszukiwaczy) od realizowania złych pokus związanych z przyjemnością zmysłów. Odkąd Veda zarówno broni i chroni, te wersy są nazywane, w całości Chhandas. Poprzez ich rolę jako zbroi i schronienia, one obsypują Błogością każdego, kto na nich polega. "Chhaadanaath chhandaasi." Przez ochranianie one stają się "chhandas."

Istnieje mit o Vedyjskich rytuałach, ogólnie znanych jako Yajna. Kiedyś, Yajna uciekł od bogów przyjmując formę czarnej antylopy; bogowie ruszyli w pościg, lecz wygrali tylko odzyskując jego skórę. Ta skóra stała się Yajna, symbolem rytuału. Białe, ciemne i ..... kolory tej skóry reprezentują Vedy, Rg, Yajur i Saama, i były poświęcone jako święte z samego tego powodu. Było to czczone jako symbolizujące Potrójną Wiedzę, to jest powiedziane, Opanowanie trzech Ved. Skóra jest używana przez celebrujących kapłanów i innych uczestników we wszystkich Vedyjskich ceremoniach aby powoływać się na chroniący hymn, zwany Chhandas. Trzy kolory wierzy się, że reprezentują także trzy światy, zatem, on który siedzi na skórze lub ją nosi odnosi korzyść z trzech światów poprzez Vedyjskie recytacje i ...[ofiary].....

Mistrz ceremonii w Vedyjskich yajna jest opisywany w wedyjskich tekstach jako "Płód w Łonie". Jak płód jest bezpieczny i chroniony, ze swymi palcami zaciśniętymi i ciałem zwiniętym w matce, kapłan musi być owinięty skórą antylopy symbolizującą Matkę Vedę. Dla ludzkich oczu, to jest tylko skóra lecz podczas Vedyjskich rytuałów, staje się schronieniem. To jest powód dlaczego, przed jej założeniem, wprowadzające modły, do niej są kierowane, "Jesteś schronieniem, Charma, chroń mnie jako Charma". Charma odkąd chroni człowieka od żalu, zranienia i złego przynosi dla człowieka szczęście i błogość. Vishnu, drugi z Trójcy, jest ucieleśnieniem Błogości. I Vedyjskie ofiarowania dają błogość. Vishnu jest chwalony jako sam Yajna (Yajno vai Vishnuh). Pan Vishnu jest ucieleśnieniem Potrójnej Vedy.

Upasana znaczy nabycie Obecności Boskości (Boga), osiągnięcie Błogości, adoracji (uwielbienia). Vedyjska tradycja sankcjonuje cztery ścieżki jako uzasadnione i owocne by zdobyć to osiągnięcie. Są one nazywane Sathyavathi,

Angavathi, Anyavathi i Nidaanavathi. Powinniśmy rozważyć je bardziej szczegółowo.

Sathyavathi: *Teksty święte definiują Boga (Boskość) w ten sposób: "Sarva Vyaapinam Aatmaanam, Ksheere sarpith iva arpitham" – Atma tkwi we wszystkim, po prostu jak masło przenika każdą cząstkę mleka. Kiedy poszukiwacz dąży do Prawdy z tym przekonaniem popędzając swe usiłowania, jego sadhana (ścieżka duchowa) jest nazywana Sathyavathi (oparta na Prawdzie). "Maaya thitham idam sarvam, jagadavyaktha moorthinaa," Pan oświadcza, "W Mejej utajonej formie, Ja jestem całym Stworzeniem, działaniem tajemniczości. **Dostrzegaj Mnie jako to wszystko, dostrzegaj to wszystko jako Mnie.** Gdy ktoś osiągnie sukces w tych staraniach ścieżka Sathyavathi doprowadzi go do sukcesu. "Ja będę widzialny dla ciebie jako to wszystko", Pan zapewnia. Pan obiecuje Wizję [Wszystkoobejmowania] i Transcendentalności dla każdego ktokolwiek będzie obstawał szczerze na tej ścieżce Sathyavathi.*

Angavathi: *Uniwersalną istotą jest Ogień, Wiatr, Słońce, Księżyc i wszystko inne. On jest oddechem, który podtrzymuje życie we wszystkich istotach. On jest Ogniem, który oświeca wszystko. On jest Deszczem, który karmi rośliny i dostarcza pożywienie. Więc, On może być czczony też jako Ogień (Agni) lub jako Wiatr (Vayu) lub jako Deszcz (Varuna), jako mający łaskawie przybrane wszystkie te korzystne formy. Ci zbliżający się z oznaką dobroduszości lub Agnas są na ścieżce Angavathi. Agna oznacza 'kończynę', 'rzeczywistość', 'cechę'.*

Anyavathi: *Wyobrażając sobie Boga z wieloma twarzami i symbolizując w dostrzegalny sposób atrybuty, które są widoczne na każdej twarzy poszukiwacz zdoła osiągnąć Obecność Boga. Jedna forma Boga, Wszehobecnego (Vishnu) jest wyobrażana jako mająca Muszlę (symbol Pradawnego słowa lub Dźwięku), Koło (symbol Czasu) i Buławę (symbol Potęgi i Majestatu). Z aspektem, do którego jest przypisana władza jest związana chęć pokonywania przeszkód (Vighneswara), pojedyncze zadanie symbolizujące ostrość i koncentrację, Iswara lub Siva (symbol dezintegracji i rozpadu) ma Soola lub Trójkąt (symbolizujący w trzech zębach, Przeszłość, Teraźniejszość i Przyszłość). Rama, forma prawości lub Dharma jest zawsze wyobrażany z Kodanda, łukiem, który może postać strzałę (wolę) prosto do celu. Krishna, manifestacja Uniwersalnej miłości, ma w Swej Koronie pawie pióro, symbolizujące tysiące przypatrujących się oczu Łaski. On nosi flet, na którym gra fascynujące tony; flet jest symbolem pozbawionego-ego, pozbawionego-pragnień poszukiwacza. Aspekt Mądrości wyobrażany jako Bogini Saraswathi ma Veena w Swym ręku; Veena jest muzycznym strunowym instrumentem, symbolizującym struny-serca reagujące (odpowiadające) z harmonią i melodią na delikatne dotknięcie Prawdy, Dobra i Piękną. Poszukiwacze medytują o tych przyjemnych Personifikacjach i znaczeniach symbolizujących je atrybutów i adorują Boga w Zachwycie wzbierającym w ich sercach. To jest nazywane Ścieżka Anyavathi poprzez symbolizowaną Boskość, Anya znaczy inny, rozstrzygający, [przynależący?]*

Nidaanavathi: *Ta ścieżka jest wolna lecz postęp jest zawsze osiągany gdy każdy krok jest z sukcesem pokonywany. "Sravanam (Słuchanie o Chwale Pana),*

Kirtanam (radosne śpiewanie Jego niepowtarzalnej łaskawości), Vishnoh smaranam (utrzymywanie w pamięci i streszczanie zawsze Majestatu i Miłosierdzia Pana), Paada sevanam (Aspirowanie by upaść do Stóp Pana), Archanam (oferowanie modłów do obrazu i idola Pana), Vandanam (okazywanie wdzięczności za otrzymane łaski), Dasyam (Poddawanie się Woli Pana), Sakhyam (Całkowite Zawierzenie Panu), Atma Nivedanam (Ofiarowanie myśli, słów i czynów Panu), Thanmaya-aasakthi (Tęsknota do zjednoczenia z Nim) and Parama-viraha-aasakthi (Agonia przy najmniejszym oddzieleniu od Niego)" – te są jedenastoma stanami, które poszukiwacz musi przejść by zyskać w ostateczności Spełnienie w Błogości. Zatem, nazwa dla tej ścieżki jest 'krótka i jasna' (Nidaana). Te cztery ścieżki (Sathyavathi, Angavathi, Anyavathi i Nidaanavathi) są każda jedna postępowe bardziej godne pochwały aniżeli każda poprzednia, tak daleko jak prostota i wykonalność są zainteresowane. One w końcu nagradzają Jednością z Uniwersalną Wolą. Wiele różnych Upasanas lub Sadhanas, które są wspomniane w świętych tekstach i praktykowane przez poszukiwaczy, Pratheekopasana (Adoracja Idola) lub Prathiroopopasana (Adoracja Obrazu) zawierają się w Angavathi Upasana. "Sarvathah paani paadam thath, sarvathokshi Siro mukham" - "Wszędzie Jego Ręce i Stopy, wszędzie Głowa i Twarz". Pan (Madhava) ma Swe Ręce wszędzie, ponieważ On jest we wszystkich. On widzi wszystkimi oczami. On myśli, planuje i postanawia we wszystkich głowach. Je wszystkimi ustami, słyszy każdym uchem. Poprzez jedną Formę możesz Go czcić jako wszystkie Formy. To jest najwyższa idea – On jest utajony we wszystkich istotach; On działa niewidzialny w i poprzez wszystko. To jest Prathiroopa-upasana, wielbienie Go jako obecnego w każdym.

Są różne inne Upasanas także wspomniane w tekstach:

Bhanopasana: *Przypisywanie Panu Najwyższej Chwały, Najgłębszego Współczucia, Największej Mocy, itd. i wielbienie Go jako Takiego.*

Geethopasana: *Czczenie Go jako Mistrza i Nauczyciela, który uczy Geetha i odkrywa Drogę. Epicki Mahabharata jest czczony jako Veda, jeden z pięciu. To wyklada kodeks moralny, do którego człowiek musi się odnosić dla osiągnięcia swego celu, zarówno tu jak i potem. To jest niewyczerpana skrzynia-skarbów - przewodnik do prawego życia i duchowego postępu. Tutaj, Pan może być widziany w teatralnym stanie Dharmakshetra, z wszystkimi rolami i całym wyposażeniem; fabułą i kontr-fabułą, ... i urządzeniami, dla Kosmicznej Gry, którą On odgrywa w Swój własny cudowny sposób. Ta gra jest epiką, Mahabharata. W tej grze, aktorzy i aktorki, dialogi i teksty, sygnały i dźwięki zostały zmontowane przez Niego. On jest obsadą, reżyserem, publicznością – wszystkim. To jest Madhava, który Sam się manifestuje i kieruje w każdej rzeczy i istocie. Z jednej strony, nieograniczona siła materiału zachęca do nie-prawej zachłanności (chciwości), i z innej, najwyraźniej ograniczona siła Atmam, zawsze-prawy. W Kosmicznej Konfrontacji i konflikcie pomiędzy tymi dwoma siłami, Pan reprezentuje sobą arbitra, najwyższe ucieleśnienie zwycięstwa Prawości ponad Móc. To jest ostateczna ambrozja dostępna w Mahabharata – Bhagavad Geetha, Pieśń Boskiego Tryumfu. Centralna lekcja, którą epika jest związana w nauczaniu jest*

zawarta w Geetha – poddanie się poszukiwacza, ze słowami, "Swadharne nidhanam sreyah – W spełnieniu obowiązku do ciebie przywiązanego leży twe bezpieczeństwo i powodzenie". Wszystkie prace powinny być analizowane według tego kryterium.

Ścieżka oddania Woli Boga (Bhakthi) nie powinna być odrzucana, ponieważ ona może cię zawieść do wszechstronnego zachwytu i błogości. Zamiast tego, jeśli ktoś zamknie swe oczy i wzbudzi w sobie zarozumiałość, że On jest Brahman, on straci radość i stanie się ofiarą niepokoju. Kiedy rozbijasz łuskę nie możesz się spodziewać w rezultacie ziarnka ryżu, czyż nie? I Krishna jest nikim innym tylko prawdziwym Brahmanem!

Adwaitopasana: "Ciało krowy ma mleko w sobie. Mleko ma masło w sobie. Lecz, to masło nie może być źródłem siły dla kogoś. Mleko musi być wydojone, 'drożdże' dodane dla zsiadnięcia, śmietana musi być wyrobiona i wyczyszczona dla wyprodukowania masła, które kiedy zostanie spożyte przez kogoś da siłę. Więc także pomimo, że Bóg jest wszechobecny i wszech-motywuujący On musi być odkryty i rozpoznany żeby zrealizować Błogość, Uświadomienie. Jak olej w musztardzie, masło w jogurcie, jak woda wewnątrz ziemi, jak ogień w drewnie, Bóg jest obecny lecz nie oczywisty (ewidentny) we wszystkim. Bóg jest w ludzkim ciele i ludzkim umyśle. By stać się Go świadomym duchowy wysiłek jest konieczny. Kiedy jest podejmowany, jedność obydwu może być osiągnięta. **Ktoś nie doświadczy wtedy 'dwu' lub 'różnicy'.** Uświadomienie jednego bez kolejnego jest 'Wyzwoleniem', uwolnieniem z niewoli.

Visishta-adwaita (Kwalifikowany Monizm): Ramanuja rozważał problem czy Bóg, którego ktoś szuka by czcić i uświadamia sobie jako rzeczywistego musi być wymyślony jako będący z dala od kogoś, lub czy Bóg może być oddzielony jako sam. Jego odpowiedź brzmi: Życie jest duszą ciała, Bóg jest duszą Życia. Bóg jest udzielającym, siłą, podtrzymującym. Szukaj Go w tym duchu. Najwyższy Monarcha Purusha, w którym wszystkie elementy zamieszkują, i który jest mieszkańcem i wewnętrzną motywacją wszelkiego Stworzenia, może być poznany i doświadczony tylko poprzez zdobycie Łaski poprzez poddanie. Zrozumieć dobrze Jego transcendentalność i [wszechobecność] i uświadomić sobie czyjeś słabości, trzeba poddać ego żeby spożyć Jego Chwałę. Mentalna postawa poszukiwacza powinna być "Thwam eva sarvam, mama deva deva: chociaż sam szukam wszystkiego, O mój Boże Bogów". "Ty jesteś pragnieniem, ty jesteś ścieżką, ty jesteś celem". Duchowy wysiłek musi być jedno-kierunkowy, niezłomny (uporczywy), niezmordowany.

Dwaitopasana (Dualizm): Dualistyczne spożenie na relację pomiędzy Bogiem i jednostką jest jak pomiędzy mężem i żoną. Vishnu, Pan, zawsze-wolny, zawsze-pełny, powinien być czczony jak żona czi męża. Wśród takich sadhakas, Chaithanya jest najbardziej wart przypomnienia. On sam utwierdził wyraźny Chaithanyopasana. Bez cierpiącego dążenia do Stóp Pana Krishny wyzwolenie nie może być osiągnięte. To jest twierdzenie Chaithanya. On oświadcza, że mędrcy i inni zdolni by być zagłębionymi w wewnętrzną błogość mogą cieszyć się ekstazą najwyższej świadomości poprzez kontemplację pomyślnych, wzmacniających i

oczyszczających atrybutów Pana, Sri Hari. Żaden tekst lub pismo nie jest potrzebne dla kogoś by zrealizować tę błogość. Zatopiona w falach Boskiej ekstazy osoba ignoruje wszystkie normy społecznych zachowań i ucieka od wszelkich konwenansów; sygnalizuje głośno imiona Hari, rozlewa strumienie radości, tańczy w boskim zachwycie i doświadcza nie skażonej rzeczywistej błogości. On czuje, że Boskie Stopy uczyniły każdy cal ziemi świętym. W ten sposób oni śpiewają chwałę Pana w pełni przytwierdzeni do Niego. Ta Sadhana została podkreślona, jako najłatwiejsza i najowocniejsza, przez Chaithanya. Jego pierwszym celem było osiągnąć nieobecność świadomości-ciała w strumieniu ekstazy, która przepływała od melodyjnie śpiewającej grupy o majestacie i miłosierdziu Pana.

Jest jeszcze kilka innych form wielbienia, których wartość wspomnę. Gowdeyopaasana jest taką jedną. Sri Krishna sformułował i wcielił w niezamanifestowaną [.....], jako Purushothama i Radha, sformułowaną i wcieloną jako niezamanifestowaną Uniwersalną Energię, które są zarówno wizualizowane, i znane jako Krishna-Radha lub bardziej powszechnie, Radha-Krishna. Madhava jest innym imieniem Krishny, znaczącym, że On jest mistrzem Kosmosu lub Prakrthi. Więc, imię używane w tej Upasana lub czczeniu jest Radha-Madhava. Recytacja tego Imienia jest utrzymywana przez stosujących tę ścieżkę wielbienia jako możliwą by doprowadzić do ekstazy, która może przynieść wyzwolenie od wszelkich form przywiązania (niewoli). Acharyas lub założyciele tej Upasana oświadczają, że to jest możliwy do osiągnięcia cel. Pan jest prawdziwym ucieleśnieniem nektaru zachwyty. Żywa istota można zanurzyć się w duchowym zachwycie tylko kiedy wchłonie ten nektar. Teksty Sruthi oświadczają, że ci zrodzeni w Ananda mogą żyć tylko w i poprzez Ananda. Święte imię Radha-Madhava jest kluczem, jest powiedziane, do domu-skarbu tego cennego nektaru.

Radha-Madhava jest Prakrthi-Purusha i ta podwójna kategoria jest przyjmowana dla reprezentowania dwoistości Jivatma i Paramatma, Indywidualnej Duszy i Uniwersalnej Duszy, Falą i Oceanem. Uwielbienie jest ofiarowane obydwu poprzez to Imię. Vallabhacharya oświadcza "Krishnasthu Bhagavan Swayam" (Krishna jest Sam Panem). Osiągnięcie Go było wyjaśniane jako równorzędne ze zjednoczeniem się z Uniwersalnym, celem rzeczywistych monistów.

Saivopaasana jest także szlachetną ścieżką. Ta kładzie nacisk na wielbienie Sivy jako sformułowanego przez Lingam lub Symbol . "Lingam Sarva Kaalam". Nieskończony Lingam jest symbolem Pierwotnej Energii, która była początkiem powstania, warunkiem i rozwojem 'elementów' budujących Kosmos. Lingam jest Formą Samego Sivy i rozumienie go jako takiego jest podkreślane jako cel ostateczny, wyzwolenie.

Virasaivopaasana zaleca wielbienie Sivy, Pana Isvara, jako jednego i jedyne, wszędzie i zawsze. Zjednoczenie jednostki z chwałą Linga lub Isvara jest szczytem wszelkiej Sadhana (praktyki duchowej), osiągnięciem Wyzwolenia.

Paasupathopaasana: Indywidualna istność (Jiva) jest związana przez więzy (paasa) jakości lub modalności wywodzące się z natury. Pasupathi (Siva) jest wielbiony żeby zyskać uwolnienie z Niewoli.

Saakthopaasana: "Sarva Deva mayee Devee" - "Devee jest cały Bogami". Pierwotna Uniwersalna Energia, Aadi Paraa Sakthi jest pomyślana jako macierz wszelkich form Boskości. Kosmiczne Pragnienie, Prakrthi, jest przyczyną różnorodności i mnogości wyrażen, wielością form. Maheswara (Najwyższy Bóg) posiada te zdolności do manifestowania i dlatego jest tak nazywany. Maheswara i Paraasakthi są dwoma aspektami tej samej Siły. Ta dwustronna Siła motywuje Wszechświat, od obszernej przestrzeni nieba do całej ziemi. Niemanifestująca się Najwyższa Osoba manifestuje się jako Żeńska Uniwersalność, Maya, Paraa-Sakthi. W każdej jednostce to jest doświadczane jako wiedza, siła i aktywność.

Jainopaasana: (społeczność Marwari, w wielbieniu Pana, adoptowała punkt wiedzenia Vaishnavite. Idole Visnu, z tradycyjnym wyposażeniem w Muszlę, Koło, Buławę i Lotus są znajdowane w świątyniach Jain). Jains mają jako swą mantrę:

J.w. znaczące

Pozdrowienia dla wielkich bohaterów (Mahavira), którzy pokonali pożądania, itd.,

Pozdrowienia dla Siddhas (tych wyposażonych w supernaturalne moce),

Pozdrowienia dla wielkich Mistrzów Duchowej Mądrości,

Pozdrowienia dla wielkich Nauczycieli, którzy przekazali mądrość,

Pozdrowienia dla dobrych ludzi wszystkich krajów.

Tych pięć adoracji pomaga usunąć złe efekty wszystkich grzesznych czynów.

Doświadczanie znaczenia tej mantry daje komuś sumowanie postępu. Jains oświadczają, że kiedy ktoś jednoczy się z tą uniwersalną adoracją zostaje

wyzwolony i osiąga Moksha.

Sikh-upaasana: Nauczyciel (Guru), który odkrywa Atmę i czyni czyjąś świadomość o Jej Istnieniu jako czyjąś Realnością, ma najwyższe miejsce w tym systemie oddawania czci. Zbiór nauk Guru – odnoszony do Granth Saheb – jest wychwalany i czczony przez Sikhs. On jest czerpany ze źródła duchowej tradycji Bharathiya. Jej idee formują cały rdzeń cech kultury Bharathiya.

Christ upaasana: Pan Jezus jest Zbawicielem. Człowiek ze swej natury jest skłonny do popadania w grzechy, świadomie lub nieświadomie. Jezus wylał krew ze swego serca na Krzyżu by uwolnić człowieka od grzechu i oczyścić jego duszę. Podążając za tym Panem i jego naukami zawartymi w Biblii i wielbiąc Go – to jest Christ upaasana. Śpiewanie Jego chwały i adorowanie Go poprzez hymny – to jest sposób wielbienia, który Upaasana przewiduje.

Muhammadan-upaasana: "Imaamdaaree khaidaa mey ho, Pygambar mey bharosa." Posiądź samo-zaufanie i złóż wszelkie ciężary na Boga; miej bezgraniczną wiarę w Moc Boga w każdej chwili życia; rozpoznaj ją z każdym krokiem; - te są reguły życia mającego znaczenie. Każdy ma dowody swej prawości w Audiencji Pana, kiedy każdy złoży pokłon. Więc, każdy powinien podążać prostą ścieżką ustanowioną przez Pana do samego końca. Z tego względu, Święty Koran jest przewodnikiem; powinien być czczony przestrzegany w najdrobniejszej literce. To jest duchowa instrukcja do przestrzegania w tej Upaasana.

“Allaho Akbar; La Illah Ill Allah”. To jest święta formuła Islamu. Oznacza, że Bóg jest najpotężniejszym Monarchą; Allah jest bezspornym, nieprzewyższonym Władcą Stworzenia. On jedyny jest wart uwielbienia. W Bhagavad Gita, Pan Krishna mówi, “nie ma nic wyższego ode Mnie”. Formuła Koranu mówi to samo. Muhammadan upaasana także jest Formą tej samej duchowej praktyki, oparta na tej samej Prawdzie.

Wszystkie te upaasanas odkrywają, że odkąd człowiek zainicjował swe trwające-wieki dociekanie w swą własną prawdę zakumulował, szczególnie w Bharath, ogromny duchowy skarb, który może ocalić go od żalu i zniewolenia. Skarb jest tak obszerny i tak głęboki, że przeżył przejście wieków tak obszerny i głęboki jak zawsze był, nietknięty przez pojawienie się różnorodnych modeli lub napływ innych form wiary.

Oprócz tego, duchowa mądrość Indii jest dziś Znakiem tryumfu rozbłyskującym Jedynym oszałamiającym płomieniem w gęstniejącej ciemności, oświełającym wszystkie kraje, obejmującym wszystkie rasy i czarującym całą ludzkość.

Nie ma szczęścia bardziej doskonałego aniżeli urodzić się w tym świętym kraju, Bharath, składnicy tej wspaniałej i zbawiennej kultury, która może ocalić świat. Być świadomym tego błogostawieństwa jest zaprawdę źródłem niezmiernego Ananda.

Boskie Ciało

Socjologiczne podstawy opierające się na kulturze Bharathiya powinny być jasno zrozumiane. Ludzkość dzieli się na cztery grupy, kiedy wewnętrzna natura i skłonności są rozważane. One są nazywane Brahmim, Kshatriya, Vaisya i Sudra. Ten podział nie jest samolubną, nieuczciwą konspiracją zaprojektowaną dla wydzielenia ‘lepszyc’ deptających ‘gorszych’. Ani nie jest to konsekwencja zazdrosnego spisku dla utrudnienia postępu ludzkości. Najlepiej określać to jako plan promowania rozwoju ludzkich osiągnięć poprzez rozwijanie trendów i cech każdej osoby. To królewska droga dla osiągnięcia postępu ludzkości. Ona działa tylko dla promowania i regulowania ludzkiej aktywności w taki sposób aby harmonia i dobro społeczne były zapewniane.

Gitacharya, Pan Krishna, oświadcza, co czytelnicy już wiedzą, "Chaathurvarnyam mayaa srishtam guna karma Vibhaagasah tasya karthaaramapi maam Viddhi akarthaaram avyayam." “Stworzyłem cztery Varnas; Brahmin, Kshatriya, Vaisya i Sudra, na bazie naturalnych dyspozycji i powołania każdego. Poznaj Mnie jako autotora tych, jak również nie-autora, Niezmiennego”.

System kast jest zatem założony na atrybutach i aktywnościach. Świat na samym początku był w przewadze Sathwic ze swej natury i jako konsekwencją wszyscy byli tylko Brahmim. Później poprzez adopcję różnych powołań i osiągnięć różnych skłonności i wyborów typy ludzi podzieliły się na kasty. Jedna i jedyna klasa Brahmim lub Rshis i Mędrców musiała być później wydzielona ze względu na porządek publiczny i harmonię, kiedy jakości charakterów zróżnicowały się. W

Santhi Parva (Mahabharatha), Mędrzec Bhrgu kunsztownie odpowiedział na pytanie powstałe w wyniku tego rozwinięte przez Mędrca Bharadwaja. To biegnie następująco: "Brahmins szukający światowych przyjemności, dotknięci przez egoizm, będący przedmiotem gniewu, żądz i innych pasji mają Rajoguna zmieszana z ich wewnętrzną naturą Sathwic, ani żaden z nich nie może być oddany czystej rytualnej aktywności. Ci, którzy nie odnoszą się do Sathwic idealnej Prawdy, i którzy wykazują jakości Thamoguna zmieszane z cechami Rajasic, ci którzy są w większej części zarówno Thamasic i Rajasic zostali zaklasyfikowani jako Vaisyas. Pozostali, którzy spędzają swe życie na zajęciach wywołujących przemoc, którzy nie praktykują oczyszczania i którzy zapadli się w sposób życia Thamasic są klasyfikowani jako Sudras. Zatem, Brahmins oznacza różne kasty i zapewnia bezpieczeństwo i ochronę ludzkiej społeczności. To jest twierdzenie świętych pism Srutis".

Ci obdarzeni czystym charakterem Sathwic są Brahmins; ci z jakościami Rajasic jako rezultatem wyposażeni w odwagę i heroizm są Kshatriyas, którzy mogą chronić ludzkość od zranienia. Ci, którzy nie mają walorów heroizmu lecz są biegli w przekonujące talenty i taktyki handlu i chętni do używania tych umiejętności we właściwy sposób są Vaisyas. W tych klasach Rajoguna i Thamoguna są łączone. Inni, którzy nie mają skłonności dla wprowadzania ascetyzmu lub zdobywania wiedzy, którzy nie praktykują Sadhana (ścieżki duchowej), którzy nie mają fizycznej wytrzymałości i mentalnej odwagi potrzebnej do walki, którzy nie posiadają specjalnych umiejętności potrzebnych do handlu i komercji są natury Thamasic i tak angażują się w zawody Thamasic. Ci są Sudras. Spełniają się sami poprzez swoją pracę, przez którą przyczyniają się do światowego postępu i pokoju.

Powyższe cztery kasty są tylko kończynami jednego ciała; nie są odrębnymi istnieniami. Nie ma podstawy do uważania, że jeden jest lepszy, a drugi gorszy. Każdy wykonuje swoją funkcję więc ciało może być zdrowe i szczęśliwe, tak więc każdy może zdobyć najwyższy stan świadomości ze swej własnej roli. Więc wiekowa organizacja Vedic Varna oparta na takich szerokich ideałach była brana za Boski Plan. Plan będący świadkiem prawdy, że cztery kasty były czterema kończynami jednej Boskiej Kosmicznej Osoby lub Purusha.

Ta prawda staje się jasna jeśli rozważamy Boże oświadczenie w Purusha Sukta założone w Rig Veda.

*Braahmanasya mukham aaseet
Baahoo raajanyoh Krithah
Ooroo thad asya yad Vaisyah
Padbhyaam Soodro ajaayatha.*

W tym oświadczeniu, ci którzy z czystą naturą Sathwic i utwierdzeni w wyższym poznaniu mądrości, jest powiedziane, Brahmins są zadeklarowani jako twarz Kosmicznej Osoby; ci którzy są w przewadze odważni, psychicznie silni, mający w swej naturze jakości Sathwic i Rajasic, Kshatriyas są jak ramiona Kosmicznej Osoby; ci, którzy mają naturę Rajasic zmieszana z Thamasic i są skuteczni w

sztukach komercji, Vaisyas są udem Kosmicznej Osoby; ci, którzy są aktywnie zaangażowani w pracę fizyczną, ci obdarzeni Thamas, Sudra są jak stopy Kosmicznej Osoby. W ten sposób Pan jest opisany w Rg Veda jako zdumiewające i wspaniałe ucieleśnienie takich składników.

Lecz, ta święta i głęboko znacząca organizacja Varna dostała się w ręce nieinteligentnych samolubnych ludzi z ograniczonym patrzeniem i niskimi ideałami; eksponują to w pismach jak im fantazja dyktuje. Przez to przynoszą wielką szkodę światu. W rezultacie, system jest dziś interpretowany jako plan stworzony przez większość by dławić mniejszość!

Kasta jest Samą Kosmiczną Osobą manifestującą się jako Ludzka Społeczność. To jest widzialna forma Pana, czarująca w każdej kończynie. Wielka szkoda, że ta prawda nie jest szeroko rozpoznawana. To wielkie szczęście dla tego kraju, Bharath, że w tej Wizji, Pan jako fizyczna integracja 'kończyn kast' promuje pokój i harmonię, postęp i dobrobyt dla całej ludzkości. Nie uświadomieni w tej prawdzie ludzie oświadczają, że ten system jest tylko stworzonym przez człowieka podstępem, i że w rzeczywistości wszyscy ludzie są równi. Oni opierają ten wniosek na zewnętrznych cechach i hodoją poruszenie na bazie tego, że cała ludzkość jest jednym gatunkiem.

Oczywiście to prawda, wszyscy ludzie są jednym gatunkiem. Lecz odrębne grupy wyłoniły się jako rezultat różnic w charakterach i zawodach, które przyjęły. To jest niezaprzeczalny rozwój. Nikt nie może temu zaprzeczyć. Nie wszyscy są Sathwic w tej ludzkiej społeczności; tylko niewielu jest tej natury. Wyrokując ze zwykłego wyglądu, ktoś nie może oświadczyć, że wszyscy ludzie są jednakowi. Musimy wyróżnić i rozróżnić i pogrupować tych z Sathwic, Rajasic, Thamasic lub kombinacjami tych natur, oddzielnie. Nikt nie może powiedzieć, że to jest złe.

W generalny sposób, ci z dominującą naturą Thamasic są zgrupowani jako Sudras; lecz wśród nich czyż nie mamy wielu, którzy są czystych jakości Sathwic? Wśród tych, których grupujemy jako Brahmins, Vedyjskiego czystego Sathwic rodzaju, czyż nie mamy wielu, którzy mają dominujący Thamasic? Zatem Vedyjska Religia Bharath jasno określiła, że to samo wystąpienie lub narodziny w takiej samej rodzinie nie mogą decydować o kaście; to musi być determinowane na bazie charakteru i zajęcia (zawodu).

Cztery Varnas są kończynami Boskiego ciała, Jednego i Jedynego Pana. Każda jest ważna i niezastąpiona w swej roli. Celem wszystkich jest służyć Panu poprzez służbę człowiekowi, oddając zgodnie z Dharmą, akredytowane modele zachowania i modele zachowania i modele postępowania.

Niektórzy ludzie podkreślają, że Sudras nigdy nie mają prawa ani obowiązku praktykować duchowej Sadhana lub, Thapas tak jak to muszą Brahmins. Co tu musimy zapamiętać to to, że ograniczenia są dla natury Sudras, nie dla jednostek urodzonych jako Sudra; zezwolenie jest dla natury Brahmin nie dla jednostek urodzonych jako Brahmins. Krowy są bezużyteczne jako zwierzęta do jazdy; konie są bezużyteczne by dawać mleko. Te bilanse są oparte, nie na nienawiści gatunków lub złośliwości przeciw któremuś z nich lecz na naturze i charakterze dotyczącym zwierząt. Obydwa są czworonogami. Jednakże natura ich charakteru decyduje, że

jedno jest użyteczne do dawania mleka a drugie do jazdy. Kasty nie są oparte na rasie lub urodzeniu lecz na wewnętrznej naturze i skłonnościach, i przyjętym i realizowanym zawodzie.

Wszystkie iskry są ogniem. Jest tylko jedna Kasta, Ludzkość. Nie mogą być deklarowane jako oddzielne ani nie ma potrzeby zapewniać, że nie są oddzielne. Więc także człowiek lub wyodrębnione istoty nie są oddzielne od Brahman lub Uniwersalnego Absolutu. Ani nie ma potrzeby ogłaszać, że nie są oddzielne. Relacja pomiędzy Brahman i Jiva nie jest jeden tożsamy lub jedność; lecz to jest jedna przyczyna-skutek. Dopóki wyzwolenie nie jest osiągnięte, szczególnie jest wyraźny, jest oddzielny. Kiedy wyzwolony, odtąd przypadek osobowości jest nieobecny, Jiva jest jednym z Brahman. Oddzielność i jedność Jiva i Brahman są konsekwencjami więzów utudy i uświadomienia wolności.

Brahman jest samo-promienny, samo-oświecający. To nie jest 'obiekt' świadomości; On rozpoznaje wszystkie obiekty. Wszystkie rzeczy i istoty należą do kategorii 'widziany' lub 'obserwowany' lub 'znany'. To jest jasnowidz, nie widziany. Kiedy forma jest 'widziana', umysł jest 'jasnowidzem'; kiedy umysł i aktywność intelektu są 'widziane' lub 'obserwowane' wtedy Świadomość będąca świadkiem jest jasnowidzem.

Świadek nie może być widziany przez nikogo. **Wszystkie rozpoznawalne rzeczy są ciałem Atmy (Boga) nie Atmą (Bogiem)**. One są kombinacją form-imion jak garnki i rondle z gliny, które rzutując na świadomość jako 'widziane' lub ładujące ją jak 'srebro' na 'matka macica perłowa'. Atma jest; Ona istnieje przez i dla Siebie. Wszeczeńświat jest 'inny', dla innych; jest 'realny' i dostępny dla innych. **Wszeczeńświat nie ma wrodzonej Realności. On emanuje z Brahman (Boga) i jego realność jest oparta na realności Brahman (Boga). Więc jego realność jest niższa aniżeli ta Brahman (Boga).**

Wszeczeńświat lub Jagath okazuje się emanować, jako będący doświadczany jako taki i jako ulegający rozpadowi. Te trzy są po prostu wspaniale-narzuconym tworzeniem idei na Jedną bez modyfikacji Realność, po prostu jak wąż narzucony na linę, w zmięczeniu. Tym twórcą idei jest Maya, z tego względu to jest zakryte i odwołane w tym samym czasie. Nie można powiedzieć, że Maya jest nierealna. **Lina ukazująca się jako wąż jest poznawana znów jako lina, kiedy wąż znika. Lecz, Wszeczeńświat nie znika w ten sam sposób. Jego istnienie nie może być wyjaśnione. To jest fenomen, który jest unikalny, nie możemy tego porównać z niczym innym. Nie możemy lekceważyć go jako nierealnego lub akceptować jako realnego. To jest Sath-Asath, nie Asath. To jest powiedziane, Realny-nierealny, nie nierealny.**

On trwa przez pewien czas i dlatego jest realny. Nie trwa przez cały czas i dlatego jest nie-realny. Rzecz może być prawdziwa tylko tak długo jak nie jest czymś odmiennym; podczas gdy mając do czynienia z tym na tymczasowym praktycznym relatywnym poziomie, Wszeczeńświat pozostaje jako Wszeczeńświat. On jest relatywnie realny. Prawda jest Jedna, ona tylko nie ma cech. Wszeczeńświat ma wiele cech poprzez Czas, Przestrzeń i Przyczynę. Więc jest nierealny. Sankara oświadcza, że Jagath lub Wszeczeńświat jest nie-realny. Kiedy najwyższa Prawda jest poznana,

Wszechświat jest zabawiany jako jedynie pojawiający się w Realnym i jako różny od podstawy Brahman (Boga). Odkąd Jagath jest nałożony przez umysł na Prawdę Boską także to ma być traktowane jako Boski fenomen. "Sarvam Khalvidam Brahman" (Wszystko to jest zaprawdę Brahman (Bogiem)).

W rzeczywistości Brahman i Maya mają bliskie pokrewieństwo. Prawda, raz utwierdzona i stała, jest zawsze bez wpływu. I Maya nie jest fundamentalnie prawdziwa. To co się dowiadujemy poprzez wpływ pojawiania się jest pseudo-wiedzą. Mithya jnana; to jest Avidya (nie wiedza). Mithya lub Avidya znikną tak szybko jak szybko Pojawienie się zostaje zanegowane i Prawda zostaje zdobyta. Maya nie jest ani ważna ani nieważna. Wszechświat ukazuje się każdemu w odniesieniu do punktu widzenia lub zakresu wizji. On nie ma niezależnego istnienia, z dala od stworzonej idei, które są projektowane przez i z obserwatora. Jego podporą i pożywieniem jest Brahman. Brahman jest nienaruszalną Przyczyną. Efekt nie ma na Niego żadnego wpływu. Maya jest efektem, który ma skłonność do nieuniknionych zmian. Brahman jest Jedyną Najwyższą Prawdą, która przybrała mnogość Jagath, konsekwencją wpływu Maya. Kiedy Brahman jest rozpoznawalny jako z Maya, On staje się materialną Przyczyną Jagath. To jest Jagath jako Jagath. Brahman jest powiedziane jest instrumentalną Przyczyną Jagath lecz Maya jest natychmiastowym wpływem. Brahman jest poza obydwoma przyczyną i skutkiem. On nie może być przyczyną ani instrumentalną ani materialną.

Jagath może być poczęty jako obraz, którego jasnym płótnem jest Brahman a kolory na niego nałożone są Jagath, pojawienie się immanentne na płótnie. Ludzkie figury są ciemne. Jiva jest tym, który doświadcza bólu i żalu poprzez swe zaangażowanie w Jagath. On jest 'widzianym', 'obserwowanym'. Brahman jest Prawdziwy; Jagath jest Grą, Pantomimą, Sportem. On jest manifestacją Woli, która jest utajona w Brahman. Rozpoznanie Woli poza Grą jest osiągnięciem wyzwolenia.

Dhyana (Medytacja), Puja (Wielbienie), Karma (Nabożeństwa i Rytuały) i inne aktywności są ustanowione dla tych w mroku by rozpoznali tę Wolę. Tylko ci, którzy mogą wyrzec się potrójnych owoców światowych dążeń mogą żądać prawa do podążania ścieżką Mądrości (Jnana). Sadhaks na Vedantyjskiej ścieżce muszą być wyposażeni w.

1. Zdolność rozróżniania by odróżnić przejściowe od wiecznego.
2. Determinację zaniechania światowych i innych-światowych przyjemności.
3. Osiągnięcie kontroli zmysłów, samo-kontroli, dystansu, hartu ducha, wiary i zrównoważenia i
4. Żywe (gorliwe) pragnienie wyzwolenia.

Wszystkie rzeczy powinny być widziane jako produkty Boskiej Woli i używane z czcią, aż ta wiedza rozpali się w Świadomość.

Ścieżka świętej aktywności i ścieżka intelektualnego rozróżniania, Karma i Jnana, są zaplanowane dla odmiennych Sadhaks. Nie jest możliwe mieszać obydwu i prowadzić ich razem. Prawe życie może nadać komuś nowe życie; powodzenie jest

darem poznania Dharmy; wyzwolenie jest darem poznania Brahmam (Boga). Uświadomienie Boga nie wymaga dla jego trwania i trwałości praktyki jakiegokolwiek Sadhana. Nie zależy od przedstawienia (osiągnięcia) jakichkolwiek ścisłych obowiązków i prac.

Wyzwolenie jest podwójnego rodzaju: Natychmiastowe i Stopniowe. Pierwsze jest rezultatem osiągnięcia mądrości, Jnana. Drugie jest rezultatem Upasana, duchowych studiów (dociekań) i Sadhana (ścieżki duchowej). Jnana jest czystym nie zmieszany monistycznym doświadczeniem. Bhakthi lub Oddanie jest naturą Najwyższej Miłości charakteryzowanej przez Miłość Boga i tylko ze względu na Pana.